

P R E F A C E

Prof. L. Ramamoorthy, a distinguished linguist, is a well known to everyone in the arena of Linguistics, Literature, Lexicography, Dialectology and Language Technology. He is not only an academician of insightful knowledge, but also a guide to many hardworking and inspired scholar communities like us. His guidance is always with a motive of promoting linguistics and literature. His contributions to Pondicherry Institute of Linguistics and Culture, Pondicherry and Central Institute of Indian Languages, Mysure need special mention. He welcomed youngsters who bring innovations and empirical evidences in their studies. He has served as an editor for reputed scholarly journals and member of board of studies for various universities across the country. He has delivered number of lectures on the above mention fields either by invitation or by being on the panel of organizing committee of national and international conferences. Apart from his professional and academic life, he is extremely decent and pleasant person to be associated with socially.

We are highly pleased to bring out this book entitled “Recent Trends in Language and Literature” as the festschrift of our respected Dr. L. Ramamoorthy on the occasion of his retirement from the services of Central institute of Indian languages, MHRD, Government of India, Mysure.

The scholars and friends who worked in CIIL express our gratitude and wholehearted wishes to Dr. L. Ramamoorthy to be successful in his post retirement life. We wish him a very peaceful, happy and satisfying life after superannuation, which he aptly deserves. He will be an inspiration for the young scholars because of his pleasant and calm personality. This book is the token of gratitude by the scholars who are attracted and inspired by him in CIIL.

Indeed, this book contains papers on recent trends in language and literature which will be useful to the scholars of linguistics, translation and languages to carry out their in the concerned field.

Editors

EDITORS

Dr. L. DARWIN

Department of Linguistics, University of Kerala
email : darwinciil@gmail.com Mobile : 9446904488

Dr. G. PALANIRAJAN

Department of Linguistics, Central University of Kerala
(gprajancuk@gmail.com Mobile : 8526663125

Dr. K. UMARAJ

Department of Linguistics
Madurai Kamarajar University, Madurai
email : umarajk@gmail.com Mobile : 9487223316

Dr. L. RAJESH

Department of English
Rajah Serfoji College, Thanjavur
email : lakshmanan76@gmail.com Mobile : 9786718777

Dr. R. AKILAN

Online Teaching/Language Technology
Central Institute of Classical Tamil, Chennai
email : akilan.rp@gmail.com Mobile : 9965734497

Dr. P. KUMARESAN

Department of Linguistics
Annamalai University, Chidamparam
email : drpkling@gmail.com Mobile : 9345835788

Dr. S. RADHAKRISHNAN

Retired Dean, Syndicate Member

Head, Department of Translation

Tamil University

Thanjavur-5.

FOREWORD

I know Dr.L.Ramamoorthy for the past forty years. He is one of my best friends. He is a multilingual scholar. He is socially responsible researcher. He has written numerous articles and books in Tamil and English languages. He always tries to gather as much information as possible. His speech and presentation attracts the audience which motivates them to think it more. He has devoted his forty years of service to the issues of Indian languages. He is one of the best critics of the present literary movement of India. The responsible positions which he had in the past compelled him to travel worldwide so he is a learned professor now. I am sure India will utilize his knowledge. I am happy to wish him every success in the life of post retirement.

RADHAKRISHNAN

மொழியியல் நாயகன்

ஆலுவடை யூனஸ்

தென்னாட்டு இராமர்
மும்மூர்த்தியில் ஒருவர்
முனைவர் ல.இராமமூர்த்தி!

பன்னாட்டுப் பறவை!
தமிழ்நாட்டின் தாய்மை!
கர்நாடகத்தின் தூய்மை!

நாடறிந்த மொழியியலர்!
நானறிந்த பண்பாளர்!
வீடறிந்த சொந்தம்!
வீறுகொண்ட பயணி!

பசித்தவனுக்கு உணவகம்!
இவருக்கு உணவே தரவகம்!
தரவகத்தில்
எழுத்தும்
பேச்சும்
சைகையும்
இவரின் உயிர் மூச்சு!

அழியக்கூடிய மொழிகளுக்கு
ஆதரவு கரம் நீட்டியவர்!

அகராதி உருவாக்கத்தில்
ஆழமாய் சிந்திப்பவர்!

ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு

அறிவு வழிகாட்டி!

வீட்டில் இருந்த நேரத்தை விட
மொழிக்காக நாட்டில் உலா வந்த நேரம்தான் அதிகம்!

இவருடன் நான் பயணித்த
நாட்கள் என்னுள் கலந்துவிட்டன!

பணி ஓய்வு
சம்பிரதாய கடமை!

உம் பணி மொழிக்காக
தொடரட்டும்...

உமக்கான விருதுகள்
குவியட்டும்...

(மைசூர் இந்தியமொழிகள் நடுவண் நிறுவனத்தில் பேராசிரியராகப்
பணியாற்றி 2019 சனவரி 31 ஆம் நாள் பணி ஓய்வு பெறுகிற
என் தலைமை, முனைவர் ல. இராமமூர்த்தி அவர்களுக்கு
சமர்ப்பணம்)

ஆ.வுடை யூனுஸ்

CONTENTS

S. NO	NAME	TITLE	P. NO
1	Dr.K.UMARAJ	LANGUAGE AND ECOLOGY	1
2	Dr. G.PALANIRAJAN	KINSHIP TERMS: AN ISSUE IN BILINGUAL LEXICOGRAPHY	7
3	Dr. UMA DEVI	BRIDAL MYSTICISM: REJECTION OF THE WORLDLY LOVE	22
4	Dr.L.RAJESH	NEED OF MOBILE TECHNICAL TERM DICTIONARY (ENGLISH TO TAMIL)	30
5	Dr. R. AKILAN	A STUDY ON MORPHOLOGICAL ANALYZER FOR CLASSICAL TAMIL LITERATURE A RULE-BASED APPROACH	33
6	Dr.M.K.KALPANA	MULTI RECOGNITION FOR TAMIL NATURAL LANGUAGE PROCESSING OF EXPERT SYSTEM	43
7	S.KARTHIKEYAN	DEVELOPING E-LEARNING TUTORIALS FOR CLASSICAL TAMIL POETRY	49
8	V . VINOCHKUMAR	A VISION FOR DIASPORA'S PSYCHOLOGY IN THE SELECT NOVELS OF AMIT CHAUDHURI.	56
9	M.VASANTH	WATER AND CULTURAL PRACTICES PORTRAYED IN VIKRAM SETH'S <i>A SUITABLE BOY</i>	62

10	M. RAMESH KUMAR	AN EVALUATION OF READING SKILL: KOLLIMALAI MALAIYALI TRIBAL STUDENDS	67
11	R. SIVAKUMAR	TIMOTHY FINDLEY'S <u>THE WARS</u> AS HISTORIOGRAPHIC META FICTION	73
12	S. YOGAPRAKASAM	PSYCHOLOGICAL DELINEATION OF THE YOUTHS IN THE NOVELS OF CHETAN BHAGANT	77
13	S. NITHYASEKAR Dr. L. RAJESH	THE HISTORICAL EVENTS AS A CASTLE OF AMITAV GHOSH NOVEL THE GLASS PALACE	82
14	V.MURUGANANDHAM Dr. L.RAJESH	JHUMPA LAHIRI: THE TREND SETTER IN INDIAN DIASPORIC WRITING IN ENGLISH WITH REFERENCE TO HER NOVEL- THE NAMESAKE	87
15	Dr. R. MAHENDRAN	TOWER THAT TRANSMITS SHORT MESSAGES	96
16	R.DINESH	MARXIST TRACES IN ARVIND ADIGA'S THE WHITE TIGER	102
17	P. MANIMARAN K. SIVARANJANI	A STUDY OF NOUN PHRASE COMPONENTS IN TAMIL TO ENGLISH	107
18	Dr. P. MANIMARAN	BHARATHIDASAN'S POEMS IN TAMIL TO ENGLISH "SMILE OF BEAUTY": A STUDY OF TRANSLATION PERSPECTIVES	115
19	V.SELVAKUMAR	ELECTRONIC DICTIONARY FOR SCHOOL STUDENTS	125
20	A.JOSEPH JEYABAL	A STUDY OF CASE MARKERS IN TAMIL AND MALAYALAM	130
21	Dr.SAJILA.S	ADJECTIVES IN MALAYALAM: A DERIVATIONAL ACCOUNT	148

22	Dr. SARITHA. S.L	കമ്പ്യൂട്ടർ സാങ്കേതികപദങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ	154
23	முனைவர் தி.நெடுஞ்செழியன்	தமிழ்நாட்டில் இருங்குறியின் பயன்பாட்டில் சுணக்கம் ஒரு பார்வை	162
24	முனைவர் துரை.மணிகண்டன்	திறன் பேசியின் (SMARTPHONE) பேச்சுரையைத் தமிழ்மொழியிலிருந்து பிற மொழிகளுக்கு மொழிபெயர்ப்பதின் அவசியமும் இன்றைய தேவையும்	166
25	பொறி.அ. முருக சுவாமிநாதன்	இணையவழிச் செவ்வியல் சுவடித் தேடல்	172
26	முனைவர் வே. அழகமுத்து	ஒரு, ஓர் வழக்கும் செய்யுளும்	177
27	இரா.அழகநாதா	தமிழ்த் தொடர்வகைப்பாட்டு அடையாளப்படுத்தி உருவாக்கலில் உள்ள சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்	186
28	முனைவர் சி.சிதம்பரம்	நவீன மின் அகராதிகளின் தேவையும், பயன்பாடும்	195
29	முனைவர் மு.செல்வதுரை	சோழநாட்டுச் சொல்லகராதியின் மொழிநடையின் அமைப்பு	204
30	முனைவர் ப.கோமளா	மதினென் கீழ்க்கணக்கு அகத்திணை நூல்களும் குறிஞ்சிநில மக்களின் இனக்குழு வாழ்வியலும்	213
31	முனைவர் வி.செல்வமீனா கணேசன்	ஒளவை - மீள்பார்வை	217
32	முனைவர் சு.இராமர்	திணையோர்மையில் மானிக்கம் நாவல்	221
33	R.J.பிரியா	சமூக மாற்றக் கருத்தியல் நோக்கில் இமையத்தின் எங்கதெ நாவல்	227
34	மு.தனலட்சுமி	பாகீரதியின் மதியம் நாவல் கூட்டும் பாலுறவுச் சிக்கல்கள்	232
35	சோ.அறிவுமணி	அடங்காமை யமரருள் உய்க்கும்	237
36	உ.சாந்தி	குறிஞ்சி மற்றும் பாலை நிலத்து வேட்டைத் தொழில்	241
37	ஆ.முத்துலட்சுமி	தமிழர் வாழ்வியலில் நெருப்பு	249

38	ச.சிவகாமி	இன்றைய சூழலில் கல்வியும் அற இலக்கியங்களும்	258
39	முனைவர் பெ.வீரபுத்திரன்	கிறித்தவ நாவல்களில் சமய வழிபாடு	265
40	வ. மலைமொழி	இராமநாதபுரம் மாவட்ட மீனவர்களின் வழக்கிழந்த சொற்கள்- சமுதாயமொழியியல் பார்வை	271
41	ரா.ரேகா	நீலகிரி மலை காட்டுநாயக்கன் பழங்குடி மொழியில் காணப்படும் உயிர்ஒலி மாற்றம்	277
42	முனைவர் ஆ. மேரி இமாகுலேட்	கால்டுவெல் பன்முகப்பார்வை	282
43	இரா.சங்கீதா	சமண சமயக் கொள்கைகள்	
44	டென்னீஸ். எ	வீரமாமுனிவரின் தமிழ்த் தொண்டும் புலமையும்	
45	Dr. K.S. MURUGAN	ROLE OF UNTRANSLATABILITY	

LANGUAGE AND ECOLOGY

Dr.K.UMARAJ

Assistant Professor

Department of Linguistics

Madurai Kamaraj University

Madurai

9487223316

umarajk@gmail.com

1.1 INTRODUCTION

Language plays an important role in human life and through the language we are expressing our feeling, wishes etc. Due to modernization, lot of changes happening in the environment and it is reflected in the language too. The diversity found in the human being and animals are reflected through the language. The study of language differences due to environment or ecological impact is called Ecological linguistics or Ecolinguistics. Einar Haugen (1972) defines language ecology as “the study of interactions between any given language and its Environment”. The International Ecolinguistics Association characterizes Ecolinguistics in these terms: "Ecolinguistics explores the role of language in the life-sustaining interactions of humans, other species and the physical environment. The first aim is to develop linguistic theories which see humans not only as part of society, but also as part of the larger ecosystems that life depends on. The second aim is to show how linguistics can be used to address key ecological issues, from climate change and biodiversity lose to environmental justice."

1.2 LANGUAGE USE

Fredinand de Sasussure (1986) divides the language as Langue (language structure) and parole (speaking or use of language) and through the “Parole” one can easily identify the structure of the language. The language structure of a particular language varies according to the context in which language is

used. For example, the use of language in media is different from use of language in science and Technology.

1.3 LANGUAGE USE AND ECOLOGY

Language use and Ecology may be studied in two ways viz 1) The Impact of language on the ecology and 2) The Impact of ecology on the language. In the first case, we are giving importance to the Ecology and in the second case we are giving importance to the language.

1.4 THE IMPACT OF LANGUAGE ON ECOLOGY

Michael Halliday (1990) says the use of language in different media about the society and environment is not properly portrayed; some of the statements are destructive nature to the environment. He says that economic growth describes how "countless texts repeated daily all day around contain a simple message: growth is good. Many is better than few, more is better than less, big is better than small, grow is better than shrink", which leads to ecologically destructive consequences. It is good to use positive language construction on environment instead of negative construction.

Ex: The following Tamil construction can be avoided by the media

“yanai tee kadaiyai utaitthathathu “the Elephant destroyed the tea shop”. Actually the tea shop person blocked elephant’s path and built tea shop for his business, but the media will say in another way that the elephants destroyed the tea shop. So we have to use positive statements favorable to plants and animals. For example we can use the following statements which will help the ecology.

Positive statements

Snakes have a good knowledge in identifying herbs.

Elephants are human friendly

In the same way we should avoid negative statements

The following negative statements are unfavorable to the environment and the animals. It should avoid.

He is working like donkey

He is doggie nature

The climate is clumsy

All Climates are good and all animals are good in nature. But humans devalue the certain climatic conditions and certain animals which may be destructive to the ecology.

The stories that we live by

Our ancestors created a lot of stories about human being and environment. Most of the stories are about the superior nature of the humans. Human are born to lead the animals and plants. Even Noam Chomsky says in one of his statements that Human species has special features which are not available in other species.

Stibbe (2005) describes eight kinds of stories “ ideology, metaphor, framing ,evaluation, identity, conviction, salience and erasure”. The above type of stories should be questioned from an environmental perspective. The hidden assumption, messages of the stories should be critically analyzed and if the stories are destructive to the environment, then we have rewritten or recreated new stories so that the environment will be protected from the humans. Further Stibbe (2015) says the following may be the stories have destructive nature viz “consumerist stories, stories of unlimited economic growth, advertising stories, stories of intensive farming, and stories which represent nature as a machine or a resource”. These stories will change the attitude of people. However, if we use discourses in a positive way we can change the attitude of the people in a positive. The newly created stories will highlight the environmental writing, environmental related poetries, traditional and indigenous forms of the language around the world.

In Tamil, some of the stories will portray the fox is a very cunning animal and the crow is a good bird. In School texts lot of such stories are available. We should rewritten those stories.

LANGUAGE DIVERSITY AND BIODIVERSITY

There is a relationship existing between local languages and biodiversity. This type relationship exists because of the traditional knowledge of the environment is encoded in the local languages only. Due to the Globalization and spreading of the dominant language all over the world, the local languages are in an endangered state. If the local languages die, then the ecological knowledge which are hidden in the local language are also disappear. One of the goals of Ecolinguistic research is to protect linguistic diversity and cultural diversity. The UNEP (2007) says “Biodiversity also incorporates human cultural diversity, which can be affected by the same drivers as biodiversity, and which has impacted on the diversity of genes, other species, and ecosystems. The local people are successful living along with ecosystem for generations together and if their language lost means their indigenous knowledge that was transmitted generations together will be lost.

Ex: The following are words which are used only the fisherman community and which reflects the diversity in the Marine.

Fisherman divides the sea into three types

Karai kadal “ sea within 6 nautical miles from the shore”

Anmai kadal “ sea within 12 nautical miles from the shore”

Aal kadal “ sea above 12 nautical miles from the shore”

Influence of ecology on oral language and oral culture

Ecology plays a key role in shaping oral language and oral culture. Most of our ancient wisdom is transmitted via oral tradition only. Ecology plays a key role in shaping oral language and oral culture. Most of our ancient wisdom is transmitted via oral tradition only. Abram (1996:273) says that "there can be no

question of simply abandoning literacy, of turning away from all writing. Our task, rather, is that of taking up the written word, with all of its potency, and patiently, carefully, writing language back into the land. Our craft is that of releasing the budded, earthy intelligence of our words, freeing them to respond to the speech of the things “.

CONCLUSION

As language enters into almost every aspect of human life, many disciplines dealing with various aspects of human life can be used in correspondence with linguistic study. Ecological or Ecolinguistics plays a major role in the development and possible solution to ecological problems. Ecolinguistics are a new field still it has to grow a long way. Negative language conveys a poor image to customers, and those around us. Sometimes it causes conflict and confrontation where none is necessary or desired.

Common Negative Language/Phrasing: If someone wants to portray the ecology in positive way ,the first task is to identify and eliminate common negative phrasing. The following are quite common, and should be avoided whenever possible.

Expressions that suggest carelessness: Phrases that suggest the person is lying:

Expressions that imply that the recipient is not too bright:

Demanding phrases that imply coercion/pressure:

Erases that might be interpreted as sarcastic or patronizing:

Positive Phrasing

If you are going to eliminate negative phrases, you will need to replace them with more positive ways of conveying the same information. Below are just a few examples of positive phrasing.

1) If you can send us [whatever], we can complete the process for you.

2) The information we have suggests that you have a different viewpoint on this issue. Let me explain our perspective.

3) Might we suggest that you [suggestion].

- 4) One option open to you is [option].
- 5) We can help you to [whatever] if you can send us [whatever].

The first place to start using positive language is with written material. Once we have developed the knack of writing positively, it will be easier to change your spoken language to present a more positive tone

Reference

1. Alexander, R and Stibbe, A, 2014 from the analysis of ecological discourse to the ecological analysis of discourse. *Language Sciences*, 41, 104-110
2. Stibbe, A., 2015. *Ecolinguistics: Language, Ecology and the Stories We Live By*. London: Routledge.

KINSHIP TERMS: AN ISSUE IN BILINGUAL LEXICOGRAPHY

Dr. G. PALANIRAJAN

Assistant Professor

Department of Linguistics

Central University of Kerala

Email: gprajancuk@gmail.com

ABSTRACT

In this paper, we firstly critically compare the kinship terminology structures of English and Tamil dictionaries. Given that in traditional paper dictionaries, it was not possible for lexicographers to do justice textually to the description of complex kinship terms, we suggest an innovative design for an interactive dictionary with English as the source language and Tamil as the target that guides the user step-by-step through a sequence of selection processes, to the correct term. Such a design could result in a dynamic as well as a static system. Kinship terms are found across the world languages. Each language has its idiosyncratic set of the kinship terms. Geography, caste, class, cultural, economy etc. may be the factors that bring in variation in the kinship terms in languages and societies. All of the societies seem to have quite a well-evolved system of kinship and relationships. The kinship system has been called the core of social organizations. In every society ties by blood and by marriage tend to be the basis for building the more intimate and essential social relation. The kinship relation involves not only the members of the family but also many others outside the family (consignous and non-consignous). The kinship is generally classified into three types i.e., i). Primary kinship, ii) Secondary kinship, and iii) Tertiary kinship. Tamil community has had joint families for a long period there are number of kinship terms in Tamil. The kinship terms may be linguistically divided into two: i) simple and ii) compound. On the basis of the use of the terms they have to be classified as terms of reference and terms of

address. The nature and complexity of kinship terminology, however, varies substantially between languages such as Tamil, Malayalam, Kannada, Telugu, on the one hand and the languages of the English on the other. The Tamil -speaking learner of an English language requires comprehensive guidance in the correct use of kinship terms especially for text and speech production purposes. In this case lexicographer plays a crucial role as a mediator between a complex kinship terminology system and the target user of the dictionary.

INTRODUCTION

A bilingual dictionary deals with the translation of entry words from one language into another language. Equivalents of the target language are provided for the entries of the source language. According to Zgusta (1971: 294), the aim of a bilingual dictionary is to co-ordinate the lexical units of one language with those units of another language which are equivalent in their lexical meaning. Whereas the basic function of a dictionary is to define words, the major task of a bilingual lexicographer is to find appropriate equivalents in the target language for units of the source language (Al-Kasimi 1983: 58). People daily need bilingual dictionaries for their translation problems and queries, especially those who learn other languages. Bilingual dictionaries are the most used in India. Translation from languages such as English and Indian languages into indigenous languages plays an important role, because all indigenous languages, alongside English and Indian languages are now recognized as official languages. People are entitled to receive information through their principal languages, hence the importance of translation. Bilingual dictionaries are therefore indispensable in the translation process.

The purpose of this article is to highlight the lack of providing all the Tamil equivalents with regard to kinship terms in some English–Tamil bilingual dictionaries, and further to advocate that all the meanings of kinship terms be included as

Tamil equivalents. The dictionaries from which illustrative material is drawn are the English–Tamil dictionary by CIIL-Longman. Oxford English -English Tamil dictionary by Oxford University press. Although these dictionaries are not as comprehensive as would be expected, they are better structured than the other English–Tamil bilingual dictionaries

Arulmozi pointed out (2010:228). Kinship presents a tough problem in the construction of WordNet, especially in Tamil and other major Dravidian languages. In English WordNet, kinship is represented in the following way: Kinship is a kind of relatedness or connection by blood or marriage or adoption. Kinship terms have been classified as: 1) affinity or phylogenetic relation which is in biology means a state of relationship between organisms or groups of organisms resulting in resemblance in structure or structural parts; 2) descent, line of descent, lineage, filiation which is the kinship relation between an individual and the individual's progenitors; 3) affinity which in anthropology is the kinship by marriage or adoption and not a blood relationship; 4) consanguinity or blood kinship which in anthropology is the kinship that is related by blood; 5) parentage or birth which is the kinship relation of an offspring to the parents; 6) fatherhood which is the kinship relation between an offspring and the father; 7) motherhood which is the kinship relation between an offspring and the mother; 8) sisterhood which is the kinship relation between a female offspring and the siblings; 9) brotherhood which is the kinship relation between a male offspring and the siblings; and 10) marital relationship which is the relationship between wife and husband.

kinship as relationships between persons based on descent (a person's family origins) or marriage. However, kinship terminology varies from one language to another. In some instances, providing the actual meaning and correct equivalents of kinship terms is difficult. Languages differ in the way they express certain meanings. The target language may make more or

fewer distinctions in meaning than the source language. In certain cases, the difference in the manner languages conveys meaning is caused by cultural differences between the source language and the target language. McHenry (1992b: 282) stresses that "the finding of exact equivalents is more difficult than is commonly realized, because every language slices up the world in its own particular way". This is also expressed in kinship terminology. Stone (2000) says societies vary in the extent to which kinship connections form the basis of their social, economic and political structures. There may therefore not be a correspondence in terms. According to Al-Kasimi (1983: 63), two related items in two different languages may not cover the same semantic range.

In many instances, a kinship term in English has two or more equivalents in Tamil. Although Tamil language has two or more equivalents for one kinship term in English, these are not reflected in some English–Tamil bilingual dictionaries. Only one equivalent is given, which may mislead a bilingual dictionary user, because all the meanings are not covered. As stated above, every culture has relations of kinship and has a system of kinship classification. Palanirajan (2000: 4) discussed Tamil community has had joint families for a long period there are twenty-five kinship terms and ninty relationships. Study of the kinship term has how strong family relation between with in a families and out side of the families. Tamil kinship terns may be linguistically divided into two: (1) simple and (2) compound. There are eleven simple words and twenty compound words. On the basis of the use of the term they have to be classified as terms of reference and terms of address. There are twenty-five terms of reference and four terms of address. Kinship terms show the large amounts of the valuable relation and also maintain the family discipline.

Some equivalence and kinship terms in English–Tamil dictionaries

aunt - *attai*, *periyammā* , *ciṅṅammā*

The sister of your father or mother; the wife of your uncle
தந்தை அல்லது தாயின் சகோதரி; தந்தை அல்லது தாயுடன்
பிறந்தாரின் மனைவி; அத்தை, மாமி; சிற்றன்னை; சித்தி;
சின்னம்மா,

tantai allatu tāyiṅ cakōtari,antai allatu tāyutaṅ pirantāriṅ maṇaivi
attai, māmi , cīrṇannai citti ciṅṇammā

The issue of providing Tamil equivalents of the English kinship terms is one of the core problems in English–Tamil bilingual dictionaries. In English, the term aunt means the sister of one's mother or father, and the wife of one's uncle. However, in Tamil, aunt is used to denote a sister of one's father only, and she is called *attai*, *māmi*. A sister of one's mother is called *cīrṇannai*, *citti*, *ciṅṇamma* (little mother), if younger than one's mother, and *periyammā* (big mother), if older than one's mother. The adjectives little and big have been used to define the type of mother, because there are no English equivalents for *ciṅṇamma* and *periyammā* respectively. The wife of one's uncle is called *attai*, *māmi*. For the English kinship term aunt in this case, Tamil has three equivalents, i.e. *attai*, *periyammā* and *ciṅṇammā*. (*māmi*, *citti*)

Longmann dictionary has givesn equivalent only refers to one meaning of aunt, namely *attai* (tantaiyiṅ cakōtari -father's sister) the word occurs in twelve times in the dictionary. Longman English Tamil dictionary is flowing examples.

Example:

1. My aunt visits us now and again.

என்னுடைய அத்தை எப்பொழுதாவது எங்கைளப்
பார்க்க வருகிறார்.

*enuṭaiya attai eppolūtāvatu enkaīlap pārkkā
varukirār.*

2. I assumed she was his mother, but in fact she's his aunt.

அவள் அவனுடைய அம்மா என்று நான் ஊகித்தேன்
ஆனால் உண்மையில் அவள் அவனுடைய அத்தை
avaḷ avanuṭaiya ammā enru nāṅ ūkittēṅ āṅāl unmaiṅil
avaḷ avanuṭaiya attai

The word aunt அத்தை express in many ways in Tamil.

1. மாமாவின் மனைவி māmāviṅ maṅaivi
2. கணவனுடைய அம்மா kaṅavanuṭaiya ammā
3. கணவனுடைய பெரியம்மா kaṅavanuṭaiya periyammā
4. கணவனுடைய சின்னம்மா kaṅavanuṭaiya ciṅṅammā
5. கணவனுடைய அண்ணன் மனைவி kaṅavanuṭaiya aṅṅaṅ maṅaivi
6. கணவனுடைய தம்பி மனைவி kaṅavanuṭaiya tampi maṅaivi
7. அக்காவின் கணவனுடைய அம்மா akkāviṅ kaṅavanuṭaiya ammā
8. அக்காவின் கணவனுடைய பெரியம்மா akkāviṅ kaṅavanuṭaiya periyammā
9. அக்காவின் கணவனுடைய சின்னம்மா akkāviṅ kaṅavanuṭaiya ciṅṅammā
10. தங்கையின் கணவனுடைய அம்மா taṅkaiyiṅ kaṅavanuṭaiya ammā
11. தங்கையின் கணவனுடைய பெரியம்மா taṅkaiyiṅ kaṅavanuṭaiya periyammā
12. தங்கையின் கணவனுடைய சின்னம்மா taṅkaiyiṅ kaṅavanuṭaiya ciṅṅammā
13. மனைவியுடைய அம்மா maṅaiviyuṭaiya ammā
14. மனைவியுடைய பெரியம்மா maṅaiviyuṭaiya periyammā
15. மனைவியுடைய சின்னம்மா maṅaiviyuṭaiya ciṅṅammā

Uncle — māmā, *cirrapā and periyappā*
the brother of your father or mother; the husband of your aunt
தந்தையின் அல்லது தாயின் சகோதரர்; அத்தையின் கணவர்;
சிறற்ப்பன்/ பெரியப்பன் ; மாமன்
tantaiyiṅ allatu tāyiṅ cakōtarar; attaiyiṅ kaṇavar; cirrappan/
periyappan ; māman

In Tamil people are using the primary sense of tāyiṅ cakōtarar or attaiyiṅ kaṇavar. In contrast to the equivalent cirrappan/ periyappan, there is no further usage in the dictionary as well as translation. To make the meaning of māman/ māmā clear to the dictionary user, the lexicographer should further have added *cirrapā (younger brother of one's father)/ periyappā*, (elder brother of one's father). Tamil dictionaries indicate father's brother by one term, and mother's brother by a different one. The equivalents omitted in the definition are *cirrapā; cirrapan and periyappā; periyappan*. Uncles from the side of the father have been excluded. The exclusion of other equivalents may lead to a wrong choice of meaning of the English kinship term uncle. If the lexicographer had provided all the Tamil equivalents of the entry word uncle, he would have given dictionary users a wide scope of the meanings in the target language.

Longmann dictionary has given only refers to one meaning of uncle, namely māmā (tāyiṅ cakōtarar -mother's brother) the word occurs in ten times in the dictionary. Longman English Tamil dictionary is flowing examples.

Example:

My uncle gave me a £10 book token for my birthday.
என் மாமா என்னுடைய பிறந்தநாளுக்கு £10 புத்தகக்
கூப்பன் கொடுத்தார்.

en māmā enṇuṭaiya pīrantanāḷukku £10 puttakak kūppan koṭuttār.

This letter is from my uncle.

அந்தக் கடிதம் என் மாமாவிடம் இருந்து வந்திருக்கிறது.
antak kaṭitam en māmāviṭam iruntu vantirukkīratu.

Informal An unrelated older male friend, especially of a child.

மாமா māmā ஆண் male

1. அக்காவின் கணவனுடைய அப்பா akkāvin kaṇavanuṭaiya appā
2. அக்காவின் கணவனுடைய பெரியப்பா akkāvin kaṇavanuṭaiya periyappā
3. அக்காவின் கணவனுடைய சிற்றப்பா akkāvin kaṇavanuṭaiya cirrappā
4. தங்கையின் கணவனுடைய அப்பா tānkaiyin kaṇavanuṭaiya appā
5. தங்கையின் கணவனுடைய பெரியப்பா tānkaiyin kaṇavanuṭaiya periyappā
6. தங்கையின் கணவனுடைய சிற்றப்பா tānkaiyin kaṇavanuṭaiya cirrappā
7. அத்தையின் கணவன் attaiyin kaṇavan
8. அத்தையின் கணவனுடைய அண்ணன் attaiyin kaṇavanuṭaiya aṇṇan
9. அத்தையின் கணவனுடைய தம்பி attaiyin kaṇavanuṭaiya tampi
10. அக்காவின் கணவன் akkāvin kaṇavan
11. அக்காவின் கணவனுடைய அண்ணன் akkāvin kaṇavanuṭaiya aṇṇan
12. அக்காவின் கணவனுடைய தம்பி akkāvin kaṇavanuṭaiya tampi
13. தங்கையின் கணவன் tānkaiyin kaṇavan

14. தங்கையின் கணவனுடைய அண்ணன் taṅkaiyiṅ
kaṇavaṇuṭaiya aṇṇaṅ
15. தங்கையின் கணவனுடைய தம்பி taṅkaiyiṅ kaṇavaṇuṭaiya
tampi

Female

1. கணவன் kaṇavan
2. கணவனுடைய அப்பா kaṇavaṇuṭaiya appā
3. கணவனுடைய பெரியப்பா kaṇavaṇuṭaiya periyappā
4. கணவனுடைய சிற்றப்பா kaṇavaṇuṭaiya cirrappā
5. கணவனுடைய அண்ணன் kaṇavaṇuṭaiya aṇṇaṅ
6. கணவனுடைய தம்பி kaṇavaṇuṭaiyaampi
7. அக்காவின் கணவனுடைய அப்பா akkāviṅ kaṇavaṇuṭaiya
appā
8. அக்காவின் கணவனுடைய பெரியப்பா akkāviṅ
kaṇavaṇuṭaiya periyappā
9. அக்காவின் கணவனுடைய சிற்றப்பா akkāviṅ
kaṇavaṇuṭaiya cirrappā
10. தங்கையின் கணவனுடைய அப்பா taṅkaiyiṅ kaṇavaṇuṭaiya
appā
11. தங்கையின் கணவனுடைய பெரியப்பா taṅkaiyiṅ
kaṇavaṇuṭaiya periyappā
12. தங்கையின் கணவனுடைய சிற்றப்பா taṅkaiyiṅ
kaṇavaṇuṭaiya cirrappā
13. அத்தையின் கணவன் attaiyiṅ kaṇavan
14. அத்தையின் கணவனுடைய அண்ணன் attaiyiṅ
kaṇavaṇuṭaiya aṇṇaṅ
15. அத்தையின் கணவனுடைய தம்பி attaiyiṅ kaṇavaṇuṭaiya
tampi
16. அக்காவின் கணவன் akkāviṅ kaṇavan
17. அக்காவின் கணவனுடைய அண்ணன் akkāviṅ
kaṇavaṇuṭaiya aṇṇaṅ

18. அக்காவின் கணவனுடைய தம்பி akkāviṅ kaṇavanuṭaiya
tampi
19. தங்கையின் கணவன் taṅkaiyiṅ kaṇavan
20. தங்கையின் கணவனுடைய அண்ணன் taṅkaiyiṅ
kaṇavanuṭaiya aṇṇaṅ
21. தங்கையின் கணவனுடைய தம்பி taṅkaiyiṅ kaṇavanuṭaiya
tampi

cousin :

[Ox.] The child of your aunt or uncle

தந்தை அல்லது தாயின் உடன்பிறந்தார் மகன்/மகள் tantai allatu
tāyiṅ uṭaṅpirantār makaṅ/makaḷ

[La] someone whose parent is the sister or brother of your parent:

தந்தை, தாயின் உடன்பிறந்தவர்களின் குழந்தை

1. சிற்றப்பன் அல்லது பெரியப்பன் மகன்/மகள்
cirraṅṅappaṅ allatu periyappaṅ makaṅ/makaḷ
2. சிற்றன்னை அல்லது பெரியன்னை மகன்/மகள்
cirraṅṅnai allatu periyannai makaṅ/makaḷ
3. மாமன் மகன்/மகள்
māmaṅ makaṅ/makaḷ
4. அத்தை மகன்/மகள்
attai makaṅ/makaḷ

Second cousin

The child of your mother's cousin

தாயின் அல்லது தந்தையின் (மாமன்/அத்தை மகன்/மகள்)
நெருங்கிய உறவினரின் பிள்ளை

அவனுக்கு இரண்டு சேகாதரிகள் இருக்கிறார்கள்.

Equivalents pertaining to children of the father's brother and those of the mother's sister are not provided, because in Tamil they are not considered as cousins, but as aṇṇaṅ, tampi, akkā, taṅkai and

maccāṇ, maccin̄icci. The lexicographer should provide the other meanings of cousin, because there is no other place where the dictionary user will find them, especially if he/she is learning Tamil.

In this case, a bilingual dictionary does not fulfil its purpose.

Niece –

[Ox.] The daughter of your brother or sister; the daughter of your husband's or wife's brother or sister உடன்பிறந்தாரின் மகள் அல்லது கணவன்/ மனைவியின் உடன்பிறந்தார் மகள், uṭanpīrantāriṇ makaḷ allatu kaṇavan̄/ maṇaiviyiṇ uṭanpīrantār makaḷ

The kinship term niece means the daughter of one's brother or sister, and the daughter of one's brother-in-law or sister-in-law. In Tamil, niece denotes one's brother's daughter, if one is female, and one's sister's daughter, if one is male. If one is female, the daughter of one's brother-in-law is one's daughter, and if one is male, the daughter of one's sister-in-law is also one's daughter. The equivalent of niece is provided as:

1. அண்ணன் பெண்/மகள் aṇṇaṇ peṇ/makaḷ
2. தம்பி பெண்/மகள் tam̄pi peṇ/makaḷ
3. அக்காள் பெண்/மகள் akkāḷ peṇ/makaḷ
4. தங்கை பெண்/மகள் taṅkai peṇ/makaḷ
5. கணவனின் அக்காள் பெண்/மகள் kaṇavaṇiṇ akkāḷ peṇ/makaḷ
6. கணவனின் தங்கை பெண்/மகள் kaṇavaṇiṇ taṅkai peṇ/makaḷ
7. கணவனின் அண்ணன் பெண்/மகள் kaṇavaṇiṇ aṇṇaṇ peṇ/makaḷ
8. கணவனின் தம்பி பெண்/மகள் kaṇavaṇiṇ tam̄pi peṇ/makaḷ

9. மனைவியின் அக்காள் பெண்/மகள் maṇaiviyiṅ akkāḷ
peṅ/makaḷ
10. மனைவியின் தங்கை பெண்/மகள் maṇaiviyiṅ tankai
peṅ/makaḷ
11. மனைவியின் அண்ணன் பெண்/மகள் maṇaiviyiṅ aṇṇaṅ
peṅ/makaḷ
12. மனைவியின் தம்பி பெண்/மகள் maṇaiviyiṅ tampi
peṅ/makaḷ

The lexicographer did this, because he knows that there is more than one equivalent for niece in Tamil. However, he did not provide the other equivalents, i.e. one's brother's daughter, if one is male, and one's sister's daughter, if one is female, because he is aware that in Tamil they are all called one's daughters. For the lexicographer to help a dictionary user to discriminate the meanings, all senses must be reflected under the entry word niece. The lexicographers should have discriminated the meanings of both terms to help dictionary users to make the correct choice of equivalents.

Nephew — the son of your brother or sister, or the son of your husband's wife brother or sister.

உடன் பிறந்தார் மகன் அல்லது கணவனின்/ மனைவியின் உடன்
பிறந்தார் மகன்

uṭaṅ piṛantār makaṅ allatu kaṇavaṅiṅ/ maṇaiviyiṅ uṭaṅ piṛantār
makaṅ

1. அண்ணன் பையன்/மகன் aṇṇaṅ paiyaṅ/makaṅ
2. தம்பி பையன்/மகன் tampi paiyaṅ/makaṅ
3. அக்காள் பையன்/மகன் akkāḷ paiyaṅ/makaṅ
4. தங்கை பையன்/மகன் tankai paiyaṅ/makaṅ
5. கணவனின் அக்காள் பையன்/மகன் kaṇavaṅiṅ akkāḷ
paiyaṅ/makaṅ

6. கணவனின் தங்கை பையன்/மகன் kaṇavaṇiṉ taṅkai
paiyaṉ/makaṇ
7. கணவனின் அண்ணன் பையன்/மகன் kaṇavaṇiṉ aṇṇaṇ
paiyaṉ/makaṇ
8. கணவனின் தம்பி பையன்/மகன் kaṇavaṇiṉ tampi
paiyaṉ/makaṇ
9. மனைவியின் அக்காள் பையன்/மகன் maṇaiviyaṉ akkā
paiyaṉ/makaṇ
10. மனைவியின் தங்கை பையன்/மகன் maṇaiviyaṉ taṅkai
paiyaṉ/makaṇ
11. மனைவியின் அண்ணன் பையன்/மகன் maṇaiviyaṉ
aṇṇaṇ paiyaṉ/makaṇ
12. மனைவியின் தம்பி பையன்/மகன் maṇaiviyaṉ tampi
paiyaṉ/makaṇ

The lexicographer deals with this, because he knows that there is more than one equivalent for nephew in Tamil. However, he did not provide the other equivalents, i.e. one's brother's son, if one is male, and one's sister's son, if one is female, because he is aware that in Tamil they are all called one's son. For the lexicographer to help a dictionary user to discriminate the meanings, all senses must be reflected under the entry word nephew. The lexicographers should have discriminated the meanings of both terms to help dictionary users to make the correct choice of equivalents.

CONCLUSION

The above exposition has shown that in the discussed English–Tamil bilingual dictionaries, the lexicographers did not achieve the objective of a bilingual dictionary, i.e. that of coordinating the lexical units of one language with those units of another language which are equivalent in their lexical meaning. The lexicographers failed to provide all possible Tamil kinship equivalents for the relevant English entry words. As a result, these

bilingual dictionaries are not user-friendly. The discussion has also revealed that kinship terminology in English and Tamil differs, because kinship relationships are closely related to the speaker's experience. Language has an intrinsic value closely connected with the cultural identity, knowledge and understanding. In showing the differences of kinship relation between English and Dravidian languages, In Dravidian culture, the sons and daughters of one's aunts and uncles are considered brothers and sisters, not cousins. We do not make the same distinctions among relations. My mother's sister is my mother; my uncle's son is my Uncle; my brothers' child is my son, my daughter. In short, daughter of my father's sister, she become a wife but not daughter of father's brother. Bilingual dictionary lexicographers must always keep in mind that there will be no one-to-one correspondence between words across languages, because of cultural differences. Therefore, there is a need for lexicographers to acquaint themselves with the culture of the target language to provide all the possible equivalents.

REFERENCES

Dictionaries

1. Cre-A: (1992) *Dictionary of contemporary Tamil*. Chennai: Cre-A publication.
2. Longman-CIIL (2011) Longman Longman-CIIL Basic English-English-Tamil dictionary. Mysore: Central Institute of Indian Languages.
3. Oxford (2009) *Oxford English-English-Tamil dictionary*. Delhi: Oxford University press
4. Tamil Lexicon. 1982. Madras: University of Madras Publication, Vols.1-6.

Other Sources

1. Al-Kasimi, A.M. 1983. *Linguistics and Bilingual Dictionaries*. Leiden: E.J. Brill.

2. Arulmozi, S. 2010. Representation of Kinship in WordNet. (Tamil Internet 2010 Conference papers) Coimbatore: INFITT.
3. Baker, M. 1992. In Other Words: A Coursebook on Translation. London: Routledge.
4. McHenry, R. (Ed.). 1992a. The New Encyclopaedia Britannica. Volume 6. Chicago: Encyclopaedia Britannica Inc.
5. McHenry, R. (Ed.). 1992b. New Encyclopaedia Britannica. Volume 18. Chicago: Encyclopaedia Britannica Inc.
6. Palanirajan, G. 2000. Kinship terms in Bhamin Unpublished MA. Dessatitation, Unnamalainagar: Annamalai University
7. Rajendran, S. 2001. taRkaalat tamizhc coRkaLanjiyam [Modern Tamil Thesaurus]. Thanjavur: Tamil University Publication.
8. Stone, L. 2000. Kinship and Gender: An Introduction. Second Edition. Colorado: Westview.
9. Zgusta, L. 1971. Manual of Lexicography. The Hague/Paris: Mouton.

BRIDAL MYSTICISM: REJECTION OF THE WORLDLY LOVE

Dr. UMA DEVI

Dept. of Modern Indian Languages and Literary Studies
University of Delhi

INTRODUCTION

In the medieval period, Bhakti comes to the forefront with the writings of mystic poets. The 6th century Tamil women poet-saint, Andal and Karaikal ammaiyar initiated the women Bhakti tradition, creating a space for women in religion. This led the way to establish a long line of women poets who rejected ascetic withdrawal and emphasized the intense and mystical experience of personal devotion. This transgressing trend continued to emerge century after century and spread from South to the North of India. Starting with the Tamils in the 6th century, it was propounded in Karnataka by the Virashaivas Akka maha devi(12th century), then, Varharis and Manibharis in Maharashtra sakubai, Janabai, and Muktabai (12th to 17th). Later, in the 14th, 15th and 16th century moved to Rajasthan, (Meerabai) Gujarat, Gangasati Kashmir, (Lal Ded) Punjab and Bengal (sarada Devi). In sufi Islam, the works of Rabia al Basri and in Christianity the works of St. Theresa of Avila, also fall within this genre. This article is based on the question “What prompted these women poets, spiritual enlightenment or the quest for social equality and gender equality in spirituality? and tries to answer these queries.

Bridal Mysticism in Christianity

In bridal mysticism, all souls are considered as female in relation to the Supreme Being, who is considered the only man (Purukh or Purushottama). Those engrossed in the Bliss of the Divine Love consider the one Divine as Beloved or Husband, and rest as His soul-brides. In other words, considering one's soul as the lover or bride and the Divine Being as her Beloved or Husband. It was

seen as a representation of the ecstatic love and mystical union which can be achieved between a human being and the divine, wherein God becomes in a sense 'the lover.' In Christianity, Bridal Mysticism was first identified in the Old Testament and continued into the New Testament and found itself expressed very vividly in the lives of certain saints who came to be known as the Bridal Mystics. In the Old Testament the chapters called Salomon's songs are the example of Bridal mysticism in Christianity.

It says: "I am the bride; the Creator is my Husband Lord, I adorn myself to His liking.

When it pleases Him, He enjoys me. My body and mind are joined to the True Lord" (sggs 1128). In addition to appreciating the literal meaning, Bridal Mysticism poems have also been read as an allegory of Christ and his "bride", the Christian Church. St. Teresa of Avila (1515-1582) a Spanish nun, one of the great mystics and religious women of the Roman Catholic church, and author of spiritual classics namely *The Way of Perfection* (1583), *The Interior Castle* (1588), etc. Her mystical experience is the most successful culmination of the divine marriage between the aspiring soul and the liberating Christ, and it is here that man's helpless crying will and God's omnipotent all-fulfilling Will embrace each other with the necessity of absolute subjection to God. Teresa became firmly convinced that Jesus Christ presented himself to her in bodily form though invisible, which can be found in the lines: "....Love's whole possession I entreat, Love makes my soul thee own abode," Symons (1918).

Bridal Mysticism in Islamic Tradition

The Mohammedan Sufi saint Rabia also entertains the same outlook in her poems. She was the one who first set forth the doctrine of Divine Love known as *Ishq-e-Haqeeqi* and is widely considered to be the most important of the early Sufi poets. Her works frequently express themes of intense Divine Love. Several

aspects of the Sufi religion suggest that Sufi ideologies and practices have stood as counters to dominant society and its perception of women and gender relations. The stories detailing the life and practices of Rabi'a al-Adawiyya show a countercultural understanding of the role of gender in society. She considers the creator as her lover and He is everything to her and requests that he be satisfied with her, as she is with him. She calls him "her joy, her hunger, her shelter, her hope" and gives the divine every possibly imaginable relation and significance.

Nayakan Nayaki Bhava in Hinduism

In Hinduism the Bridal Mysticism is mentioned as Nayakan Nayaki Bhavam. It is related to the concept of Bhakthi which means, devotion and love for a personal god or a representational god by a devotee. On the basis of bhakthi the devotee grows in devotion, there is absolute self-forgetfulness, which is called Bhava. Bhava then grows into Maha-Bhavaw herein the devotee lives, moves and has his being in the Lord. This is Parama-Prema, the consummation of love or Supreme Love. There are five kinds of Bhava (mental attitudes) significant in Bhakti. They are Shanta, Dasya, Sakhya, Vatsalya and Madhurya Bhavas. All the saint poetess prefer the Madhurya Bhava Mdhurya, meaning sweet. In Madhurya Bhava, the Bhaktas entertain the idea of the lover and the beloved, as the lover or spouse of the divine.

Nayakan-Nayaki Bhawa was initiated by Andal, a Tamil Alwar poets. She is the forerunner of Indian women bhakti poetic tradition and the first exponent of Madurya bhakti. She considered herself as married to Krishna and her poems express her desire, her love and dedication to Krishna, as expressed in the following lines: "My surging breasts long to leap to the touch of his hand which holds aloft the flaming discus and the conch." In another poem, from longing and pleading the tone changes to fury: "I shall pluck out my useless breasts by the roots and fling

them at his chest.”(NacciyAr Thirumozhi). The outpourings of her thoughts are suffused with this sense of longing and seeking of the Lord as her bridegroom in the spirit of bridal mysticism.

In the Veerashaiva Bhakti movement of the 12th century Karnataka, Akka Maha devi is one of the women poetess. It is said that she was the first woman to write Vachanas(a form of didactic poetry) in Kannada literature. In all she wrote about 430 Vachanas. The term 'Akka' (elder Sister) is an honorific given to her by great Veerashaiva saints. She accepted the god Shiva 'Chenna Mallikarjuna (Beautiful lord white as jasmine)' as her husband and her poetry is filled with vivid descriptions of her beautiful Lord. She declares that she has fallen in love with the “One who knows no death, no decay and has no form, no features”, “One without birth, country or peers” and asks to “fling into fire husbands who are subject to death and decay.” Thus saying, she renounces mortal men in favour of her divine lord.

Lalla or Lal Ded as she was known was a rebel female saint of India in fourteenth-century Kashmir. A mystic of the Kashmiri Shaivite sect who inspired and interacted with many Sufis, she created mystic poetry, verses that are among the earliest compositions in the Kashmiri language called Vaks (literal meaning: speech or voice). Due to mistreatment, she left her marital home, renouncing material life, is said to have wandered naked reciting Vaks. She yearns, she demands, she laments; she can be prickly and irritable with the Divine, and sings of unabashed passion, where she declares that she ‘the madwoman’ ‘eased her pain with the love of god’ and ‘mixed with him and drowned in a crystal lake.’ Lalla treats the body as the site of all her experiments in self-refinement: she asserts the unity of the corporeal and the cosmic. Yet again we find the expression of utter bliss in the union with the divine.

Mirabai was devoted to Krishna. She believed that Krishna was her only true husband and her poetry refers to him as "My Dark Lord."In Mirabai's beliefs is a desire to be one with

God through love, practice of poverty, poetry, chanting the name of God, "wandering," necessity of losing the self, relinquishing control. She calls herself 'powerless and mad' and that Krishna's arrow... took away my reason'. She further states that she has 'no time or space for others', as her 'lover is ... the Lord above.' Mira too asserts the superiority of the divine over mere mortals and revels in her love for the lord.

CONCLUSION

The worship of the lord as the beloved in the bhakti poems of female saints in India find resemblance with the concept of bridal mysticism prevalent in catholic religious tradition and in the Islamic sufi tradition. There are three salient features to the Bhakti poems of this genre. First, it involves the rejection of worldly love in favour of the divine love. Second, from a social perspective, Bhakti tradition helps break oppressive structures of caste and gender and third, from a feminist perspective, it gives them agency and the space to create a separate identity, even within the scope of religion.

Rejection of worldly love is the union of the jeevatma with the paramatma. The jeevatma residing in the material world longs for union with the paramatma, the eternal soul. In order to assimilate and become one with the paramatma the jeevatma has to break free of the constraints of the material world. This is what motivates the bhakta to renounce worldly pleasures and seek the path of salvation. When women reject worldly pleasures, they reject the patriarchal constraints that come along with it, especially in terms of gender roles that they are expected to play within a traditional marriage. They imagine the lord as their ideal beloved, and in doing so they create a new understanding of love and the roles and responsibilities of two people in a relationship. Worldly love expects women to withhold expression, to obey, to give without asking and most importantly, to perform the gender roles and responsibilities. By following the path of

divine love, they envision a love that is based on understanding and kindness. Unlike the love of mortal men, the divine beloved is patient, selfless, giving and focusses on the complete surrender of the ego. So, they reject mortal men with patriarchal expectations and instead choose a divine beloved devoid of such oppressive expectations. The second aspect deals with the breakup of oppressive structures of caste and gender. The rigid social structures and division, make it impossible for oppressed groups like women and lower castes to access the public sphere. Religion enables them to circumvent both caste based and gender based roles and restrictions. It gives them mobility and access to the public sphere. The identity as a 'bhakta' supercedes the caste or gender identity and gives them a niche to assert themselves. Though this may not have been a primary goal of the bhaktas, that does not undermine the significance of this assertion.

Though a preliminary reading of the texts makes us wonder if the women saints retained the gender roles of a subservient, pleasing feminine self even though when substituted an exalted divine romance in the place of a mundane domestic responsibility. But a deeper analysis reveals that the very act of defining and giving words to their desire is contrary to the feminine mores dictated by society. The saints do not just seek union with a divine lord, they seek union with a divine lord who is understanding, loyal and ever present to satisfy their expectations. The saints imagined and created a lord, according to their expectations and desires. In short, this is an act of giving form to their desires, an attempt to convert and converge their dreams with reality. The imagining of the divine as the beloved should not be simply taken as an attempt to continue in the tradition of gender roles created by society. Rather, the focus should be on the manner in which they reinvent these traditional domestic roles to assert their agency. Works of poets like Andal and Lalla are teeming with erotic and sexual references. The desire for longing with the beloved is expressed not just in an abstract metaphysical

manner but explicitly stated in a a very real and physical way. This itself is unprecedented as women are not encouraged to express their longing and desire, or at best to express them covertly.

The Bhakti tradition has enabled the assertion of women's identity as not only bhaktas but also as poets and women of learning. It is important to note that domestic life was renounced by all the female saints, in the search for salvation. Most female saints were either unmarried like Aandal or had renounced their unsatisfying domestic life as in the case of Mirabai or Karaikkal Ammaiyar. Being a bhakta meant that they could transcend the confines of morality imposed not only upon their actions but also their bodies. Poets like Akka Mhadevi and Lalded moved about naked and unashamed. Finally, these texts should not just be seen as mere erotic creations or sacred renditions. Though it has elements of both, it is important to understand the aspect of protest that is visible in these texts. Through the tradition of Bhakti, women were able to access all that was prohibited to them, namely expression of their sexual desire, non conformity to gender roles, access to public sphere, mobility, choice and agency over their bodies. Their works represent all of this and more. The aesthetics of the Bhakti poems of the female saints comprises not just the erotic and the metaphysical, it has an equal measure of rebellion and protest.

Bibliography

Elaine Craddock (Trans).Karaikkal Ammaiyar. Siva's Demon Devotee. NewYork: State University of New York Press. 2010

1. Louise Nelstrop, Kevin J. Magill .Christian Mysticism: An Introduction to Contemporary Theoretical Approaches. Bradley :Ashgate Publishing, Ltd .2000

2. Marilynn Hughes.Bridal Mysticism: An Overview.2017

3.Padmanabhan.Concept of Sri Andal's Tiruppavai.chennai:R.P. Publications.1995

- 4.Ramanujan,A.K. Velcheru Narayana Rao, and David Shulman(Edited and Translated)When God Is a Customer Telugu Courtesan Songs by Ksetrayya and Others Oxford:University of california press 1994 e-book
- 5.Lal Ded, Lalla: The Poems of Lal Ded. Delhi: Penguin Books .2013 .
- 6.Lal Ded. Naked Song Trans Coleman Barks. California: Maypop Publication.1992

NEED OF MOBILE TECHNICAL TERM DICTIONARY (ENGLISH TO TAMIL)

Dr.L.RAJESH

Assistant professor of English
Rajah Serfoji Govt. College
Thanjavur

ABSTRACT

This study analyses the translation of technical terms from English to Tamil in mobile technology. The aim is to identify exact equivalent in Tamil when translating general technical terms, industry terms and contract terms. During the translation Process, technical terms were identified and subsequently translated using one or more of the theories. The result was then analysed and discussed. Although the study is not comprehensive enough to draw significant conclusions, the result indicates that in order to render the best possible translation of technical terms, a combination of theories and methods are best. The results further suggest that structural analysis is of great value in order to determine the correct level or position of the term. In addition, the translator's experience and knowledge of the subject field as well as readiness to consult parallel texts seems to be vital.

Keywords: mobile technical terms, terminology, general technical terms, industry terms, contract terms, translation theories, and structural analysis.

The mobile industry has yielded a multitude of new terms and acronyms to describe the various nuances unique to its business space. However, much of this language is now widely understood and, depending on the source, holds various meanings and interpretations. To address the issue of lexis both the industry and academia, need of mobile technical term dictionary is essential. This dictionary is intended to a living document and it should be kept maintained and updated. Periodic revisions will include the addition of new terms as they are identified. With

fresh innovations seemingly arriving every week, it can be hard to keep up with Smartphone technology and new words that are coined to label them.

To make things a bit easier, mobile technical term dictionary should be compiled along with simple explanations in layman's terms. It will serve as a quick guide to the most commonly used abbreviations and terminology used in the mobile phone segment. In the past, mobile phones were mostly about making phone calls. They had a number pad, a digital phone book and a pick-up/hang-up button and not much more. Now smart phones offer so much more – they're really fully-fledged computers that you can fit in your pocket. They can run programs and games, access the internet, send email and much more. Nearly all smart phones now use touch screen controls. When you do become familiar with the terms in our mother tongue, you'll find that a smartphone can do more than you ever thought possible on a mobile phone. Each one of us consumes the mobile app.

In particular, banking, ticket booking, purchase of books and all the materials etc are done by mobile. With the help of this technology the Cell Phone is used for all the purposes like sending and receiving audio clips, documents, applications, certificates etc. The handset is a handy tool that brings the world to your fingertips. It has made the world into your hands. With the handset, man is able to perform many tasks in the shortest possible time.

Tamil language is the only language that has the largest number of scientific texts and terms. This is an unacceptable truth. There are five equivalent for “computer” in tamil . They are: கணிப்பொறி, கணிப்பான், கணியன், கம்யூட்டர், கணினி. The term மின்கலம் is used as an equivalent term for Battery in the textbooks in Tamil in 1965. Tamil has rich vocabulary for the technical terms.

Many new technologies are connected to mobile phones by scientific development. While many new technologies are introduced, many new words are available in the language. In that way cell phones have provided a new version of the Tamil language. This was a challenging task for us. There are thousands of apps designed to run on today's smartphones and tablets. Some apps can be downloaded for free, while others must be purchased from an app store. Translation of names of apps is a challenging task. For example, there are many apps such as Voice Search, WeChat, Whatsapp, WordWeb, and Workflow.

Can you translate them or not? There were two answers to the question.

1. These are technologies. The company which has designed it has a name and how should it be translated. A noun is a concept that should not be translated.
2. When a word is commonly used in a language, that should be translated and be used in that language, for example FaceBook is translated as முகநூல், and it is commonly used by the people.

To get the right answer to the question, if exact equivalent is available in a language and it is commonly accepted by the people, that term can be translated whether it is a concept or not. Terms or names such as Adobe AIR, Auxe can be transliterated. The mobile technical term should be compiled into three sections. First one should be the terms which are used in mobile and the second one should be the names of the companies and company related terms. The third part or section of the dictionary can be given to the apps.

As mentioned above many equivalent terms are available in Tamil for a single English term. For example; கைபேசி, கைப்பேசி, கைத்தொலைபேசி, செல்பேசி, செல்லிடப்பேசி, செல்லிடத் தொலைபேசி, அலைப்பேசி, நகர்பேசி are used as parallel to the

English term “mobile”. Although different opinions about what to choose from, கைப்பேசி is much higher than other words. How to know this, testing method can be used. Frequency can be tested on different search engines like google, firebox etc. This dictionary is made available for mobile phones so meaning can be restricted for particular field such as.

Message -	குறுஞ்செய்தி
Key -	விசை
Mail -	மின்னஞ்சல்
Theme -	எழிழமைப்பு
Phone -	கைப்பேசி
Cellular -	கைப்பேசி

General technical terms could often be translated using strategies of direct translation. The method was similar in all cases: consulting dictionaries, glossaries and terms to find suggested terms and synonyms and then creating an equivalent in order to establish the corresponding levels for the terms at hand. Finally, parallel texts were consulted to confirm that the correct term had been chosen. The structural analysis was more focused on the translation of mobile technical terms. Structural analysis is dividing words into parts to discover what an unknown word means. Word parts contribute to the overall meaning of a word. Many words in the English language are composed of a root, a prefix, and/or a suffix.

It has been estimated that 60 percent of the English words in common use are made up partly or entirely of prefixes or roots derived from Latin and Greek. The value of learning prefixes and roots is that they illustrate the way much of our language is constructed. Once learned, they can help us translate and understand many words without many hurdles. Thus structural analysis is of great value in order to determine the correct level or position of the term. In addition, the translator’s experience and

knowledge of the subject field as well as readiness to consult parallel texts seems to be vital.

WORK SITED

1. Catford.J.C. A linguistic Theory of Translation, Oxford University Press, 1965
2. Palanirajan.G. Dictionary of Mobile Technical Terms, Rajaguna Publications, Chennai, 2016
3. Jhumpa Lahiri: The Trend Setter in Indian Diasporic Writing in English with reference to her Novel- The Namesake
4. V.Muruganandham, Research Scholar, Dept. of English, Rajah Serfoji Govt. Arts College, (Autonomous) Thanjavur.
5. Dr. L.Rajesh, Research Advisor / Asst. Professor, Dept. of English, Rajah Serfoji Govt. Arts College, (Autonomous) Thanjavur.

A STUDY ON MORPHOLOGICAL ANALYZER FOR CLASSICAL TAMIL LITERATURE A RULE-BASED APPROACH

Dr. R. AKILAN

Programmer

Central Institute of Classical Tamil, Chennai

Prof. E.R. NAGANATHAN

Professor

Symbiosis Institute of Computer Studies and Research, Pune,
India

Dr.G.PALANIRAJAN

Assistant Professor

Central University of Kerala, Kerala

ABSTRACT

Morphological Analyzer is the essential and basic tool for building any language processing application. Morphological Analysis is the process of providing grammatical information of a word given its suffix. Morphological Analyzer is a computer program which takes a word as input and produces its grammatical structure as output. A Morphological analyzer will return its root/stem word along with its grammatical information depending upon its word category. Classical Tamil Morphology is very rich and agglutinative language. Morphological analyzer is the tool needed for the following Natural Language Processing applications like information retrieval, search engine, spell checkers, grammar checker, machine translation, dictionary making systems, Information extraction and retrieval, content analysis and question answering systems. The rule-based approach has successfully been used in developing many natural language processing systems. The analysis address the Morphological analyzer for classical Tamil literature: a rule-based

approach, this analysis can be used for further development of the analyzer.

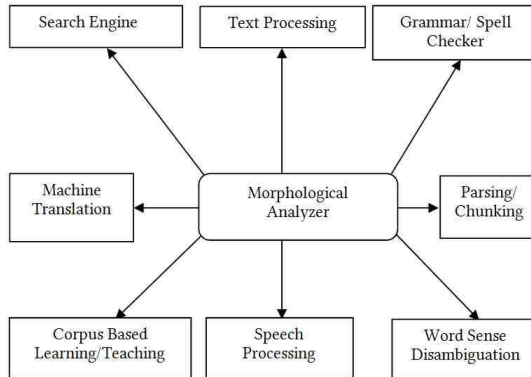
1. INTRODUCTION

The grammatical system of most languages may be conveniently divided into two parts as morphology and syntax. Morphology is the study of morphemes and their arrangement in forming words whereas syntax is the study of combination of words into phrases and sentences [1]. According to Bloomfield, morphology includes the construction of words and parts of words, while syntax includes the construction of phrases. The linguists, Block and Trager (1942) state that morphology deals with the structure of words. In the words of C.F. Hockett (1953), morphology includes the stock of morphemes, and the ways in which the words are built out of them [2]. Morphology is a key component that enables the analysis and synthesis of all word forms in a language. A minimum meaningful unit in a language is called morph or morpheme.

2. MORPHOLOGICAL ANALYZER

Morphological Analyzer is a computer program which takes a word as input and produces its grammatical structure as an output. Morphological Analyzer will return its root/stem word along with its grammatical information depending upon its word category. It take as input a sentence, i.e., a sequence of words and retrieve related grammatical information such as lexical category, gender, number, person, tense etc., of every word. For example, for noun root inflects with plural, oblique, case, postpositions and clitics they provide its gender, number and case information along with the root word [3]. Morphological Analyzer is playing an important role in NLP Applications. The importance of Morphological Analyzer will grow as the need for developing language resources for a language. Language technology is concerned with the computational processing of human language, whether in spoken or written form and with the dual aims of easing both interaction with machines and the processing of large

amounts of textual information. The following figure shows the role of Morphological Analyzer in NLP

3. RULE-BASED APPROACH

The rule-based approach has successfully been used in developing many natural language processing systems. Systems that use rule-based transformations are based on a core of solid linguistic knowledge. The linguistic knowledge acquired for one NLP system may be reused to build knowledge required for a similar task in another system [4]. The advantages of the rule-based approach is

- 1) Rule-based approaches are valid and widely used for resourced languages with large corpora.
- 2) Rule-based approaches are used for morphologically rich languages. These have motivated many researchers to fully follow the rule-based approach in developing their natural processing tools and systems.
- 3) Tokenization, stemming, sentence breaking, or morphology, can be done deterministically with rules pretty well.
- 4) It is easy to incorporate domain knowledge into the linguistic knowledge which provides highly accurate results [5].

4. RULES FOR MORPHOLOGICAL ANALYZER IN CLASSICAL TAMIL

4.1 Tamil Morphology

Tamil morphology is primarily agglutinative in nature. The traditional treatises on Tamil grammar define a distinction through free forms (the major grammatical classes), and bound forms (items like particles, and clitics). Tholkappiyam recognized Tamil as constituting two major word classes: nouns, termed *peyar* and verb termed *viṇai* as per the classical grammatical treatises. Each of these is characterized by a narrow set of features, all of which are necessarily morphological. The Major grammatical lexical categories in classical Tamil are Nouns, Pronoun, Numeral, Verb, Nonfinite, Relative participle, Verbal Participle and the functional categories are Adjective, Adverb, Postposition, Conjunction and Particle. The analysis discusses in details all the lexical categories of morphological rules for Noun in classical Tamil.

Tolkāppiyar says that words are of two kinds, via. The nouns and the verbs. All the nouns except a class of verbal nouns do not denote tense. Thus a noun does not take tense marker. Elsewhere Tolkāppiyar explicitly states that case markers are suffixed to nouns. The analysis of the noun divided into three fold classification namely common noun, proper noun and derived noun. Most of Tamil tagset have been three fold classification for instance of Central Institute of Indian Languages tagsets 2009. The structure of is shown in the figure 2 for plural markers in Noun.

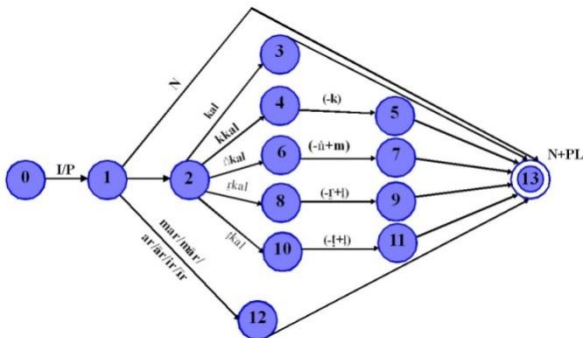

Fig. 2. Fleshed-out diagram for plural markers in Noun

4.2 Plural markers segmentation Rules in Noun

The system computationally analyzes the verse from classical Tamil based on the rules.

The tool accepts the Tamil text corpus, the algorithm checks the words in the root word dictionary; if it is found, and it assigns the appropriate grammatical category. If it is not found, it searches for rules. As per the rules of classical Tamil, words are analyzed. The analyzed words are separated into suffixes and root words. Suffixes are tagged as per the rule. Root words again go for rules. The above mentioned procedure is repeated till the root word is found in the dictionary. If root word is not found in the dictionary, the analyzer assigns the word as an unknown category. The following table 1 show the rules for Plural markers segmentation Rules in Noun.

Table 1. Plural markers segmentation Rules in Noun

<pre> Step 1: read the input word If (word) == (dictionary) assigns the appropriate tag exit() Step 2: (suffix word) == ('kaḷ') { splits the suffix and assigns as 'MPL' checks the remaining word in dictionary assigns the appropriate tag exit() } Step 3: (suffix word) == ('kaḷ') { splits the suffix and remove the first character 'k' assigns remaining suffix as 'MPL' checks the remaining word in dictionary assigns the appropriate tag exit() } Step 4: (suffix word) == ('ākaḷ') { splits the suffix and remove the first character 'ā' assigns remaining suffix as 'MPL' adds(m) in the last character of the root word checks the remaining word in dictionary assigns the appropriate tag exit() } Step 5: (suffix word) == ('kaḷ') { splits the suffix and remove the first character 'ḷ' assigns remaining suffix as 'MPL' adds(h) in the last character of the root word checks the remaining word in dictionary assigns the appropriate tag exit() } Step 6: (suffix word) == ('tkaḷ') { splits the suffix and remove the first character 't' assigns remaining suffix as 'MPL' adds(h) in the last character of the root word checks the remaining word in dictionary assigns the appropriate tag exit() } </pre>	<pre> } Step 7: (suffix word) == ('maḷ') { splits the suffix and assign as 'MPL' checks the remaining word in dictionary assigns the appropriate tag exit() } Step 8: (suffix word) == ('mar') { splits the suffix and assigns as 'MPL' checks the remaining word in dictionary assigns the appropriate tag exit() } Step 9: (suffix word) == ('gaḷ') { splits the suffix and assigns as 'MPL' checks the remaining word in dictionary assigns the appropriate tag exit() } Step 10: (suffix word) == ('āḷ') { splits the suffix and assigns as 'MPL' checks the remaining word in dictionary assigns the appropriate tag exit() } Step 11: (suffix word) == ('iḷ') { splits the suffix and assigns as 'MPL' checks the remaining word in dictionary assigns the appropriate tag exit() } Step 12: (suffix word) == ('iḷ') { splits the suffixes and assigns as 'MPL' checks the remaining word in dictionary assigns the appropriate tag exit() } } </pre>
---	---

5. RESULTS

Rule-based approach to Morphological Analyzer for classical Tamil text has been developed. This analysis helps to modify and enrich the rules and algorithm in future. The efficiency of the system is compared in this section. The verse level from the literary text are randomly selected and words or verses have been given as an input and the results obtained from the analyzed verses have been verified by the Tamil scholars who are well-versed in traditional grammar. The data was taken from *narriṇai*, *kuṟuntokai*, *tirumurukāruppātai*, *paripāṭal* and *tirukkūṟal*. In the verse level each word is tokenized as per rules. Some of the category results depending upon the previous and following words and then it assign the appropriate tag. The following table shows some examples of verse from *narriṇai* and their analyzed verse.

Table 2. Results of Analyzed Corpus

After analysis of verse			
<i>peyyātu</i> \VP	<i>vaikiya</i> \RP	<i>kōtai</i> \NC	<i>maṇal</i> \NC <i>aṭai</i> \RP <i>karai</i> \NC <i>āḷi</i> \NC
<i>pōla</i> \CCP	<i>mey</i> \NC	<i>cāy</i> \NC	<i>iṅ</i> \MOBL
<i>ai</i> \MACC	<i>avar</i> \DEM	<i>cey</i> \RP	<i>kuṟi</i> \VP
<i>piḷai</i> \PPA	<i>uḷḷi</i> \VP	<i>notuma</i> \NC	<i>āyntu</i> \VIF <i>ūra</i> \VP <i>nilavu</i> \NC
<i>ēṟpu</i> \VP	<i>urai</i> \RP	<i>teḷḷitu</i> \VP	<i>virintaṅṟu</i> \VAF <i>ā</i> \CLI
<i>iṅ</i> \MOBL	<i>vārār</i> \VF	<i>eṅṅum</i> \RP	<i>kāṇalāṅ</i> \PNA <i>ē</i> \CLI
<i>pulavi</i> \VNP	<i>uṭkoḷa</i> \VNP	<i>oḷika</i> \NC	
<i>māḷa</i> \NC	<i>niṅ</i> \DEM	<i>neṅcam</i> \NC	<i>tāṅ</i> \CLI
<i>ē</i> \CLI	<i>puṇari</i> \NC	<i>poruta</i> \RP	<i>pū</i> \NC

30 verses from the 401 verses of *narriṇai* text have been used for the testing purpose and it has produced 1891 words.

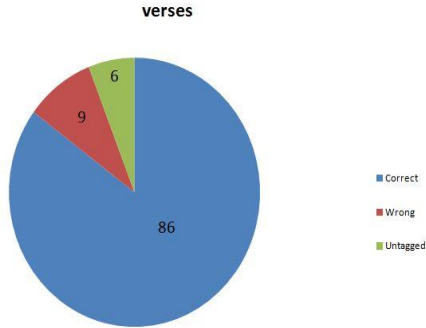

Fig. 3. Graphical Representation for Verse Level Analysis

The result of the analyzed text is explained below: totally 1626 (86%) words are analyzed correctly; 170 (9%) of words are analyzed wrongly; and 95 (5%) of words are un-analyzed. The graphical representation of the verse level analysis is shown as above.

6. ISSUES IN CLASSICAL TAMIL LITERATURE

Some words have multi-word functions such as the word *cem*. It has two tags - noun and adjective. For example, *cem poṇ miṇṇum* (naṟ. 292:6) in this case *cem* is an adjective, *poṇ* is noun, *cem poṇ malaiyiṇ* (perum. 0:241) in this case *cem* is an adjective and *poṇ* is also an adjective, *malai* is noun [7]. In the first sentence, this system identified *miṇṇum* as verb and tagged it, next word *poṇ* tagged as noun before the word *cem* tagged as adjective based on the sentence structure. In the sentence, this system identified *cem* as adjective, *poṇ* as adjective and *malai* as noun. This type of analysis cannot be identified by the machine.

The word *akam* functions differently in different contexts. In some cases, the word and syntactic structure will be same. The grammatical category depends on syntactic structure of the word. In some cases the word form and syntactic structure will be same. These types of postpositions are highly complicated. The machine cannot analyze such kind s of verse. For example,

tāṇ akam pukāaṇ peyartal iṇmaiyiṇ (tol-poruḷ. 1057-3)
maṇai akam pukāak kālaiyāṇa (tol-poruḷ. 1081-3)
a nāḷ koṇṭu iṇakkum ivaḷ arum peṇal uyirē (kalit.5:19)
kaṇṭi nuṇ kōḷ koṇṭu kaḷam vāḷttum (paṭirrup.43:27)
eṇ kōṭu koṇṭu viyaḷ arai vaippavum (naṇ.114)

In the song 1057-3 ‘akam’ means ‘mind’ here it is Noun (NC) and the song (1081.3) ‘akam’ means ‘inside’ here it is a postposition (PSP). Machine cannot analyze in such cases. In the song (kalit.5:19) ‘koṇṭu’ means ‘with’ here it is a postposition (PSP), in the song (paṭirrup.43:27) ‘koṇṭu’ means ‘with’ here it is a postposition (PSP) and the song (naṇ.114) ‘koṇṭu’ means ‘take’ here it is verbal participle(VP), machine cannot analyze these words in such cases.

7. CONCLUSION

In this research, difficulties were experienced at the stages of the preparation of dictionary, tagset, and rules. Classical Tamil literature has been written using words that are not in use today and hence pose problems connected to morphology, lexis and syntax. Morphological Analyzer requires either developing an exhaustive set of linguistic rules or a large amount of annotated texts. Moreover, there is a need for such a study because of the expanding interest shown all over the world in the activities of the Tamils in the field of language technology, ancient Tamil literature, arts, music, machine translation, spell checker, grammar checker, text to speech, speech to text, information technology and other applications. The accuracy of result can be improved by adding the exceptional rules and using the upgraded root-word dictionary. A gold standard annotated corpus can be developed and verified with the existing rules.

REFERENCES

1. Akshar Bharati, Vineet Chaitanya and Rajeev Sangal. 1995. Natural language Processing A Paninian Perspective. Prentice Hall of India, India

2. Israel, M., 1973. The Treatment of Morphology in Tolkāppiyam. Madurai University.
3. Anandkumar, M., Dhanalakshmi, V., Rajendran, and Soman, S. 2010. A Novel Approach to Morphological Generator for Tamil, 2nd International Conference on Data Engineering and Management (ICDEM 2010), Trichy, India. Conference proceedings published by Lecture Notes in Computer Science (LNCS).
4. Xuri TANG. 2008. English Morphological Analysis with Machine-Learned Rules. Wuhan University of Science and Engineering, 430073, Wuhan, P.R. Chine.
5. Khaled Shaalan. 2010. Rule-based Approach in Arabic Natural Language Processing. The International Journal on Information and Communication Technologies.
6. Ankita Agarwal, Pramila, Shashi Pal Singh, Ajai Kumar and Hemant Darbari. 2014. Morphological Analyzer for Hindi - A Rule-Based Implementation. International Journal of Advanced Computer Research ISSN (print): 2249-7277 ISSN (online): 2277-7970.
7. Tamil Lexicon. 1982. Volume I-VI. University of Madras.
8. Nisheeth Joshi, and Iti Mathur. 2012. Evaluation of Computational Grammar Formalisms for Indian Languages. International Conference in Computer Engineering and Technology, organized by Jodhpur Institute of Engineering and Technology, Jodhpur.
9. Vishal Gupta and Gurpreet S. Lehal. 2009. A Survey of Text Mining Techniques and Applications. Journal of Emerging Technologies in Web Intelligence. 60-76.
10. Anandan. P, Ranjani Parthasarathy, Geetha T.V. 2002. Morphological Analyzer for Tamil. International Conference on Natural Language Processing. RCILTS-Tamil, Anna University, India
11. Vasu Renganathan. 2014. Computational Phonology and the Development of Text-to-Speech application for Tamil. The 13th International Tamil Internet Conference organized by International forum for Information

Technology for Tamil and Pondicherry University, ISSN 2313-4887. 193-197.

12. Palanirajan, G. 2012. Parts of Speech Tagging for Classical Tamil Texts. The 11th International Internet Conference organized by International Forum for Information Technology in Tamil (INFITT) at Annamalai University, Chidambaram. 153-157.
13. San Diego, and Karine Megerdoomian. 2004. Finite-State Morphological Analysis of Persian. Department of Linguistics, University of California, USA.
14. Vaishnavi Ramasamy. 2003. A Morphological Analyzer for Tamil. Ph.D., Thesis at Centre for Applied Linguistics and Translation Studies, School of Humanities, University of Hyderabad.

MULTI RECOGNITION FOR TAMIL NATURAL LANGUAGE PROCESSING OF EXPERT SYSTEM

Dr.M.K.KALPANA

Assistant Professor

Department of Software Application

A.M.Jain College, India

kalpanamalathkar.research@gmail.com

ABSTRACT

Natural Language Processing is having many faces with all languages, which is communicate by the people. It is a computational method processing with the information such as video, audio, image and text (multimedia). Unstructured information were exists in world, in this way, narrow-downing the research, author planned to put trained data in the basis of Tamil communication inputs. It is named as CES from the author; this feature needs much domain knowledge for the author to develop more techniques with the dependency of language technology.

Keywords: Natural Language Processing, Tamil, Information Retrieval, Video/Image Recognition,Speech Recognition/Synthesis and Cognitive Expert System.

INTRODUCTION

The techniques like parse tree, context free grammar and expressions were created for the Cognitive Expert System (CES), some of the specific domain also involved with in this CES, there are, source text, video recognition, Modern Tamil speech recognition and synthesis. CES is able to generate the actions for several computer applications, robots and home appliances in Tamil input. The author/researcher is limited and identify the solution depends on connection between image to text, text to image, audio to text, text to audio and video to text using Tamil Input. It will be greatest challenges to the programmer/researcher/author in computational methods.

NATURAL LANGUAGE PROCESSING (NLP):

NLP is a computational process, which is activating with the some of the language inputs, the type inputs is not an issue, it may be a text, image, audio or video. It will generate the prediction results and apps for the end-users, in the way of language input. NLP is a domain able to do any kind of Robotics/Apps/Embedded Systems for their own requirements of individual and group of people.

TAMIL

Tamil is a colloquial southern region language in India. Classical, middle and modern Tamil are the divisions in Tamil language; Modern Tamil is used in all official purposes and educational institutions in TamilNadu in India, in this CES research, researcher planned to put the modern Tamil Input for analysis and implementation. Tamil is having 247 letters excluding 9 north indian letters.

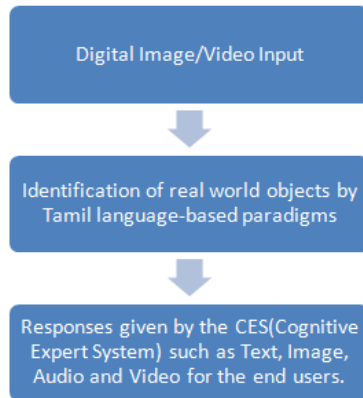
INFORMATION RETRIEVAL (IR)

IR gets and stores the information from one place to another place in system with the relevant conditional matches. CES is retrieving information from the concept of second dimensional models with immanent and transcendent term/without term-interdependencies. IR dependencies are functioning under knowledge-based approach. In AI (Artificial Intelligence), it is named as linguistic approach in cognitive modeling approach.

VIDEO/IMAGE RECOGNITION

Collection of image is video. Here, video recognition is processed with the conditions by number of frame per second to analyze. This recognition techniques are various there are, face recognition, vehicle number plates recognitions etc., It is otherwise called tagging/labeling. It is applicable in all objects, which is tagged into the samplings. Video recognition is

functioning under computer vision. The example figure of video/image recognition is given below for best understanding.

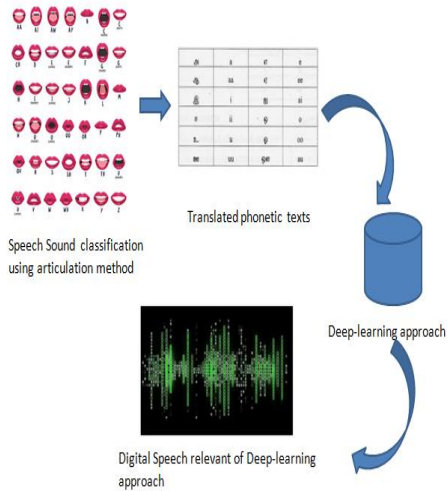

SPEECH RECOGNITION/SYNTHESIS

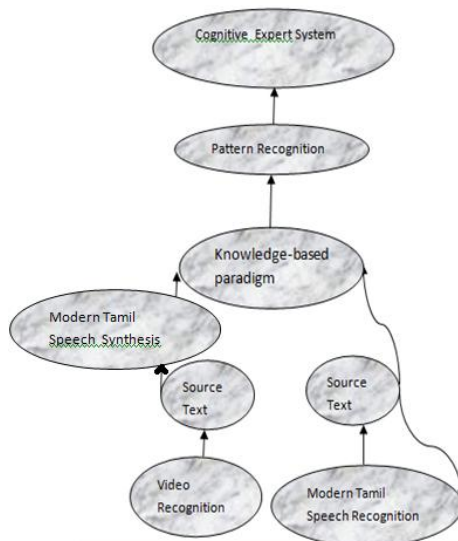
Speech is a kind of sound and it is produced by speech articulatory system. From the sets of each and every languages produces different positions of spells by mouth from the throat. In a Speech Recognition, CES Tamil speech sound is converted into Tamil text. In an opposite way, the converted Tamil text is matched and processed with expressions in machine learning or programming language and again it is converted into speech. For an example, question and answering system.

Speech synthesis/recognition is converting like speech to text/text to speech with the source of speech data dependency. Generally, it is named as articulatory system in computational process. Finally, it is called as Tamil Phonology. In below the context the figure is explaining about the speech recognition process.

Figure of Speech Recognition/Synthesis under Deep learning

Cognitive Expert System:

In CES system, some of the video and speech recognition input is matched with Tamil represented English source text and matched with knowledge-based multiple paradigm, it is expressed with patterns in pattern recognition techniques, by the way of explanation per pattern, it is responses for the request of video recognition and send the responses to the speech synthesis, for the result of end-users. It is named as Cognitive Expert System (CES). This CES in Modern Tamil is used to activated any kind of machine level processing for creating data recognized products such as home appliances, industrial and humanoids etc.,

CONCLUSION

Researcher/Author concluded the information about Cognitive Expert System is a key to get the services from machines using Tamil Language as a Inputs in many forms. This Paper navigates to the next level of predictions/Implementation. The implementation is fallen into supervised Tamil input based embedded systems. The predictions or efficacy is about the huge multi-paradigms of different levels of Tamil input data such as, text, image, video and audio.

References:

1. Yingxu Wang, Schulich School of Engineering and Hotchkiss Brain Institute, University of Calgary, Calgary, Canada Bernard Widrow, Stanford University, Stanford, CA, USA Lotfi A. Zadeh, UC Berkeley, Berkeley, CA, USA Newton Howard, University of Oxford, Oxford, UK Sally Wood, Santa Clara University, Santa Carla, CA, USA Virendrakumar C. Bhavsar, University of New Brunswick, Fredericton, Canada Gerhard Budin, Vienna University, Vienna, Austria Christine Chan, University of Regina, Regina, Canada Rodolfo A. Fiorini, Politecnico di Milano University, Milano, Italy Marina L. Gavrilova, University of Calgary, Calgary, Canada Duane F. Shell, University of Nebraska-Lincoln, Lincoln, NE, USA, “cognitive intelligence deep learning thinking and reasoning by

brain-inspired systems”, IJCINI, Volume 10, Issue 4, October-December 2016.

2.R.M.ONKAR, “Personality Development and Career Management, A Pragmatic Perspective”, S.Chand & Company LTD, 2009. Page.No(104-124)

3.<https://en.wikipedia.org/wiki/Computervision>

4.https://en.wikipedia.org/wiki/Speech_synthesis

5.https://en.wikipedia.org/wiki/Speech_recognition

6.https://en.wikipedia.org/wiki/Tamil_phonology

7.https://en.wikipedia.org/wiki/Digital_image_processing

DEVELOPING E-LEARNING TUTORIALS FOR CLASSICAL TAMIL POETRY

S. KARTHIKEYAN

Programmer

Central Institute of Classical Tamil
Chennai. E-mail: karsind@gmail.com

ABSTRACT

Poetry is a verbal art form. It requires understanding, reading, writing and appreciation to master. The information technology revolution has changed our attitude towards learning and internet has become a desired delivery tool and web based language learning has become more user friendly to day. Learning of poetry is an important activity in language learning. The present paper proposes to design and develop web based e-learning tutorials for learning poetry.

INTRODUCTION

Web based environment, as we all know, can lend learners many possibilities for enriching the learning process. It provides platform for more communication opportunities and support for the learning events where the learners and facilitator are physically separated and the web serves as a delivery tool. As an effective tool, the web based learning allows to have both communication and collaborative learning. This communication and collaborative learning via the online environment is presently called Computer Managed Learning (CML) which is preferred here in learning poetry.

1. E-LEARNING

If we start with eLearning, we can go a long way with just a handful of basic eLearning terms in their eLearning vocabulary. An Instructional Design strategy that combines face-to-face

corporate training with online training activities and the virtual learning materials are used to support face-to-face instruction.

2.1 E-LEARNING TOOL

Software that features asset libraries and design tools that eLearning professionals can use to create eLearning courses and online training materials. E-Learning authoring tools may include pre-made interactions, images, graphics, and audio that can be quickly be uploaded into the eLearning template to reduce development time. These eLearning authoring tools can also organize and deploy eLearning content or upload it to an LMS platform.

2.3 LMS

Learning Management System (LMS) platforms allow eLearning professionals to create, organize, update, and deliver eLearning courses. Most Learning Management Systems also have advanced tracking and reporting capabilities, which enables you to track online learner's progress and identify the strengths and weaknesses of your eLearning course.

2. COMPUTER MANAGED LEARNING

CML is an assessment component; it is primarily a management component tool for monitoring learner's program. Therefore, CML may be considered more appropriate form of interactive tutorial for learning poetry. CML helps facilitators to follow the path of the learners through a series of learning events based on various components of poetry. The activities based on language skills (listening, speaking, reading and writing of poetry) are comfortably managed by CML. A consistent user interface, completion of assessment when they feel ready, immediate feedback, pace with the learner's speed and linking to other web sites are added facilities to the computer managed learning. Each learning event is enriched by any one of the facilities mentioned above.

The tutorials have an important role to play in computer managed learning. They are designed to assist and involve the learners to learn poetry in line with the goals and objectives of the learning events. They include the activities which take place in asynchronous and synchronous environments and Exeter Learning Environment (ELE).

4. LEARNING ENVIRONMENTS

The asynchronous environments where the interaction between the learners and the facilitator is done via computer, i.e. the non-real time communication by the learners using the computer,

The synchronous environments where the learners involved in the interaction process are present all at the same time but not necessarily in the same place, i.e. the real-time interaction by the learners using the computer and suggestions for improvement.

The following learning events are identified based on various components of poetry.

4.1 Listening

1. Allow learners to listen to poetry
2. Allow learners to find out the central theme of poetry
3. Allow learners to find out a brief content of poetry
4. Allow learners to find out the direct meaning of the line given from poetry
5. Allow learners to select the line of the given poetry without any change in the word order, based on the meaning provided
6. Allow learners to select the right form of the poetry if poetry lines are changed based on *pozippurai*
7. Allow learners to arrange the lines of the given poetry in order based on the *pozippurai* of the given poetry

4.2 Reading

1. Allow learners to read aloud
2. Allow learners to read out poetry to his friends

3. Allow learners to answer comprehension questions based on the given Poetry

4.3 Speaking

1. Allow learners to memorize poems and recite them from memory

4.4 Writing

1. Give learners a list of words and ask them to write a poem using those Words
2. Allow learners to create his or her own anthology of favorite poems

The interactive tutorials are developed based on the learning events identified above keeping the language skills, namely, listening, reading and writing. These interactive tutorials are developed between the learners and the facilitator in an asynchronous environment and by way of video conference etc, in a synchronous environment. A consistent user interface with difficult words of the poetry with meaning, prose order of the poetry, so that the understanding of the meaning could be facilitated (koṇṭukūṭṭu in Tamil), word by word meaning (patavurai in Tamil), full meaning of the poetry (polippurai in Tamil), translation and transliteration is provided to enable the learners to learn independently. The tutorials are mostly developed in the multiple choice model and a few tutorials are in question- answer model.

More learning events can be included in synchronous environments like video conferencing, discussion forums etc. The major learning events are

1. Attending poetry readings in a community
2. Reading of favorite poems
3. Rereading of some favorite poems
4. Allow learners to read and discuss poetry
5. Allow learners to read and appreciate poetry

6. Allow learners to share their views on poetry

In the Exeter Learning Environment, learners are given a user name and password to log in. The learners work on their poetry and upload it for feedback in the online discussion area. We may also allow learners to hold poetry workshops where they discuss one another's work. Learners are encouraged to read and comment on each other's work. A chat room facility is also available to discuss their poetry in this learning environment.

5. CLASSICAL TAMIL ONLINE

Classical Tamil Online is one of the major projects of the Central Institute of Classical Tamil, Chennai. It aims to provide learners with an ability to understand appreciate and interpret classical Tamil language and literature. The classical Tamil is a special language and its use is confined to the domains of grammar and literature. Unlike other domains of language use, these domains expect the user to be equipped with the knowledge of language, grammar, different genres, poetics and the style of the classical literature.

Course Design: The framework for course design is based on RBL (Resource Based Learning) which implies that the learner is being given access to learning events in a teacher independent manner.

6. STAGES OF CONTENT DEVELOPMENT

- Specification of learning outcomes, aims and objectives
- Specification of course content: identification of learning outcomes and description of course content
- Development of Tutorial strategies: decisions about sequencing of learning events, use of media and other supporting aids and ordering in conforming to 'Course Shell'

- Development of Assessment strategies: This includes both formative and summative assessments

7. STRUCTURE OF E-LEARNING TUTORIAL OF CLASSICAL TAMIL POETRY

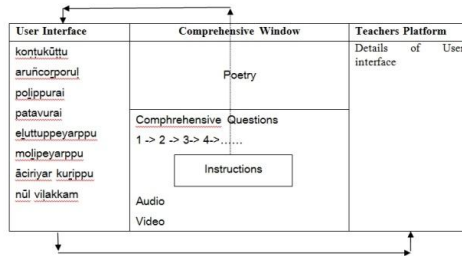

Fig. 1. Structure of E-learning Tutorial

8. CONCLUSION

This paper has described the development of online tutorials for learning poetry from Classical Tamil; in this paper has presented using the computer managed learning approach.

Fig. 2. Classical Tamil Online

This online teaching for Classical Tamil is available in the Central Institute of classical Tamil website (<http://www.cict.in>).

Reference

1. Jolliffe, Alan, Jonathan Ritter and David Stevens (2001) The Online Learning-Handbook: Developing and Using Web-Based Learning.Kogan page Limited, London.
2. Learning and Teaching in Cyberspace - a site explaining the use of web -based learning in education
<http://home.sprynet.com/~gkearsley/chapts.htm>
3. Pask, G (1988) 'Learning strategies, teaching strategies and conceptual or teaching style.ed. R.R.Schmacak, Learning strategies and learning styles, Plenum Press, New York.

A VISION FOR DIASPORA'S PSYCHOLOGY IN THE SELECT NOVELS OF AMIT CHAUDHURI.

VINOTHKUMAR. V

Research Scholar
Rajah Serfoji Govt. College, Thanjavur

ABSTRACT

This paper discusses the psychology of the diasporic nature of the Amit Chaudhuri's novels *A Strange and Sublime Address*, *Afternoon Raag* and *A New World*. He writes simple novels and his style of writing is descriptive. He describes his place and his characters. Human psychology is used very realistically for him. There was always an urgent need to understand internal difficulties of immigrants and their children. These difficulties arise, affect or complicate the flight or departure of the homeland, as well as the differences and conflicts that arise to live and adapt to a new place. The purpose of this dissertation is to present and try to convey the notion of understanding the psychology of immigrants in Amit Chaudhuri's novels.

Keywords: Psychology, Strange, Flash back, Language degradation, Traditional.

The novels of Amit Chaudhuri have been approached under the psychological sign of diaspora problems such as uprooting, the disaster of individuality, homesickness, the discord between tradition and modernity, etc. it is not there Such feelings can overwhelm the individual and eventually lead to the state of being: solitude. Loneliness can be based on the concrete reality of life in the new country. The immigrant lives in the isolated world of the family, if he has one or only one. This can become more serious over time. He can become even more isolated to avoid being reminded of loneliness. We can witness this process in *Afternoon Raag* and *Odysseus Abroad*. Both the protagonists of

the novels, young Indian-origin, more precisely Bengali, students, do not feel at home in England. They constantly recall their life at home. On many occasions they want to quit their studies and return home. The protagonist of *Afternoon Raag* mentions both the Bengali language and his family's origins and history multiple times even though the numerous relatives are spread out both all around India and the world:

“Then I would miss the special feeling of morning at home , I would think benignly of my mother's good health , and how she suffers from nothing but constipation,” (*Afternoon Raag* P 20)

In fact half of the whole novel consists of the protagonist's memories of India and his family life. He is very nostalgic and nostalgic for the past. All the small details of his Indian family began to haunt him shortly after his arrival in Oxford. The fact that among many international students in a buzzing environment with life does not help. He tries to fill this void by starting with fellow students. He knows it is illogical in the real world, outside the bubble of Oxford life. In Oxford, even the family "made for isolation". The daily task of the protagonist was to "undermine every moment" of his life there. The only spot of light is his recent travels home, which he receives from his parents and recovers his memories about his musical mentor and his mother sings.

The experience of living and being does not reveal an unbounded feeling of ownership, since it is not safe for a person to exist and need, the feeling of love and the will, the life itself. Rootlessness is expected not to be "on the ground". It seems unconscious and unbelievable belief that mental anguish is serious. Rootlessness is particularly common in depression or other crises. The desire to feel a constant and deep down set can be a psychotic situation. Living creatures and other background

conditions also increase compassion, as well as individuals have experienced life and their current difficulties.

Immigrants and their children are "strangers" when they arrive in the new country. At first, on the basis of reality, almost everything and everyone is unknown and different. Often The individual / family must learn a lot from what is considered a Home, from simple to complex: basic tasks, habits, Language, physical environment - external conditions of the new country. It Can be more difficult to learn the internal characteristics of The new state, such as psychological, social and cultural attitudes and rights Mistakes, and way of life.

The immigrant is, in fact, a Strange or strange. Every day, he reminds his - of small Events that are not important for larger events that affect their future new country. Feeling like a stranger is reported to have come in either suddenly or gradually, and last a few seconds, minutes or longer periods of time - Depending on what refugees or immigrants are passing on introduce life. Strange and Sublime Address is a story of a ten year old boy, Sandeep who encounters a new world: Culcutta. He went to Culcutta to spend summer vacations with his mother to his maternal uncle's home. Chaudhuri writes precisely and carefully trying to capture in the rhythms of his prose the faded happiness of things, the strange, pure remembered moments. In this novel he describes heatwaves, thunderstorms, prayer-sessions, mealtime and family visits at his uncle's home. In India, there is culture of giving regards to elders by touching the feet of theirs. The person who is our elder, we pay respect to him or her. In his novel, A Strange and Sublime Address, Chaudhuri casually depicts this in his novel as he writes:

“The son and the daughter-in-law emerged shyly from the ante-room. They both stooped gently to touch Chhotomama's feet, and Sandeep's aunt and his mother's feet, a traditional greeting and a mark of obeisance towards one's elders' . When father stops him to do such

he said to him ‘This was half a token gesture towards modesty, and half towards the old, ‘traditional’ India-Gandhi’s India of ceremony and custom.’ (A Strange and Sublime Address P 55)

We light a perfumed stick in front of God to gods and goddesses show devotion towards them. When we pray or do pooja, we incense a pair of sticks in front of God.

“Identity and self-concept” – a term used by Markus and Nurius to refer to a number of aspects of identity - largely based on the language offered by the parents and the socio-economic environment and education. “without language there is no distinctively human interior world; without the stimulus of interaction with others there would be nothing to talk about or think” (Jenkins, 1996, p. 38). Immigrant must learn to speak and express himself a new language. The ability to learn a new language has a lot to do with age, earlier studies, interest and level of language skills in own language. Learning a new language is a slow process it can take years and can be difficult for the immigrant different reasons. Even after that It has been in the new country, it can still be hard or unfeasible. To him to understand or express the implied meaning Correct tints, rhythms, tones or gestures. The person may not be able to the right to express his feelings, opinions or state of mind. Older, adults and children should not lose their dialect, and this may be the case they are constantly remembered when others do not. Through In times of emotional difficulties and crises, the individual may lose him Ability to express oneself correctly in new language and even in Some times, in their mother tongue.

Chaudhuri’s fourth novel *A New World* (2000) discuss the destroy of Calcutta and of the city’s Bengali Brahmin elite as symbolized by the Chatterjees. It is the story of Jayojit, the protagonist, who is a cosmopolitan third world who works in America as a successful writer, economist and university

professor. He travels from America to his homeland, Calcutta, with his son Vikram, alias Bonny, after he is separated from his Bengali wife Amala and spends summer vacations with his parents in Calcutta. During the four months of stay, in India, the father and son reclaimed themselves back in the city. There is also a flashback of his broken marriage and his parents' failure to arrange a second marriage for Bangladesh's divorcee.

He saw her on the last visit, but they have nowhere to go. She has withdrawn. But people noticed that the returning immigrants lost their sense of direction in a familiar and strange landscape. Behind him, in the United States, there is a broken relationship that makes him feel depressed and alienated. However, he returned to the United States, which is the land of wealth and opportunity, which may cure him. Jayojit left his father because he did not seem to be looking for a wife as his son's tutor.

Jayojit mother said "Esho Shona" and then remembering he might want her to speak in English, 'come to thamma.' For the first time Vikram smiled. They – Jayojit and his father –communicated, except for few words and sentences, in English, establishing a rapport , a bluff friendship, which excluded the tenderness of the mother-son relationship,"

Amit Chaudhuri explains Psychological feelings of inferiority, reduced self-esteem and decline in the new country. In short, feelings of degradation of language, lack of nuances, correct rhythm and intonation, gestures, and implicit meaning.

Reference:

1. Chaudhuri Amit *Afternoon Raag* Penguin Books India, 2012.
2. Chaudhuri Amit *A Strange and sublime address*, Penguin Books India, 2012.

3. Chaudhuri, Amit. *A New World*. Penguin Books India 2012.
4. Binnie Kristal-Andersson *Psychology of the Refugee, The Immigrant and their Children* Department of Psychology University of Lund Sweden 2000.
5. http://www.epitomejournals.com/VolumeArticles/FullTextPDF/272_Research_Paper.
6. <https://www.google.com/search?q=a+new+world+amit+chaudhuri>
7. <http://thegaes.org/files/documents/GJLS-Feb-16-Alina-Nidagundi.pdf>

**WATER AND CULTURAL PRACTICES
PORTRAYED IN VIKRAM SETH'S
*A SUITABLE BOY***

M.VASANTH

Assistant Professor
Department of English
T.U.K. Arts college
Thanjavur

ABSTRACT

Vikram Seth is a prolific post-independence Indian novelist. Today, He is one of the most outstanding writers in Indian Writing in English. With his significant achievement in literature, Seth has proved as a master of the English language. People of India have the custom of worshipping *PanchaBootha*. It implies a gathering of five essential components, which is indicated by Hinduism. It is the premise of all vast creation. Vikram Seth has also penned about the water and cultural practices like *Pul-Mela* festival which is the festival of bathing of people in river *Ganges* to purify themselves from sins. This paper discusses water and cultural practices, which are portrayed by Vikram Seth in his novel *A Suitable Boy*, a post-independence novel set in 1950's deals widow mother's search for a suitable partner for her younger daughter.

Keywords: *Water and Cultural practices, Pul-Mela, River Ganges*

INTRODUCTION

The aim of literature is to render in words the nobility and majesty of life. The images of water play a vital role in literature. Water is an essential factor of all living beings in everyday life. So, the famous Tamil saint *Thiruvalluvar* articulated about water in his classical work *Thirukkuralas* follows;
When water fails, functions of nature cease, you say;

/thus when rain fails, no men can walk in 'duty's ordered way'.
(Verse no.20)

Water occupies major role in English literature too. It is water in the form of the sea that has most captured the imagination of authors. The works of famous authors such as *Samuel Taylor Coleridge (The Rime of the Ancient Mariner)*, *Herman Melville (Moby Dick)*, *Ernest Hemingway (The Old Man and the Sea)* etc., are deals with the matter of water.

Because of water's indispensable role of our daily life, people of world are celebrating various festivals to glorify it. The water festival is the New Year's celebrations that take place in countries like as China, Taiwan, South Asian nations and so on.

In India, there are various festivals taking place regarding water even from *the Sangam Age*. For instance, the earliest *Pandya king Nediyon* had celebrated a festival for the sea-god (Varuna). It was mentioned in verse no.9 of "*Purananuru*". Nowadays the festivals such as *Adiperukku*, *Ganga Dhuserra*, *Narali Purnima* etc., are celebrating by people of India to worship water. The Indian writers in English also portrayed the water and the cultural practices in their works. The literary pieces of writers' like *Vikram Seth*, *A.K.Ramanujam*, and *Rabindranath Tagore* etc., are also deals with water and cultural practices. *Vikram Seth* has portrayed the festivals regarding water taking place in India during 1950's through his novel *A Suitable Boy*.

VIKRAMSETH

Vikram Seth is one of the most outstanding writers in Indian Writing in English today. *Vikram Seth* was born on 20 June 1952 in Calcutta located in the state of West Bengal in India. He studied at the St. Michael's School, Patna, St. Xavier's School at Patna, and subsequently at The Doon School, Dehra Dun. Thereafter, he moved to England and completed his A-Levels

from the Ton Bridge School. After graduating from high school, he studied Philosophy, Politics and Economics at Corpus Christi College, Oxford and graduated with a B. A. Degree in 1975. From 1975 to 1986, he pursued his Ph.D. at Stanford University, California, U.S.A. Vikram Seth has written several books of poetry, a travelogue, a verse novel, an epic novel, modernist fiction and a memoir-cum biography. Each book is set in a different location and breaks new grounds in terms of genre. Every new book of Seth creates a fresh departure in form and theme. In 1993, he produced his most famous work in the form of the epic novel *A Suitable Boy*; the story deals with the complex familial structures in post-independence India. The book contains 1535 pages and is one of the longest novels ever published in a single volume in the English language.

Water and Cultural Practices Portrayed in Vikram Seth's *A Suitable Boy*

This article mainly focuses on Vikram Seth's portrayal of water and cultural practices in the novel *A Suitable Boy*. This novel is set in post-independence India. It is about the story of four families. The major theme of this novel is a widow mother's search for a suitable boy for her younger daughter Lata. There are many sub themes in this novel such as Zamindari Abolition Act, Hindu-Muslim conflicts, patriarchy, globalization and so on. Vikram Seth also penned about the water and cultural practices like *Pul-Mela* festival, the festival of bathing by people in river Ganges to purify themselves from sins. Seth described about the festival as in the following lines from *A Suitable Boy*;

A few days after he had suffered this indignity, the raja of Marh, feather-turbaned and diamond-buttoned, together with a glittering retinue of retainers, performed a progress to the Pul-Mela...

His highness started out in the morning from the site of the Shiva temple at Chowk (where he offered obeisance), advanced through the old town of Bramphur, and arrived

at the top of the great earthen ramp which led gently down from the mud cliffs to the sands on the south bank of the Ganga. Every few steps a crier announced the Raja's presence, and raised petals even flung into the air to his greater glory. It was idiotic... (796)

The above lines from the pen of Vikram Seth describing the character named the Rajah of Marh who was from aristocratic family. He was an ardent follower of lord Shiva and Hindu religion and also a cunning person who was creating the religious clashes between different ethnic groups. He took a procession to the cultural festival *Pul-Mela* with his followers to worship and took bath in river Ganges in the auspicious day. He had started his procession from lord Shiva temple at *Chowk* in the town named *Bhrampur* and he was welcomed by his followers by rose petals and so on.

The Grand ramp too was crowded with pilgrims from all over India, many of whom had just arrived by special trains that had been laid on for the *Pul-Mela* traffic...

In two days it would be the grand bathing day of Ganga Dussehra (when, by popular tradition, the Ganga rose one step along the bathing gates of Benares), and four days after that would come the second grand bathing day of the full moon. It was thanks to the grace of lord Shiva, which had broken the river's fall from heaven by allowing it to flow through his hair that the Ganga had not flooded the earth...(796 -797)

The above quoted content from the eleventh chapter of the novel *A Suitable Boy* by Vikram Seth vividly pictures the cultural practices followed by the people of post-independence India. The government arranged special trains to reduce the traffic for the *Pul-Mela* festival and *the Ganga Dhuserra* festival followed by the grand bathing day of the full moon festival also portrayed by Seth. People from various parts of India came to this festival and

took bath in the holy river to purify them from sin. Purifying oneself from the known and unknown sin committed in one's life by taking bath in the holy river is the major purpose of this festival. Seth also penned about the roles of Sadhus, Saints, and Religious Preachers while writing about *Pul-Mela* festival. He also described about a saint named *Sanaki Baba* who was giving blessing to his followers and then a boy named *Dipankar*, the younger son of *Mr. Justicechatterjee* impressed by the saint *Sanaki Baba*.

CONCLUSION

People of India have the custom of worshipping *Pancha Bootha*. It is a group of five basic elements. According to Hinduism, it is the basis of all cosmic creation. Among these five elements *Varna* denotes water. Water is essential for all. In India, people are celebrating many festivals like *Pul-Mela*, *Maha-Magam* and so on for the sake of worshipping water. In literature too water plays major role. Writers influenced by the cultural practices oriented with water, beauty of water, benefits of water pictures their views in their literary works they are writing. In this way, Vikram Seth has portrayed his views on *Pul-Mela* festival which is a festival of water takes place in the banks of river Ganges through his characters in this novel. Thus the reader can find the traits of water and cultural practices in this novel are vividly focused in this article.

Works cited:

1. Aiyer, A. 2007 The Allure of the Transnational: Notes on Some Aspects of the Political Economy of Water in India. *Cultural Anthropology*, 22: 640–658. doi: 10.1525/can.2007.22.4.640.
2. Dr.A.Krishnasami, Topics of South Indian History, Annamalai Nagar, 1978.

3. Gupta, Roopali. Vikram Seth's Art: An Appraisal. New Delhi: Atlantic Publishers & Distributors, 2005. Print.
4. Iyengar, K.R. Srinivasa, Indian writing in English 2014, Sterling publishers, New Delhi – 110020.
5. Seth, Vikram.A Suitable Boy. New Delhi: Penguin Books, 1993.

AN EVALUATION OF READING SKILL: KOLLIMALAI MALAIYALI TRIBAL STUDENDS

M. RAMESH KUMAR

Assistant Professor
Dept. of Linguistics
Tamil University, Thanjavur

INTRODUCTION

This research work process of language learning, there are many problems faced by the tribal students, especially in achieving basic language skills. Even though many more issues crop up while teaching language and also various teaching methods are employed in the classroom situations, the problems are not yet fully rectified. Some attempt has been made to study the existing problems while learning and teaching language. Besides, for providing linguistic remedial measures and suggestions based on the study have been found out so that the problems faced by these language students can be rectified. There are many sub-categories under the process of language learning.

The purpose of this study is to test and evaluate the achievements in Tamil language learning of primary tribal students of the Kollihills in Namakkal District, Tamilnadu. Besides of tests to the students' attainment of language skills, especially reading skill in Tamil.

OBJECTIVES OF THE STUDY

- To identify the inter-lingual and intra-lingual communication strategies adopted by the tribal students while making oral communication and to evaluate their reading skill.
- To evaluate the reading ability of the students
- To identify the tribal students' understanding capacity of the lexical level through reading comprehension.

- To identify the tribal students' recognizing ability of sounds, vocabulary, grammar, through listening comprehension.

LIMITATION OF THIS STUDY

This study restricts to explore the achievements in reading skills of tribal students studying in I to V standard in Kollihills, Namakkal District of Tamilnadu.

METHODOLOGY

Methodology is a set of methods used in a particular area of activity and the method is a way of doing something systematically with approaching strategy of the procedures. It is nothing else except data collection for record and analysis to reach the conclusion for accurate result. It consists of a network of traced data along with details of approaches to reach the desired goal. Descriptive research is used to obtain information concerning the current status of the phenomena to describe “what exists” with respect to variables in condition in a situation. Descriptive research methodology has the following features with it.

SELECTION OF INFORMANTS

Under methodological approach, the first and foremost task is mental preparedness for the selection of sample. This study was done with 250 Tribal students of the Kollihills in Namakkal District. The selection of the schools was done by applying the random sample method. There are 65 schools in Kollihills. Among these schools, only five schools were selected for this study. These five schools are different i.e. two government panchayat union primary schools, two upper primary schools and one private school. From among the five schools, fifty students were selected from every standard at the rate of five boys and five girls, from every school. Thus, 250 students were selected from classes I to V in all the five schools

DATA COLLECTION

- Data has collected through questionnaire.
- The researcher explained the aim and objective of the research.
- Then the informants showed much interest in giving the data.
- And the informants raised some questions.
- The researcher answered the questions raised by the informants and cleared their doubts.
- Then the informants were requested to read in the questionnaire individually.

ANALYSIS OF DATA

The collected data from the informants were analyzed. The informants' errors were classified and error analysis has been made. Statistical analysis has been done. First, by counting the number of correct and wrong answers. Then their comprehensibility was inferred through the statistical analysis. The nature of errors and the rate of occurrence were analyzed. Quantitative and qualitative analysis was done made based on the data. SPSS 16th version used for the statistical analysis. Individual and group of informants' language achievements were analyzed and marks were awarded based on the language skills achievement by the students.

EVALUATION OF DATA

The data were analyzed and evaluated. The findings and results were executed. Standard evaluation method was used to assess the informants' reading skill and writing skill through their performance at each level. Formative and summative assessment was made on the language achievement of the informants. The statistical tool SPSS was used for quantitative analysis. Analysis the reading problems encountered by the tribal students while learning Tamil. The present work deals with the achievement and errors in oral reading of the first language students at the

completion of their primary stage of school education. Oral reading includes word and paragraph level. Further an attempt is made to define and discusses the rules governing the performance of the tribal students.

PROBLEMS IN READING

- The errors found in the performance of the students in reading are related to,
- Problems in reading vowel graphemes.
- Problems in reading consonant graphemes.
- Problems in reading vowel- consonant graphemes.

The errors in reading Tamil are concerned with spelling/pronunciation, grammatical, lexical and semantic systems. These errors occur through the processes of substitution, deletion, addition and reduplication of letters or sounds, morphemes and words respectively.

ANALYSIS OF READING SKILL

The percentage analysis was made on the comparative study of statistics and students questionnaire. The analysis bring out the accuracy in data and the analysis. The analysis clearly shows the percentage view on data.

- The percentage of the achievement in the task of word level is very high (75.89%), whereas the achievement in the task of the sentence level is very low (51.18%). In the oral reading, Tamil medium students show better performance than English medium students. At sentence level, Tamil Medium boy students' achievements are higher than girls. The overall achievement of the I std. the percentage of students' achievement in oral reading is 63.54%.
- The results drawn from the table reveal that the comparisons of the achievements in overall tasks of reading. It is inferred that the percentage of the achievement in the task of word level is very high

(79.25%), whereas the achievement in the task of the sentence level is very low (61.28%). In the oral reading, Tamil medium students show better performance than English medium students. At word level, Tamil Medium girl students' achievements are higher than boy students. The overall achievement of the II std. the percentage of students' achievement in oral reading is 70.26%.

- The percentage of the achievement in the task of word level is high (85.16%), whereas the achievement in the task of the sentence and paragraph level is low (79.08%). In the oral reading, Tamil medium students show better performance than English medium students. At sentence and paragraph level, Tamil Medium girl students' achievements are higher than boy students. The overall achievement of the III std. the percentage of students' achievement in oral reading is 81.57%.
- IV std students achieved in the task of word level is high (90.82%), whereas the achievement in the task of the sentence and paragraph level is low (76.5%). In the oral reading, Tamil medium students show better performance than English medium students. At sentence and paragraph level, Tamil Medium girl students' achievements are higher than boy students. The overall achievement of the IV std. the percentage of students' achievement in oral reading is 83.66%.
- 5th std students tested on their word, sentence and paragraph reading, the students of Tamil medium from the rural school background have achieved. Within the rural school background, Tamil medium students show a better performance than English medium students, all from rural school. Girls have an edge over the boys in word-reading. However, when the scores of word, sentence and paragraph reading are merged, the boys have an edge over the girls. The achievement of all the students grouped together in oral reading as a whole turns out to be 85.95%

CONCLUSION

Most of the students obtained the highest scores in word level reading. In paragraph reading students commit spelling errors and grammatical errors in their reading due to dialect influence and spoken. Some of the students obtained the lowest scores in paragraph reading. Most of the students faced difficulties in reading paragraph. Pvt school 1st std students reading scores high level but Govt school 1st and 2nd std reading is very poor stage. 3rd to 5th std students reading all most same level in Pvt and Govt school. They confuse the secondary symbols for the short and long vowels in reading and writing. In substitution process more number of errors committed by the students when compare to other process.

REFERENCES

1. Garold Madesn 1983 *Techniques in Testing*, Oxford University press, London.
2. Karunakaran .K. 1971 *The Kollimalai Tamil Dialect*, Annamalai University, Annamalai nagar.
3. Kandasamy 1978 *pronunciation error in the acquisition of mother, tongue*, VIII std children, Un published M.A., Dissertation, Annamalai University.
4. Nadaraja Pillai, N & Vimala, 1981, *Error Analysis : A new Approach in Language*,
i. *Teaching 'CIIL*, Mysore.
5. Parasuraman T , 2005, *paLLi ma:NavarkaLin Tamil pilai a:yvu*, Puthuvai.
6. Lado, Robert , 1961, *Language Testing, The construction and use of foreign test*, Longmans London.

TIMOTHY FINDLEY'S THE WARS AS HISTORIOGRAPHIC META FICTION

R. SIVAKUMAR

Research scholar, Rajah Serfoji Govt.college
Thanjavur

Timothy Findley (1930-2002) is one of the significant voices in Canadian fiction in English. His novels are known for their psychological and philosophical depth as well as an unconscious technical virtuosity. His works have a post-modernist ambiance in form and content. They are conscious explorations of the contemporary world that baffle easy analysis and explanation. They remind one of what Woolf has to say on modern fiction in relation to life.

Life is not a series of lamps symmetrically arranged; life is a luminous halo, a semi-transparent envelope surrounding us from the beginning of consciousness to the end. Is it not the task of the novelist to convey this varying, this unknown and uncircumscribed spirit, whatever (aberration) or complexity it may display.....(David Lodge,p.85)

In trying to come to grips with the infinite possibilities of life in relation to time space and the limited nature of human perception, the artist has to take both synchronic and diachronic routes. He has to relate the past and the present to get a peep into the future and naturally modernist and post-modernist artists are obliged to explore and experiment with new strategies. The historical has to become historiographics and the mythical has to become mythographics and the psychological has to become psycho analytic. The writers can no more resort to omniscient narratives. Narratology has moved towards multiple narration and open-ended conclusions. In fact the reader becomes complicitous in the expressive act; he has become more a consultant than a

mere recipient of narratives. It is in this light that the present paper attempts a brief study of Timothy Findley's *The Wars* as historiographic meta fiction.

The Wars is a war novel. It deals with the experiences of Robert Ross, a Canadian youth who enlists and is packed off to the front to taste the agonies of artillery and chemical war fare in the trenches in Flanders. Findley recreates the horrors, the cruelty and dehumanisation that characterise war. Ross, being a sensitive youth is repelled by the conditions in the trenches and the sufferings of the soldiers on either side. He notes them with an Owensque intensity and feels the fever in his pulses, turns a deserter and rebel and is diagnosed as a case of paranoid psychosis, hospitalised and placed under sedation.

It is this military odyssey of Ross that forms the framework of the plot of the novel. It is a deeply psychological socio-cultural study of war and its impact on the human mind. Ross becomes an example and a symbol of a generation of lost youth who were, in the name of the age-old ideals of freedom, democracy, humanity and honour, driven, nay drugged through 'honeyed rhetoric' to embrace a harsh life of sweat, blood and tears, unwanted cruelty bloodshed by a society that was really based on selfishness, pride, exclusiveness and the gospel or devil spell--of man eat-man. Ross experiences the enormity of it all, is impelled to realise the holiness and nobility of life and finally rebel against his chief to save a bevy of horses from certain death. This wreckage of the self on the hard rocks of actual war fare is tellingly recaptured in the figure of the horseman leaping over the flames, which, as Findley himself admitted, is the central image, the thematic node of the novel.

'*The Wars*' is a novel with a message, as indicated by the quotation from Von Clausewitz, "In such dangerous things as war the errors which proceed from a spirit of benevolence are the

worst"; that is appended as superscription at the beginning. But what is intriguing is the way the message is conveyed. The reader is carried through a process of fact-finding, piecing together and emerging tentative explanations that sound like choric commentaries on the action or as friendly gossip about an acquaintance. The researcher/researcher-narrator who tries to piece together the story of Ross from photographs, letters, diary entries and recordings of first-hand information from contemporaries acts as an alter-ego to the reader commenting, editing, explaining, even in a limited way interpreting the story. It is this process oriented approach that makes 'The Wars' a 'historiographic' rather than 'historical' novel. What we find here is not just an imaginative rendering of historical events but history evolving through pulsating human experience that empathises the tragedy of the war through the sensitive eyes of a young hero that sensitises the reader to the moral issues involved in the 'heroic' ideals of the patriotism and nationalistic pride. Through Ross, the reader himself tastes, smells and feels, hears and sees the utter brutality of the war as lived through in the trenches by heroic young men who either get barbarised or wrecked by the experience. No wonder war is projected as the pinnacle of barbarity and Ross's rebellion as a positive assertion of life.

Findley uses a wide range of meta fictional strategies to make the reader a participant in the fiction-making process. The foremost among these is the 'researcher' figure who invites one with the "You begin at the archives" and peruses photographs, letters, recorded tapes and diary entries along with the reader to reconstruct the days of the First World War through the experiences of Robert Ross. The attitude of the researcher is that of a friendly guide and commentator exploring the available facts. He goes about seeing, reading, describing, commenting in an informal tone. He finally confides in the reader the difficulties that beset the historiographer - the limited nature of all 'eye-witness' accounts, the difficulty of making witnesses speak out, of

verifying the veracity and objectivity of their statements. He dwells on their idiosyncrasies often counterchecks his information from multiple sources even at the cost of losing readability. He also exploits switches in time and points of view to highlight. Ross's present predicament vis-a-vis his past. These contribute to nostalgic recollections. The sources too speak of Ross as a long time acquaintance; stress his sensitivity courage and noble qualities. In fact they serve as choric figures commenting on what is recorded. Such techniques as delayed decoding – as in the detection of the crows, the poison gas and the enemy soldier asleep with his chin resting on his rifle butt- and the extensive use of sensory images lend the narration an experiential urgency that amalgamates the reader with the narrative experience.

Thus psychological realism is supplemented with naturalist determinism and post-modern tentativeness and metafictional strategies in 'The Wars'.

PSYCHOLOGICAL DELINEATION OF THE YOUTHS IN THE NOVELS OF CHETAN BHAGAT

S. YOGAPRAKASAM

Research Scholar

Dr.L. RAJESH

Asst. Professor of English

R.S.G.C Thanjavur

ABSTRACT

Chetan Bhagat is a writer, who presenting the stark realities of society, has inspired him to investigate the inner psyche of the character to deconstruct the all pervasive sickness in social system and the incongruities reflecting in human behavior. In most of his novels, there are intensive and extensive expositions, loneliness, alienation, insecurity, apprehensions, basic anxiety, identity crisis and several such other issues that are the key features of the society. The indepth analysis of the ideologies confirms that as a socially committed writer. Through his novels intends to construct the inner world of the consciousness of youth who wander in the wilderness in absence of definite aims and ideologies.

Key words: Loneliness, alienation, consciousness, insecurity.

INTRODUCTION

Chetan Bhagat, a rock star of Indian novels, was born on April 24, 1974 in New Delhi. His novels are a fine caricature of contemporary society. His novels covers all the current issues like education, politics, culture and religion. His novels revolve around youth and their problems. Bhagat through his novels intends to construct the inner world of the consciousness of youth who wander in the wilderness in absence of definite aim and ideologies. The New York Times called him ‘the biggest selling English language novelist in Indians history’. The Time Magazine named him as one amongst the 100 most influential people in the world. The five celebrated novels of Bhagat’s has

expose the realities and the life of youngsters working with multinational companies dwelling in the culture of malls and IT Hub like Delhi, Bangalore And Ahmadabad, the novels are; *Five Point Someone, One Night Call Center, The 3 Mistakes of my Life, 2 States and Revoltion.2020.*

Psychological criticism of the nineteenth century interprets literature in terms of the mental process of the author and analyses works in the lines of the author's personality. Hence, it is a kind of biographical criticism. Psychoanalytical criticism, although it is type of psychological criticism, it lays emphasis on psychoanalysis and advocates a theoretical framework for the analysis of literature. Three basic premises of Freud's theory which laid the foundation of psychological and psychoanalytic criticism could be summed up like this: [1] an individual's mental processes are largely unconscious, [2] human behavior is motivated by sexuality [i.e., one's attitude to sex governs his/her behavior] and [3] social taboos attached to sexual impulses compel a person to be inhibited about love and sex, hence, most of our sexual desires are repressed. Freud argues that our mental processes are assigned to three psychic zones-the id, the ego, and the superego. As the id is reservoir of libido, it seeks pleasure in life, whereas the ego stands for reason and reality, and superego stands for morality in life.

PSYCHOLOGICAL PORTRATION OF YOUTH'S

Chetan Bhagat is undoubtedly a writer of youth. The young people read his novels avidly because they can easily identify themselves with the characters and situations depicted in them. Bhagat's debut novel *Five Point Someone*, set in the Indian Institute of Technology (Delhi), it recounts, the adventures of three mechanical engineering students who fail to cope with the very tough grading system and the institute that does not encourage original thinking and that compels underperformers to take on the draconian system through unfair means. Bhagat as an

IIT ion records the psychological reactions of grade system in IIT. It is not a matter of the failure in examination only but it is also becomes a prelude to the apprehensions of failure in the examination of life. The students call IIT system as a “mice race” where quest for innovation and knowledge comes next to the obsession of balancing the grade system Ryan declares.

And this IIT system is nothing but a mice race; It is not a rat race, mind you, as rats sounds somewhat shrewd and clever. So it is not about that. It is about mindlessly running a race for four years, in every class, every assignment and every test. It is a race where Profs judge you every ten steps, with a GPA stamped on you every semester. Profs who have no idea what science and learning are about. Yes that is what I think of Profs, I mean, what have IITS given to this country? Name one invention in the last three decades. (101)

Ryan is the only boy who shows independence of mind. He doses off between the assignments, whispers curses calls them craps because he thinks this isn't exactly the cutting edge of science and technology. He finds that the teaching in this great institute simply ask get job. And the routine is so busy that he does not find space for new thinker. Ryan has made experiments on the lubricants, but IIT system does not recognize then easily. Prof Cherian dismisses the project as to optimistic and fantastic. Earlier, Prof Bhatia liked Ryan`s design for a suspension bridge asked him make necessary drawing but the moment he came to know their low GPA the Prof asked him to forget drawing and internship. Ryan was disappointed to find that high GPA was found necessary. In this eagerness to break new grounds routine work of attending classes, making projects among three of them to find to that one needs leisure for creative thinking. Ryan has a streak of thinking creatively, but it is not directed and guided properly.

The another novel of Bhagat, *One Night @ the Call Center*, he shifts his focus from campus life and stultifying education system to the growing call center culture in India and the everlasting ambitions of the Indian youth . Apart from telling the personal stories of six characters, the novel admirably recreates the work environment of globalized call center, the breathless activities, at the peak hours of call traffic and the stillness that follows a temporary system failure. The novel raises some vivid issues and it also contains some social criticism. He discuss the two side of the problem – American’s domination of economic power and simultaneously its attended sickness affecting the sensibility of those who are working in the call centers. The youth of today find themselves lost in the dilemma of these two contradictory images of life. Having a realization of humiliation in the comments of Priyanka’s mother’s Shyam almost suffers a nervous breakdown.

I am tired of job hunting. There is nothing good out there. And I am tired of rejections. Moreover, what is point of joining another call center? I’ II just have to start as a junior agent of all over again-without you, without my friends. And let me tell you this, I may not be team leader, but I am happy. I am content. You realize that? And tell your drama queen mom to come say it to any face that I am a loser. And she can send you off with whichever forking settled annuity income earner she likes (107).

In this novel, Bhagat has clearly shows, the frustration of call center employees and how the employees exploited by their bosses. Here, Bakshi is the representation corporate companies. People consider call center job as low profile job and try to avoid them as if that is something of lower status. Shyam is insulted by one of his cousins for his call center job and he is even ignored by his mother. Shyam; mentioned; I heard them. *Priyanka told her doctor cousin I worked at a call center. I think the cousin was*

less interested in talking to me at that (43). Bhagat not only focuses at the complexity of emerging life conditions but also of the realization of ‘loser’s psyche’ amongst the call center workers.

CONCLUSION

Chetan Bhagat in his novels focuses pressure in today’s education system, campus life, disliking of the teaching system. He has portrayed the absence of balance and aim oriented education system is the sign of the sickness of society and it can lead the powers of the youths in the direction of depression and disappointment. In his novels, the novelist concentrates on youth and their problems. In *One Night @ Call Center*, all six characters feel depressed in their job and sometimes feel totally frustrated with life. If the youth denied success, they more towards drugs and suicide. The youth feel that they are not getting the support from their parents. Yet they prepared to face family problems along with their own day-to-day problems. To, conclude that Chetan Bhagat’s novels are the portrayal of youth’s inner visions.

REFERENCES

1. Reena Sablok, *The Emergence of the Indian Best-Seller- Chetan Bhagat and His Metro Fiction* (Delhi: Atlantic publishers) 2013.
2. Chetan Bhagat, *One Night @ Call Center* (New Delhi: Rupa publications) 2005.
3. Chetan Bhagat, *Five Point Some One* (New Delhi: Rupa publications) 2011.

THE HISTORICAL EVENTS AS A CASTLE OF AMITAV GHOSH NOVEL THE GLASS PALACE

S. NITHYASEKAR

Ph.D Research scholar
Rajah Serfoji Govt. College
Thanjavur

Dr. L. RAJESH

Asst.Professor of English
Rajah Serfoji Govt. College
Thanjavur

Amitav Ghosh is prominently a writer of historical and indulges in an introspective exploration of self and society post-colonial trait. He celebrates and explores diversity, hybridity and difference from diminishing all divisions, physical and psychological.

The Glass palace is a story of two Indian/ Burmese families over a period of three generations during times of vast political and social changes in Burma. It is a fascinating account of the large Indian migrations to Burma in the 19th and early 20th centuries, first to harvest teak, then to work the rubber plantations. The Indian imported onto Burma and imported is a euphemism for economics slavery were mostly exploited by other Indians, who were able to become wealthy by contracting to supply labour for the teak and rubber plantations mostly owned by foreigners, especially the English. Rajkumar enters Burma in the late 19th century as an illiterate worker he is present during the British invasion of Burma in 1885, when the English deposed the Burmese royal family ousting them from the Glass palace, and forcing them into exile in India. Rajkumar sees and immediately obsessed by Dolly, a young Burmese attendant of the Queen;

many years later as a wealthy man, he pursues Dolly into India and persuades her to marry him and return to Burma. The story line follows Rajkumar and his family, along with those of his mentor Saya John and his family. Their fates follow that of Burma and India, as the rising movement for Indian Independence, one of whose factions is led by Gandhi, affects the politics of Burma as well, with it is large Indian labouring class. one of the best sections of the books covers the Japanese invasion of Burma in world war II. It is impossible not to compare it with J.G.Farrells. The Singapore Grip, which covers the exact same event, since it leads to invasion and fall of Singapore. Farrel, an Irishman who had no love for British colonial policies in any part of empire, and Ghosh, writing from the Indian point of view, tell almost exactly the same story, differing only in the details of separate events in Burma and Malaya. Of the two, Ghosh is the more forgiving of British military blunders and failures, simply because his point of view is that of the Indians caught up in the invasion; Farrell is far more scathing, given his British protagonists. This serves very, very well for the story up until the present day, including the military coup that look over Mynamar.

The royal family is embroiled in scandal, the Administrator commits suicide, and Uma, grieving moreover the absence of her dear friend Dolly than over her husband's death, eschews the traditional life of an Indian widow goes abroad, where she becomes a revered leader of Indians burgeoning independence movement. And this is only the beginning. The story of Uma, Dolly and Rajkumar and their children, nieces, and nephews and their children takes us from the rubber boom of the industrial age to the front lines of World War II, from India's struggle for independence to Burma's fall and its transformation into Myanmar under the military dictatorship. "In the five years it took me to write *The Glass Palace*, recounts Ghosh, "He reads hundreds of books, memoirs, travelogues, gazetteers, articles and notebooks, published and unpublished; He travelled thousands

miles, visiting and re-visiting, so far as possible, all settings and locations that figure in this novel; He sought out scores of people in India, Malaysia, Myanmar and Thailand.”(Tiwari 95) Inspired by the legends of his own ancestry, Ghosh massive research makes for a wealth of detail. The Glass Palace is at once a gargantuan history, a family Saga, and an adventure story. It is so richly and compassionately rendered him come to feel somehow part of its vast extended family whose story finds its humble origins in two orphans standing innocently on the threshold of the 20th century.

It begins well, with the story of two unrelated orphans who survive the British invasion of Burma and the deposition of King Thebaw. One is a servant girl at the royal court; the other is a Bengali street boy. Many years later, In India, they marry. The first part of their story, which tells of their adventures and exploit up to the time of their marriage, is excellent the best portions of the book. But the story carries on following the lives of their descendants thought two further generations, growing tangled, hard to follow and often dull. The historical backdrop the Japanese invasion of Malaya and Burma, The Indian independence movements, the horrors of modern Myanmar is full of potential that the author never seems to fulfil. After a while even he seems to get bored; that is when he starts killing of characters to move the plot alone. There are several parallel stories being told by this time and goes still comes up with a corker of a scene now and then, but one feels oneself growing less and less interested in the characters and the stories as the book alone, ever more somnolent. When it ends at last, it does so with a revelation that surprises no-one. The author then subject us to an afterward that reveals what was obvious to a perceptive reader from very early on; that The Glass Palaces is a fictionalization of events that actually happened to the author’s forebears. This makes the revelation one has just read acutely embarrassing in retrospect, and one blushes in vicarious shame.

The Glass Palace is an epic and it flies by very quickly. It is a generational story of three families who intersect across three countries-Burma, India and Malaysia. But it much more than that. Ghosh was meditations on the Indian army. He throws light on quotidian aspects of history from perspectives that depart from conventional narratives. The history is spot on, the characters and plot less so. The author seems to have set himself a target of including all significant historical events in colonial Burma. The good that came from it is that he researched it very well and painted a convincing picture of events unfolding from the view point of an average citizen unable to resist the sweep of history. But unfortunately, the ways the protagonists land up bang in the middle of history in the making, seems a little contrived. It started out with great promise. The part describing the last king of Burma's defeat and exile is spectacular. That is what a historical novel should be. The Glass Palace is, at its core, very much a 19th century sort of novel, of families' and falling, empires collapsing, and bloody struggles for freedom. And what I find so impressive about Ghosh is the way he refuses to take any of the totally easy paths he could have taken to pander to a western readership looking to be distracted by Oriental exotica: starry-eyed magical realism, infantile war-is-bad love-is-good morality, kite runners and joy luck clubs and so forth. Instead, he opts to craft full, deeply flawed, but utterly sympathetic people with a humanist's eye, and see how they react to the bitter and complex histories of India, Burma, and Malaysia.

The Glass Palace is the dilemma of Indian soldiers in the British armed forces, (a significant part in the latter half of this novel). As India struggled for its independence, the role of Indians in the British armed forces became more controversial and questionable. The dilemmas faced by the Indian soldiers during World War II, Figuring out whom they should be loyal to, what they are fighting for, and such associated historical and political issues and conflicts are dealt with a great deal of maturity, not

merely painting the situation in black and white, but bringing out the predicament of human complexities involved. Ghost's epic novel of Burma and Malaya over a span of 115 years is the kind of "sweep of history" that readers can appreciate even loved despite its demands. There is almost too much here for one book, as over the years the lives and deaths of principle characters go flying by. Yet Ghost (*The Calcutta Chromosome*, *The Shadow Lines*) is a beguiling and endlessly resourceful storyteller, and he boasts one of the most arresting openings in recent fiction: in the market place of Mandalay, only the 11- years old Indian boy Rajkumar recognizes the booming sounds beyond the curve of the river as English cannon fire. The year is 1885, and the British have used a trade dispute to justify the invasion and seizure of Burma's capital. As a crowd of looters pours into the fabled Glass Palace, the dazzling throne room of the nine-roofed golden spire that was the great hit of Burma's kings. Rajkumar catches sight of Dolly, then only 10, nursemaid to the second Princess. Rajkumar carries the memory of their brief meeting Supayalat; and their three daughters. The story of exiled king and his family in Ratnagiri, a sleepy port town south of Bombay, is worth a novel in itself, and the first two of the story's seven parts which relate that history and Rajkumar's rise to wealth in Burma's teak forests marvellously told. Inspired by tales handed down to him by his father and uncle, Ghosh vividly brings to life the history of Burma and Malaya over a century of momentous change in this teeming, multigenerational saga.

Work Cited:

1. Ghosh,Amitav. *The Glass Palace*. Ravi Dayal. New Delhi:2000.Print.
2. Tiwari, Shubha. *Amitav Ghosh A Critical study*. Atlantic publishers. New Delhi.2008Print.
3. Ghosh, Amitav: *An Introduction; Contemporary Indian Writer's in English series; Foundation Books, New Delhi: 2005, 131-32*.Print.

**JHUMPA LAHIRI: THE TREND SETTER IN INDIAN
DIASPORIC WRITING IN ENGLISH WITH
REFERENCE TO HER NOVEL- THE NAMESAKE**

V.MURUGANANDHAM

Research Scholar
Dept. of English
Rajah Serfoji Govt. Arts College, Thanjavur

Dr. L.RAJESH

Asst. Professor, Dept. of English
Rajah Serfoji Govt. Arts College, Thanjavur

ABSTRACT

There are many new trends and developments in literature and language. Each age has its own characteristics revealing that particular period and its literature. The Indian writers in English have made tremendous changes and influences on its language. Diaspora writing is the literature of the migrants expressing their experiences, sense of displacement and loss of social constructs like nation, ethnicity, race, culture, language etc. The Diasporic writing in English is one of the emerging movements in Indian English writing. Particularly, the women diaspora writing have been creating their unique space in the world literature. The representation of women writers is quite different from that of male writers. They have witnessed extraordinary success in the last two decades. Their writings give a glimpse of unexplored female psyche, which has no accessibility. They have a very strong psyche on the basis of their experiences. This paper focuses on the predominance of Indian Diasporic writing in English and its impacts on politics, economies, cultures of world as well as the languages and literatures. It also projects how Jhumpa Lahiri, an Indian Diaspora novelist has portrayed in her novel, *The Namesake*, the psychological sufferings of Indian female immigrants in the United States of America.

The term Diaspora refers to a large group of people who have moved from homeland to places all over the world. Since the beginning of 21st century, with the growing rate of international migration, there is a significant impact of diaspora on the economies and societies of the world. In recent years, the diaspora is influencing the economic, political and cultural affairs in their homeland. The diaspora has culturally influenced on the music and literature trends in India as the subject is consciously structured to cater to the tastes of the diaspora.

Diasporic writing occupies a place of great significance between countries and cultures. This movement causes the dislocation and locations of cultures and individuals dwell upon memories. Diasporic writers live on the margins of two countries and create cultural theories. The diasporic writers have in recent years vitalized postcolonial and diaspora studies, and developed the new ways of thinking and understanding the cultures of the world beyond the confines of the nation. Diaspora is a journey towards self-realization, self-recognition, self-knowledge and self-definition. There is an element of creativity present in the diasporic writings and this creation stands as a compensation for the many losses suffered. They experience social isolation, culture shock and stress. Therefore, in Diaspora literature we come across themes such as emptiness, frustration, alienation, disillusionment, home-sickness, racism and discrimination, cultural crisis, identity crisis and Indianness as well.

The term Indian Diaspora is representing the people who migrated from the Indian territories to the other parts of the world. After the Indian independence, a large number of people have migrated from India due to economic and political crisis. The diasporic writing also known as the 'theory of migrancy' helps generate aesthetic evaluation, negotiate with cultural constructs and aid the emergence of a new hybridity.

Indian Diasporic writings help in many ways. It is a

powerful network connecting the entire globe. Diasporic literature helps in the circulation of information and in solving many problems too. The diasporic writing helped in providing a link between India and the rest of the world. It works as a channel to strength the bonds between the different states of India and of India in relation with the other countries at large. It makes a way to break through the past alienation and isolation which caused much injustice and abuse of human rights. It also serves as an outlet to the pent-up passions, emotions and feelings, providing a ventilator to grievances and grudges. In other words, diasporic literature helps as a cathartic indignation. Many of the Indians have left their motherland to seek mainstay in various other countries. The reason for this movement ranges from indentured labour to seeking better prospects. Migration takes place due to various reasons. In India the migratory movements are governed by historical, political, economic reasons including higher education, better prospects and marriage.

Writers of the Indian Diaspora have been the center of attractions in the last decade chiefly because of the theoretical formulation being generated by their works. Language and cultures are transformed when they come in contact with the others. These writers are often haunted with the elements of nostalgia as they try to locate themselves in new cultures. They write in relation with the culture of their homeland and at the same time adopt and negotiate with the cultural space of the host land. However, looking at the diasporic literature in a broader perspective it is regarded that such literature helps in understanding various cultures, breaking the barriers between different countries, localizing the global and even spreading universal peace.

Today, the writers of the Indian diaspora, through their literary contributions have greatly enriched the English literature. They have been aiming at re-inventing India through the

complexities of another civilization, cultural assimilation and nostalgia. They recollected the ocean of memory to paint something quite different and distinct from that portrayed by fellow novelists. These modern diasporic Indian writers can be grouped into two different classes. One class includes those who have spent a part of their life in India and have carried the baggage of their native land offshore. The other class comprises those who have been raised since childhood outside India. They have had a vision of their country only from the outside as an alien place of their origin. The writers of the previous group have a factual displacement whereas those belonging to the latter group find themselves rootless. These writers while portraying migrant characters in their fiction investigate the theme of displacement, alienation, assimilation, acculturation, etc.

Second generation Diaspora are born in the host country and not in their native land. The majority of their works depict the psychological sufferings of the women. The ranks of second generation diasporic Indian writers like Kiran Desai, Meera Syal, Shashi Tharoor, Jhumpa Lahiri, etc. have faithfully demonstrated the lives of both first- and second-generation immigrants in the host countries. Taking departure from the first generation of Indian English novelists, the postmodern Indian English novelists have concentrated on a completely new set of themes which are wide ranging. The various issues generated by the experience of migrancy and diaspora, such as displacement, alienation, rootlessness, fragmentation, racial discrimination, marginalization, identity crisis, cultural confrontation and many others are largely portrayed in contemporary Indian Writing in English.

Unlike the other feminist Indian Diasporic writers Bharati Mukherjee, Kiran Desai, Chitra Banerjee Divakaruni, and Sunetra Gupta, Jhumpa Lahiri is a class apart in the sense that her second generation diasporic position does not bond her to Calcutta by

birth. Jhumpa Lahiri is an American Born Confused Desi (ABCD). It is a term that refers to people of Desi origin, living in the United States. Being a second generation writer, she is more aware of struggles of immigrant in the USA and attempts to review the inequalities of race and class.

She was born on 11th July 1967 in London, raised in Rhode Island, Connecticut and presently living in New York. Her real name was Nilanjana Sudeshna. But when she was enrolled in school, her teachers decided to call her by her pet name Jhumpa. After receiving B. A. in English literature from Barnard College in 1989, she had many degrees from Boston University, M.A. (English) M.A. (Creative Writing), M.A. (Comparative Literature) and Ph.D. (Renaissance Studies). In 2001, she married Albert Bush, a journalist who was then Deputy Editor of Time Latin America. She lives in Brooklyn with her husband and two children and has been working as a Vice-President at PEN American Centre since 2005. Apart from other awards, she has received prominent awards like Pulitzer Prize for fiction for her short-story collection, her debut literary work Interpreter of Maladies (2000). Her first novel The Namesake (2003) was adapted into the popular Hindi film of the same name in March 2007, directed by Mira Nair and starring Kal Penn as Gogol and Bollywood stars Tabu and Irfan Khan as his parents. Lahiri's latest literary work The Lowland (2013) has won DSN award for South Asian Literature in Jaipur Litfest in 2015.

She is a contemporary and internationally acknowledged Indian American writer. She represents the second generation diaspora whose relationship with America as well as India is thoroughly different from that of the first generation. Lahiri portrays the situation of second-generation expatriates who confidently asserts their ethnic identity in multicultural situation. Though she lives in the U.S.A. her literary works faithfully mirror Bengali culture and sensibilities. She deals faithfully with

dislocation and disappointments of immigrant's lives. Though she speaks about universal appeal, most of Lahiri's Indian characters are Bengalis and her prose scattered with details of conventional Bengali names, food, cooking, and wardrobe, giving character and flavors to her stories.

Her writing is featured in her plain language and very clean, neat and engrossing narrative technique. Her characters are mostly Indian (Bengali) immigrants, navigating between the cultural values of their birth-place and their adopted nation. Her writing is autobiographical and frequently draws upon her own experiences as well as those of her parents, friends, acquaintances, and others in Bengali communities with which she is familiar. She has immersed her characters' struggles, dilemmas to faithfully reflect the details of immigrant psychology and behavior. She utters, "No country is my motherland. I always find myself in exile in whichever country I travel to. That is why I was always tempted to write something about those living their lives in exile."

In 2003, Lahiri published her first novel *The Namesake*. The story covers thirty years life span of the Ganguli family. In her novel, *Namesake*, she has minutely portrayed Calcutta and middle class Bengali milieu. The Calcutta-born parents emigrated, as young adults to the United States, where their children Gogol and Sonia grew up experiencing the constant generation and cultural gap with their parents. Ashima Ganguli, mother of Gogol, is the heart of this novel. While the other characters don't show a lot of emotion, Ashima is the one who feels. Through her that one can really understand the feelings of alienation, culture shock, and homesickness that many immigrants feel. At the beginning of the novel, Gogol's mother Ashima is the most culturally conservative member of the family. After her marriage with Ashok, she starts to settle in America. Now she is isolated in Cambridge, with no friends of her own. In Calcutta, she would have had the company of siblings, parents, cousins,

grandparents, aunts, and uncles, but now they're thousands of miles away.

In Cambridge, Ashima is surrounded by strangers, and she doesn't quite feel that she fits in. There are new customs to learn, new ways of doing things. For being a foreigner, Ashima is beginning to realize, is a sort of lifelong pregnancy – a perpetual wait, a constant burden, a continuous feeling out of sorts. Her position as an immigrant gives Ashima a unique perspective that her children can't share. They don't know what it's like to leave their home, because America is their home. Having been deprived of the company of her own parents upon moving to America, her children's independence, their need to keep their distance from her, is something she will never understand. As the years go by, Ashima keeps the family together. When her children leave the nest and adopt aspects of the American lifestyle, it must be hard to watch.

It's a lonely life, what with her children growing up and her family back home growing old. In many ways, the one thing Ashima can count on is her husband Ashoke, and their steadfast love, which is an utterly private, uncelebrated thing. Unfortunately Ashoke's death makes her life meaningless. Ashima mourns his death deeply. Ashima feels lonely suddenly, horribly, permanently alone, and briefly, turned away from the mirror, she sobs for her husband. She feels overwhelmed by the thought of the move she is about to make, to the city that was once home and is now in its own way foreign. She now thinks of Calcutta as foreign.

At the end of this novel, she has accepted her daughter's non-Bengali fiancé, and she understands why Gogol divorced Moushumi, and she gets along with her children better in general. She has even managed to make a few American friends, through her job at the library. She is no longer completely Bengali, but

she hasn't become an American either, and it seems like she is at peace with that. Ashima has reached a point where she really has transcended boundaries.

This paper presented a close textual reading of Jhumpa Lahiri's *The Namesake* in the light of experiences of the female migrant. The representation of male writers is quite different from that of women writers. The works of women novelists give a clear picture of various Diaspora experiences. Moreover they represent the women characters so strong to survive into a very new world who successfully turns out to be the entirely changed and stronger one. This novel has effectively depicted diasporic Indian. Through this novel she became trend setter in feminist writing. It has portrayed the struggle of migrants in foreign lands and how alienated and isolated they feel, how they long for the feeling of belongingness and how indifferently they are treated. This indifference is a part of all the countries.

REFERENCES:

- Bhabha, Homi K. *The Location of Culture*, London and New York: Routledge, 1994.
- Iyengar, K.R.Srinivasa. *Indian Writing in English*. New Delhi: Sterling Publishers Pvt. Ltd, 1990.
- Lahiri, Jhumpa. *Namesake*. New Delhi: Harper Collins Publishers, 2003.
- Mishra. *The Literature of the Indian Diaspora: Theorizing the Diasporic Images*. Routledge, 2010.
- Naik, M.K. *Dimensions of Indian English Literature*. New Delhi: Sterling Publishers, 1984.

TOWER THAT TRANSMITS SHORT MESSAGES

Ka. Si. SIVAKUMAR

Translator:

Dr. R. MAHENDRAN

Assistant Professor of English

School of Humanities

Tamil Nadu Open University

Chennai

I received a call on my mobile phone from Saravanan, when I was sitting for third-day lunch at my friend's home, who sent me an SMS "let's meet tomorrow?" as soon as I landed up in the city. It was drizzling. Cool breeze. By this time, the day-sky would have reached the horizon at the paddy fields on the outskirts. Saravanan told, "Mate, Nagendran committed suicide!" "Did he breathe his lost disowning the grammatical and argumentative skills in despair?" I asked. My friends, who were around me there, later informed me about my high pitched voice. Though I was speaking according to the atmosphere of the place where I went, Nagendran stood in my mind beyond the illusionary charm of snow. There was a hide and seek of the day time on the sky due to raining. Gloomy clouds. Sun yet to exist. The tiredness and fatigue intensified the sleeping in my eyes.

Ting...ting... I received the indication of non decorative message on my mobile phone. It is from Ilamurugan. The text was "Naga killed himself". I thought that Ilamurugan might have sent it as a group message, because he is working in journalism. Incidentally, my mind thought about "mass suicide". Keeping the proverb "just saying fire will not burn the mouth" in my mind, I listed out the possible names for mass suicide along with Nagendran. Myself, Ilamurugan, Hari and Magudapathi. After a pause in my thought process, some other names got into my mind now and then.

It may be close to 5 years that I was introduced to Naga. There are some long nights. Among them, a few nights were spent with extended drinking parties.

I came out of my friend's home and stood under a tree. It was no drizzling. Standing under the umbrella of empty sky's clouds is amazing. It might be a habitual behaviour of mine during day time that I stood under a snowy tree that shed the drops of snow.

Ting...ting... Very close to heart. "Please call me!" on the mobile screen. This message comes from Magudapathi. My friends used to send me decent messages in view of 'roaming', because I am living in the neighbouring state. When Magudapathi began, "Don't get shocked", I told, "I heard". After that, I asked, "Do you not go there for funerary?"

"No. What about you?"

"Pshh... No"

Mass suicide will certainly be impossible unlike "individual suicide". We are out of stations due to our respective journalistic work or any other works at that time of Naga's suicide news was spreading. The mortal remains without the name of Naga is kept in a central industrial city of Tamil Nadu.

Ilamurugan, Magudapathi and I are in Chennai. Hari has gone to Ooty, a place of fog for his work. Saravanan is in the southern most coastal city on Arabian Sea.

Nothing can be made, if this message reminds a notification. This will be the notification of either existence or live status.

I gave a ring to Ilamurugan as moving towards my destination.

"Poison or rope?"

"Rope". Our conversation came to an end. He pronounced "rope" with more stress. No one should have made such briefest conversation in the history of information and communication technology.

Rope...

A thing being used for tying two parts together now gouged the live of a man.

His laughs and speeches ran on my bone. He looks slim like thread. When a thought arose whether it would be forgotten, a feeling like guilty of crime came into existence. The types of suicide came to my mind.

The death that happened owing to cyanide capsule and accident are considered like political news. Sleeping pills, drowning, poisoning and hanging are the direct ways of suicide. The last minutes of the persons, who consumed poison will be rolling and crawling on earth. The takers of sleeping pills end their lives either on a cot or mat. It is unknown whether they have sweet or sad dreams during the last minutes of their lives. A drowning person lost his consciousness and subsequently died in water and similarly, a hanging person breathes his lost. Both of them ended their lives without touching the earth by legs.

The ceiling fan's down rod or hook is now used for hanging after the discard of constructing house using wooden roof beam. Anybody in his village may say "Nagendra lost his life on hanging cruelly" expressing deep pains casually. Inner part of my heart thunders to say that Naga, you would have lived as either a past drunkard or a drinking person.

He was not known as a binge drinker but was known as alcoholic. He was also called as a person, who spends money for others' alcohol too. After realising that the alcohol makes uncertain hurdles in his worldly life, he underwent treatment and kept himself away from the liquor for six months.

When a columnist, who wrote an elaborate article about the alcohol, came to Naga's village, I and Naga spent the whole night without consuming the liquor even though we had a chance to do so. That was the beginning of abstaining from alcohol.

We abandoned the alcohol in that evening as accepting the views of the article and a making a substitute for committed sin. There were some nights in which I and Naga enjoyed with parties and dancing. It happened in a lodge with a group of friends on the eve of Hari's marriage.

Saravanan joined us in the middle of the party. When we questioned, "how did you locate this lodge?", he replied, "a wine shop on one side, a pesticide shop on another side, a tea stall aside ... rooms above. .. Where will you be then? Paused.

I straightway came, enquired at the reception and got the room number". There should have been a little crack on the roof, because of our chorus guffaw towards his reply. We had plenty of liquor on that day indicating nothing for nothing. I and Naga danced. While people, who do not know dancing, attempt to dance, similarly people, who do not know signing, will also try to sing.

I believed thereafter none of us thought about the pesticide shop in that night. The high potency liquids prove pesticide is ever a pesticide.

The effect of that night was known only at the time of vacating the room in the next morning. They were two aged employees in the lodge; one for room maintenance and another one for accounting. The former was standing at the threshold from 7.15 am to 9.00 am until the last person changing his dress after bathing and drying hair. He gently asked, "Do you vacate the room, brothers?" After that, he uttered nothing. He stood there like an arrow anchored on the earth as if he will never leave the place till the room is vacated. We left the room hastily only because of him. We had the opportunity then to spend another day and night there.

It has not been realised then that *Kala*¹, whose main compliment is none other than the death, is waiting at the door

step. Even the thinking of death will not touch us, when we are in extreme happiness. We left the place after the marriage. That place was famously known for its temple of *Thaluvakkuzhaintha Naathar*², ancient epigraphy and sapling of green chillies. The bus ran through the green fields. Bunches of green tender paddy were gently waving their heads and pushing the clouds up in order to prevent sky water reflection on the field. Nagendran said, “I got a new business, my dear friend”. He ran many businesses. Victories are fewer but failures are more. But, he would be more prosperous which receives surprises from others during good time for business. At that time, it will make to think no harm will happen to this buoyant. But he himself will prove it at the earliest that every threshold has its own problems. I said, “o.k, if we are happy with the *milkman*³. I do not refer to any individual. But I refer to one of powerful means. That is ‘money’.

Naga told me that the *milkman* is called as “*George Kutty*⁴” in Malayalam. In view of this, we made a plan to prepare a glossary of names of money in the world languages. Naga said, “It is not more difficult task than settling my debts”. That horrible incident happen to him two months ago, as his life was running with ups and downs, confidence building meetings and programmes. Business materials, a worth of ₹2 Lakhs were stolen. Thieves did not know that they were also stealing a life from the soul additionally. I lastly saw him on the day of one *Ayuthapooja*⁵.

He parked his bike and came to me. We walked discussing how the thieves steal even the unexpected materials. My consolatory words cannot provide him any change. Here and there, he met the friends, who came towards him. His smile was more elegantly coated than a decorated object. We had some tea. At that time, I did not realise this was to be the last tea that I had with him. Taste continues till the last sip. There

were loud speakers that sung songs at every hundred meter of his village. Because of this, the entire village was filled with joy and noise. I expressed my lamentation with him that the song “*Goddess Saraswati*⁶ holds a *Veena*⁷ made of ruby” could not be heard anywhere. We walked chatting. He sent me off to the place which is known for its “mountain pass”.

It is not difficult for the wind to cross the mountain pass and the sea. The short messages that blow in the wind reach the sky, touch its spheres and move towards its instruments.

The unsleeping can only be a possible dedication to Naga. At that time, I received a message from Saravanan “a warm send off to Nagendran. I am drinking the liquor that he liked and slowly losing my consciousness. As usual, I smell the crematorium where his body is cremated from the long distance with deep loneliness”. It will never be a group message. Only the deep crying can melt the memory of endearing friend. But the tears are standing at a long distance as if they do not have any relationship with my life. There, Nagendran is standing between the drops of unshed tears, like a bird that is roaming towards unheard sound.

Brief Biography of Author

Kannivati Sirangarayan Sivakumar (K.S. Sivakumar) is a well known modern creative writer in Tamil. He was born at Kannivati in Tirupur District in Tamil Nadu and lived in Bengaluru in Karnataka. He wrote more than 150 short stories in Tamil. The *Ilakkiya Sinthanai Viruthu* was awarded to him in 2000 for his short stories. He died by falling down upstairs on 3rd February, 2017.

This short-story, “*Kurunseithikalai Katathum Kopuram*” was published in the Collection of *Special Short Stories* brought out by Vikatan Publication in December, 2007.

Notes

Kala- It is a Sanskrit term is referred to one of the forms of Yama, the Hindu god of death.

Taluvakkuzhaintha Naathar- God Siva appears with Goddess Parvati in *the* Temple.

Milkman- The slang *milk* denotes money in English. So, milkman is coined as equivalent to “*Vellaiyappan*” by the translator.

George Kutty: The slang refers to money in Malayalam.

Ayuthapooja- It is an integral part of the Navaratri festival, a nine night Hindu festival which is traditionally celebrated in India in the month of September/ October.

Goddess Saraswati- She is the Hindu Goddess of knowledge, music, art, wisdom, and learning.

Veena –It is an ancient musical instrument in India. Goddess Saraswati holds this instrument.

MARXIST TRACES IN ARVIND ADIGA'S THE WHITE TIGER

Mr.R.DINESH

Research Scholar

Department Of English

Rajah Serfoji Govt College

Thanjavur

ABSTRACT

The present research paper effectively highlights the traces of Marxism in the novel *White Tiger*. The letters of Balram describes what happens in the city mumbai. The *White Tiger* is all about day to day social problems faced by common man and sophisticated life lead by the higher class people in this society. The socio political root causes of the problems are clearly defined. The *white tiger* clearly exposes how the common man victimized by the greed of higher class people. This paper analyses the importance and need of the Marxism in this money dominated socitey.

Particularly in last fifty years Indian English Literature has received much attention of Scholars and Critics. An emphasis has been laid on its Special nature and its nearby unique situation. The IndianEnglish or Indo Anglican suggests only a part of the difficulty trying to face the literature produced by Indians in linguistic boundaries. This structure has been drawn from a variety of description and labels of scholars and literary historians, and in some ways at the roof of the critical issues, that has besieged both Indian English writers & writings.

Aravind Adiga was the winner of Booker Prize Award. His first novel, *The White Tiger* won the Man Booker Prize for fiction in 2008. He was born in 1974 in Chennai and grew up in Mangalore (India). His education was at Magdalen College, Oxford and Columbia University in New York. He has written

four novels entitled *The White Tiger*, *Between the Assassinations*, *Last Man in Tower* and *Selection Day*. His first novel focuses on the challenges in the Indian villages with special reference to issues. The second one focuses of the stories behind the Assassination of former Prime Minister Indira Gandhi, the third one focuses on the story of the struggle and resistance against the real estate in Mumbai, and the last one talks about the cricket life of two brothers.

Arvind Adiga's first novel *The White Tiger* is primarily about uniqueness. The title itself symbolizes the uniqueness of the protagonist Balram Halwai, when everyone accepts the worst reality of the Indian economic scenario, Balram is the one who protest against it, though it may not be justified as an honorable decision on the grounds of justice. One can justify it with the help of logic. The common viewer may have said that it is an unlawful act, but for the distribution of natural resources to everyone one can justify Balram's decision. The nature which is around the people has its own law of distribution and equality to all the creatures. Notably after the civilization which appears in the minds of human beings it collapses everything. Here for this shameful behavior one can assume that animal can be better than man, after the fulfillment of starvation, no animal goes for unwanted hunting, also it doesn't try to betray any other animal. From contemporary experiences one can feel disastrous happenings, which give us feeling of insecurity. All the people have the unquenched thirst for money. Throughout the novel Adiga tries to cover the half of the life led by the man Balram. He tells us the story from his childhood, education, career, life in city as laborer and his position as a owner of the travels company. In this order he vividly describes Balram's life history.

As a human being, having a name is his first identity for everyone which can be given by one's parent, but in the story of Balram there is no one to give him a proper name. From that

moment itself he becomes deprived of his rights . He tries to get education but because of his economical problems he could not get proper education. His father says that he may become coward because of education , and also advises to leave the school and earn the money on his own. After his very short schooling, he becomes child laborer among other human spiders. Even when he is working as a human spider in a tea shop the shop owner doesn't treat him properly .Inhuman behavior of the owner affects him mentally. Here, it is place for everyone to analyze the question which will make the worker so effective and satisfied. The salary alone can not succeed make the worker satisfied. The worker needs affection, appreciation of higher authorities, because these things play a vital role in making a worker satisfied.Here ,this is not only a problem of Balram, but also Adiga tries to convey the subject matter as an representative of millions of voiceless.

Denial of basic rights and needs only because of economical factor is absolutely Anti Marxist in thinking . As he is also a human being, nature gives him a right to attain anything that he needs for his survival, but from his childhood he has rejected everything only because of caste ,money he has rejected his name, education dream job, basic needs of life such as food and shelter. Pinky madam wife of ashok commit an accident in drunken state obviously it is a murder done by her. She should be punished in front of justice, but she escapes by spending more money. by using the money they indirectly trap the voiceless driver .Money and its domination helps her escaped, and it victimized the driver which symbolizes that the higher class economical trap. Here, Adiga speaks of the life of workers, which is destroyed by the upper class people

Here he comes to the conclusion that major difference in society is not in color ,caste. Here we have only two castes :men with big bellies,and men with small bellies.and only two destinies:eat or get eaten up.

“Why had my father never told me to scratch my groin? why had my father never taught me to brush my teeth in milky foam ? Why had he raised me to live like a animal? Why do all the poor live amid such filth, such ugliness?”

Author tries to find out the root cause of the poverty in Indian society, and also tries to delineate that Indian system gets failure in the implementation. The backbone of the system is our tax system, which is so important in planning the future. The storks family continuously cheats the government to get relief from the reasonable tax They distribute the money blindly to escape from income tax department. In order to violate the rules and regulations framed by the government to handle the minerals and mines are thrown away. Following this when Balram became the owner he also followed him master this thing is imitated by their own servant Balram. immediately after killing his master he started to bribe the police ,when one of his driver commit an accident he imitate his master Ashok’s method of bribing the police to get escape.

Thus Arvind Adiga’s art of characterization explores the social injustices and the contemporary dark side of the society which exists all over India. He tries to prove that how much the class discriminations plays a vital role in maintaining individuality. The overall images and incidents are here symbolized as a traces of Marxism.

WORKS CITED

- Adiga, Arvind. *The White Tiger*. New Delhi: Harper Collins, 2008. Print.
- Dhavan,R.,K, Aravind Adiga's *The whitetiger, A Symposium of Critical Responses.,New delhi:prestige boks,2011,print.*
- Neena, social issues In arvind adiga's the white tiger : an investigation,vol.2,issue4.2016.
- Monir A. Choudhury. Aravind Adiga's *The White Tiger* as a Re-inscription of Modern India,
International Journal of Language and Literature, Vol. 2, No. 3, pp. 149-160, 2014.
- Thakur, Anita. The Significance of Social Awareness in the Novels of Aravind Adiga,
International Journal of English Language, Literature and Humanities, Vol. III, Issue VIII, pp. 257-263, 2015.

A STUDY OF NOUN PHRASE COMPONENTS IN TAMIL TO ENGLISH

**Dr. P. MANIMARAN
K. SIVARANJANI**

INTRODUCTION

Grammar is a set of rules to frame a correct sentence for speaking, writing and conveying our ideas to others. The earliest extant work in Tamil Tolkappiyam, being a grammatical tradition also. The historical study of the different grammatical treatises reveal the principle of language and literature as well.

Grammar attempt a study of the phenomena of language which are very memoius, highly complex and extremely subtle. It is customary to consider the phenomena of language under the headings of phonology, morphology and syntax, where patterns are apparent and of lexicon or vocabulary, where much less system is ready discoverable. Language like all other activities of living beings are subject to various kinds of pressures arising from changing circuntances in the cultural system of a people necessarily change part of the language.

NOUN PHRASE

The noun phrase is a syntactic category which constitute a string of noun. The other words or string of words around the noun. Nucleus are various types categories of determiners and modifiers.

DEFINITION OF NOUN PHRASE

Noun phrase are any and all structures headed by a noun or pronoun or any other word or structure the stands in for a noun. Thus even entire clause may function as a noun phrase. Noun phrase are phrases in which the last word is a noun or fixed noun phrase. The noun is shown to the head of the phrase by its primary

stress and syntactically by the fact that whole group can be replaced by a simple noun.

AIM OF THE STUDY

The present study is the comparison of noun phrase (NP) in Tamil to English which the result of the study will be useful to understand the structure of the grammar, especially Noun Phrase in Tamil to English and thereby understand the similarities and dissimilarity of the phrase structure grammar.

METHODOLOGY

The procedures adopted in the present study in the data collected, analysed and identified the light of phrase structural grammar's an application.

CONSTRUCTION

The grammatical structure of the sentence or any smaller unit, represented by a set of elements and relation between each elements. Construction as a units are central to the concept of the construction grammar in 1990's Bloomfield and Fillmore their derived constructional grammar the relation especially in syntax between a unit is part of a larger unit and the whole of which its a part eg: the adjective phrase 'very friendly people'. The immediate constitute of a unit are the larger such a parts eg : immediate constituents of 'meeting very friendly people' or 'meeting' and 'very friendly people'.

NOUN PHRASE(COMPONENT) IN TAMIL

The Noun Phrase in Tamil all NPs in modern literary Tamil can be classified into two major groups namely possessive and non-possessives on the basis of their meaning.

avalutiya pena 'her pen' (possessive GP)

avarutaya moLi 'his language' (Non possessive GP)

Most of the Non-possessive GPs can be uniform their underlying source sentences by a uniform set of transformational rules.

(i) The subject of a word is always noun or group of words.

e.g (Ta) Raman vanta:n
(Eng) Raman came

In the sentence, the head word or main word is a noun or noun phrase. The Noun Phrase consists of simple noun or pronoun with modifiers as found in Tamil language and also in English.

Noun Phrase component in Tamil to English

Noun Phrase may be noun or pronoun . Noun may be simple noun or compound noun or derived noun.

NP→N→P

Simple Noun :

Tam	Eng
aval	‘she’
avan	‘He’
pe:na	‘pen’

Compound Noun :

Tam	Eng
kataL miin	‘sea fish’
te:ṛka:	‘co-count oil’
mi:n vaḷai	‘fish net’

Thus simple noun contains only one noun, but the compound noun contains two simple noun.

Derived Noun

Noun derived from action

e.g	Tam	Eng
	oottunar	‘driver’
	natattunar	‘conductor’

Some noun derived quality

e.g	Tam	Eng
	elaiyavar	the young one

Noun descending quality

e.g	Tam	Eng
	pan pukal	very famous

Noun derived from verb

e.g	Tam	Eng
	varubavar	who he comes
	varubavaL	who she comes

Noun phrase consist of Determiner and Noun

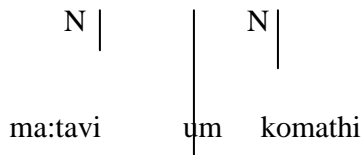
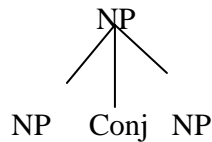
e.g	Tam	Eng
	NP	
	oru potiyān	‘a boy’
	anta potiyān	‘that boy’
	Det N	
	en akka	‘my sister’

anta pen **Determines may be definite or indefinite**

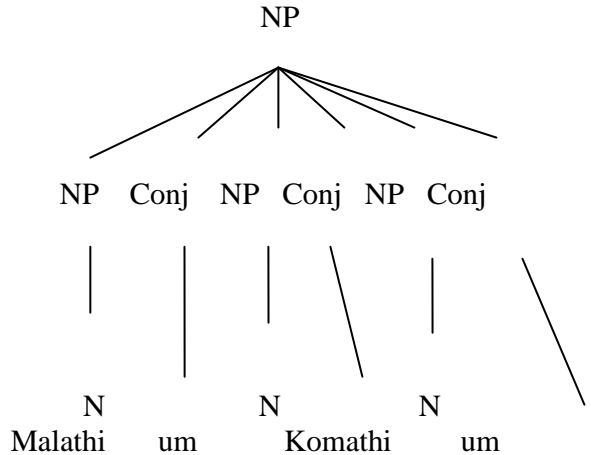
e.g	Tam	Eng
	anta oru ceyti	that news
	(oru) pattu peir	ten person

Definite .Determines = anta,inta,oru

Noun phrase may contain two or more noun phrase conjoined together by means of conjunction marker namely –um coordinate conjunctive Noun Phrase.

The following states that are involves two or more NP conjoined together by means of co-ordinate conjunction – um

Revathi um

The noun phrase may contain adjective of noun

N → Adj N

e.g	Tam	Eng
	me:lvitu	the upper house
	to:l peṭṭi	leather box

Tamil has various kinds of adjectives namely demonstrative adjective numeral adjective etc.

Noun Phrase in English

Chomsky (1965-1968) also distinguishes clearly the grammatical function and grammatical categories. So the NP component cannot be considered the subject or object. But it

functions as the subject or object of the sentence .In the sentence, the subject word is always a noun or group of word.

According to Diane who state that a group of words is called noun phrase. When the head word (main word) is a noun or pronoun. The noun phrase can consist of a single noun or pronoun or of a noun or pronoun with modifiers.

e.g : Eng. The Book Truth i We Somebody The break house
 The red brick house on the corner.
 The man who I saw.
 He who has ears.

The simplest noun phrase consists of a single noun. If that noun refers to a particular place or things it is proper noun.

e.g	Eng	Tam
	Flock	mantaiyin
	Herd	kuttam
	Bunch	kottu
	Fleet	kapparpatai
	Troop	patai

The single noun may be uncountable. Uncountable nouns name things which cannot be counted in terms of number (one, two, ten,etc,.) but in terms of quality or mass.

Quality

Eng	Tam
Wheat	kotumai
Sugar	cerkkarai

Liquids

Eng	Tam
Oil	enney
Milk	paal

Tea	tenir
Coffee	kapi

Acceptance refused

Eng	Tam
Friendship	natpu
Freedom	cutantiram
Happiness	makilcci

Abstract Noun

Eng	Tam
Ideas	karuttukkal
States	manilankaL
Qualities	kunankaL
Process	ceyalmurai

Branches of learning subject of the Noun

Eng	Tam
Arithmetic	kanita
Biology	uyiriyal
Chemistry	vetiyiyal
Philosophy	tattuvam

Uncountable nouns may be referred to by measures or quantities which are countable.

e.g	Eng	Tam
	a litre of milk	oru litar paal
	ten kilos of wheat	pathu kilo kotumai

Compound Noun

Eng	Tam
Coconut-oil	tenkay enney
Sea-fish	katal miin
Fish-net	miin valai
College-road	kalluri calai

Derived Noun

Eng

Driver

Actor

Teacher

Tam

iyakki

natikar

Aciriyar

Noun phrase which consists of an article and noun in English

NP → Art+N

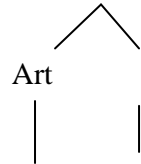
N An inkstand

N

A boy

inkstand

NP

An

Noun phrase consists of set and nominative structure in English.

NP → Det + noun

Eng

The children of the house

The man that john saw

Conclusion

In order to the fragment of syntax, the constitute and constituent in Tamil to English are identified and established the language structure. And also this study understand the knowledge of NP components in both languages.

Reference

1. Charles F.Hocket 1958 'A Corse in Modern Linguistics', Oxford & IBH Publishing Co,New Delhi.
2. Noam Chomsky 1957 'Syntactic structure 'Mouton & Co, Publishing, Leiden.
3. Thomas Lehman 1993 'A Grammar of Modern Tamil' Pondichery.

BHARATHIDASAN'S POEMS IN TAMIL TO ENGLISH "SMILE OF BEAUTY": A STUDY OF TRANSLATION PERSPECTIVES

Dr. P. MANIMARAN

Assistant Professor
CAS in Linguistics
Annamalai University

ABSTRACT

The academic discipline which concerns itself with the study of translation has been known by different names at different times. Some scholars have proposed to refer to it as the 'Science of Translation' others as 'translatology' Nida (1969), Wiles (1977) translation studies is now understood to refer to the academic discipline concerned with the study of translation at large including literary and non-literary translation, various forms of oral interpreting, as well as dubbing and subtitling. The terms 'translation' and 'translator' are used in this generic sense throughout this entry. The translators while making as a process of translation, it appears that the translator himself performs the operations should do to select the closest natural equivalent and corresponding forms in the source and receptor languages, and also compared after such equivalents have been selected, it will be found that they conveniently fall into such classes of modification as can be described by the terms of additions, subtractions and alterations Nida (1964 pp. 226-240). In each terms to made some degree of adjustments, distort the form and content of the message in source into receptor language.

The concept of metamorphoses can be said to hold a central positions in translation studies. Nevertheless, that it has been a rather challenge one, then causing the genius of language, among the translators techniques of the adjustments in receptor language concerned, for which the translation is designed.

1. INTRODUCTION

Translation is a branch of applied linguistics mainly concerned with how the translation is an operation performed on languages: a process of substituting a text in one language for a text in another, then any theory of translation must draw upon a theory of language – a general linguistic theory Catford (1964). Though, the process of translation can be established the technique of adjustments namely additions, subtractions and alteration etc. translation is the main practice of the explicit and implicit of the expressions of the information in one language to another language.

1.1. TRANSLATION AS A SYSTEM OF LANGUAGE OPERATIONS TRANSLATION AS A ‘PROCESS AND PRODUCT’

Problems in investigating, the process of translation have two main investigation strategies one used to overcome the inherent problems of investigating translator – behaviour, where the connection between the source and receptor texts is an indirect and covert one, linked by a process which is mental rather than physical. **Product** based studies proceed from a comparative analysis of source and target texts and use textual differences uncovered during the analysis as a means of accessing indirectly the mental processes employed during translation. **Process** based studies use methods such as think – aloud protocols, measuring the eye – measuring of translators as they read, videoing them as they work, asking them to fill in self-report questionnaire on their attitudes to aspects of literary and non-literary translating, as well as various techniques for developing personality profiles of professional translators and conference interpreters.

1.2. PROCESS OF TRANSLATION

The concept of metamorphoses means to changes of the structural adjustments in source language into target language

text. It can be central positions of the translation studies. However the concept of metamorphoses deals with the main techniques of adjustment used in the process of translation namely additions, transpositions, modifications, reconstruction, deletions, substractions and alterations Nida (1964; pp. 226-240).

1.3. AIM OF THE STUDY

The present study is the application of the principles of the translation techniques which adjusted by the translator's designed. The result of the study will be useful to understand the structural adjustments within the two different languages of their relations to each other and thereby understand the structure of the language in translation practice and applications.

1.4. SOURCE OF THE DATA

The primary source of this research study consisting of Bharathidasan's poem in Tamil to English 'Smile of Beauty'. The smile of beauty consists of 153 stanzas. First three stanzas speak about the beauty in general.

1.5. METHODOLOGY

The procedures adopted in the present study are two-fold steps. One is the data collected by random methods and the other is the data collected, analyzed and identified the study of applications of translation techniques in terms of the metamorphoses in source language into target language.

1.6. ADDITIONS

The additional information a translator may have to add to his version is normally cultural accounting for difference between SL and TL culture, technical or linguistic is dependent on the requirement of his, as opposed to the original, such information can normally one be given outside the various. According to Zgusta, Landislav (1967) pointed out that the additions that can be inferred from the contexts merely meant by loss and gain of

information in a particular language. Additions are closely related to structural adjustment in SL to TL texts.

1.6.1. FILLING OUT ELLIPTICAL EXPRESSIONS

This type of additions which may legitimately be incorporated in SL text to TL text.

1. அக்கரை, சோலை போலத் தோன்றிடும்!
. அந்த சோலை,
இளங்கதிர்; செம்பழத்தைக் கொள்ள அம்முகில்கள்
போராடும் கருவானத்தை மொய்த்துமே
செவ்வானாக்கி முடிந்திடும்! பாராய்தம்பி!
- ளுடு (2. 6)

கடலும் வானும் - Sea and Sky

. . . the other bank looks like a grove lit, by
Young rays crimson fruit,
Clouds struggle to grab!
The rays turn the black sky into red
Look brother all! - ToL

2. . . . வண்கடல் பண்பாடல் கேள்! SL (2.8)
O brother to the song of wealthy sea!- TL
3. . . . எழில் நிலா ஒளி கொட்டிற்று!
மன்னியே வாழி என்று
கடலினை வாழ்த்தாய் தம்பி - TL

கடல் முழக்கம்; - The Roasi Sea

May the sea live for

Ages and ages long !- TL

The parallel poems line 1 and 2 the structure obviously found in 'பாராய் தம்பி'! (2.6) கடலினை வாழ்த்தாய் தம்பி! (2.10) instead of 'O look brother all, 'O brother to the song of wealthy sea!' But not found 3. 'கடலினை வாழ்த்தாய் தம்பி!' in (2.10) SL text into TL text equivalent. The emphatic expressions of act which can not formed in the third stanza. This type of omission that can not be inferred from the context of the SL text to TL text.

1.6.2. OBLIGATORY SPECIFICATION

The obligatory specification is required in some translation results from one and of two reasons. First one is, the consequence of the receptor language word formations and the second is fact that greater specificity may be required to avoid misleading reference. For example,

. . . அந்த அழகென்பாள் . she offers (1.1) – SL

ஆழகு – Beauty

2. . . நீ ஓர்

துண்துளி அனிச்சப்பூவும்

நோகாது நுழைந்தும் செல்வாய்! – SL தென்றல் – Breeze

. . . . may you penetrate

The snake jasmine flower

Without causing any

Pain whatsoever – TLThe first one ‘அந்த அழகென்பாள்;’

represented the significance

of ‘காலையினம் பரிதியினில்,’ ‘ஓலிப்புனலில்’ ‘மாணிக்கச்

சுடரில்’ ஆலஞ்சாலையில், கிளிகூட்டந்தனில் - அவள். It

means that she offers the beauty of the natural phenomenon

can be implied from the offers of the beauty not comparable

to others. In English ‘she offers’ the beauty of the

involvement of the natural phenomenon in the SL text. The

second stanza . . . நீ ஓர்; துண்துளி அனிச்சப்பூவும்

நோகாது நுழைந்தும் செல்வாய்;! in SL text, the ambiguity

sense which referred to the ‘நோகாது நுழைந்து instead of

the deep structural reference ‘you.’ The parallel equivalent in

SL text ‘தென்றல்’ penetrate the snake jasmine the

metaphorical usage without causing any pain in TL text. Here,

the translator should know the referent meaning of the

context.

1.6.3. ADDITIONS REQUIRED BY GRAMMATICAL RESTRUCTURING

All most the source language expression are restructured as far as concerned the lexical additions, Active vs. passive sense in SL text into TL text.

For example,

1.. புட்கள்
பாடியபடி யிருக்கும்!
படை விலங்கொன்றையொன்று
தேடியபடியிருக்கும்!
காற்றோடு சருகும் சேர;ந்து
நீடிசை காட்ட நிற்கும்
பயன் தந்து நிற்கும் காடே! - SL (4.10)
பயன்பல விளைக்கும் காடு
– The forest that does a lot of good
Birds keep on singing! Animal
is ever after its rival
Twigs carried by the wind
sing on eternal song;
So lives long the forest
yielding its eternal fruits! - TL

Here, the translator could able to modify the SL active sense of the structure into passive sense of the structure in TL text.

1.6.4. AMPLIFICATION FROM IMPLICIT TO EXPLICIT STATUS

Amplification from implicit to explicit status takes place when ‘important of the semantic elements carried out an implicitly in the Source Language may require explicit identification of the receptor language. For example,

1. பதட்டமாய் கிளிஎன் றெண்ணி
ஆதொண்டைப் பழம்பார;த் தானை
உதட்டினைப் பிதுக்கி “கோவை”
. . . கொதிக்காதே நான் அம்மானே
என ஓர; பெண்கூறி நிற்பாள்! - SL (5.4)
குறவன் மயக்கம் – The forester nods
Mistakes he the thorny
caper’s fruit for the parrot,
pouts she her ‘koovai’ fruit – like
lips and points out his slip;
. . . soothes him and says
It is none but she!
TL

In this stanza ‘நான் அம்மானே, என ஓர; பெண் கூறி நிற்பாள்’ is an explicitness of the context phrase represented for the ‘தன் கோவை போன்ற உதட்டினை பிதுக்கி’ பெண் ஒருத்தி கூறினாள்! Instead of the implication of the context ‘says it is none but she’.

1.6.5. ANSWERS TO RHETORICAL QUESTIONS

Rhetoric’s has been conceived as an art of effective expression, as an art of persuasion and as a discipline concerned with truth value and exposition of ideas,

1. உன்னிடம் அமைந்திருக்கும்
உண்மையின் விரிவில், மக்கள்
சின்னதோர; பகுதியேனும்
தெரிந்தவர;கள் இல்லையேனும்
தென்னாரு பெற்ற செல்வத்
தென்றலே உன் இன்பத்தைத்
தென்னாட்டுக் கல்லால் வேறே
எந்நாட்டில் தெரியச் செய்தாய்?! - SL (5.4)

தென்னாடு பெற்ற செல்வம் – The wealth of
the south

... ..
The wealth and pleasure of the south stone
To whom else you make known your joy? -
TL

1. குளிற்றறுஞ் சந்தனஞ் சார
பொதிகையில் குளிர்ந்தும், ஆங்கே
ஓளிரநறு மலரின் ஊடே
மணத்தினை உண்டும், வண்டின்
இளர்நறும் பண்ணில் நல்ல
கேள்வியை அடைந்தும் நாளும்
வளற்கின்றாய் தென்றலே உன்
வரவினை வாழ்த்தா ருண்டா? - SL
தென்றலின் நலம்

The good the breeze does
Cooled in the cool fragrant
Sandalwood of pothigai
Scent – drunk through the bright
fine smelling flowers
growing daily in the existing bee's songs
Who's there, O, breeze
Who doesn't praise you? - TL

The first SL text stanza is reveal that ‘தென்னாட்டுக் கல்லால் வேவேற எந்நாட்டில் தெரியச் செய்தாய்’? Instead of the ‘To whom else you make known your joy? in TL text. The second stanza, in SL text. . . தென்றலே உன் வரவினை வாழ்த்தா ருண்டா?’ Instead of . . . who's there, O, breeze, who doesn't praise you? Both stanzas are expressed the rhetorical explicitness of the ideas of the original sense in source language. To whom else. . . and who's there' is an additional information
Recent Trends in Language and Literature 125

and it adjustment of the referred context for the expositions of ideas in TL text.

1.6.6. CLASSIFIERS

Classifiers are provide a convenient devices for construct the meaningful redundancy into an overloaded text specially in languages which readily employ such terms to identify proper names and borrowed terms occurs, but their employment at strategic points in the translation can reduce appreciably the excessive communication. For instance,

1. செருந்தி யாச்சா இலந்தை
தேக்கீந்து கொன்றை யெல்லாம்

பெருங்காட்டின் கூரை! . . .

SL (4.7)

Fear yaachaa, jujube

teak and caburnum are

The big forest's roof!.- TL

1.6.7. CONNECTIVES

It consists of the repetition of segments of the proceeding text, are widely used in many languages.

1.6.8. CATEGORIES OF THE RECEPTOR LANGUAGES

When a receptor language has certain categories, obligatory or optional, which do not exist in the source – language text, it is obviously necessary to add the obligatory categories and to the desirability of adding the optional categories. For example,

There are a few number of verbal affairs, quotations, assertive, duplicative, intensifiers, correlatives, progressives etc. all of which add important aspects to the narration, and without which a text seems to thin and strange. Accordingly, a translator must employ a number of these optional categories and also doing so make explicit what is often implicit in the same language.

1.6.9. DOUBLETS

A number of languages make frequent use of semantic doublets (i.e.) two semantically supplementary expressions in place of one. For example,

Answering, said, asked said, etc.,

Although, this study described the above techniques are involving ‘additions’.

1.7. CONCLUSION

Last but not least, this study is important to recognize that there has been no actual adding to the semantic content of the message, for these additions consists essentially in making explicit what is implicit in the source language text. Simple changing some elements in the message from implicit to explicit does not add to the content; if simply changes the manner in which the information is communicated. In addition to that subtractions and deletions which also changes the restructuring of the TL text.

REFERENCES

1. Catford 1965. ‘Language and Language Learning’: ‘A linguistic theory of Translation, Oxford University Press, London.
2. Baker, M. 2001. Routledge Encyclopedia of Translation Studies, Routledge, London, New York.
3. Manimaran, P. 2017. ‘Bharathidasan’s Kuyil’ ‘Azakin Cirippu’ (Tamil – English) – Unpublished Translation work.
4. Nida. Eugene. A. 1964. Toward a Science of Translating Leiden. E.J. Brill.
5. Hatim B. and Mason I. 1990. Discourse and the Translator. Longman Publishers Ltd UK.

ELECTRONIC DICTIONARY FOR SCHOOL STUDENTS

V.SELVAKUMAR

II M.A Student

Department of Linguistics

Madurai Kamaraj University

Madurai -21

INTRODUCTION

Electronic dictionary is a machine readable dictionary, which provides search facilities to identify meaning and grammatical information of a particular word. The general model supports multiple lexicons in order to implement e-dictionaries. A particular model has been taken for implementing Tamil-English bilingual dictionary. From this particular model, we have developed the electronic dictionary following a standard methodology for developing relation databases, formally describing the developing the tools accessing the database. The tools are in the test stage following some refinements of the initial design. The main aim of this paper is to develop an electronic dictionary for students to know the meaning in English and also to easy study without any errors and finding new meaning also.

USES OF E_ DICTIONARY

To strengthen the reference section of studies by designing an apt E-dictionary and this would fulfill the existing inadequacies.

The electronic data can be use as e-library to enhance the knowledge of students and this will help to know the archaic words.

The entire lexical database (e text and e dictionary can be used as a tool and that will serve the purpose for those who are involving to develop further the NLP system in Tamil.

LIMITATION

Only limited words are randomly collected from the Tamil school books prepared by the government of Tamilnadu.

METHODOLOGY

The methodology of the e-dictionary for the higher secondary students preparation of texts activities will be done and indexes will be done and indexes will be prepared for each and every text with the help of special software. After that grammatical information and meaning with citations are given. Then the content will be put into database and an advanced search engine will be developed. The data will be encoded in Unicode notation.

Unit Testing- In the Testing level UNIT testing is applied.

APPLICATION DEVELOPMENT

The successful completion of software developed and unit testing, the program is developed as a application software with pre request tools like .Net frame work 4.0 and windows installer. The electronic dictionary for school students' dictionary software is developed.

Architecture:

- Preparation of texts.
- Index for all the texts.
- Assigning grammatical information to the headword
- Assigning meaning to the headword along with citation
- Designing the database
- Put into the database
- Developing an e-dictionary.

Collection of words:

S.No	Tamil	English
1.	அகல்தல்	Leave
2.	இகழ்தல்	Despise
3.	ஈதல்	Donate
4.	உப்பிடுதல்	Help
5.	எட்டுதல்	Reach
6.	எய்தல்	Attain
7.	ஏதுவாதல்	Basis
8.	ஒடிதல்	Break
9.	குலவுதல்	intimately
10.	சிக்குண்டு விடுதல்	Get stuck
11.	செருக்குற்றல்	Arrogant
12.	தகித்தல்	Be or feel excessively hot
13.	திரள்தல்	
14.	நெகிழவைத்தல்	Loosen
15.	பச்சாதாப்படுதல்	Pity
16.	பதைத்தல்	Be in a state of agony
17.	பரத்தி வைத்தல்	Spread
18.	புளுகுதல்	Tell barefaced lies

CONCLUSION

When developing tools to manage (authoring, modifying, querying) information systems for NLP Applications, a sound methodology must be followed for reasons for portability and integrability. Here the researcher described the methodology applied along a development of authoring and using tools to manage a bilingual electronic dictionary for students. The e-dictionaries play an important role in not only translating the words in a given language to another language, but also helping the learners to learn a new language. Therefore the developers of the e-dictionaries should pay extra attention so that they do not give away any incorrect translations and the language used so that the meanings of the words can be easily understood. It can be said

that the work to be done in improving the dictionaries and making them more user friendly is never ending. The e-dictionaries should be created in such a way that they also provide brief information on the usage of e-dictionaries. In order to make the studies conducted on the dictionaries more fruitful, the specific areas of information should be picked up individually and analyzed for their contribution towards making the use of the e-dictionaries by the user. Some of these areas can be the illustrative example, use of parts of the speech, pictorial representation of words and providing audio facilities to make the users aware of the cultural items that they have never come across, etc. The studies have revealed undoubtedly, there is a great need for improvement in e-dictionaries regarding entries and their presentation; nevertheless It must be noted that the establishment of an Internet based dictionary certainly is a lengthy and challenging process, which takes years and might probably never be finished due to the continuous development of language. It is without controversy that online dictionaries will be improved and extended in the course of time web-based resources, in particular internet dictionaries will become more popular and the number of demands will be increased.

FUTURE SCOPES

This section proposes some other possible tasks which can be further explored.

- Improvement of the E-Dictionary by adding picture, voice etc. Just like that of Encyclopedia dictionary
- Adding of synonyms, antonyms etc in the dictionary.
- Addition of other languages and making of a multilingual dictionary
- Using of the E-Dictionary in development of spell checkers
- Development of a Tamil – English machine translation system based on this e-dictionary.

REFERENCES:

1. Cruse, D.A., 1986 – Lexical Semantics , Cambridge University Press, Cambridge.
2. Chidambaranatha Chettiyar (Edr.), 1998 – English Tamil Dictionary, University of Madras , Reprint.
3. Chandrasekhara,1842 – Amanual Dictionary of the Tamil Language, American Mission Press, Jaffina.
4. Katre, S.M.,1965 – Lexicography,Annamalai University,Annamalai Nagar,Chidambaram.
5. Leech,Geoffrey,1981 – Semantics the Study of Meaning, Penguin Books,Harmond Smith,Second Edition.
6. Misra,B.C.,-1980 – Lexicography in India,Central Institute of Indian Languages Publication,Manasangangotri,Mysore.
7. Vaiyapuri Pillai,S.,1936-History of Tamil Lexicography,Tamil Lexicon- Vol.XXXVII,University of Madras,Madras.
8. Winslow,M.,1991 – A Comparative Tamil and English Dictionary, Asian Educational Services, New Delhi, Reprint.

A STUDY OF CASE MARKERS IN TAMIL AND MALAYALAM

A.JOSEPH JEYABAL

Research Scholar

Department of Linguistics

Madurai Kamaraj University

Madurai - 21

INTRODUCTION

Tolka:ppiyam is the oldest available grammatical work for Tamil language. It describes what is case and how many cases are in Tamil language, but it doesn't define case. The grammatical works 'nannu:l' and 'ilakkanavilakkam' define case. According to them "the case is one which differentiate the meaning on the word is called as case." "ve:rrumai ceyvana ve:rrumai" (nan.291; ilak.193)

The case is the most important of the inflectional categories of the noun, as the tense was the most important inflectional category of the verb. It is significant that the term 'case' was restricted to one particular inflectional category. The reason for this would seem to be that most of the other categories - gender - number - tense - person, etc., could be related to a principle of semantic classification. Although each case of the noun was given a satisfactory general definition of the category of case. It is true, that the case can be defined in terms of semantics only. The verb which belongs to various semantics are the basis for the formation of cases. Lyons, (1986:289)

Comparison of Tamil and Malayalam case markers

Nominative case in Tamil [mutal ve:rrumai]

According to Tolka:ppiyam, the first case is the nominative case. Tolka:ppiyar considers the nominative (mutal ve:rrumai) as 'eluva:i ve:rrumai', or 'peyar ve:rrumai'.(T.C :65).

This nominative case is used to denote the subject of an action [T.C, 65]. The object denoted by the noun is made the subject of the action denoted by the verb. The nouns which have the same syntactical privileges of occurrence as subjects are in the nominative case.

Ex 'a: vantatu' 'The cow came'
'avan aracan' 'He is the king'

According to Tolka:ppiyam is not only simple nouns but also compound which have the same privilege of occurrence can occur as subjects in the nominative case. The modern Tamil also the noun without any modification constitutes the nominative case. There is no any indication for the existence of a marker for the nominative. Scholars describe the nominative case by positing a zero as its marker.

NOMINATIVE CASE IN MALAYALAM

Tamil language has the specific potential in all the circumstances, to prove its language capacity. When we go through above examples, without taking any case marker in the sentences, it refers exact meaning to the sentence.

Whereas in Malayalam, it follows the same features of Tamil language. Only it points out about the subject and predicate of the sentence. The ancient Tamil also has no nominative case, because the noun becomes as subject of the sentence and the verbal form becomes as predicate of the sentence. The same feature is followed in Malayalam case marker also to define the nominative case.

'ra:man parayunnu' - present tense
'Raman speaks'
'ra:man parnnu' - past tense
'Raman spoke'

ACCUSATIVE CASE IN TAMIL (IRANT:AM VE:RRUMAI “AI”)

The history of accusative case is as old as the history of language. In the world language, some languages have case marker and some other have different devices to denote the case relation. The history of accusative case in Tamil begins with Tolka:ppiyam. The history of accusative case describes the changes regarding with the semantic instances, the case marker and the allomorphs of the accusative case marker.

The accusative case of a noun is formed by adding the suffix- ai to the noun stem in Tamil, the stem being either the plain noun stem in its dictionary form if no oblique form thereof exists, or the oblique stem in case of nouns where such an oblique stem exists. In case of plural nouns and those plurals are derived by agglutinative morphology, the accusative case – marker, like other Tamil case- marker, appears as the final suffix.

Ex:

‘Pala tataikalait ta:ntitta:n verrikkoti na:ttiyirukkira:rkal’

‘They have got victory after facing lots of difficulties’

[the hindu, march 6, 2016]

‘vanappakutiyil ka:ttu ya:naiyai ve:ttaiya:tiyavar kaitu’

[the hindu, march, 16, 2016]

‘A man was arrested for hunting elephant in the forest’

ACCUSATIVE CASE IN MALAYALAM [PRATIK RA:HIHA]

The second case marker in Malayalam is called in the name of pratik ra:hiha. It refers the second case marker in Malayalam. The Malayalam grammatical system has the peculiar feature in certain fields while in the occurrence of sentences and case markers. That the ‘-ai’ case marker is meant in Malayalam as ‘-a’ and ‘-e’. When this phoneme occurs with the noun it refers the second case marker in Malayalam.

The same feature is being followed for the Malayalam case marker to define the second case marker [pratikrahiha].

Ex:

- Mal 'avan ra:mane konnu'
'He killed raman'
Mal 'ra:man ci:taye kantu'
'Raman sea seetha'

The above examples denote the second case marker in Malayalam language. That, in sentences one and two 'ra:mane' and 'ci:taye' are expressing like 'ra:manai', and 'ci:tayai' in Tamil. The /-ai/ ve:rrumai becomes as /-e/ in Malayalam.

INSTRUMENTAL CASE IN TAMIL [MU:NRA:M VE:RRUMAI]

The third case according to Tolka:ppiyar is the instrumental case [mu:nra:m ve:rrumai]. The third case marker is suffixed to the agent or the instrument of an action.

According to pa:nini, the third case suffixed to be employed in denoting the agent or instrument of the action". According to Tolka:ppiyam, only 'out' is the case marker for the third case. But, in 'nannu:l' '-a:l', '-a:n', '-o:tu' and '-out' are said to be the case markers for the third case. Prof.M. Isreal draws our attention to the fact that 'Tolka:ppiyam' mentions '-a:n' as a case marker. But, he does not assign to any case. The commentators consider it as a third case marker and cite examples to establish their view. Since, it is mentioned with the marker of preceding and the following cases. One can confirm that '-a:n' was used as third case marker at the time of Tolka:ppiyam. He further observes that the author uses '-o:tu' as an alternation of '-out' in his work, but does not refer to it.

Ex:Tam 'tirukkural tiruvalluvara:l iyarrappattatu'

Eng 'Thirukkural was written by Thiruvalluvar'

Mal 'tiruvalluvarekkontu tirukkural iyariyata:nu'

The above sentences express the main object of the sentence. We have already remarked that '-a:n' is used as a third

case marker. But in ancient literature as pointed out by Prof.M.Isreal ‘-a:n’ is used with the locative senses. Even in Tolka:ppiyam frequent usages of ‘-a:n’ in a locative sense is found. As a locative it means ‘that place’. Therefore Prof.M.Isreal concludes that originally ‘-a:n’ might have been a locative case marker and only at the time of Tolka:ppiyar it came to be known as a third case marker. What is very relevant to us that the locative and instrumental meaning go together in Malayalam as well as Tamil.

INSTRUMENTAL CASE IN MALAYALAM [SAMYO:GIHA]

In Malayalam, the third case marker is called as “samyo:giha” [mu:nra:m ve:rrumai]. This third case is same like in our literary Tamil language system, that case is ‘-otu’, and ‘-o:tu’ in Malayalam. The Tamil literature and grammar system are being followed in Malayalam also.

The instrumental case has two principle senses in Malayalam. It either denotes the agent of action or the instrument or means by which the action is done. According to pa:nini “whatever the speaker chooses as the independent principle and absolute source of an action is called agent. “that which is especially auxiliary in accomplishment of the action is called the instrumental or “samyo:giha”

Whereas in Tamil, this third case marker is ‘-a:l’, but in Malayalam it is mentioned as ‘-otu’ and ‘-o:tu’
Eng ‘Students spoke with teacher’

The above sentences mention the case marker such as ‘-out’, and ‘-o;tu’ are the third case marker in Malayalam language, to express the meaning and relation between the sentences and words.

DATIVE CASE IN TAMIL [NA;NKA:M VE:RRUMAI]

The fourth case, according to Tolka:ppiyam, denotes anything which is a recipient. The fourth case marker is ‘-ku’. But one can find ‘-kku’ occurring as an alternation of ‘-ku’ after the vowels, semi-vowels and ‘-r’

Ex:

Tam ‘ma:la: manikkup puttakam kotutta:l’

Eng‘Mala gave the book to Mani’

Tam‘malar palliukkuc cenra:l’

Eng‘Malar went to school’

According to Tolka:ppiyar, the fourth case marker /-ku~kku/ is suffixed to the nouns denoting the object for which an action is done, the object to which one subjects itself, the object to which another is apportioned, the object of transformation, the object which is suited to another, the aim of an action, the object of friendship, love, and superiority.

We have already mentioned that some of the inflectional bases take the link morph /-in/ or /-an/ before the dative case. The Tamil dative case marker defines the exact object which is being circulated through certain sentences in the occurrences. The ancient Tamil grammarians explicitly points out the dative case marker in different terms, such as, /-ukku/, /-ikku/ /-kku/, /-ku/. These are the forms which were used in ancient Tamil grammar to identify the dative case marker in the occurrence.

The modern Tamil case marker is ‘-ku’ and it has alternate form for ‘-kku’. As described in Tolka:ppiyam the dative case denotes the meanings recipient, purpose, limit, and relation, etc..

DATIVE CASE IN MALAYALAM

The Malayalam case marker is like Tamil case marker /-ku/ and /-nu/. These both case markers appear in the normal sentence pattern.

In Tamil sentence, ‘pa;mpu+ ku’ is a actual form of word in Tamil language. But in Malayalam it has some change in the word. Instead of saying like ‘pa:mpirkku’ they say ‘pa:mpinu’. ‘-ku’ becomes as ‘-nu’ in Malayalam language.

ABLATIVE CASE IN TAMIL [AINTA:M VE:RRUMAI]

The fifth case marker in Tamil is ‘-in’ according to Tolka:ppiyar. According to nannu:l, ‘-il’ is also a fifth case marker. According to Tolka:ppiyar the ablative case denotes the native of an object in its relation to another. In modern Tamil, the fifth case is usually called the ablative case of motion. All the commentators, except Teyvaccilaiya:r, say that it denotes the comparison, separation, boundary, and cause.

-cause

It is assumed that at case ‘-in’ might have been used as a case marker of comparison, separation, boundary, and cause. Tolka:ppiyar enumerates a number of phrases, formulate in which the fifth case marker can occur and denoting different shades of meanings.

According to Tolka:ppiyar, the fifth case is employed in connection with the denotation of colors, shapes, measures. Tastes, coolness, hotness, fear, goodness, badness, smallness, largeness, hardness, softness, agedness, youth, superiority, inferiority, newness, oldness, source, absence, presence, separation, etc.

ABLATIVE CASE IN MALAYALAM [PRAYO:JIKA]

Ablative case in Malayalam is called as/-a;l/.whereas in Tamil language it is being called as third case marker. That is /-otu/, o:tu/ and/-a:l/. These are all belongs to third case markers in Tamil language. But the usages of Malayalam is something different.

Mal	‘keraliyara:l malayala bhasha samsa:rikkappatunnu”
Eng	‘malayalam is being spoken by keralians’
Tam	‘malaya;lamolli ke:rala makkala:l pecappattu varikiratu’

Mal	‘meenattil mala peita:l mi:ninum iraiyila’
Eng	‘if it rains in the month of April, fish would`nd get any food’
Tam	‘vaika:ciyil malai peyta:l mi:nirkkuku:ta iraiyilla:mal po:kum’
Mal	i:phil kopuram kettiyatu kusta:vu i:phila:nu’
Eng	‘eagle tower was build by kusta:vu eagle’
Tam	‘i:kil ko:puram kusta:vu i:kila:l kattappattatu’

The above sentences mention /-a:l/ case marker in different types of sentences.

GENITIVE CASE IN TAMIL [A:RA:M VE:RRUMAI]

The genitive case marker according to Tolka:ppiyar is /-atu/. According to Ilampu:rana:r /-atu/, and /-ku/ [if it is followed by an [uyartinai] and according to nannu:l, /-atu/ and /-a:tu/ are used if the following noun is singular, and /-a/ is used if it is plural.

The genitive case or ‘atu’ ve:rrumai, according to Tolka:ppiyar, denotes the relation between an object and its internal parts [inseparable elements] or between one object and another.

1] It expresses the possession of something, for example:

/-utaiya/- Tam ‘ra.manatu puttakam’

Eng ‘This is raman`s book’

2] If the second of two nouns belong to the first, or is quality of it, or made up of if, the first is in the genitive in Tamil, for instance,

Tam ‘Pu:naiyin talai’

Eng ‘This is cat`s head`

In Tamil nominative case should not be used for the genitive if any ambiguity is likely. A peculiarity of Tamil is very often not used in the case markers, but the noun itself or its flexional base is sufficient to express the genitive, for instance.

Tam ‘aracan makan`
Eng ‘king`s son`

According to Tolka:ppiyar, the sixth case marker occurs in the constructions denoting one`s nature, possession, relationship, connection, action, advanced status, effort, instrument, association, document, capital, limp, collection, composition, state residence, and another thing, which come under category of the species of relation.

The genitive case does not establish a relationship between a noun and a verb, but relates one noun to other noun. The markers assigned to genitive case in Tamil are not really case markers but participles forms of predicates in expressions of different case relationship.[Athithan,1985.p.141].

Caldwell [1956, p.291] mentions /-in/ also as a marker for the genitive case. But,-in/ is identified as an inflectional increment and this increment has genitive significance in Tamil.

Separable relationOne exception to the general function of the case is genitive case. It does not establish a relationship between a noun and a verb, but relates one noun to another noun. A close examination reveals that it has been considered a case on an erroneous assumption. This erroneous assumption of the grammarians are that the presence of a case is implied in the presence of a case marker.[Athithan, 1985.p.140]

The markers assigned to the genitive case is not a really case marker, but participles forms of predicates in expressions of different casual relationships.[Athithan,1985,p.141]

In addition to /-utaiya/ the form which closely relates to the genitive case /atu/. Actually both forms are same in mentioning the meaning of sentence.

GENITIVE CASE IN MALAYALAM (SAMBANDIHA)

The sixth case in Malayalam is being called as “sambandiha”. This is the case marker for genitive case in Malayalam language. This case is classified into two different category, when they occur in the sentence formation./-nte/, /-ute/ and /-ntre/. /-ntre/ is derivative form of /-nte/. So, when we use the suffix as in the case marker, we can easily identify the difference between two case markers which refers the mostly the same.

The Malayalam genitive case marker is strictly speaking, and expressing the relation of noun to another in a sentence. Generally speaking the genitive case denotes the dependence of a substantive or pronoun upon another word.

Tamil and Malayalam genitive case marker expresses the possession in sentence, for example,
‘aracanutaiya vastram’ ‘king’s robe’
‘aracanutaiya patai’ ‘king’s battle’

The another derivative form for the genitive case marker in Malayalam is, /-ente/. This case marker indicates the nominative form of first person singular in Malayalam grammatical structure.

It comprises the same meaning in both derivative case markers of genitive case in Malayalam.

LOCATIVE CASE IN TAMIL [E:LA:M VE:RRUMAI]

The seventh case marker, according to Tolka:ppiyar, is the locative case and its marker is suffixed to the nouns, denoting the place, and locality or time of action.

Tolka:ppiyar enumerates a list of nineteen words or post – positions which are frequently used to express the locative signification, in a separate nu:rpa:. According to ilampu:rana:r, those that are mentioned in that nu;rpa: are merely case markers. Ce:ne:varaiyar considers them as independent words, giving the different shades of meaning of the locative case. Naccinirkiniya:r takes them as seventh case markers. Teyvaccilaiya:r and kalla:tana:r agree that the words enumerated in the nu;rpa: behave like nouns in certain environment and as case markers in others,

/-il/	‘-maratt-il’ ‘on the tree’ ‘vi:tt-il’ ‘in the house’
-------	---

Whereas the same form is being used as /-itam/ in other sentence forms.

/-itam/	‘ra:man -itam kotutte;n’ ‘I gave it to raman’
/-itam/	‘unn –itam taruve:n’ ‘I will give [it] to you’

In Tamil, the form /-ul/ denotes the illative meaning of the locative case.

/-ul/	‘talaiyi –ul’ ‘in the head’
/-ul/	‘vi:ttin –ul’ ‘in the house’

Further, the form of location /-me:l/ denotes the sublative meaning of the locative case marker in Tamil language.

/-me:l/	‘ma:caiyin –me:l’ ‘on the table’
/-me:l/	‘va;kanattin –me:l’ ‘on the vechihel’

In Tamil, the dative case suffix /-ku/ occurring with the nouns denoting time and denoting the locative case meaning.

/-ku/	‘na:laikku’
-------	-------------

‘on tomorrow’
‘inralikku’
‘on today’

The locative absolute is used in the sense of “as soon as” “no sooner than”, “scarcely when” and “the moment that”. The native grammarians have identified the form /-kan/ as the locative case marker which always occurs with non-human nouns.

Locative Case In Malayalam [A:Da:Riha]

The Malayalam locative case marker is known as “a:da:riha”. This is the seventh case marker in the grammar of Malayalam language. This case marker has some changes in it. The case markers /-il/ and /-kal/ are expressing the locative case marker.

Whereas in Tamil grammar, the locative case marker is /-kan/.

The form

/-kal/ is the proto form in Tamil as derivative /-kan/.

/-il/ ‘na;tu+ il = na:ttil

 ‘ka:tu + il =ka:ttil

 ‘puttakam+ il = puttakattil

The /-il/ case marker refers the location of the object, when it occurs in a sentence. There is an another form for the locative case marker in Malayalam, that is /-kal/. The form /-kal/ also included with the case marker of /-il/ in Malayalam. So the Malayalam grammatical system contains two kinds of case markers in locative case.

/kal/ ‘pati + kal =patikkal

 ‘ati + kal = atikkal

VOCATIVE CASE IN TAMIL [ETTA:M VE:RRUMAI]

The eight case marker, according to Tolka:ppiyar, is the vocative case. It is evident from the way in which Tolka:ppiyar enumerates the total number of cases in Tamil, that the vocative

case was not given equal status with other cases by the scholars who lived before him.[TC,62,63]

‘Raman and Kannan’ Proximate vocatives.Regarding with the formation of vocative case on nouns, a few important factors must be bearded in mind, and they are;

1] Unlike in other case formation, in the vocative case mostly the nouns themselves suffer some change while taking the vocative form.

2] The vocative case, forms are utilized by their virtue of usages, nouns of the second person.

3] The purpose of the vocative is to draw the attention of the persons addressed to, which is done by the raising and lengthening the voice. Thus the remote vocatives have to take a vowel phoneme, weather in the ultimate or penultimate position.

4] When the nouns in the vocative case is pronounced aloud some difference in stress or intonation can be perceived

But no attempt is made here to trace and identify these differences. In this section, we will use some traces between Malayalam and Tamil.

If the vocative form of /a:r/is preceded as /i:r/ in some instances, which refers the second and third person of singular and plural forms in the sentence.

If it is a verbal noun or one derived form a word denoting quality, /a/ or /a:/ is changed to /i/ and /i:/ in the final position of occurrence.

‘came’

‘vanta:r’ - ‘vanti:re:’

‘went’

‘cenra:r’ - ‘cenri:re:’

‘heard’

‘ke:tta:r’ - ;ke:tti:re:’

VOCATIVE CASE IN MALAYALAM:

The vocative case of Malayalam has no any Marker to identify its feature in any utterance. There are eight case markers in Malayalam including ‘vili ve;rrimai’ like Tamil case markers . Moreover less the same grammatical feature is followed in Malayalam. But, there is similar change in the Malayalam case marker, that is before the noun a single lengthened phoneme is pronounced to define the vocative case in Malayalam.

Whereas in Tamil, a lengthened phoneme will occur in a word after a noun or verb to identify the vocative case marker. The final position of a letter is pronounced lengthened in the vocative case of Malayalam.

CONCLUSION

The case from of first to eight are generally used in Tamil and Malayalam, conveying the same sense. The case markers are used to comprise the correct sentence structure. The usages of case markers help to constitute a meaningful sentence in a language. Here, the Tamil case markers differ from the Malayalam case markers in some instances, but, the grammatical features of both languages are same.

- 1] Nominative case - The first case is denoting the subject of an action.
- 2] Accusative case - The second case indicates the object of the sentence.
- 3] Instrumental case - The third case defines the object in association or the doer of the action.
- 4] Dative case - The fourth case represents the recipient of the sentence.
- 5] Ablative case – The fifth case manipulates the limit, comparison and cause in sentences.
- 6] Genitive case – The sixth case expresses the passiveness of own things and etc.
- 7] Locative case – The seventh case points out the time and the place of an action.

8] Vocative case – The eight case mentions the noun as subject by giving some meaning to it.

We can assume that before Tolka:ppiyar and ‘pa:nini’ there might have been great grammatical works and they made many research in typological study. By the fruitful efforts of the scholars the features might have been made to settle down in these two languages.

From this comparative study of case markers in Tamil and Malayalam will help the ordinary student to know about the history and the grammatical features of case marker in Malayalam, which is related to our mother tongue of Tamil.

The Malayalam case markers have the similar changes in it's features, to define the case system in various aspect. The Malayalam grammar is followed from the Sanskrit grammarian ‘pa:nini’. The name of the Malayalam case markers are also being said as ‘Sanskrit’. Though, the Malayalam language belongs to south Dravidian family Sanskrit influences are found in Malayalam grammar system.

This study will guide the second language learners to know about the grammatical features of Malayalam, especially in the usages of case markers in various sentence structure. It shows the different appearance of case markers in the language of Malayalam. Though the Malayalam case markers differ from the Tamil case markers, the usages are phenomenal in both languages, to define the case systems in each language.

ADJECTIVES IN MALAYALAM: A DERIVATIONAL ACCOUNT

Dr.SAJILA.S

Senior Resource Person
LDC-IL, CIIL, Mysore

INTRODUCTION

Adjectives are a type of word whose function is to modify a noun, expressing a characteristic quality or attribute. Adjectives typically occur within noun-phrases when they are referred to as attributive adjectives but they occur in other parts of sentences, such as after a verb, when they are referred to as predicative adjectives. Linguists differ in their opinions in taking adjective as a grammatical category. Scholars like Asher, Lehman take adjectives as a grammatical category in Malayalam. Adjective can occur as an attribute in prenominal position as modifier of a head noun in a noun phrase.

CLASSIFICATION OF MALAYALAM NOMINAL ATTRIBUTES

The nominal attributes in Malayalam can be grouped into two broad classes according to their preferential choices of syntactic position. They are pre-nominals and post-nominals. The class pre-nominal includes both inherent and derived forms. The inherent forms are those which are not morphologically derived from other form-classes while derived forms denote such forms which are resultant of some morphological processes operated upon other form classes.

Let us see the following examples.

1. a. Oru nalla aaNkutty varan-nu
One good boy come-Prog
'A good boy is coming.'
- b. avan nallavan aanu
he good-3PP cop

‘He is good.’

From the above two examples, it can be observed that adjectives in Malayalam can be of two types from their functional point of view. The adjective *nalla* ‘good’ in 1(a) occurs before the noun *aaNkutti* ‘boy’ as an attributive adjective that modifies the noun. But, in 1(b), the same adjective *nalla* ‘good’ is now in the predicative position and hence functions as a predicative adjective. One can note that the suffix *-van* in *nallavan* is simply a personal marker in agreement with the subject *avan* ‘he’.

With this information, we are now to proceed how adjectives can be derived from their grammatical categories in Malayalam. In this paper, we focus on the attributive adjectives and provide the noun phrases in which those derived adjectives modify the nouns they precede.

DERIVATION OF ADJECTIVES

Malayalam has limited number of inherent adjectives. Some inherent adjectives which are common in use are as follows.

Inherent adjectives in Malayalam

e.g.,	nalla	‘good’
	putu	‘new’
	paḷaya	‘old’
	ceRu	‘small’
	iḷam	‘young’
	peru	‘big’
	pala	‘various’

However, most of the adjectives in Malayalam are in the derived forms. We provide the following rules explaining how adjectives in Malayalam are derived.

Adjectives in Malayalam can be derived in the following manners:

- a. Adjective root + -iya
- b. Verb root + -a

- c. Noun root +-uLLa
- d. Noun root +-aaya
- e. Noun + -iia
- f. Verb + Negative Relative Participle Suffix
- g. Noun + Relativesed Stem
- h. Verb + Participal Markers

Adjective root + -iya

The suffix *-iya* is added to the adjectival roots to derive an adjective. The following examples show the literature.

e.g.,

put-*iya* tuni
new-Suff dress
'New dress.'
CeR-*iya* viitu
small-suff house
'small house'

Verb root + -a

The suffix *-a* is added to the verb root to derive an adjective. Following are the examples.

e.g., veḷutta Pasu
white-suff cow
'whitish cow.'
cumaṇṇa Puuvu
red-suff flower
'reddish flower'

Noun root +-uLLa –

The suffixes *-aaya* and *-uḷḷa* function as adjectivalizer-*aaya*, and *-uḷḷa* are function as an adjectivalizer forming adjectives from a group of nouns.

e.g., maṇam 'fragrance' + *-uḷḷa* + ceTi > maṇamuḷḷa
'plant with fragrance'
kaḷivu + *-uḷḷa* + kuTTi > kaḷivuḷḷa kuTTi 'child
with ability'

aRivu + -uḷḷa + aaL > aRivuḷḷayaaL + ‘person with knowledge’

The Suffix -aaya combines with Noun

The Suffix -aaya combines with Noun and functions as adjectives.

Adjectivalizer -aaya

e.g., maṭiyan + -aaya + putran > maṭiyanaaya putran
‘son who having laziness’

kuṭiyan + -aaya + accan > kuṭiyanaaya accan
‘father who having’

Noun + -iiya

Adjective are also derived from nouns through the modification of the noun stem. This process is particularly common in Sanskrit loan words. There is a second nominal form which is closer in phonological form to the adjectives. Examples are following.

e.g., deeśam ‘country’ > deēśiia
samkhadana ‘national Association’
bhaaratam ‘india’ > bhaaratiiya
samskaaram ‘indian culture’
sumudaayam ‘society’ > saamudaayika netaavu
‘social leader’

Verb + Negative Relative Participle Suffix

Relative participle takes negative suffix -aatta makes adjectives.

e.g., kaan ‘see’+ aatta ‘not’+ sinima ‘student’ >
kaanaatta sinima ‘the filim has not seen’
naṭak + aatta ‘not’+ kaaryam ‘thing’ > naṭakkaatta
kaaryam ‘impossible thing’

Noun + Relativised Stem

Relative participle ‘keṭṭa’ also perform adjectival function

e.g., nanni ‘greatful’+ keṭṭa ‘destroyed’+naaya >
nannikeṭṭa naaya ‘ungratful dog’

vritti 'neat'+ ketṭa 'destroyed + vastram >
vrittiketṭa 'unclean dress'

Verb + Participial Markers

A traditional grammatical term referring to a word derived from a verb and used as an adjective, the name comes from the way such a word participates in the characteristics of both verb and adjectives.

In English is expressed as a relative participle or adjective clause in Malayalam.

Relative participle or adjective clause is reduced to a phrase. This phrase used in the adjectival position has as its basic component an adjectival participle which is also called relative participle.

e.g., uRaiṇṇuṇṇa kuṭṭi 'sleeping baby'
kaḷikkunṇa kuṭṭi 'playing child'

Formation of Compound Adjectives

The following are rules of types of compound adjectives

- 1) Noun + Noun
- 2) Noun + Relative Participle
- 3) Adjective + Adjective
- 4) Adjective + Noun

Noun + Noun

These types of adjective compounds are noun + noun compounds in which the head nouns could be considered adjectives. Examples are following.

e.g., maan 'deer' + miḷi 'eye' > maanmiḷi 'like deers eyes'
puu 'flower'+ miin 'fish' > puumiin 'soft fish' puumiin
'soft fish'
teen 'honey' + moḷi 'words'> teenmoḷi 'sweet words'

Noun + Relative Participle

These types of adjective compounds are noun + relative participle compounds in which the verbs are inflected for adjectival participle. Examples are following.

e.g., kaṇ ‘eye’ + kaṇṭa ‘that which saw’ > kaṇkaṇṭa ‘efficacious’
peeru ‘name’ + keeṭṭa ‘that which heard’ >
peerukeeṭṭa ‘famous’

Adjective + Adjective

The adjective + adjective compounds in which the head nouns being considered as adjectives could be shown as other examples.

e.g., karim ‘black’ + niila ‘blue’ > kariniila ‘blackish blue’
iḷam ‘light’ + cuvappu ‘red’ > iḷancuvappu ‘light red’

Adjective + Noun

Compounds such as the following could be considered as examples of this type of compounding.

e.g., pacca ‘fresh’ + miin ‘fish’ > paccamiin ‘fresh fish’
karim ‘black’ + kal ‘rock’ > kariṅkal ‘stone’
pon ‘gold’ + niRam ‘colour’ > ponniRam ‘golden colour’

One can consider all the above listed non-finite forms as adverb or adjective. If they occur before verbs as adverbs, it occurs before the nouns as adjectives. These categorization by consider them as belonging to the syntactic category. Nouns have the tendency of being used as adjectives if they stand to denote certain qualities that are attributive in nature. So nouns that denote some abstract sense have the likelihood of being used and/or lexicalized as adjectives. *-aaya* and *-uḷḷa* seems to be a productive suffix in the formation of lexical adjectives, though there are controversies in taking it as a derivative suffix.

കമ്പ്യൂട്ടർ സാങ്കേതികപദങ്ങള് മലയാളത്തില് ആമുഖം

Dr. SARITHA. S.L
Senior Resource Person-I (Malayalam)
Linguistic Data Consortium for Indian Languages
Central Institute of Indian Languages
Manasagangotri, Mysore

ഒരു ഭാഷ എപ്പോഴും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മൗലികമായ വ്യവസ്ഥിതിയാണ് പുതിയ പദങ്ങൾ വരുന്നതോടെ കാലഹരണപ്പെട്ട പദങ്ങൾ പോകുകയും, കൂടാതെ നിലവിലുള്ള പദങ്ങളുടെ അർത്ഥവും പരിണാമത്തിന് വിധേയമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു അന്തർദേശീയ ഭാഷ എന്ന നിലയിൽ ഇംഗ്ലീഷിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് പ്രത്യേകിച്ച് സത്യമാണ്. അനുദിനം ചുരുങ്ങിവരുന്ന ലോകത്ത് പ്രാദേശീയ ഭാഷകൾ നിലനിൽപിനായി പെടാപാടുപ്പെടുന്ന കാഴ്ച നമുക്ക് അപരിചിതമല്ലാതായിരിക്കുന്നു. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മാതൃഭാഷയ്ക്കുള്ള മൗലികമായ പ്രാധാന്യം ഇനിയും മലയാളി മനസ്സിലാക്കാൻ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് നിർഭാഗ്യകരമായ അനുഭവം. കുറച്ചു ഇംഗ്ലീഷുപദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചില്ലെങ്കിൽ പരിഷ്കാരിയല്ല എന്നൊരു ധാരണ പൊതുവേ മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പോയാൽ ഒരു നൂറ്റാണ്ടു കഴിഞ്ഞാൽ മലയാളം മാതൃഭാഷയായിത്തന്നെ നിലകൊള്ളുമോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നിപ്പോൾ സ്വൈകാരിക സംഭവങ്ങൾ പകർന്നു നൽകാൻ ശേഷിയുള്ള ഒരു ശ്രേഷ്ഠ ഭാഷയായി മലയാളം മാറിക്കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ആധുനിക ശാസ്ത്രവും തത്വശാസ്ത്രവും മറ്റും കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള പദസമ്പത്ത് മലയാളത്തിനില്ല. ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പഠിക്കാനും ഗവേഷണം നടത്താനും സാധിക്കില്ല എന്ന ധാരണ നമുക്ക് പൊതുവെ ഉണ്ട്. മലയാളത്തിന് ശ്രേഷ്ഠഭാഷാ പദവി

ലഭിച്ചു, മലയാളത്തിന് സ്വന്തമായി ഒരു സർവകലാശാലയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ മലയാളത്തിന് അഭിമാനിക്കാൻ ധാരാളം വകകൾ ഉണ്ടായ സാഹചര്യത്തിൽ വൈകാരികത ഉണർന്നുവരേണ്ടതാണ്.

സാങ്കേതികപദങ്ങള്

ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വിഷയങ്ങള് സൂക്ഷ്മതയോടെ ആവിഷ്കരിക്കാനുള്ള ഉപാദിയാണ് സാങ്കേതികപദങ്ങള്. സയൻസ് എന്ന പദം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് വിഷയങ്ങളെ മാത്രമല്ല അറിവിന്റെ ഏതു ശാഖയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വിപുലമായ അർത്ഥമാണ് ഇതിന് ഉള്ളത്. അറിവിന്റെ ഏതു മേഖലയിലും സവിശേഷമായ ചില പദാവലികളും പദപ്രയോഗങ്ങളും ഉണ്ട്. ഇവയാണ് സാങ്കേതികപദങ്ങള്

നമ്മുടെ നിത്യജീവിതത്തില് ഈ പദാവലികൾ ഇതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പദരൂപങ്ങളാണ് നാം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. വിവിധ ശാസ്ത്രശാഖകളിലും സാമൂഹ്യശാസ്ത്ര വിഷയങ്ങളിലും വലിയ അളവിൽ രേഖകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ മലയാളം ഭാഷ ആവശ്യമാണ്. മലയാളം ഉൾപ്പെടെ ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളിലുള്ള സാങ്കേതിക പദങ്ങളുടെ സംക്ഷേപത്തിന് നിരവധി ശ്രമങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രാദേശികവൽക്കരണ പ്രക്രിയ ഭാഗമായി, സാങ്കേതിക പദങ്ങൾ സമൂഹത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളുടെയും ലഭ്യതയ്ക്കു വേണ്ടി മലയാളം പോലുള്ള പ്രാദേശിക ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. വിവർത്തന പ്രക്രിയയിലൂടെ ചില സാങ്കേതിക പദങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. മലയാള ഭാഷയിലെ സാങ്കേതിക പദങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രധാന പോരായ്മയാണ് പദങ്ങളുടെ ഉൽപാദന സ്വഭാവം ഇതുകാരണം അയൽസംസ്ഥാനങ്ങളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ മലയാള ഭാഷ വളരുന്നില്ല. സമീപകാലത്തായി സാങ്കേതിക പദങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ച വേഗതയിൽ തുടരുകയാണ്.

ഭാരതീയ ഭാഷകളിൽ സാങ്കേതികപദാവലികളുടെ ഏകീകരണം ഇതുവരെ സാധ്യമായിട്ടില്ല. ബംഗാളി തമിഴ് തുടങ്ങിയ ഭാഷകളിൽ സാങ്കേതികപദാവലികൾ

ലഭ്യമാകുമ്പോൾ ചില ഭാഷകളിൽ പദാവലി ലഭ്യമല്ലാത്ത അവസ്ഥയാണ് ഉള്ളത്. സാങ്കേതിക പദങ്ങൾ ഏതു ഭാഷയിലും വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോള് ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണരീതിയിൽ ചില തകരാറുകൾ ഉണ്ടാക്കുമെങ്കിലും വിവിധ ഭാഷകളിലെ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് എല്ലായ്പ്പോഴും ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ കഴിയില്ല. സാങ്കേതിക പദങ്ങളുടെ പ്രാദേശികവൽക്കരണത്തിന് സാങ്കേതികവിദ്യയിലും ഭാഷയിലും സമഗ്രമായ അറിവ് അനിവാര്യമാണ്. ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള എല്ലാ ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക പദങ്ങൾക്കും തത്തുല്യമായ പദങ്ങള് കണ്ടെത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഈ പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കാനും കഴിയുകയില്ല. ഒരു ഭാഷയിൽ പുതിയ പദങ്ങൾ കടന്നുവരുന്നത് വിവിധ മേഖലകളിൽ തൊഴിലെടുക്കുന്ന ആളുകൾ തൊഴിലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആശയങ്ങൾ അന്വേഷണം ആശയവിനിമയം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ്. ബോധന മാധ്യമം മലയാളമാക്കുമ്പോള് ചില ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരിട്ടേക്കാം. പല സാങ്കേതികപദങ്ങളും അതെപടി സ്വീകരിക്കേണ്ടിവരും. പുതിയ പദങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മലയാളം ഭാഷ സാധാരണയായി കടമെടുക്കുകയാണ് പതിവ്. പദസമ്പത്തിന്റെ അഭാവം കാരണം പല ആശയങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ചില്ലറ ക്ലേശങ്ങള് ഉണ്ടായികൂടെന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്നോ, സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നോ ധാരാളം തൽസമപദങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു ഈ പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കാണാൻ കഴിയും. മലയാളത്തിൽ പറയാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ മലയാളത്തിലും ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകള് ഉപയോഗിക്കാതെ ഭംഗിയായി പറയാൻ പറ്റാത്തപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകളും ഉപയോഗിക്കുകയും വേണം. ഇതു തന്നെയാണ് നമ്മുടെ പരിഭാഷയിലും വേണ്ടത്. പുതിയ പദങ്ങൾ കണ്ടെത്തുമ്പോളുണ്ടാകേണ്ട സ്വാഭാവികമായ സംഗതി ഭാഷയും പദപ്രയോഗവും കടംവാങ്ങുന്നതിലാകട്ടെ ഒരു ഭാഷയും അപമാനമായി കാണേണ്ടതില്ല.

കമ്പ്യൂട്ടർ പദങ്ങളുടെ പ്രാദേശികവൽക്കരണം ശരിക്കും ഒരു സ്വാഗതാർഹമാണ്. കാരണം ഓരോ

ഇന്ത്യക്കാരനും കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ ശക്തിയെ ചൂഷണം ചെയ്ത് ലോകവുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ഇത് വളരെ എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല, കാരണം കമ്പ്യൂട്ടറിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ നിന്നോ വിദേശ ആശയങ്ങളിൽ നിന്നോ വന്നതാണ്.

പദാനുപദ തർജ്ജമ (Word to Word Translation)

കമ്പ്യൂട്ടർ സാങ്കേതികപദങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ മലയാളത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത് പലതും ഈ പദത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് എന്തെന്ന് നോക്കി കാര്യം ഗ്രഹിക്കേണ്ടപോലെ തോന്നും. തമിഴിൽ നിന്നും സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നും ധാരാളം പദങ്ങളുണ്ട് പലതും കടമെടുത്ത് നല്ലൊരു ഭാഷയായി മാറിയ മലയാളത്തിൽ കമ്പ്യൂട്ടർ എന്ന പദത്തിന് സമാനമായ ഒരു പദമില്ല എന്നത് വളരെ പരിതാപകരമായ അവസ്ഥയാണ്. ഈ അവസ്ഥ ഒഴുവാക്കണമെങ്കിൽ മലയാളഭാഷയിൽ പ്രസ്ഥമായപദങ്ങളു് സൃഷ്ടിക്കുകയും അതു നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ സാർവത്രികമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയും വേണം. കൂടാതെ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെടുന്ന സാങ്കേതിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ ആവാക്കുകളു് പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യണം. കമ്പ്യൂട്ടർ എന്ന പദത്തെ ഒട്ടുമിക്ക ഭാഷകളും അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ പദത്തിന് തത്തുല്യമായ പദം കണ്ടെത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങളും ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഉദാഹരണത്തിന് ഇവിടെ നൽകിയിരിക്കുന്ന പദങ്ങളും പദങ്ങളുടെ പദ വിവർത്തനത്തിനും വളരെ സമാനതയുള്ളതാണ്

pakarppavakaaasm	'copy right'
pratiikagaṇ am	'character set'

നൽകിയിരിക്കുന്ന ഉദാഹരണത്തിന് ഉള്ളടക്ക വിവരണവും ഇംഗ്ലീഷ് പദങ്ങളും വളരെ സമാനതയുള്ളതുമാണ്. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പദങ്ങളുടെ പദ വിവർത്തനത്തിനുള്ള പദവും

സമാനമാണ്. എന്നാൽ 'മൗസ്' എന്ന പദത്തിനു 'ചുണ്ടെലി' എന്ന തർജ്ജമയല്ല ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് പരോക്ഷമായുള്ള അർത്ഥമാണു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇനി കമ്പ്യൂട്ടർ മൗസിന് സമാനമായ മലയാളപദം അതിന്റെ ക്രിയയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി രചിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ദീർഘമായതും ഉച്ചരിക്കാൻ വിഷമമുള്ളതുമായ പദമാകും കിട്ടാൻ പോകുന്നത്. എന്നാൽ പലപ്പോഴും, ഇത്തരം തർജ്ജമകളു് ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ പദങ്ങൾക്കു തത്തുല്യമായ മലയാളവാക്ക് കണ്ടുപിടിക്കാൻ ആ പദം എന്തു പ്രവർത്തിച്ചെയ്യുന്നുവോ ആ പ്രവർത്തിയെ മലയാളീകരിച്ച് എഴുതേണ്ടി വരുന്നു.

ചില സാങ്കേതികപദങ്ങൾക്ക് തുല്യമായ മലയാളം പദങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതില്ല എന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം. മാത്രവുമല്ല, ചിലസാങ്കേതികപദങ്ങൾ മലയാളത്തിലാക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ ഗ്രാഹ്യമല്ലാതായി തോന്നുകയോ അർത്ഥവ്യത്യാസം വരുകയോ ചെയ്താൽ ഈ ഉദ്ദേശം കൊണ്ട് നല്ലൊരു ഫലം ഭാഷയ്ക്ക് കിട്ടിയെന്നുവരില്ല. മലയാളഭാഷയുടെ സൗന്ദര്യത്തിനു പ്രതിഭയ്ക്കും ഇണങ്ങുന്ന പദങ്ങളാണെങ്കിൽ അതേപടി തന്നെ സ്വീകരിക്കാം. ചിലപ്പോൾ പദങ്ങൾക്കു തത്തുല്യമായ മലയാളവാക്ക് കണ്ടുപിടിക്കാൻ ആപദം എന്തു പ്രവർത്തിച്ചെയ്യുന്നുവോ ആപ്രവർത്തിയെ മലയാളീകരിച്ച് എഴുതേണ്ടിവരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് സാങ്കേതിക വിഷയങ്ങൾ മാതൃഭാഷയിൽ എഴുതുമ്പോൾ തത്തുല്യമായപദങ്ങൾ ലഭ്യമല്ലെങ്കിൽ വൈദ്യുത ആഗമന നിർഗമന നിയന്ത്രണ പേടകം പോലെ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധ്യതയില്ലാത്ത ഒരുവാക്യം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതാണ് 'സ്വിച്ച്' എന്നുതന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം.

ലിപ്യന്തരണം (Transliteration)

ഒരു ലിപിയിലുള്ള എഴുത്തിനെ മറ്റൊരു ലിപിയിലേക്ക് മാറ്റുന്ന വ്യവസ്ഥാനുസൃതമായപ്രക്രിയയാണ് ലിപിമാറ്റം അഥവാ

ലിപ്യന്തരീകരണം. ലിപ്യന്തരണം എന്നത് ഒരു ഭാഷയിൽ നിന്നുള്ള പദങ്ങളുടെ അക്ഷരമാലയിൽ നിന്നുള്ള അക്ഷരങ്ങളാണ്. ലിപ്യന്തരണം ഉപയോഗിക്കുന്ന പല സന്ദർഭങ്ങളും ഉണ്ട്. സാധാരണയായി ഇംഗ്ലീഷിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പദങ്ങൾ ലിപ്യന്തരണം മാത്രമാണ്. കമ്പ്യൂട്ടർ പദാവലികളുടെ കാര്യത്തിൽ മിക്കപേരും ലിപ്യന്തരണം രൂപത്തിലാണ് ആണ്.

ഉദാഹരണത്തിന്

kampyuutṭar	'Computer'
phayal	'File'
skaanar	'Scanner'
maus	'Mouse'
leebal	'Label'
menu baar	'Menu bar'

ഉള്ളടക്ക വിവർത്തനം (CONTENT TRANSLATION)

കമ്പ്യൂട്ടർ എന്ന ആശയം വിദേശ നിർമ്മിതമാണ്, അത്തരമൊരു ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യത്തിൽ സാങ്കേതികപദങ്ങളുടെ പദാനുപദ വിവർത്തനം എപ്പോഴും സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഉദാഹരണത്തിന് 'സെർവർ' (Server) എന്നത് കമ്പ്യൂട്ടർ പദാവലിയിൽ സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പദമാണ്. സർവ്വോദായകൻ (sarvoodaayakan) എന്ന മലയാളത്തിലെ തത്സമയ പദം ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ കമ്പ്യൂട്ടർ പദാവലിയിൽ ടീ ബഗ്ഗ് ('diibugg') എന്നത് 'to detect' എന്നാണ് അർത്ഥം ഇതിനെ മലയാളത്തിന് തത്സമയമാക്കിയാൽ 'തെറ്റുകൾ കണ്ടെത്തി തിരുത്തുക' (teRRuka! Kanettetti tiruttuka) എന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യേണ്ടതായി വരും ഇത് വളരെ നീണ്ട ഒരു പരിഭാഷയാണ്. മലയാളത്തിൽ ഇതിന് തുല്യമായ ഒരു ഹ്രസ്വമായ പദവും ഇല്ല, അതുകൊണ്ടുതന്നെ 'തെറ്റുകൾ കണ്ടെത്തി തിരുത്തുക' എന്നുതന്നെ നാം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായി വരും. നമുക്ക് 'ഹോം' (Home) എന്നതിന് തുല്യ പദം ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഇവിടെ ഒരു സിസ്റ്റത്തിലെ ആരംഭ സ്ഥാനമാണ്. മലയാളത്തിൽ 'ഹോം'

എന്നത് വീടിന്റെ മുൻഭാഗത്തെ പരാമർശിക്കുന്നു. കമ്പ്യൂട്ടറുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ലാത്ത പലവാക്കുകളുടെയും സ്ഥിതി അതുതന്നെയാണ്. കാലംമാറുന്നതനുസരിച്ച് അർത്ഥം മാറിവരും.

മലയാളത്തിനു യോജിച്ച പദാവലികൾ സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കാൻ സർക്കാർ തന്നെ മുന്നിട്ടിറങ്ങിയതിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് സ്ഥാപനം. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലുള്ള സാങ്കേതികപദങ്ങൾക്കു സമാനമായ മലയാളപദങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുകയോ സൃഷ്ടിക്കുകയോ ചെയ്യുക എന്നതാണു ഈ സംരഭത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. എൻടിഎം()ശാസ്ത്ര സാങ്കേതികപദാവലി കമ്മീഷനു (സിഎസ്ടിടി) മായി സഹകരിച്ച് ഭാരതീയ ഭാഷകളുടെ സാങ്കേതികപദാവലി ഏകീകരണത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ദേശീയ പരിഭാഷാമിഷന്റെ ഈ പ്രവർത്തനം 22 ഭാരതീയ ഭാഷകളിൽ ശാസ്ത്ര സാങ്കേതികപദങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാനും നിർവ്വചിക്കാനുമുള്ള ശാസ്ത്ര സാങ്കേതികപദാവലി കമ്മീഷന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും അതുവഴി വിജ്ഞാനപാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ നിലവാരമുള്ള വിവർത്തനത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയുംചെയ്യുന്നു.

സഹായക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. Antia, B. E. 2000. Terminology and Language Planning. An Alternative framework of practice and discourse, Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins.
2. Anita, B.E. 2001. Terminological investigations into specialized knowledge and texts: a case study of legislative discourse. Terminology, Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins.
3. Budin, G. 2001. A critical evaluation of the state-of-the-art of terminology theory, ITTF Journal 12 1-2: 7-23.

4. Crystal, David. 2001. *Language and the Internet*, Cambridge: Cambridge.
5. Dohler, Per, N. 1997. *Face of Software Localization.A Translator's View*, *Translation Journal*, no1, Vol.1.
6. Dubuc, R. 1997. *Terminology: A practical Approach*, Canada: Quebec.
7. Geetha Kumary, Ph.D., V. 2006. *Computer not localized! Translating Indian Languages for Globalization – A case study of Malayalam*, *Language in India* V 6: 11, www.languageinindia.com
8. Geetha Kumary, Ph.D., V. May 2003, *Lexical choice by Mass Media and its Impact on Indian Language*, *Language in India* Volume 3: 5
9. Josph, P.M. 1984. *malayalattileparkiyapadanga!* , Thiruvanthapuram: Kerala Bhasha Institute.
10. Krishnanurti, B.H. 1976, *Problem of language standardization in India*, in *Osmania papers in Linguistics* Vol.2.pp 1-22.
11. Karunakaran, K. 1986. *Some aspects of Language Standardization*, Coimbatore: Bharatiar University.
12. Lehrer, Adrienne 1996. 'Why neologisms are important to study', *Lexicology* vol. 2/1. pp. 63-73.
13. Nair, Ramachandran, C.G. *Coining of Scientific and Technical terminology*, *IJDL* Vol.XXV.No.1, 35-43.
14. Patnayak, D.P.1969. *Linguistics and Translation*, in *Aspect of Applied Linguistics'*, Asia Publishing House.
15. Rao, G.S. 1996. *Formation of Technical Terms in Indian Languages*, *IJDL* Vol.XXV.No.1, 22-34.
16. Sundaram, R.M. (ed). 1982. *Proceedings of the Seminar on Technical Terms in Tamil*, Thanjavur: Tamil University.

தமிழ்நாட்டில் ஒருங்குறியின் பயன்பாட்டில் சுணக்கம்

ஒரு பார்வை

முனைவர் தி.நெடுஞ்செழியன்

இயக்குநர்

இணையத் தமிழ் வளர்ச்சி நிறுவனம்

திருச்சிராப்பள்ளி

தொடக்கம்

2000ஆம் ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தில் முரசு அஞ்சல் என்னும் மென்பொருள் வழியாகவும், பின்னர் இ-கலப்பையின் மூலமாகவும், தொடர்ந்து என்எச்எம் எழுதி மூலமாகவும் தமிழ் ஒருங்குறி கணினியிலும் இணையத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. கடந்த 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் புழக்கத்தில் உள்ள ஒருங்குறியின் பயன்பாடு என்பது எதிர்பார்த்ததைவிட மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. கணினித் தமிழ் மற்றும் இணையத் தமிழ் ஆர்வலர்கள் கடந்த 10ஆண்டுகளில் கல்லூரி, மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் ஒருங்குறியின் பயன்பாட்டை விளக்கியும், அது உள்ளீடு செய்யும் முறைகளுக்கான விசைப்பலகைகள் அறிமுகம் செய்த நிலையிலும்கூட, ஒருங்குறியைப் பயன்படுத்தி நூலாக்கம் செய்தல், ஆவணங்களை உருவாக்குதல் என்பது மிகவும் குறைவாக உள்ளது. இந்நிலைக்கான காரணங்களை ஆராய்ந்து இக் கட்டுரையின் வழி இணையத் தமிழ் ஆர்வலர்களின் பார்வைக்கு வைப்பதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஒருங்குறியும் முரசு அஞ்சலும்

2000ஆம் ஆண்டின்போது முரசு அஞ்சல் என்னும் மென்பொருள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதில் உள்ள இணைமதி என்னும் எழுத்துருவின் மூலம் தேவையான ஆவணங்களைத் தட்டச்சு செய்து, பின் முரசு அஞ்சலில் உள்ள Convertor மூலம் ஒருங்குறிக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டது. அப்போது கெடாநிலை எழுத்துருவாக TSu-Parnar இருந்தது. இதன் மூலம் ஒருங்குறிப் பயன்பாட்டில் இருந்த சிக்கல்கள் என்னவெனில், முரசு அஞ்சல் மென்பொருள் அப்போது 2000ரூபாய். மேலும் இணைமதி எழுத்துருவை ஒருங்குறிக்கு மாற்றும்போது ஒரு பகுதி ஆவணங்கள் மாறியிருக்கும். மறுபாதி பகுதி மாறாமல் இருக்கும். அதற்கான காரணங்களை அப்போது அறிந்துகொள்ள இயலவில்லை. இதனால் தொடக்க நிலையில் ஒருங்குறி பயன்பாடு வளர்ச்சி பெறவில்லை.

ஒருங்குறியும் - இ கலப்பையும்

தமிழா தமிழா என்னும் இணையத் தளம் மூலம் பதிவிறக்கம் செய்யப்பெற்ற இ-கலப்பை மென்பொருள் மூலம் நேரடியாக விண்டோஸ்-இல் ஒருங்குறி எழுத்துருவின் மூலம் ஆவணங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. என்றாலும் இ-கலப்பையாலும் ஒருங்குறியின் பயன்பாடு வளர்ச்சி பெறாத நிலையே நீடித்து வந்தது. இதற்குக் காரணம், இ-கலப்பையை பதிவேற்றம் செய்து, வட்டார மொழிக்குக் கணினியைத் தகவமைக்கும்போது, விண்டோஸ்-இன் பதிவெண் கேட்கும், இதற்கு நமக்கு விண்டோஸ்-ஐ நிறுவியவரைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். பின்னர், கணினியின் இயக்கங்கள் அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டு, (Format) மறுவிண்டோஸ்-இன் பதிவேற்றம் நடைபெற்று முடிந்தவுடன், இ-கலப்பை இயங்காது. அதையும் மறுபடி புதிதாகப் பதிவேற்றம் செய்யவேண்டும். மேலும் இ.கலப்பை மூலம் ஒருங்குறிப் பயன்பாடு ஒலிப்பு முறை விசைப்பலகையாக இருந்தது. இது தமிழ்த் தட்டச்சு தெரிந்தவர்களுக்கு ஒலிப்புமுறையில் ஆவணங்கள் உருவாக்குவதற்குக் காலம் அதிகம் பிடித்தது. இதன் காரணங்களால் ஒருங்குறிப் பயன்பாடு மேலும் குறைந்தது.

ஒருங்குறியும் - என்எச்எம் எழுதியும்

முரசு அஞ்சல் மற்றும் இ கலப்பையில் ஒருங்குறிப் பயன்பாடு அதிகரிக்காமைக்கான காரணங்களைக் கண்டறிந்து, என்எச்எம் எழுதியில் 4 விசைப் பலகைகள் அமைக்கப்பட்டன. அவை. 1. தமிழ் 99, 2. ஒலிப்பு முறை 3. பழைய தட்டச்சு 4. பாமினி என்பவையாகும். மேலும் கணினியை வட்டார மொழிக்குத் தகவைக்கும் முறையில் இதில் எளிமைப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. மேலும் எந்த விசை பலகையில் ஒருவர் தட்டச்சு செய்த ஆவணத்தை மற்றொருவர் வேறு ஒரு விசைப் பலகையின் வழி திருத்தம் செய்து கொள்ளமுடியும் என்பது இதன் தனிச்சிறப்பாகும். மேற்கண்ட முரசு அஞ்சல், இ கலப்பை மூலம் குறைந்திருந்த ஒருங்குறிப் பயன்பாடு இதன் மூலம் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது என்றாலும் வேகம் கொள்ளாமல் இருந்தது. கல்லூரிகளில் அளிக்கப்பட்ட பயிற்சிகளின் வழியாக ஆசிரியர்களில் சிலரும் மாணவர்களில் பலரும் பயன்பெற்று ஒருங்குறி உள்ளீட்டைப் பயன்படுத்தி வந்தனர்.

ஒருங்குறியும் தமிழ் ஆசிரியர்களும்

கல்லூரித் தமிழ் ஆசிரியர்களில் 50 வயதைக் கடந்தவர்கள் கணினி என்றால் அறியாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். கணினிப் பயன்பாட்டை அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் இல்லாமலும்

இருக்கிறார்கள். இவர்கள் சீனியர்கள். தங்களுக்குக் கீழே பணியாற்றும் ஜூனியர்களிடம் கணினித் தொடர்பான வேலைகளை மிகவும் எளிமையாக வாங்கிவிடுவார்கள். ஆண்ட்ராய்டு திறன்பேசி வருகையின் விளைவாக, அந்தச் சீனியர் தமிழ் ஆசிரியர்கள் அனைவரும் அனைத்துச் சமூக வலைத்தளங்களிலும் தங்களின் கருத்துகளை ஒலிபெயர்ப்பு மூலம் உள்ளீடு செய்து பதிவு செய்து வருகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். ஆனால் கணினிப் பயன்பாடு, ஒருங்குறிப் பயன்பாட்டை அறிந்துகொள்ள மாட்டோம் என்பதில் உறுதியாக உள்ளனர்.

தமிழ் ஆசிரியர்களில் சீனியருக்கும் ஜூனியருக்கும் நடுவில் இருக்கும் 40 வயதைத் தொட்டவர்கள் கணினியைப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். இணையத்தையும் பயன்படுத்தி வருகிறார் எதற்கு என்றால் மின்னஞ்சல் பார்க்க, அனுப்ப என்றளவில் மட்டுமே உள்ளது. இன்னும் சில நடுத்தர ஆசிரியர்கள் எப்படியோ பாமினி தட்டச்சு முறை தெரிந்து ஒருங்குறியில் அல்லாத முறையில் ஆவணங்களை உருவாக்குகின்றார்கள். அவர்களிடம் இதே விசை பலகையில் நீங்கள் ஒருங்குறி மூலம் ஆவணத்தை உருவாக்க முடியும் என்றால் வேண்டாம். நான் எழுத்துரு மாற்றி மூலம் மாற்றி கொள்கிறோம். நாங்கள் பழைய முறையிலிருந்து புதிய முறைக்கு மாறமுடியாது என்பார்கள். இக்கட்டுரையாளர் 2012 ஆம் ஆண்டு முதல் 2018 ஆம் ஆண்டு வரை திருச்சி தூய வளனார் கல்லூரித் தமிழாய்வுத் துறையில் பணியாற்றிய காலத்தில் தட்டச்சு அறிந்திருந்து ஆசிரியர்கள் சிலர் 6 ஆண்டு காலமும் ஒருங்குறிக்கு மாறாமல் பழைய முறையிலேயே தட்டச்சு செய்துவந்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது. எல்லா ஆசிரியர்களும் இணையம் வழி ஒருங்குறி வழியாக அமைக்கப்பட்டுள்ள செய்திகளைப் படித்துக்கொள்வார்கள். தங்களுக்குத் தேவையான ஆணவங்களை copy செய்து Paste செய்துகொள்வார்கள். இந்தத் தொழில்நுட்பத்தை உடனே புரிந்துகொள்பவர்களால் ஒருங்குறி தட்டச்சுமுறையை மட்டும் புரிந்துகொள்ள மறுப்பார்கள்.

ஒருங்குறியும் கணினி மையங்களும்

கல்லூரி சார்ந்த எல்லாத் தமிழ் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் தங்களின் கணினிப் பயன்பாட்டிற்குப் பெரிதும் நம்பியிருப்பது DTP Center என்றழைக்கப்படும் கணினி மையங்களையே. இங்குப் பணியாற்றுவோருக்கு எந்த எழுத்துருவில் தட்டச்சு செய்யமுடியுமோ அதில் மட்டுமே தட்டச்சு செய்து தருவார்கள். குறிப்பாக, பாமினி, ஸ்ரீலிபி, செந்தமிழ், பைந்தமிழ்,

அமுதம் அவ்வை போன்ற குறிப்பிட்ட சில எழுத்துருக்களில் மட்டுமே ஆவணங்களை உருவாக்கித் தருவார்கள். கணினி மையத்தினர் தப்பித்தவறியும் ஒருங்குறியில் தட்டச்சு செய்து தரமாட்டார்கள். அது எங்களுக்குத் தெரியாது என்று உடனே பதில் அளிப்பார்கள். ஒருங்குறி முறையை அறிந்துகொள்ளவும் முன்வரமாட்டார்கள். கடந்த 2 ஆண்டுகளாகத் திருச்சியில் சிந்தாமணி பகுதியில் அமைந்துள்ள கோல்டன் நெட் என்ற கணினி மையம் ஒருங்குறியில் ஆவணங்களைத் தட்டச்சு செய்து தருகிறது. அதே சிந்தாமணி பகுதியில் 2018இல் தொடங்கப்பட்ட வள்ளுவம் அச்சுப் பணியகம் என்னும் கணினி மையத்தினர் ஆவண உருவாக்கம் தொடங்கி நூலாக்கம் வரையிலும் ஒருங்குறியே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. உருவாக்கப்படும் அனைத்துப் பனுவல்களும் மென்தமிழ் என்னும் பிழைதிருத்தி மூலம் பிழைநீக்கித் தரும் பணியைச் செய்து வருகிறார்கள். என்றாலும் இதற்குப் பொதுமக்களிடம் பெருத்த ஆதரவு இன்னும் வரவில்லை. மேலும் கணினி மையங்களில் நூல் உருவாக்கத்திற்கு Page Maker என்னும் மென்பொருளை மட்டுமே பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். இந்த மென்பொருளில் ஒருங்குறி எழுத்துரு இயங்கும் வாய்ப்பில்லை என்பதும் நூலாக்கத்தில் ஒருங்குறிப் பயன்பாடு தவிர்க்க ஒரு காரணமாக அமைகின்றது. தற்போது In Design CC 2014 என்னும் மென்பொருள் வழி ஆவணம், நூலாக்கம், இதழ் உருவாக்கம் செய்வதற்கு ஒருங்குறியைப் பயன்படுத்த முடிகின்றது. இந்த மென்பொருளின் பயன்பாடு இன்னும் கணினி மையங்களுக்கு வரவில்லை என்பதும் ஒருங்குறி பயன்படுத்தாமைக்கான காரணமாக அமைகின்றன.

நிறைவாக

தமிழகத்தின் அனைத்துக் கல்லூரிகளிலிருந்தும் அனுப்பி வைக்கப்படும் கருத்தரங்க அழைப்பு மற்றும் அறிவிப்பு மடல்களில், கட்டுரைகள் பாமினியில் மட்டுமே அமைய வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். கடந்த ஓராண்டாகக் கட்டுரைகள் பாமினி அல்லது ஒருங்குறியில் அமையலாம் என்ற அறிவிப்பு சில கல்லூரிகளில் மட்டுமே வந்து கொண்டிருக்கின்றன. மிக அண்மையில் தஞ்சாவூர் குந்தவை நாச்சியார் அரசு மகளிர் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறை கருத்தரங்க அழைப்பில் 'கட்டுரைகள் ஒருங்குறியில் மட்டுமே அமையவேண்டும். அப்படி அமையாத கட்டுரைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டது' என்ற துணிச்சலான அறிவிப்பை வெளியிட்டிருந்தார்கள். மென்தமிழ், வாணி போன்ற பிழைதிருத்தம் மென்பொருள்களின் செயல்பாடுகள் ஒருங்குறிக்காக மட்டுமே

அமைக்கப்பட்டிருப்பதால் எதிர்காலத்தில் ஒருங்குறியின் பயன்பாடு உயரும் வாய்ப்பு உள்ளது. தற்போதைய நிலையில் ஒருங்குறியின் பயன்பாடு குறைவாகவே இருக்கிறது என்பதே இயல்பான உண்மையாகும்.

**திறன் பேசியின் (SMARTPHONE) பேச்சுரையைத்
தமிழ்மொழியிலிருந்து பிற மொழிகளுக்கு
மொழிபெயர்ப்பதின் அவசியமும் இன்றைய தேவையும்
(The need for translating SmartPhone speech from Tamil
language to other languages)**

முனைவர் துரை.மணிகண்டன்
தலைவர், தமிழ்த்துறை
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக உறுப்புக்கல்லூரி
திருச்சிராப்பள்ளி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
அலைபேசி: 9486265886

ஆய்வுச்சுருக்கம்

‘கிரேக்கத்தைத் தத்துவமொழியென்றும் லத்தின் மொழியைச் சட்டத்தின் மொழியென்றும் இத்தாலியைக் காதலியின் மொழியென்றும் பிரெஞ்சு மொழியைத் தூதின் மொழியென்றும் ஆங்கிலத்தை வணிகத்தின் மொழியென்றும் தமிழைப் பக்தியின் (இரக்கத்தின்) மொழியென்றும்’ தனிநாயக அடிகளார் குறிப்பிடுவார். இன்றைய சூழலில் தமிழ்மொழி இரக்கத்தின் மொழி என்பதைக் கடந்து கணினியின் மொழியாக மாற்றம் பெற்று விளங்குவதை அனைவரும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

தொழில்நுட்ப அறிவின் வளர்ச்சியால் இன்று உலக மொழிகள் பலவற்றில் கணினி மற்றும் இணையத்தின் அறிவு நல்ல வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளதை நாம் கண்கூடாகக் காணமுடிகிறது. மேலும் தமிழ் மென்பொருள்கள் தமிழில் உருவாக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. எ.கா முனைவர் நா.தெய்வசுந்தரம் அவர்களின் சொற்பிழைத், சந்திப்பிழைதிருத்தியும், பேராசிரியர் கிருஷ்ணமூர்த்தியின் பொன்மடல் மென்பொருள் குறிப்பிடத்தக்கன. இதுபோன்ற புதிய தமிழ்மென்பொருள்கள் காலத்திற்கு ஏற்றவாறு புதிது புதிதாக உருவாக வேண்டும். அந்த வகையில் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சி இணையத்தில் ஓங்கி ஒலிக்கவேண்டுமென்றால் பலவகையான பயன்பாட்டு மென்பொருள் உருவாக்கப்படவேண்டும். அந்த வகையில் இன்றைய திறன்பேசியில் பேச்சுரையை பிறமொழிக்கு மொழிபெயர்க்கும் மென்பொருளை ஏன் நாம் உருவாக்கக் கூடாது என்ற நோக்கில் இக்கட்டுரை ஆய்கிறது.

1. பேச்சுரை

பேச்சு மொழி என்பது உரையாடல் பேசும் சொற்றொடர்கள் உடனடியாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இரண்டாவது மொழியில் உரத்த குரலில் எதிர்முனையில் இருப்பவர்களுக்கு மொழிபெயர்த்து வழங்குவதைப் பேச்சு மொழிபெயர்ப்பு என்கின்றோம். இது சொற்றொடரின் மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து வேறுபடுகிறது, இது கணினியில் தானியங்கு முறையில் நுழைந்த ஒரு நிலையான மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட சொற்றொடரை மட்டுமே மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்கும். பேச்சு மொழித் தொழில்நுட்பம் வெவ்வேறு மொழிகளில் பேசுவதை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புபடுத்தித் தருகிறது.

இஃது இன்றைய தொழில்நுட்ப உலகில் இலகுவாகவும் விரைவாகவும் பலருக்குச் செய்திகளைக் கொண்டு செல்லும் ஓர் உன்னத உத்தியாகும். இதனால் உலகம் முழுவதிலும் உள்ள வணிகம் மற்றும் மக்கள் தொடர்பின் அவசியத்தை உனர்த்தும் உலகளாவிய அடிப்படையில் மனிதகுலத்திற்குக் கிடைத்த மிகப்பெரிய மதிப்பு என்றும் கூறலாம்.

ஒரு பேச்சு மொழிபெயர்ப்பு அமைப்பானது பொதுவாகப் பின்வரும் மூன்று நிலைகளில் மென்பொருள் தொழில்நுட்பங்களாக ஒருங்கிணைக்கலாம் என்று ஆங்கில விகிப்பீடியா கூறுகிறது. அந்த வகையில் தானியங்கி பேச்சு அங்கீகாரம் (automatic speech recognition -ASR), இயந்திர மொழிபெயர்ப்பு (machine translation - MT) மற்றும் குரல் தொகுப்பு (voice synthesis -TTS) என்பதாகும்.

2. தொழில்நுட்பம்

ஒரு மொழியில் பேசும் பேச்சாளர் தனது திறன்பேசியில் பேசுகிறார் என்றால் பேச்சு அறிதல் தொகுதி பேசுவதை அங்கீகரிக்கிறது. பேசும் உள்ளீட்டை ஒரு சொற்பொழிவின் மாதிரியுடன் ஒப்பிடுகிறது, இது பல ஒலிவாங்கியின் மூலமாக இருந்து ஒரு பெரிய தரவக பேச்சைக் கொண்டுள்ளது. இந்த உள்ளீடு பின்னர் மொழியின் மொழி மற்றும் மொழி இலக்கணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மொழி A இன் இலக்கணத்தைப் பயன்படுத்தி வார்த்தைகளின் சரமாக மாற்றப்படுகிறது.

இயந்திர மொழிபெயர்ப்பு மாதிரியானது இந்தச் சரத்தை மொழிபெயர்க்கும். ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் மொழி பெயரிடலில் ஒரு குறிப்பிட்ட வார்த்தையுடன் ஆரம்பக் கால அமைப்புகள் மாற்றின. தற்போதைய அமைப்புகள் வார்த்தையை மொழிபெயர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்தவில்லை, மாறாகச் சரியான மொழிபெயர்ப்பு உருவாக்க, உள்ளீட்டின் முழு சூழலையும் கருத்தில்

கொள்ள வேண்டுவனவாக உள்ளன. அப்படி இருந்தும் உருவாக்கப்படும் மொழிபெயர்ப்பு சொல் உரையாடல் தொகுப்பு தொகுதிக்கு அனுப்பப்படுகிறது, இது மொழியியல் பி மொழியில் உள்ளப் பேச்சு மொழியின் கூட்டுத்தொகையின் அடிப்படையில் வார்த்தைகளின் சரத்திற்குப் பொருந்தும் உச்சரிப்பு மற்றும் இலக்கணத்தை மதிப்பிடுகிறது. இந்தத் தரவுத்தளத்தில் இருந்து உரைக்குப் பொருந்துகின்ற உரை அலைவடிவங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வெளியீட்டு தொகுப்புகளும் வெளியீடுகளும் அவர்களைச் சென்றடைகின்றன.

3. பேச்சுரை வரலாறு

1983, NEC கார்ப்பரேஷன் ITU டெலிகாம் வேர்ட் (டெலிகாம் '83) இல் ஒரு கருத்தரங்கில் பேச்சு மொழிபெயர்ப்பை நிரூபித்ததுள்ளது

1997 ஆம் ஆண்டில் ஆங்கில-ஸ்பானிஷ் பெரிய சொல்லகராதி முறைமையை வெளியிட்ட ராபர்ட் பாம்மிவிஸ் (Robert Palmquist) தொடர்ச்சியான இலவச உரையாடலை மொழிபெயர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு வணிக ரீதியான பேச்சு மொழி அமைப்பை உருவாக்கி வெளியிட்டார். இந்த முயற்சியானது, கடற்படை ஆராய்ச்சி அலுவலகம் மற்றும் உரையாடல் மொழிபெயர்ப்பு அமைப்புகளை மேம்படுத்துவதற்கும், பயன்படுத்துவதற்கும் 2001 ஆம் ஆண்டில் அவர் ஸ்பீச்செர்ஜியை (SpeechGear) உருவாக்கினார். இந்தப் பேச்சு மொழி அமைப்புகள் உலகளவில் பரந்த காப்புரிமைகளைக் கொண்டுள்ளது.

4. உலக மொழிகளில் பேச்சுரை மொழிபெயர்ப்பு

1999 ஆம் ஆண்டில், C-Star-2 கூட்டமைப்பின் சார்பாக உலகில் பேசும் மிக முக்கியமான மொழிகளின் பேச்சுரையை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டனர். அவற்றில் ஆங்கிலம், ஜப்பானியம், இத்தாலியன், கொரிய மற்றும் ஜெர்மன் உட்பட 5 மொழிகளில் பேச்சு-க்கு-பேச்சு மொழி பெயர்க்கும் நுட்பத்தை வெளியிட்டு நிரூபித்தனர். மேலும் இது வளர்ந்து 2015 இல், 23 மொழிகளுக்கான பேச்சு மொழிபெயர்ப்பாளரான பிளாப் மெர்ஸெர் (Blabber Messenger) உருவாக்கப்பட்டது.

5. பேச்சுரையின் ஆராய்ச்சி

ஆராய்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி படிப்படியாக ஒப்பீட்டளவில் எளிமையான முறையில் மேம்பட்ட மொழிபெயர்ப்புக்கு முன்னேறியுள்ளது. பேச்சு-மொழிபெயர்ப்பு தொழில்நுட்பத்தை

மேம்படுத்துவதற்குச் சர்வதேச மதிப்பீடு பட்டறைகள் நிறுவப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

2004 ஆம் ஆண்டு முதல் பேச்சு மொழிபெயர்ப்பின் ஆராய்ச்சிக்கான C-STAR என்ற சர்வதேசக் கூட்டமைப்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுப் பேச்சுமொழி மொழிபெயர்ப்பு (International Workshop on Spoken Language Translation-IWSLT) இன் சர்வதேசப் பட்டறை ஒவ்வொரு ஆண்டும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. இந்தப் பட்டறையி் பங்குபெறும் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது.

6. கணினித்தமிழ்

தமிழ்மொழி இணையத்திலும் கணிப்பொறியிலும் தன்னை நிலை நிறுத்திக்கொண்டு உலக மொழிகளோடு பல்வேறு மென்பொருள்களை உருவாக்கிப் பயன்படுத்தி வருகிறது. கடந்த 25 ஆண்டுகளாகத் தமிழ்க் கணினி ஆராய்ச்சி என்பது உலகில் வாழும் பல ஆயிரம் ஆய்வாளர்கள், ஆர்வலர்கள் பலரின் முயற்சியால் பல்வேறு வழிகளில் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. மேலும் நாம் கணினித்தமிழ் வளர்ச்சியில் சில அடிப்படையான முன்னேற்றத்தையும் பெற்று வந்துள்ளோம்.

அவற்றில் தமிழ் எழுத்துருக்கள் உருவாக்கம், மின்னூல்கள் மற்றும் இணையத்தில் தமிழ் இலக்கியப்பதிவுகள் எனப் பலவற்றை உருவாக்கியுள்ளோம். வலைப்பதிவுகள், விக்கிப்பீடியா, தமிழ் இணையதளங்கள் என்று இன்று பெருகிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. இது தமிழ்மொழி இலக்கிய வளர்ச்சியில் கணினித்தமிழின் முதல் படிநிலையே. இந்தப் படிநிலையை நாம் எட்டிவிட்டோம். அடுத்து நாம் இயற்கைமொழியைக் கணினிக்குப் புரியும் வகையில் மின் தரவுகளாகச் செயற்கை மொழியில் கொடுக்க வேண்டும்.

7. செயற்கைமொழி

இலக்கணத்தையும், தமிழ் அகராதிகளையும் மின்னிலக்கமாக மாற்ற வேண்டும். அதற்கு நமது இயற்கைமொழியான தமிழ்மொழியின் தரவுகளைக் கணினி புரிந்துகொண்டு செயல்படும் வகையில் கணினிக்கென்று உருவாக்கப்பட்ட செயற்கைமொழியில் உருவாக்கி வெளியிடவேண்டும். (எ.கா - சி, சி+, ஜாவா, போன்ற) இதன் வாயிலாக நாம் இடுகின்ற கட்டளைகளைக் கணினி புரிந்துகொண்டு நாம் இடுகின்ற பணிகளை நிறைவேற்றும். இந்தச் செயற்கைமொழியில் நம் தமிழ்மொழியின் இன்றைய பேச்சு வழக்குச் சொற்களைக் கணினி புரிந்துகொண்டு செயல்படுத்தும் விதமாக நாம் கணினிமொழிக்கு

கணித முறையில் மாற்றிக் கொடுத்துப் புதிய தமிழ் மென்பொருளை உருவாக்கவேண்டும்.

8. 2019-ன் தமிழ் மென்பொருள்களின் வளர்ச்சி

இன்று கூகுள் நிறுவனம் பல வியக்கத்தக்க பயன்பாட்டு மென்பொருள்களை உலக மொழிகள் பலவற்றில் வெளியிட்டு வருகின்றன. இதன்பயனாக இன்று கூகுளில் மொழிபெயர்க்கும் (Automatic Machine Translation - MT) பணி 80% வெற்றியடைந்துள்ளது. மேலும் தமிழில் சொற்பிழைதிருத்தி, சந்திப்பிழைதிருத்தி (Mentamizh Research Companioan), எழுத்து பேச்சுமாற்றி (Txte To Speech - TTS), பேச்சு எழுத்து மாற்றி (Automatic Speech Recognizer - ASR) , ஒளிவழி எழுத்தறிவான் Optical Character Recognizer - OCR) போன்ற மொழித் தொழில்நுட்பங்கள் இன்று உருவாக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்திவரும் சூழலில் திறன்பேசியில் பேசும் பேச்சுரையைப் பிறமொழிகளில் மொழிபெயர்க்கும் தரமான மென்பொருளை நாம் உருவாக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளோம்.

9. திறன்பேசியின் பயன்பாடு

இன்று உலகில் இருக்கும் மக்கள் அனைவரும் பயன்படுத்தும் திறன்பேசியின் பயன்பாடு ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. 2018 ஆம் ஆண்டின் கணக்கின்படி திறன்பேசியின் பயன்பாடு 4.57 பில்லியன் என்றும் இந்த எண்ணிக்கை 2020 ஆம் ஆண்டிற்குள் 4.78 பில்லியனாக அதிகரிக்கும் என்று <https://www.statista.com/statistics/274774/forecast-of-mobile-phone-users-worldwide/> இணையதளம் புள்ளிவிபரம் வழங்கியுள்ளது. இதன் மூலம் நம் தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டை மேலும் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சிக்குக் கொண்டுசெல்லலாம். ஆங்கிலமொழியை வணிக மொழியென்று கூறினார்களே அதைப்போல நம் தமிழ்மொழியினையும் உலக வணிகத்தின் மொழியாக உருவாக்கலாம். அதற்கு ஒரே வழி திறன்பேசியில் பேசும் பேச்சுரையை பிறமொழிகளில் மொழிபெயர்க்கும் தொழில்நுட்பத்திற்கு நாம் நம்மைத் தயார் செய்துகொள்ள வேண்டும். இது தொழில்நுட்பவளர்ச்சியில் தமிழ்மொழியின் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சியாக இருக்க வேண்டும்.

தமிழ் மொழியில் பேசினால் பிறமொழியில் மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்கும் பல்வேறு செயலிகள் இன்று இலவசமாகக் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாகத் தமிழில் பேசினால் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கிறது.

இவை அல்லாமல் சீனமொழியிலும் மொழிபெயர்க்கும் செயலியை உருவாக்கி வெளியிட்டு வருகின்றனர்.

இவைபோன்று திறன்பேசியில் நாம் பேசும் தமிழ் பேச்சுமொழியைப் பிற உலகமொழிகளில் மொழிபெயர்க்கவும், பிறமொழிகளில் பேசும் பேச்சுரையை தமிழ்மொழியில் மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்கும் மொழித்தொழில்நுட்பத்தை உருவாக்க வேண்டும். (எடுத்துக்காட்டு - தமிழிலிருந்து ஆங்கிலம், சீனா, கொரிய மொழிகளுக்கு), (ஆங்கிலம், இந்தி, கன்னடம் மொழிகளிலிருந்து தமிழ்மொழிக்கு)

10. எதிர்காலம்

உரை மொழிபெயர்ப்பில் உள்ள சிக்கல்களுக்கு அப்பால், பேச்சுவழக்குச் சொற்களில் பேசுவதை மொழிபெயர்க்கும்போது சில குறைபாடுகள் தோன்றும். அவை, பேச்சு மொழியின் குறைபாடு, பேசப்படும் மொழி குறைவான இலக்கணக் கட்டுப்பாடுகள் கொண்டிருக்கும், பேச்சு மொழியின் தெளிவான வார்த்தை எல்லை, பேச்சு அறிதலில் பிழைகள் மற்றும் பல விருப்ப உள்ளீடுகள். கூடுதலாக, பேச்சு மொழியிலான மொழிபெயர்ப்பானது உரை மொழியுடன் ஒப்பிடுகையில் அதன் நன்மைகள் உள்ளன, பேசப்படும் மொழியின் குறைவான சிக்கலான அமைப்பு மற்றும் பேச்சு மொழியில் குறைவான சொற்களஞ்சியம் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அது தமிழ்மொழிக்கும் ஒரு பெருதரவகம் உருவாக்கினால் நலம். அதுவும் பேச்சுமொழியை அடிப்படையாகக்கொண்ட பெருந்தரவகம் உருவாக்கினால் இதுபோன்ற பேச்சுரையை மொழிபெயர்க்கும் சிக்கல் வெகுவாகக் களையப்படும்.

11. முடிவாக

இன்று இந்தப் பேச்சுரை மொழிபெயர்ப்பினால் பேச்சு மொழி அமைப்புகள் உலகெங்கிலும் பயன்படுத்தப்படும். இவைமட்டுமன்றி மருத்துவ வசதிகள், பள்ளிகள், காவல், விடுதிகள், சில்லறை விற்பனை கடைகள் மற்றும் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவையும் இதில் அடங்கும். இதுபோன்ற பேச்சுரையை மொழிபெயர்க்கும் ஒரு நன்கு அறிமுகமான Jibbigoo ஆகும். இதனை இணைய இணைப்பு இல்லாத நிலையிலும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

ஆய்வு மூலங்கள்

1. கூகுள் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் **Tamil voice to translate English Google New Update** - மற்றும் குறுஞ்செயலிகளை ஆய்வு மூலமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை வரையப்படுகிறது.
2. <https://en.wikipedia.org/>
3. "A Japanese-to-English Speech Translation System: ATR-MATRIX" by Takezawa, Morimoto, Sagisaka, Campbell, Iida, Sugaya, Yokoo, Yamamoto in Proceedings of the International Conference on Spoken Language Processing 1998.
4. Loud Oli Tamil Tech news(youtupe)

இணையவழிச் செவ்வியல் சுவடித் தேடல் Online Classical Tamil Manuscripts Search Engine

பொறி. அ. முருக சுவாமிநாதன்

நிரலாளர்

செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம்
சென்னை

1. முன்னுரை

இலக்கியங்கள் வாய்மொழி மரபாக நீண்ட காலம் இருந்து வந்துள்ளது. வாய்மொழி மரபை ஓலைச்சுவடிகளில் எழுதிப் பயின்றும் பாதுகாத்தும் வந்தனர். இந்நிலையில் நவீனக் காலவருகையோடு அச்ச இயந்திரத்தின் கண்டுபிடிப்புப் காரணமாக ஓலைச்சுவடி வகித்த இடத்தை அச்சடித்த நூல்கள் பெறத்துவங்கியது. இதனால் ஓலைச்சுவடிகளின் பயன்பாடு குறையத் தொடங்கியது. காலம் காலமாக இருந்து வருகின்ற ஓலைச் சுவடிகளில் உள்ள இலக்கியங்களை அச்சேற்றம் செய்வது நவீனச் சமூகத்தின் முதன்மையான தேவைகளில் ஒன்றாகிவிடுகின்றது. இந்த அடிப்படையிலேயே நமது தமிழ்ச் சமூகத்தின் பதிப்பு முயற்சிகள், பணிகள் என அனைத்தும் அமைந்தன.

இன்று வரையிலும் இது சார்ந்த பணிகள் பல நிலைகளில் நடந்து வருகின்றன. அத்தகைய முயற்சிகளுக்குத் துணை செய்யும் ஒரு பணியாகவே இந்த இணையவழிச் சுவடித் தேடல் அமைகின்றது. அதனைக் குறித்த அறிமுகமும் அதன் செயற்பாடும் அதன் பயன்பாடும் என்ன என்பதை இக் கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

2. செவ்வியல் சுவடிகள்

2004ஆம் ஆண்டு ஜூன் 6ஆம் நாள் மத்திய அரசு தமிழ் மொழிக்குச் 'செம்மொழி' என்னும் தகுதிப் பாட்டை வழங்கியது. தமிழ் மொழிக்கான செவ்வியல் நூற்களின் கீழ் எல்லையாக கி.பி.6ஆம் நூற்றாண்டை வரையறுத்தனர். கி.பி.6ஆம் நூற்றாண்டிற்கு மேற்பட்ட செவ்வியல் இலக்கியங்களான பதினெண் மேற்கணக்கு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, தொல்காப்பியம், இறையனார் அகப்பொருள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகியன அடங்கும். அவை தொடர்பான சுவடிகள் தனியார் அமைப்புகளிடமும் அரசு நிறுவனங்களிடமும் பல உள்ளன. அத்தகைய சுவடிகளைச் சேகரிக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. அதனை மின்படியாக்கம் செய்வது

பதிப்புப் பணியைச் செம்மை செய்வதற்குப் பெரிதும் துணை செய்யும். அத்தகைய பணியைச் செம்மொழி நிறுவனம் மேற்கொள்கிறது.

3. இணையம்

ஜான் பாஸ்டல் (Jon Postel) (ஆகஸ்ட் 6, 1943 - அக்டோபர் 16, 1998) என்னும் அமெரிக்கர் இணையம் என்னும் வடிவத்திற்கு வித்திட்டவர். இணையப் பயன்பாடு, மனிதர்களிடையே இன்றியமையாத தேவைகளில் ஒன்றாகத் தற்போது மாறிவிட்டது. இணையமானது உலகெங்கும் உள்ள கணினியேற்றம் செய்யப்பட்ட செய்திகளை இணைப்பதற்குப் பெரிதும் பயன்படுகிறது. அந்த வகையில் இலக்கியம், மொழியியல், கலை, அறிவியல், மானுடவியல், கணிதம் போன்ற பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்த செய்திகளையும் நூல்களையும் இன்று இணையத்தின் வழியாகப் பெற முடியும்.

3.1 சுவடித் தேடலில் நவீனம்

செவ்வியல் இலக்கியம் தொடர்பான பல சுவடிகளைச் செம்மொழி நிறுவனம் பல இடங்களுக்குச் சென்று சேகரித்துக் கணினியில் மின்படியாக்கி ஏற்றம் செய்துள்ளது. செவ்வியல் சுவடிகளைப் பெற்ற நிறுவனப் பெயர், நூல் தலைப்பு, பாடல் எண், முழுப் பாடல் முதலியன பிரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

சுவடியில் நூற்பாவிற்கும் பாடலுக்கும் உரைக்கும் வேறுபாடு இல்லாமலும் இடைவெளி இல்லாமலும் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டிருக்கும். பாடல் வேறு, உரை வேறு எனப் பிரித்துக் காட்ட அவ்விடங்களில் கோடுகள் இடப்பட்டுள்ளன. மேற்கூறியவாறான பகுப்புகளைச் செய்வதன் மூலம் சுவடிகளைப் படிப்பது என்னும் செயல் நவீனம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

4. சுவடிகளை இணையத்தில் இணைத்தல்

கணினியில் உள்ள சுவடிகள் அனைத்தையும் தேடல் பக்கத்தில் இணைத்தல் வேண்டும். இணைக்கும் பொழுது சுவடி ஏட்டில் உள்ள தலைப்பு, உள்தலைப்பு, பாடல் எண், பாடல் ஆகிய தரவுகள் (META DATA) அனைத்தையும் பதிவேற்றம் செய்ய வேண்டும்.

5. இணையவழிச் செவ்வியல் சுவடித் தேடல் (Online Classical Tamil Manuscripts Search Tool)

சுவடிகளைச் சுவடி ஆய்வாளர்கள் எளிதாகச் படிப்பதற்கும், பாடவேறுபாடு கண்டறிவதற்கும் ஏற்றவாறு இணையவழிச் சுவடித் தேடல் என்னும் செயலி(Application) துணைசெய்யும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அதில் செவ்வியல் நூல்களை பாடலின் எண்ணிட்டுத் தேடுதல், பாடலின் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட சொல்லைக் கொண்டும் தேடும் முறை என்பன உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான செவ்வியல் நூற்களின் பாடல் எண், பாடலின் குறிப்பிட்ட ஏதெனும் ஒரு சொல்லைக் கொண்டு தேடும் வகையிலான சுவடித் தேடல் இதுவரை தமிழுக்காக உருவாக்கப்படவில்லை.

இவ்வகைச் சுவடித் தேடல் மூலம் சுவடி ஆய்வாளர்கள் மின்படியாக்கப்பட்ட சுவடிகளை எளிதாகப் படிக்கப் பேருதவி புரியும். இத் தேடல்முறை(Search) விரைவில் செம்மொழி நிறுவன இணையத் தளத்தில் வெளியிடப்பட இருக்கிறது.

6.1 பாடலின் எண் வழித் தேடல்:

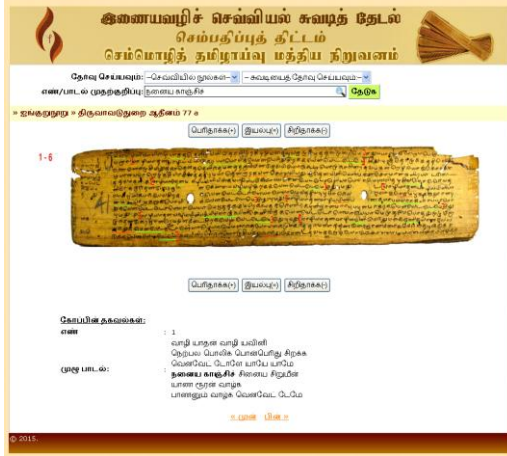
தேடலுக்குரிய செவ்வியல் நூலின் பாடல்/நூற்பா எண்ணைக் கொடுப்பதன் மூலம் உரிய சுவடி ஏட்டின் பக்கம் கிடைக்கப்பெறும்.

படம் 1. பாடலின் எண் வழித் சுவடி தேடல்

5.2. பாடலின் குறிப்பிட்ட சொல்வழித் தேடல்:

தேடலுக்குரிய செவ்வியல் நூல் பாடலின் குறிப்பிட்ட சொல்லைக் கொடுப்பதன் மூலம் உரிய சுவடி ஏட்டின் பக்கம் கிடைக்கப் பெறும். எடுத்துக்காட்டாக இங்கு ஐங்குறுநூற்றின் 'நனைய காஞ்சிச்' என்ற குறிப்பிட்ட சொல்லைத் தட்டச்சுச் செய்து, அதன் சுவடி ஏட்டினைக் காணலாம்.

படம் 2. பாடலின் குறிப்பிட்ட சொல்வழிச் சுவடி தேடல்

மேலும் அந்தக் குறிப்பிட்ட சொல்லானது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பாடல்களில் இடம்பெற்றிருந்தால், அனைத்துச் சுவடிகளும் சிறிய வடிவில் (Thumbnail) ஒரு பட்டியலாகக் (List) கிடைக்கப்பெறும். பின் அந்தப் பட்டியலிருந்து தேவையான சுவடியைத் தெரிவு செய்வதன் மூலம், முழு அளவில் இயல்பு நிலையில் (Normal) சுவடி ஏடு கிடைக்கப் பெறும்.

6. முடிவுரை

சுவடிகளில் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களை இவ்வாறு மின்படியாக்கம் செய்தமையால் பதிப்புத் துறைக்கும் ஆய்வாளர்க்கும் சுவடிகளைப் பார்வையிடுவது எளிதாகிறது. பதிப்புப் பணி தொடங்கிய காலத்தில் சுவடியைப் பெறுதல் என்பது எத்தகைய இடர் மிகுந்த பணியாக இருந்தது என்பதைத் தமிழ்த் தாத்தா உ.வே.சாமிநாத ஐயரும் பதிப்புச் செம்மல் சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளையும் பலவாறு சுட்டியுள்ளனர். அத்தகைய நிலைமாறி இன்று ஒரே இடத்தில் கணினிச்

சுவடித் தேடல் மூலம் பெறுவது எளிமையாக்கி
நவீனமாக்கப்பட்டுள்ளது.

துணை நூற்பட்டியல் :

1. **Lampang Manmart, Nisachol Chamnongsri, Vilas Wuwongse, "Metadata Development for Palm Leaf Manuscripts in Thailand", 2012**
2. **Nisachol Chamnongsri, Lampang Manmart lamman, Vilas Wuwongse, "A Study of Users' Requirements in the Development of Palm Leaf Manuscripts Metadata Schema", 2010**
3. **Fazluddin Ahmed, "Digitization as a Means of Preservation of Manuscripts: Case study of Osmania University Library", 2009**
4. **Mohamed Sageer T. K , Dr. A.T. Francis, "Palm Leaves Manuscripts in Kerala and it's Preservation: Factors necessitating digital archiving", 2014**
5. **<http://noolahamfoundation.org>**
6. **<http://www.laomanuscripts.net>**

ஒரு, ஓர் வழக்கும் செய்யுளும்

முனைவர் வே. அழகுமுத்து

மொழியியல் மற்றும் இலக்கணத்துறை
செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம்
சென்னை

ஓர், ஒரு என்பன ஒரே பொருள் தரும் இரு வேறு ஓசையுடைய சொற்களைப் பயன்படுத்தும் முறை இங்கு விளக்கப்படுகிறது. ஓர் என்னும் எண்ணுப் பெயர் உயிரெழுத்து முன் ஓர் என்றும், உயிர்மெய் எழுத்து முன் ஒரு என்றும் ஒலிக்கும் என்பது இலக்கணவியலார், மொழியியலாரின் கருத்தாக உள்ளது. இத்தகைய கருத்தை இன்றைய வழக்கில் உள்ளத் தொடர்களும் சங்கஇலக்கியத் தொடர்களும் விதிவிலக்காக அமைந்துள்ளன.

‘முதலீர் எண்ணின்முன் உயிர்வருங்காலைத், தவலென மொழிப உகரக்கிளவி, முதனிலை நீடல் ஆவயினான’ (தொல். எழுத்து. 455) இந்நூற்பாவின் விளக்கம்: அடுத்து உயிரெழுத்து வந்தால் ஒரு, இரு என்ற முதலிரண்டு எண்களின் இறுதியிலுள்ள உகரம் கெடும் என்பதும், முதலிலுள்ள குறியில் நீண்டு நெடிலாகும் என்பதும் தெளிவு. ஒரு, இரு என்பனவற்றில் முதலில் உள்ள குறில்கள் அடுத்து உயிர்வந்தால் நெடிலாகும் என்றால், அடுத்து உயிர்மெய் வந்தால் இருந்தபடியே இருக்கும்.

‘ஒன்றன் புள்ளி ரகரமாக இரண்டன ஒற்றுயிர், ஏகஉவ் வருமே’ இஃது பொதுவானது என்றாலும் இதன் உரையாசிரியர்கள் இதற்கு விளக்கமாக, “ரகரமெய் உகரம் பெறுவது வருமொழி முதலில் மெய்வரின் எனவும் உயிர்வரின் உகரம் பெறாது எனவும் கொள்க என்கிறார்கள். இதை கட்டாயம் என்று நன்னூலார் கூறவில்லை.

ஒரு என்பதற்கு வழக்கில் சில எடுத்துக்காட்டுகள்: மொழி இன்று ஒரு தூண்ணாக அமைந்து விட்டது. ஒரு சிறந்த ஏணிப்படி என்று கருதலாம். ஒரு மொழியின் புதுப்புது சொற்களை இணைத்து அம்மொழியை வளமைப்படுத்துவதற்கும் உதவுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட துறையில் உள்ள மொழி வெளிப்பாடு... . ஒரு புதிய செய்தியைத்

தெரிந்துகொள்வதற்கும்.. . ஒரு வலைப் பொருளான கற்பித்தல்.
ஒருவழிச் சாலை.

வழக்கில் இந்த வித்திக்கு அடங்காத சில எடுத்துக்காட்கள்:
ஒரு எட்டு பார்த்துவிட்டுப்போ. அவன் ஒரு ஆள் இல்லை. எனக்கு
ஒரு ஆசை இருக்கிறது. ஒரு அசைவு செய். ஒரு இசைவு வேண்டும்.
ஒரு ஊர்ல ஒரு ராஜகுமாரி.

சங்கஇலக்கியத்தில் பதிவாகியுள்ள எடுத்துக்காடுகள்:

ஒரு கண் - புற.152:17, 263:1, 392:5, 394:7, 55:5.	116; முல். 0:75; ஆசார. 1:28.
ஒரு கணை - அக. 48:12; புற 55:2	ஒரு கொடி - நெடு. 0:113
ஒரு கதிர் - கலி. 79:3	ஒரு சார் - பரி. 7:24,7:26, 7:28, 7:29, 7:30; பரி.தி. 1:7, 1:10, 1:14, 1:18, 1:22, 1:25; புற. 115:1; 270, 285, 301, 314; 610, 98; புற. 85:3, 85:4.
ஒரு கரை - மலை. 0:477	ஒரு சிறை - நற். 193:8, 194:7; 272:3; குறு. 81:3, 123:2; அக. 9:18, 82:13, 92:10, 103:9, 139:11, 162:9, 200:9, 295:7, 311:2, 367:7, 377:11; புற. 44:15, 147:4, 225:12, 240:9, 294:7, 307:8, 375:3, 399:18; நாலடி. 2:147; பொரு. 90
ஒரு கழை - குறு. 180:4	
ஒரு களத்து - பொரு. 0:146	
ஒரு காசு - குறு. 67:4	
ஒரு காது - குறி. 0:119	
ஒரு கால் - குறு. 203:6; கலி. 64:28, 141:7; அக. 107:13, 219:6, 360:2; புற. 80:3	
ஒரு காழ் - கலி. 54:7, 96:13, 115:5; அக. 73:4; புற. 291:8; குறி. 0:118	
ஒரு கான் - கலி. 63:12	
ஒரு குடி - புற. 183:5; நான. 2:64	ஒரு கூடர் - புற. 65:7
ஒரு குடை - புற. 31:3; பொரு. 0:228	ஒரு கூல் - புற. 130:2
ஒரு குழை - பரி. 15:55	ஒரு சொல் - குறு. 48:6
ஒரு கை - பரி. 3:34; கலி. 65:21, 92:42; புற. 284:6; திரு. 0:108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115,	ஒரு ஞான்று - கலி. 37:14
	ஒரு தந்தை - பதிற். 7:2
	ஒரு தலை - கலி. 92:7, 116:2; அக. 339:10; புற.

- 103:1; குறு.13:3; நாலடி. 1:160
- ஒரு தலையா - திரிக. 1:18
- ஒரு தன்மை - பரி 6:72
- ஒரு தனி - குறு. 166:4; அக. 107:15, 287:8, 305:13, 345:19
- ஒரு தாம் - புற. 18:4, 366:4; மது. 470
- ஒரு தான் - குறு. 122:4; சிறு. 115
- ஒரு திசை - புற. 121:1
- ஒரு திரை - கலி. 85:5
- ஒரு திறம் - நற். 298:7; பரி. 17:9, 17:10, 17:11, 17:12, 17:13, 17:14, 17:15, 17:16, 17:17, 17:19, 17:19; கலி. 42:14, 71:7; அக. 274:7, 379:23; புற. 6:9, 68:11; நெடு. 7
- ஒரு திறன் - அக. 91:6; புற. 1:7
- ஒரு தும்பி - பரி. 11:132
- ஒரு தூண் - அக. 369:24
- ஒரு தொழில் - பரி. 15:13
- ஒரு தோழம் - பரி.தி. 1:70
- ஒரு நடை - நாலடி. 2:343, 4:343
- ஒரு நம் - குறு. 334:4
- ஒரு நரி - அக. 337:15
- ஒரு நன்றி - நாலடி. 1:357
- ஒரு நன்று - குறு. 115:2
- ஒரு நாள் - நற். 203:8
- ஒரு நாள் - நற். 328:5, 356:7; ஐங். 32:2; குறு. 176:1, 182:4, 271:3, 280:4, 292:7, 320:4, 326:4, 401:4; பதி. 81:31; கலி. 4:23, 25:17, 37:10, 25:21, 101:44; அக. 18:9, 30:12, 122:17, 190:8, 200:5, 218:15, 325:12, 394:11; புற. 101:1, 139:13, 376:21; பொரு. 111, 119; நாலடி. 1:193; குறள். 1:1269; நாலடி. 3:295.
- ஒரு நிலை - நற். 306:8; பரி. 8:15; பரி.தி. 2:94; கலி. 65:2, 142:29, 143:39, 146:1; புற. 69:13; கலி. 76:9, 134:9; நாலடி. 2:250.
- ஒரு நிழல் - பரி. 3:76
- ஒரு நிறையா - பரி.தி. 7:1
- ஒரு நின் - குறு. 127:4; அக. 170:3
- ஒரு நீ - கலி. 71:9; புற. 18:15, 125:18; திரு. 0:294
- ஒரு நீர் - நாலடி. 1:236
- ஒரு நூறு - நாலடி. 4:357, 3:357
- ஒரு பக்கம் - பழமொ. 3:244
- ஒரு பகல் - பதிற்-பதி. 3:7; அக. 36:20; புற. 51:11, 358:2; கலி. 39:23.
- ஒரு படை - அக. 174:2
- ஒரு பதி - அக. 279:3
- ஒரு பருந்து - குறு. 285:7
- ஒரு பழம் - குறு. 24:4

- ஒரு பால் - குறு. 340:3; கலி. 92:18; அக. 52:11 ; புற. 83:5, 393:8.
- ஒரு பாலா - பழமொ. 1:125
- ஒரு பாற்று - கலி. 147:3
- ஒரு பிடி - புற. 40:10
- ஒரு புடை - நாலடி. 1:148; புற. 135:8.
- ஒரு புல - கலி. 82:24
- ஒரு புறம் - கலி. 109:9
- ஒரு பெண் - பரி. 8:58
- ஒரு பெயர் - பரி. 14:28
- ஒரு பெரு - பதி. 34:1, 73:3.
- ஒரு பெரும் - நற். 320:5; அக. 195:12; புற. 273:5; மது. 0:437
- ஒரு பேதை - பரி. 19:58
- ஒரு பேர் - திரு. 0:57
- ஒரு பொருநன் - புற. 87:2
- ஒரு பொருள் - கலி. 8:7; நாலடி. 1:111.
- ஒரு பொழுதும் - நாலடி. 2
- ஒரு மகள் - நற். 184:1
- ஒரு மகன் - புற. 279:10; பழமொ. 1:304
- ஒரு மட - குறு. 337:7
- ஒரு மடம் - புற. 338:12
- ஒரு மணம் - கலி. 114:17
- ஒரு மணி - குறு. 190:7
- ஒரு மரம் - பெரு. 0:433
- ஒரு மருங்கினம் - குறு. 370:5
- ஒரு மாசுறின் - நாலடி. 4:151
- ஒரு மீன் - பரி. 5:44; புற. 229:12
- ஒரு முகம் - திரு. 0:92, 94, 96, 98, 100.
- ஒரு முதுநூல் - புற. 166:4
- ஒரு முலை - நற். 216:9
- ஒரு முற்று - பதி. 63:11
- ஒரு முறை - பரி. 2:45; புற. 258:7.
- ஒரு மொழி - கலி. 104:80; புற. 366:2.
- ஒரு வரம் - பரி. 5:30
- ஒரு வழி - புற. 129:8, 218:5, 381:21; நாலடி. 2:102; நான. 2:63; பழமொ. 2:356.
- ஒரு வழிபடா - சிறு. 0:214
- ஒரு வினை - பரி. 2:17; 44:6
- ஒரு வேல் - நற். 334:7; அக. 252:5
- ஒருகால் - பழமொ. 1:64
- ஒருதலையா - குறள். 1:1196

ஒரு, ஓர் இவற்றின் பயன்பாடு பற்றிய கறாரான இலக்கண விதி எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. 'ஒன்றன் புள்ளி ரகரமாக இரண்டன் ஒற்றுயிர் ஏகஉவ் வருமே' என்பது நன்னூல் நூற்பா. ஒன்று, இரண்டு ஆகிய எண்ணுப் பெயர்கள் புணர்ச்சியின்போது முறையே ஒரு, ஓர் எனவும் இரு ஈர் எனவும் மாறும் என்று இந்நூற்பா கூறுகின்றது. வருமொழி முதலில் இருப்பது உயிரெழுத்துச் சொல்லா மெய்யெழுத்துச் சொல்லா என்பது பற்றி நூற்பாவில் எதுவும் கூறப்படவில்லை. உரையில்தான், 'ரகரமெய் உகரம் பெறுவது வருமொழி முதலில் மெய்வரின் எனவும் உயிர் வரின் உகரம் பெறாது எனவும் கொள்க' என்று விளக்கம் வருகிறது. அவ்விளக்கத்தையும் கட்டாயமான விதியாக உரை கூறவில்லை.

ஓர் வழக்கில் உள்ள சில எடுத்துக்காட்டுகள்

ஓர் அளவு, ஓர் ஆடை, ஓர் இட்டலி, ஓர் இரவு, ஓர் ஈட்டி, ஓர் உலகம், ஓர் இடம், ஓர் அருவி, ஓர் ஐயம் போன்ற வழக்கில் வெகுவான காட்டுகள் உள்ளன.

ஓர் சங்கஇலக்கியத்தில் பதிவாகியுள்ள எடுத்துக்காட்டுகள்:

ஓர் அணி - கலி. 66:19	71:11; அக. 86:20; புற. 194:1, 300:6.
ஓர் அந்தணர் - பரி. 4:65	
ஓர் அரண் - அக. 45:18	ஓர் இலை - குறு. 282:2
ஓர் அழல் - பரி. 5:25	ஓர் இள - குறு. 33:1
ஓர் ஆ - குறு. 260:7	ஓர் உயிர்ப் - கலி. 89:4
ஓர் ஆகலின் - புற. 5:4	ஓர் உயிரம்மே - அக. 12:5
ஓர் ஆடுகளம் - குறு. 31:4, 31:6.	ஓர் ஊர் - குறு. 172:5, 231:1; கலி. 68:7; புற. 176
ஓர் ஆர் - கலி. 49:13	ஓர் எயில் - அக. 373:18; புற. 338:12; நற். 43:11.
ஓர் ஆறு - அக. 257:4	
ஓர் ஆன் - குறு. 295:4	ஓர் ஏர் - குறு. 131:5
ஓர் இணர் - குறு. 211:5	ஓர் ஒக்கும் - புற. 189:6
ஓர் இயவு - பரி. 6:37	ஓர் ஒத்த - பரி. 16:25, 20:65.
ஓர் இரா - கலி. 5:14	
ஓர் இல் - குறு. 277:3; கலி.	ஓர் ஒரு - கலி. 141:7
	ஓர் ஒளி - புற. 309:6

ஓர் விதியின் அடங்கா இடங்கள்வழக்கிலும் சங்கஇலக்கியத்திலும் காணப்படுகின்றன என்பது ஆய்விற்குரியதாக இருக்கிறது. அதன் படி இங்கு சங்கஇலக்கியத்தில் காணப்படும் இடங்களை ஓரளவிற்கு முழுமையாக்கிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இதற்கு வழக்கில் காணப்படும் சில எடுத்துக்காட்டுகள்: அது ஓர் பந்தம். அவன் ஓர் கருப்பன். அவள் ஓர் மாது.

இதற்கு சங்கஇலக்கியத்தில் காணப்படும் சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

ஓர் கள்வி - கலி. 108:29	ஓர் புகர் - கலி. 135:14
ஓர் காலை - புற. 216:11; 217:6.	ஓர் புறம் - அக. 86:22
ஓர் குற்றம் - கலி. 135:8	ஓர் புன்மை - பொரு. 0:96
ஓர் குறுமகள் - அக. 96:10	ஓர் பெண் - பரி. 11:100
ஓர் கூற்றம் - கலி. 56:9	ஓர் பொருள் - கலி. 38:21
ஓர் கை - குறு. 308:7	ஓர் பொன் - பரி. 7:56
ஓர் சார - கலி. 93:34	ஓர் போர்வை - நற்.310:11
ஓர் சிறு - குறு. 377:5	ஓர் மட - பரி. 11:93
ஓர் சூத்திரம் - நாலடி. 2:314	ஓர் மதி - நற். 62:7
ஓர் சொல் - பரி. 9:75	ஓர் யாட்டு - கலி. 71:26
ஓர் தேர் - அக. 20:16	ஓர் யான் - குறு. 6:4; அக. 82:17; புற. 137:3.
ஓர் நகை - கலி. 98:38	ஓர் வஞ்சம் - கலி. 135:11
ஓர் நாள் - கலி. 51:4	ஓர் வண்ண - புற. 152:13
ஓர் பகை - குறு. 304:8	ஓர் வாய் - நற். 32:4
ஓர் பருவம் - ஐங். 237:2	ஓர் ஊர் - நான. 2:74
ஓர் பழியும் - குறு. 320:5	ஓர் மூழை - பழமொ. 2:14

ஒரு, ஓர் எனும் இரு சொற்களை வழக்குச் சொற்களைக்கொண்டும் இலக்கியத்தில் பதிவாகியுள்ளவற்றைக் கொண்டும் நோக்கும்போது, இன்றைய அறிஞர்கள் இதற்குக் கூறும் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டாலும் அதனை இறுதிப்படுத்தும் நிலை ஐயத்தைதான் ஏற்கிறது என்பது தெளிவு.

தமிழ்த் தொடர்வகைப்பாட்டு அடையாளப்படுத்தி உருவாக்கலில் உள்ள சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்

இரா.அமுதா

முதுநிலை ஆய்வாளர்

இந்திய மொழிகளின் நடுவெண் நிறுவனம்
மைசூர்

முன்னுரை

தொடர் வகைப்பாட்டு அடையாளப்படுத்தலின் (Chunk Tag) நோக்கம் ஒரு பனுவலில்(Text) உள்ள ஒவ்வொரு சொல் அலகுக்கும் அதன் தொடர் வகைப்பாட்டை காட்டும் ஒரு கூறிலே தருவதாகும். இது விரிதரவிலிருந்து தரவை மீட்டெடுப்பதில் தனித்தன்மையை கூட்டுகிறது. இது தொடரியல் பகுத்து அடையாளப்படுத்தலுக்கும் பொருண்மை கள அடையாளப்படுத்தலுக்கும் உதவுகிறது. இது ஒற்றுமையான எழுத்துகளை வேறுபடுத்துவதற்கு நம்மை அனுமதிக்கிறது. விரிதரவு (Corpus), சொல்வகை (Part-of-Speech), மற்றும் தொடர் வகைப்பாட்டு (Chunking Tagging) அடையாளப்படுத்தும் கருவி (Annotation tool), மொழியறிவு (Language knowledge), மொழியியாளர் (Linguist) முதலியவற்றின் துணையோடு தான் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட விரிதரவை உருவாக்குவாக்க முடியும். இவைகள் எல்லாம் எவ்விதம் இணைந்து இத்தகைய விரிதரவை உருவாக்குவது என்பதை பற்றி ஆய்வது தான் இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

இலக்கணநிலைச் செயல்பாடுகள்

மொழிக்கு எழுதப்படும் இலக்கணங்கள் அம்மொழியினைத் தரப்படுத்துவதற்காகச் செய்யப்படும் செயல்பாடாகும். மொழியின் அமைப்பை விளக்கவோ வேறு மொழியைக் கற்பிக்கவோ இலக்கணங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கலாம். பொதுவாக இலக்கணங்கள் மொழியைப் பயன்படுத்துவதற்கான விதிகளை விளக்குகின்றன. இவ்விலக்கணங்கள் வருணனை இலக்கணம், கற்பிப்பு இலக்கணம், ஒப்பியல் இலக்கணம், வேற்றுநிலை இலக்கணம் எனப் பல்வேறு வகைப்படும். இலக்கணம் மொழியின் மாற்றங்களுக்கு இடம் தருவதாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் மொழி மாறும் தன்மை கொண்டது. ஒரு காலகட்டத்தில் ஒரு மொழி குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக எழுதப்பட்ட இலக்கணங்களே அம்மொழிக்கு எந்தக் காலத்திற்கும் ஏற்ற நியதி

இலக்கணம் என்று கருதுவது இலக்கண நிலையில் உள்ள முரண்பாடாகும்.

ஒலிகள், சொற்கள் இவற்றின் அமைவு, வருகைமுறை அதன் பயன்பாட்டு நிலை ஆகியவற்றை விளக்குவது இலக்கணமாகும். இன்றைய தகவல் தொழில்நுட்பச் சூழலில் இலக்கணங்கள் கணினிவழிப் பயன்பாட்டிற்காக எழுதும் பொழுது, அவற்றை எழுதும் அணுகுமுறையில் பல வேறுபாடுகள் தோன்றலாம். இன்றைய சூழலில் கணினி இலக்கணம் என்பது கணினி வழித்தமிழ் ஆய்வு மேம்பாட்டிற்காக ஏற்பட்டுள்ளது. கணினி தமிழ் இலக்கணம், மொழியின் வடிவங்களுக்கும், வடிவங்களின் வருகை முறைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் தருகின்றது. சொற்கள் அவற்றின் உறவுகள் ஆகியன விரிவாக ஆராயப்படுவதுடன், அவை கணினிக்கு ஏற்ற மொழியில் தரத்தக்கதாக மாற்றப்பட்டுள்ளன.

கட்டமைப்பை ஆய்தல்

மொழிப் பணுவல்களைப் படிநிலை (ஒலியனியல் நிலை, உருபனியல் நிலை, தொடரியல் நிலை, பொருண்மையியல் நிலை) அமைப்பில் வரும் மொழியலகுகளாகப் பிரித்தாய்ந்து மொழியின் கட்டமைப்பைப் புரிந்துகொள்ள கணிப்பொறியைப் பயன்படுத்தலாம் பின்வரும் தமிழ் வாக்கியத்தை எடுத்துக்கொள்ளவும். 'பள்ளி மாணவன் அகரன் மரத்திலிருந்து பெரிய பலாப்பழத்தைக் கவனமாகப் பறித்தான்'.

'பள்ளி மாணவன் அகரன்' என்பது பெயர்தொடர் என்றும் 'மரத்திலிருந்து பெரிய பலாப்பழத்தைக் கவனமாகப் பறித்தான்' என்பது வினைத்தொடர் என்றும், மேலும் 'பள்ளி, மாணவன், மரம், பலாப்பழம், அகரன்' என்பன பெயர்கள் என்றும் 'கவனமாக' என்பது வினையடை என்றும் 'இலிருந்து, ஐ' என்பன வேற்றுமை உருபுகள் என்றும் 'த்' என்பன இறந்தகால இடைநிலை என்றும், 'ஆன்' என்பது படர்க்கை ஆண்பால் வினைமுற்று விசுதி என்றும் பகுப்பாய்வு செய்யலாம். மொழியின் கட்டமைப்பைப் பற்றிய தகவல்களைச் செயற்கை அறிவாகக் கணிப்பொறிக்கு ஊட்டினால் கணிப்பொறி மேற்கண்டது போன்று வாக்கியங்களைப் பகுத்தாய்வு செய்து தந்துவிடும்.

மொழிப் பணுவலை உள்ளீடாகத் (Input) தந்து தக்க வழியமைப்புகளும் (Programs), கட்டளைகளும் (Command) தந்தால் மொழியின் கட்டமைப்பு குறித்த தகவல்களை வெளியீடாகப் (Output) பெறலாம். கணிப்பொறியைக் கொண்டு மொழிப் பணுவல்களை

வாக்கியங்களாகவும் வாக்கியங்களை தொடர்களாகவும், தொடர்களைச் சொற்களாகவும், சொற்களை ஒலியங்களாகவும் ஒலியங்களை ஒலிக்கூறுகளாகவும் பிரித்து ஆயலாம். மேலும் மொழி அலகுகளுக்கு இடையே உள்ள பொருண்மை உறவுகளையும் ஆயலாம். இதற்காக தொடரியல் ஆய்வு உருபனியல் ஆய்வு, ஒலியனியல் ஆய்வு, பொருண்மையியல் ஆய்வுகளை தயாரிக்க வேண்டும். தமிழில் இத்தகைய ஆய்வுகள் தயாரிக்கப்பட்டு பயன்பாட்டில் உள்ளன.

தொடர்அடையாள குறியீட்டின் அமைப்பை உருவாக்குதல்

Label	Tag set	Example
NP	Noun chunk	((பையன்))
VG	Verb chunk	((படித்தான்))
VNF	Non-finite Verb Chunk	((பாடி))
VGNN	Gerunds	((சாப்பிடுதல்))
VINF	Infinitive Verb Chunk	((காத்திருக்க))
RBP	Adverb	((வேகமாக))
JJP	Adjective chunk	((அமைதியான அழகான))
CCP	Conjunct chunk	((மற்றும்))
NEGP	Negation chunk	((இல்லை))
PUNC	Punctuation	.
FRAGP	Fragment chunk	((nalla) (pazhutta) (maamazham))

தொடர் வகைப்பாடு (Chunk Tags)

தொடர் வகைப்பாடு என்பது நீண்ட வாக்கியத்தை சிறு சிறு தொடர் வாக்கியமாக பகுப்பித்து குறிப்பதாகும். மொழி ஆய்வில் தொடர் வகைப்பாட்டின் முக்கியத்துவம் என்னவென்றால் இது ஒரு வாக்கியத்தில் உள்ள தொடரைப் பற்றியும் அவற்றை அடுத்துவரும்

தொடரைப் பற்றியும் ஏராளமான செய்திகளைத் தருகின்றது. இவை முக்கிய வகைப்பாடுகளுக்கு மட்டுமின்றி பல நுட்பமான வேறுபாடுகளுக்கும் சாத்தியமாகும். ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் ஒரு சொல் வகைப்பாட்டை அல்லது பிற சொல்வகை அடையாளத்தை தருவதாகும். அடையாளப்படுத்துதல் பொதுவாக நிறுத்தற்குறிகளுக்கும் பயன்படுத்தப்படும். கணினி மொழியில் அடையாளப்படுத்துதல் போல்தான் இயற்கை மொழியிலும் (NLP) சொல்லை அடையாளப்படுத்தும் செயல்பாடு அமையும்.

1. பெயர்த்தொடர்

- ((குழந்தைகள்_NN))_NP 'children'
- ((சில_QF குழந்தைகள்_NN))_NP 'some children'
- ((சில_QF நல்ல_JJ குழந்தைகள்_NN))_NP 'some good children'
- ((ஒரு_QC கறுத்த_JJ குதிரை_NN))_NP 'one black horse'
- ((இந்த_DEM புதிய_JJ புத்தகம்_NN))_NP 'this new book'
- ((மேசை_NN)) ((மேல்_NST))_NP 'on the box'
- ((இந்த_DEM புதிய_JJ புத்தகத்தின்_NN))_NP 'this new book'
- ((மேல்_NST))_NP, 'on'
- ((இந்த_DEM புதிய_JJ புத்தகத்தில்_NN 'this new book'
- ((இச்சீறிய\JJ வகுப்பு\N_NN))_NP
- ((மேல்_NST கூட_RP))_NP 'above also'
- ((இவற்றில்\PR_PRP))_NP

2. பெயரடைத் தொடர்

- ((நல்ல))_JJP and ((அழகான))_JJP -“Be good and be beautiful”
- ((மிக நல்ல))_JJP and ((மிக அழகான))_JJP -“better and more beautiful”
- ((கறுத்த_JJ அடர்த்தியான_JJ மெல்லிய_JJ))_JJP - 'black, thick, long hair'

3. வினைத்தொடர்

- நான் வீட்டில் உணவு ((உண்டேன்_VM))_VGF - 'I erg' 'home' 'at' 'meal' 'ate'

- அவன் சோறு ((சாப்பிட்டுக்_VM கொண்டிருக்கின்றான்_VAUX))_VGF 'he' 'rice' 'eat' 'PROG' 'is'
- ஆப்பிள்((சாப்பிட்டுக்_VM கொண்டு_VAUX))_VGNF பையன் போய்க் கொண்டிருக்கின்றான். “While going, he is eating apple”
- நான் ((சாப்பிடும்_VM போது))_VGNF குதிரையைப் பார்த்தேன். “While eating, i saw the horse
- அவள் காலையில் ((குளிக்க_VM))_VGINF விரும்புகிறாள். “She likes to bathe in the morning”
- ((சாப்பிடுதல்))_VGNN உடம்பிற்கு_NN நல்லது._PUNC Eating is good for health.
- மது ((அருந்துவது_VM))_VGNN உடல்நலத்திற்குத் தீங்கு ஆகும். “Drinking (liquor) is bad for health”

4. வினையடைத் தொடர்

- அவன் ((மெதுவாக))_RB போனான் “He goes slowly”
- ஒரு வேலையை ((மாங்கு\RBமாங்குன்னு \RB)) ((பரபரப்பா\RB)) செய்ய மாட்டேன்
- ((கற்றுத்\V_VM_VNF))_VGNF ((தேறிவிடலாம்\V_VM_VF.\RD_PUNC))_VGF

5. இணைப்புச்சொல்

- ((ராமன் மட்டும்))_NP “Only Ram”
- செய் அல்லது செத்து மடி ((என்று))_CCP காந்தி சொன்னார்.

தொடர்வகை அடையாளப்படுத்துதலின் உள்ளீடு (Input) வழிமுறைவரைவு (Algorithm) சொற்களின் கோர்வையையும் குறிப்பிட்ட சொல்வகைப்பாட்டு அடையாளக்குழுவும் (Part-of-speech tag set) ஆகும். ஒவ்வொரு தொடருக்கும் ஒவ்வொரு நல்ல அடையாளத்தை தருவதுதான் அடையாளப்படுத்தியின் நோக்கம்.

தொடர் வகைப்பாட்டின் பயன்பாடு

தொடர் வகைப்பாட்டிற்காக அடையாளப்படுத்தல் பின்வரும் பயன்பாடுகளுக்கு உதவும். சொல் வகைப்பாட்டில் உள்ள இலக்கண மயக்கங்களை களைவதற்கு தொடர்வகைப்பாட்டு

அடையாளப்படுத்தும் உதவும். சொல்வகைப்பாட்டில் ஒரே வடிவம் பல இலக்கணச் செயல்பாடுகளுக்கு உதவலாம். சொல் நிலையில் அமையும் இலக்கணக்கூறுகள் வடிவ ஒப்புமையாலும் பயன்பாட்டுத் தன்மையாலும் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தலாம்.

ஒரு சில மொழிகளில் தொடர்கள் ஒரே இடத்தில் தொடர்ச்சியாக இருப்பதில்லை. இத்தகைய தொடர்களை தொடர்ச்சி இல்லாத் தொடர்களை **Fragment chunk** கண்டறிவதற்கு தொடர்வகைப்பாடு உதவும். ஒவ்வொரு தொடரின் தலைமைக் கூறை இணங்காணவும் இவ்வகைப்பாடு உதவும். அத்தோடு கீழ்க்கண்ட பெரும் பயன்பாட்டை நோக்கிய தகவல்களுக்கு தொடர்வகைப்பாட்டு அடையாளப்படுத்தும் மிகவும் அவசியம்.

1. சொல் வகைப்பாடு தகவல் மீட்டலுக்கான (**Information retrieval**) வேர்ச்சொல்லை கண்டுபிடிக்கவும் பயன்படுகின்றது.
2. தகவல் பிரித்தெடுப்பு (**Information extraction**)
3. வினா-விடை (**Question and Answering**)
4. இயந்திர மொழிபெயர்ப்பு (**Machine Translation**)
5. இயந்திர வழி கற்றல் (**Machine Learning Grammar**)
6. பகுத்துகுறிப்பான் (**Parsing**)

மேலும் இரண்டாம் மொழியாக தமிழைப் படிப்போர்களுக்கு தமிழ் இலக்கணங்களை எளிமையாக அறிந்துகொண்டு தமிழ்மொழியை கற்று கொள்வதற்கு மிகவும் உதவி புரிகின்றன. தானியங்கு சொல் வகைப்பாட்டு அடையாளப்படுத்திகள் சொல் பொருள் மயக்கம் நீக்கி வழியமைப்பு முறை (**Word Sense disambiguation algorithms**) சொல் வகைப்பாட்டு அடையாளப்படுத்தில் (**N-grams**) போன்ற முன்னேறிய மொழி மாதிரிகளில் பயன்படுகின்றது. மேலும், இது **Deep parser** மற்றும் **other Semantic Tree banking** வழி இயந்திர மொழிபெயர்ப்புக்கு பயன்படுகின்றது.

அடையாளப்படுத்தலில் உள்ள சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்

பிழைகள் நிரம்பிய தரவை தேர்வு செய்தால் அடையாளப்படுத்தும் கருவியில் தொடர் வகைப்பாடு செய்யும் போது இடையூறுகள் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. தமிழ்மொழியில் பெரும்பாலான சொற்களை பயன்படுத்தும்போது அச்சொற்கள் மயக்கம் (**Ambiguity**) உள்ளவை. சொல்வகை அடையாளப்படுத்திகளின் முக்கியமான

வேலை சூழலுக்குத் (Context) தக்கவாறு சரியான அடையாளத்தை தேர்ந்தெடுத்து பொருள் மயக்கத்தை தீர்ப்பதுதான். பொதுவாக எல்லா பெயர்த்தொடர்களும், மாற்றுப்பெயர்கள் என்பன விரிவான சட்டகத்திற்குள் ஒரே குறிப்பிப்பொருளைக் குறிப்பதற்காக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. இங்கு முன்வருகின்றவியும் வேறுபட்ட வகைகள் வகைப்படுத்தப்பட்டு வரிசைப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த முன்வருகின்றவியை அடையாளப்படுத்துதல் திட்டம் மாற்றுப்பெயர்த்தீர்வு போன்ற ஆய்வு மற்றும் பரிசோதனை செய்யும் இயக்க நெறிமுறைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

எ.கா:

“ராமு தன் தங்கையை பார்க்கப்போகும் ராஜாவைச் சந்தித்தான்”
இத்தொடரில் ராமுவின் தங்கையா, ராஜாவின் தங்கையா என்பதை பனுவல்(Text) புரிந்துகொள்கைக்கும், இயந்திர மொழிபெயர்ப்புக்கும் முக்கியமானதாகும். இப்பொருண்மை மயக்கத்தை இயந்திரம் எளிமையாக புரிந்துகொண்டு அடையாளப்படுத்துவதில் சிக்கல்கள் ஏற்படும்.

சிக்கல்கள்

தொடர் நிலையில் அடையாளப்படுத்தும் போது அவ்வாக்கியத்தில் வரும் சொற்கள் வேறு வேறு சொல்வகைப்பாடுகளை கொண்டு அமையும் பொழுது சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒரு வாக்கியத்தில் வரும் சொற்கள் குறிப்பிட்ட தொடர் அமைப்பை கொண்டு வராமல் வேறுவேறு தொடர் அமைப்பை கொண்டு வருவது. எடுத்துக்காட்டாக,

- **Demonstrative + Nonfinite**
((இந்த\DM_DMD)) ((புகுத்தப்பட்ட\VM_VNF) - This insert
- **Demonstrative + Psp +Non finite-**
((இந்த\DM_DMD மாதிரி\PSP)) ((இல்லாமல்\VM_VNF))
- Not Like this
- பேனா உன்னிடம் இருக்கிறதா? Do you have pen?
((இல்லை_NEG))_NEGP, என்னிடம் பேனா ((இல்லை_VF))
_VGF ._PUNC - No. I don't have pen
- ((இந்த) ((பழுத்த)) ((மாம்பழம்)) 'this mango fruit'
- ((நல்ல) ((பழுத்த)) ((மாம்பழம்)) 'this ripped mango fruit'

- ((ஒரு)) ((பழுத்த)) ((மாம்பழம்)) 'on ripped mango fruit'
- அவன் என்னை கம்பு, குச்சி ((மற்றும்)) பிரம்புகளால் அடித்தான் 'He beat me with stick, twig and cane'

அடையாளப்படுத்தலின் போது உள்ள சிக்கல்களை தீர்பதற்கு முதலில் எவ்வகையான தகவலுக்காக அடையாளப்படுத்தியை பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை தேர்வு செய்ய வேண்டும். அடையாளப்படுத்திக்கேற்ப தரவை தேர்வு செய்யவேண்டும். ஒரு உரையில் எழுத்துப்பிழை, இலக்கணப்பிழை அடையாளப்படுத்தி வாக்கிய அமைப்பு முறை முதலியவை சரிசெய்யப்பட்ட விரிதரவை தேர்வு செய்யவேண்டும்.

தீர்வுகள்

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள சிக்கல்களை தீர்ப்பதற்காக தொடர்வகை அடையாளப்படுத்தலில் தேவையான அடையாளக்குறியீட்டைப் பயன்படுத்தி அத்தொடருக்கு தகுந்தச் சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து கொடுக்க வேண்டும்.

LDC-IL என்ற நிறுவனம் இந்திய மொழிகளுக்காக விரிதரவுகளை சேகரித்து, அவற்றை பிழை நீக்கம் செய்து தரமான தரவகத்தை உருவாக்கி வைத்துள்ளனர். அத்தகைய விரிதரவைக் கொண்டு தமிழுக்காக ஒரு திறமிக்க சொல்வகை மற்றும் தொடர் அடையாளப்படுத்தும் கருவியை உருவாக்கியுள்ளனர். அக்கருவியைக் கொண்டு சொல்வகை மற்றும் தொடர்வகையை அடையாளப்படுத்துவது மிக எளிமையானது. இந்நிறுவனம் இக்கருவியைக் கொண்டும் மனித முயற்சியாலும் தமிழுக்கான ஒரு சிறந்த சொல்வகை அடையாளப்படுத்தியை உருவாக்கியுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

பொதுவாக தொடர்வகைப்பாட்டு அடையாளப்படுத்திகளை பற்றிய விரிவான விளக்கத்தை தமிழில் தர வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தாலும் தமிழுக்குச் சொல்வகைப்பாட்டு அடையாளப்படுத்தி உருவாக்குவதற்காகச் செய்ய வேண்டிய முன்னேற்பாடுகளை விளக்கவும், இதுவரை தமிழுக்காக உருவாக்கப்பட்ட சொல்வகைப்பாடு மற்றும் தொடர்வகைப்பாடு அடையாளப்படுத்திகளை பற்றியும் அவற்றை உருவாக்குவதில் ஏற்பட்ட சிக்கல்களை பற்றியும் ஆய்ந்து இக்கட்டுரையின் வழி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. மொழி ஆய்வில் கணிப்பொறியின் பயன்பாடு பக்-138-161, வே.சா.அருள்ராஜ், தா.ஈசுவரபிள்ளை, மு.சண்முகம் ஆய்வுமலர்கள், தஞ்சாவூர்-நியூவிசன் வெளியீட்டகம்.
2. சுப்பையாபிள்ளை, கு 1998. இயற்கை மொழியாய்வு-தமிழ் சென்னை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
3. இராமகிருஷ்ணன், எஸ். (Ed.) (2008) கிரியாவின் தற்கால தமிழ் அகராதி (Dictionary of contemporary Tamil) Chennai: Mozhi. Chennai: Cre-A.
4. Guidelines For POS And Chunk Annotation For Indian Languages –ILMT PROJECT
5. Subramaniam, P,R. (Ed.) (2005) Col vazakkuk kaiyetu (A Usage Manual for Contemporary Tamil words) Chennai: Mozhi.
6. Charlotte Merz, (May 2003). *A corpus query tool for syntactically annotated corpora*, University of Zurich
7. B. Merialdo.(1994). *Tagging English text with a probabilistic model. Computational Linguistics*, 20:155{171.
8. Arden, A.H. (1891) *A progressive Grammar of the Tamil Language*. Madras: Christian Literature society.
9. Lehmann, Thomas (1989) *A grammar of Modern Tamil*. Pondicherry: Pondicherry Institute of Linguistics and Culture.

நவீன மின் அகராதிகளின் தேவையும், பயன்பாடும்

முனைவர் சி.சிதம்பரம்

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
காந்திகிராம கிராமியப் பல்கலைக்கழகம்
காந்திகிராமம், திண்டுக்கல்

தொல்காப்பியம் தமிழில் கிடைக்கும் முதல் இலக்கண நூலாக மட்டுமல்லாது இலக்கியமாகவும் திகழும் மாண்புடையது. முதல் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள் என்ற மூன்று இலக்கணங்களை முதன்மைப்படுத்தினாலும் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி எனும் ஐந்திலக்கண நூலாகவும் திகழ்கிறது. யாப்பு பற்றிய இலக்கணங்களைச் செய்யுளியலிலும், அணி பற்றிய இலக்கணங்களை உவமையியலிலும் இடம்பெறுவதை அறிய முடிகிறது. தொல்காப்பியர் நிகண்டு (அ) அகராதி பற்றிய செய்திகளை உரியியலிலும் எடுத்து இயம்புகிறார். பாட்டியல் நூல்களுக்குத் தோற்றுவாயாகவும் தொல்காப்பியம் திகழ்கிறது. தமிழில் தோன்றிய முதல் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் ஏழு வகையான இலக்கணங்களை எடுத்து இயம்புவது குறிப்பிடத்தக்கது. தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தின் உரியியல் பகுதி, தமிழில் அகராதி / நிகண்டு முயற்சிகளின் முன்னோடி என்று கொள்ளப்படுகிறது. ஒன்பதாவது நூற்றாண்டில் திவாகரரால் செய்யப்பட்ட திவாகர நிகண்டு முதல், 1984 இல் நீரரர் நிகண்டு வரையில் பல நிகண்டுகள் செய்யுள் வடிவில் வெளிவந்துள்ளன. ஈழத்தவர்களால் செய்யப்பட்ட, காலத்தால் முந்திய நிகண்டாக வல்லை ச. வயித்தியலிங்கரவர்களால் இயற்றப்பட்ட சிந்தாமணி நிகண்டு அமைகிறது.

அகராதிகளின் தேவை

மனனம் செய்வதை முதன்மைப்படுத்தியதாக இருந்த அன்றைய கல்வி முறைக்கு ஏதுவான நிலையிலேயே நிகண்டுச் செய்யுட்கள் அமைந்துள்ளன. குருகுல மாணவர்கள், கவி பாட முனைவோர், புராண படனம் செய்வோர், வில்லுப் பாட்டுக் கலைஞர்கள் என்று பலரும் நிகண்டுகளை மனனம் செய்வதன் மூலமே தங்களுடைய சொல் வளத்தினைப் பெருக்கியுள்ளார்கள் என்பது ஆய்வாளர்களின் கூற்றாக உள்ளது. ஐரோப்பியரின் வருகையினால் கிடைக்கப்பெற்ற கல்விமுறை மாற்றங்கள், செய்யுள் வடிவில் அமைந்த

நிகண்டுகளின் தேவையை இல்லாதொழித்தன. மேற்குலக அகராதிகளைப் போல, அகரவரிசையில் தலைச் சொற்களை ஒழுங்குபடுத்திப் பொருள்கூறும் அகராதிகள் தமிழில் தோற்றம் பெற்றன. அச்சில் உருவாக்கப்பட்டிருந்த அகராதிகள், இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் மூலம் மின்-அகராதிகளாக மாற்றம் கண்டன. மொழிதொடர்பில் பெருந்தொகை வளங்களுடன் ஆய்வுகளைச் செய்துவரும் ஆங்கிலம், பிரஞ்சு போன்ற மேற்குலக மொழிகளில் வெளியான அகராதிகள் மின்-அகராதிகளாக முதலில் மாற்றங்கண்டன. தமிழில், சென்னைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடான தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியம் (Tamil lexicon) தென்கிழக்காசிய எண்ணிம நூலகத் / அகராதித் திட்டத்தில் அமெரிக்க சிகாகோ பல்கலைக்கழகத்தினால் மின்-அகராதியாக்கப்பட்டு இணையத்தில் இலவசமாகக் கிடைக்கிறது. கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதியும் மின்-அகராதியாக இணையத்தில் உள்ளது.

நவீன அகராதிகளின் தேவையும், பயன்பாடும்

உண்மையில் அகராதிகள், கலைக்களஞ்சியங்கள், நூற்றொகைகள் போன்ற கருவி / நோக்கு நூல்கள் எண்ணிம நிலையில் கொடுக்கப்படும்போது, உயரிய உச்ச பாவனை நிலையைப் பெறமுடியும். அச்சில் கிடைக்காத கூடுதல் பயன்பாட்டுக் கூறுகளான குறைவான நேரத்தில் தேடுதல், ஒப்பிடுதல் வசதிகள் போன்ற பல எண்ணிமப் பதிப்பில் கிடைக்கின்றன. அகராதிகள், கலைச்சொற்கள் ஒரு மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் அந்தந்தக் காலக்கட்ட மொழியின் இயல்பிற்கும் ஏற்ற வகையில் வளர்ந்து வரும் துறையாகும். மொழிக்கு இன்றியமையாதது அகராதிகள் என்று கூறினாலும் அதன் காலத்தை உணர்ந்து புதிய புதிய சொல்லாட்சிகளை உருவாக்கித் தொகுத்து நூலாக வெளியிட்டனர். இது ஒரு காலக்கட்டத்தில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவியது. இன்று கணிப்பொறி இணையம் காலத்தில் நாம் இருப்பதால் அதற்குத் தகுந்தாற் போல் வளர்ச்சியை நம் செம்மொழித் தமிழில் பெற வேண்டும் என்ற நல்ல நம்பிக்கையில் இணையத்தில் தமிழ் மின் அகராதி என்ற ஒரு பகுதியைத் தமிழ் ஆர்வலர்கள், நூலக உரிமையாளர்கள் தொடங்கி வைத்துள்ளனர். மின் உலகில் தமிழ்மொழி சார்ந்த மின் அகராதிகள் எழுபத்தைந்து (75) உள்ளன. கணிப்பொறி, மின்னணுவியல், மின்னியல் போன்ற துறைகள் சார்ந்த கலைச்சொற்கள் இம்மீன் அகராதிகளில் அதிகம்

இடம்பெற்றுள்ளன. நவீன தமிழ் அருஞ்சொற்பொருள் (Glosary of Modern Tamil) என்ற பகுதியில் ஆங்கில எழுத்து வரிசைப்படி (A-Z) ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு இணையான தமிழ்ச் சொல்லை அட்டவணைப்படுத்தியுள்ளனர்.

இணைய அகராதி என்பது ஆங்கிலத்தில் Online Dictionary என்ற பொருளைத் தருகிறது. இந்த ஆன்லைனுக்கு இணையாகத் தமிழில் கலைச்சொற்கள் பல உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவை உடன்கிழம், நேர்முகம், நேரடி என்பன. எளிமையும் பயனும் கருதி இணையம் என்ற கலைச்சொல்லைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளனர். மின்மயமாக்கப்பட்ட தமிழ் அகராதிகளைக் கருத்தில் கொள்வதன் மூலம் சங்க இலக்கியப் பணுவல்களை ஆய்விற்குப் பயன்படுத்தித் தரவுகளைச் சேகரிக்க இவ்வகை அகராதிகள் மிகுந்த பயன்களைத் தருவதில் முதலிடம் வகிக்கின்றன என்றால் அது மிகையாகாது.

தென்னாசிய மின் அகராதி (Digital Dictionaries of South Asia)

இந்திய அரசுக் குழுமத்தால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஆசிய மொழிகளின் கூட்டு அகராதியே தென்னாசிய மின் அகராதி ஆகும். இதில் தமிழ், அசாமி, பவுசி, பெங்காலி, ஆங்கிலம், குஜராத்தி, இந்தி, காசுமீரி, மலையாளம், மராத்தி, நேபாளி, ஓரியா, பாலி, பஞ்சாபி, பெர்சியன், இராசத்தானி, வடமொழி, சிந்தி, தெலுங்கு, உருது மொழி அகராதிகளும், பர்ரோ, எமனோவின் திராவிட வேர்ச்சொல் அகராதி என 26 மொழிகளில் அகராதிகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தமிழ் மொழி அகராதி

தென்னாசிய மின் அகராதியில் தமிழ்மொழி அகராதி முதன்மையிடம் பிடித்திருக்கிறது. பெப்ரியசு அகராதி, கதிரைவேற் பிள்ளை அகராதி, ஆல்பின் அகராதி, சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதி, வின்கலோ அகராதி என ஐந்து தொகுதிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, நாம் ஒரு சொல்லைக் கொடுத்தால் Gift —கொடை, favour - அருள், desire - ஆசை, Love - அன்பு, civility - உபசாரம், poverty — வறுமை என்று நாம் கேட்கும் சொல்லுக்குக் உடனுக்குடன் பொருளைத் தேடித் தருகின்றன. இந்த மின் அகராதி ஆய்வாளர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாக அமைந்துள்ளது.

தமிழ் விக்சனரி

தமிழுக்குப் பல ஆக்கப்பூர்வமான செயல்களைச் செய்யும் தமிழ் விக்சனரிப்பீடியாவின் அகராதியின் பெயர் 'தமிழ் விக்சனரி'. விக்சனரிப்பீடியா தளம் உலகு தழுவிய தகவல் தளமாக விளங்குகிறது. 2001-ஆம் அண்டு ஆங்கில மொழியில் உருவாக்கப்பட்டது. வெகுவாக உலக அளவில் சுமார் 267-மொழிகளில் விக்சனரிப்பீடியா கலைக்களஞ்சியம் செய்திகளைத் தொகுத்துத் தருகின்றன. இதன் ஒரு பகுதியாக விக்சனரிகள் உள்ளன. 172 மொழிகளுக்கான விக்சனரிகள் இதில் செயல்படுகின்றன. அகரவரிசைப்படுத்தப்பட்ட அகராதிகள், சொற்களஞ்சியங்களைக் கொண்டுள்ளன.

கூகுள் ஆங்கிலம் - தமிழ் மின் அகராதி

கூகுள் தமிழ் ஆங்கில மின் அகராதி தனிச்சிறப்பு வாய்ந்ததாக உள்ளது. வழக்கமான நிலையிலிருந்து, சொற்களுக்கேற்ற பொருளை மட்டும் காட்டாமல், பட விளக்கத்தினையும் தருகின்றது. தொடக்க நிலையில் தமிழ் கற்பவர்களுக்குச் சிறந்த துணைவனாக இந்த மின் அகராதி செயல்படுகிறது.

தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகத்தின் அகராதி முயற்சிகள்

தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம் இணையப்பக்கத்தில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகராதி, பால்ஸ் அகராதி, சென்னைப் பல்கலைக்கழக ஆங்கிலம்- தமிழ் அகராதி, தமிழ் — தமிழ் அகரமுதலி, த.இ.க வின் உச்சரிப்புடன் கூடிய மின் அகராதி, செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி என்ற ஆறு அகராதிகளை வெளியிட்டுள்ளது. (<http://www.tamilvu.org/library/dicIndex.htm>). தமிழ்ச் சொற்களைத் தட்டச்சுச் செய்வது பலருக்கும் கடினமாக இருக்கும். இதனைக் கருத்தில் கொண்டு இவ்வகராதிகளைப் பார்ப்பவர்கள் தமிழில் எளிதாகத் தட்டச்சுச் செய்யும் வகையில் தமிழ் விசைப்பலகை (Tamil Key Board) கணினித் திரையில் தெரியும். அவ்விசைப் பலகையில் உள்ள எழுத்துகளைச் சுட்டியின் (Mouse) துணைகொண்டு தேர்வு செய்து வேண்டிய சொற்களுக்கு உரிய பொருளைக் காணும் வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அகராதி (www.agarathi.com/) என்ற பெயரில் சென்னை அண்ணாப் பல்கலைக்கழகம் சார்பாக ஒரு லட்சம் சொல்லடைவுகள் தொகுக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன. இதில் ஒரு சொல்லுக்கான முழு விபரமும் தமிழ், ஆங்கிலம் என்ற வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்திய மொழிகளுக்கான நடுவண் நிறுவன முயற்சிகள்

இந்திய மொழிகளுக்கான மத்திய நிறுவனம் (**Central Institute of Indian Languages**) அகராதிகள், சொற்களஞ்சியங்கள் போன்ற உயர்தர மொழிபெயர்ப்புக் கருவிகளை உருவாக்கும் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளது. 22 இந்திய மொழிகளில் இருமொழி அகராதிகளும் மின்-அகராதிகளும் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. பேச்சு வழக்கு பாணி, சூழலுக்கேற்ற இயல்பான வாக்கிய அமைப்பு ஆகியவையும், அதிகப்படியான எடுத்துக்காட்டுக்களும் மற்றும் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிற தனிச்சொற்களும், இடைச்சொற்களும், இவற்றின் பயன்பாடுகளும் இடம்பெற்றுள்ளது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் எட்டாவது பட்டியலில் உள்ள 22 இந்திய மொழிகளிலும் அகராதிகளைக் கொண்டுவரவும் சொல்வளங்கள் உருவாக்கத்தை விரிவுபடுத்தவும் என்.டி.எம் (N.T.M) பணியாற்றி வருகிறது.

சொல்லடைவு

பண்டய இலக்கியங்களான சங்க இலக்கியங்கள் தொல்காப்பிய நெறிகளைப் பின்பற்றி இயற்றப்பட்டுள்ள நிலையில் அவ்விலக்கியங்களை மக்களின் பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டுவந்தவர்களில் உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிடத்தக்க பணியை ஆற்றியுள்ளனர் என்றால் அது மிகையாகாது. பல்வேறு தொல்நூல் வசதிகள் பெருகியுள்ள இக்காலச்சூழலில் பல்வேறு பணிகளை எளிமையாகச் செய்ய முடியும். ஆனால் குறைந்த வசதிகளைக் கொண்ட காலகட்டத்தில் அந்நூல்களுக்கு உரை என்ற பெயரில் அரியசொற்களுக்குப் பொருள் சொல்லுதல், சொல்லடைவுகளைத்தொகுத்தல், பாடபேதம் சுட்டல் போன்ற அளப்பரிய பணிகளைச் செய்துள்ளனர் என்ற செய்தி போற்றுதற்குரியது. ஒரு சொல் ஒரு நூலில் எந்தெந்த இடங்களில் வருகிறது என்பதையும் முக்கிய கலைச்சொற்களும் நூலின் பின்பகுதியில் கொடுக்கப்படும். இந்த முயற்சியை எல்லா உரையாசிரியர்களும் தங்களது உரை மரபுகளில் இன்றியமையாது

பின்பற்றி இருப்பதையே அறியமுடிகிறது. சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவுகள் நூல் வழியில் அதிகம் உள்ளன. அவற்றை மின் ஊடகங்களுக்கு நாம் கொண்டுவரவேண்டும். மேலே குறிப்பிட்ட பாண்டியராஜன் மற்றும் முனைவர் க. உமாராஜ் போன்றோர்கள் சொல்லடைவுகளை உருவாக்கிக் கணினியில் வெளியிட்டு வருகிறனர்.

சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவுகள்

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைக் கற்றுக் கொள்பவர்களுக்கும், அவற்றில் ஆய்வினை மேற்கொள்பவர்களுக்கும், அவற்றின் சொல் அடைவு (Concordance) எனப்படும் சொற்களின் பட்டியல் ஓர் அவசியத் தேவையாகும். மேல் நாடுகளில், குறிப்பாக ஆங்கில இலக்கிய நூல்களில் பெரும்பாலானவற்றிற்கு இந்தச் சொல்லடைவுகள், தற்போது கணினியில் பயன்படுத்தும்படி அமைக்கப்பட்டுக் கிடைக்கின்றன. தமிழில் இந்த அறிய முயற்சியினை, மதுரையைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் பாண்டியராஜா அவர்கள் மேற்கொண்டு தந்துள்ளார்.

இவரின் சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவு <http://tamilconcordance.in/> என்ற முகவரியில் உள்ள இணையதளத்தில் அனைவரும் பயன்படுத்து வண்ணம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தளத்தில் சென்றவுடன், அறிமுகப்பக்கத்தினை அடுத்து, எதிர்கொள்ளும் மெனுவில் சொற்பிரிப்பு நெறிகள், தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை மற்றும் கம்பராமாயணம் ஆகிய பிரிவுகளில் சொல்லடைவுகள் கிடைக்கின்றன. இவற்றில் எது நமக்குத் தேவையோ, அதனைச் சொடுக்கி, உள்ளே சென்று அதற்கான இடங்களை கண்டு பயனடைய இயலும். எடுத்துக் காட்டாக, சங்க இலக்கியம் என்பதைச் சொடுக்கி, தொடரடைவு சங்க இலக்கியம் என்பதன் கீழ் அனைத்து தமிழ் எழுத்துகளும் அகர வரிசைப்படி கட்டமிடப்பட்டுள்ளன. நாம் எந்தச் சொல் தேடி அறிய வேண்டுமோ அதன் முதல் எழுத்தில் சொடுக்கினால், அந்த எழுத்தில் தொடங்கும் அனைத்துச் சொற்களும், அனைத்துச் சங்க நூல்களிலும் (பத்துப்பாட்டு + எட்டுத்தொகை) உள்ள வரிகள் காட்டப்படும். பின்னர் இதில் Alt+F கீசை அழுத்தி, நமக்கு வேண்டிய சொல்லை மட்டும் தேடிப் பெறலாம். எடுத்துக்காட்டாக “பே” என்ற எழுத்தை அழுத்த, நமக்குப் “பே” என்று தொடங்கும் சொற்கள் உள்ள வரிகள் அனைத்தும் காட்டப்படும். இதில் “பேயும் அறியா” என்று தேடல் கட்டத்தில்

அமைத்துத் தேடினால், அந்தச் சொற்கள் உள்ள வரிகள் மட்டும் கிடைக்கும். வரிகளின் முடிவில், அந்த வரி எந்த நூல், எந்தப் பாடல் எனக் காட்டப்படும்.

எடுத்துக்காட்டாக, அகம், குறுந்தொகை 304 என நூல், பாடல் எண் காட்டப்படும். சங்க இலக்கிய நூல்கள் அனைத்தின் பாடல்கள் பனுவலாக வேண்டும் எனில், முகப்புப் பக்கத்தின் வலது கட்டத்தில் அவை பட்டியலிடப்பட்டிருக்கும். அவற்றில் கிளிக் செய்து பாடல்களுக்கான டெக்ஸ்ட்டினைப் பெறலாம். எடுத்துக்காட்டாக, தொல்காப்பியம் என்பதில் கிளிக் செய்தால், மூன்று அதிகாரப் பிரிவுகளும், அவற்றின் கீழ் ஒன்பது இயல் பிரிவுகளும் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. தேவையானதைச் சொடுக்கிப் பனுவல்களைக் கண்டு எளிய முறையில் ஆய்வுக்கானத் தரவுகளைச் சேகரித்துப் பயன்படுத்த முடியும்.

இந்த அடைவினைத் தயாரிப்பது எளிமையான செயல் திட்டம் அல்ல. தனியொரு மனிதராய், பழந்தமிழ் இலக்கியத்திற்கு இதனைத் தயாரித்து வழங்கிய பேராசிரியர் பாண்டியராஜா, மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியில் துணை முதல்வராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். கணிதத்துறைப் பேராசிரியராகச் செயல்பட்டவர்.

இறுதியாக

தமிழ் இலக்கியத்தின் மேல் உள்ள ஆர்வம் காரணமாக, தமிழ் இலக்கியத்தினைக் கற்று, பின்னர் கணினியியல் கற்று, சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவுகளைத் தயாரித்துச் சிறப்பாகப் படைத்திருப்பது தமிழன்னைக்கு அவர் வழங்கிய புதிய அணிகலனாகும். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைக் கற்றுக்கொள்ளும் மாணவர்கள், ஆய்வு மேற்கொள்ளும் ஆய்வாளர்கள் மற்றும் பாடம் நடத்தும் பேராசிரியர்களுக்கு இந்தச் சொல்லடைவு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. தற்போது தமிழ் படிக்கும் மாணவர்களும் கணினி சார்ந்த அறிவினைப் பெற்று தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்குரிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள முன்வர இதுபோன்ற கருத்தரங்குகள் தமிழகமெங்கும் நடைபெறவேண்டும். காலத்தின் தேவைக்கேற்ப, புதிய வசதிகளையும், புதிய தொழில்நுட்பங்களையும் அறிந்து செயல்பட வேண்டிய காலகட்டத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை மறுக்கமுடியாது.

துணைசெய்த நூல்கள்:

1. பேரா.சுந்தர சண்முகனார், தமிழ் அகராதிக்கலை

துணைசெய்த தளங்கள்:

1. <https://ta.wiktionary.org/>
2. www.tamilvu.org/library/dicIndex.htm
3. www.agarathi.com
4. <http://tamilagarathi.our24x7i.com/>
5. <http://dsal.uchicago.edu/dictionaries/fabricius/>
6. <http://dsal.uchicago.edu/dictionaries/kadirvelu/>
7. <http://dsal.uchicago.edu/dictionaries/tamil-lex/>
8. <http://dsal.uchicago.edu/dictionaries/mcalpin/>
9. <http://dsal.uchicago.edu/dictionaries/winslow/>
10. <http://tamilconcordance.in/>

சோழநாட்டுச் சொல்லகராதியின் மொழிநடையின் அமைப்பு

முனைவர் மு.செல்வதுரை

இளநிலை ஆராய்ச்சி அலுவலர்
செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம்
சென்னை

முன்னுரை

மனிதனை மனிதனாக்குவது மொழி. மனிதனிடமிருந்து பிரிக்கமுடியாதா அளவுக்கு பின்னி பினைந்தது விளங்குவது மொழி. கிளைமொழி என்பது **Dialect** என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கேற்ற தமிழ் வடிவமாகும். கிளைமொழிகளின் பாகுபாடு அது வழங்கும் வட்டாரக் கிளைமொழி (**Regional Dialect**) சமூகக்கிளைமொழி (**Social Dialects**), சாதிக் கிளைமொழி (**Caste Dialect**), காலக்கிளைமொழி (**Temporal Dialect**), ஒரு மொழியை முழுமையாக அறிய வேண்டுமானால் அம்மொழியில் உள்ள இலக்கிய இலகணக்கங்கள் அறிந்து கொண்டால் மட்டும் போதது. அம்மொழி பேசும் மக்களையும் அனுகி அவர் பேசும் பேச்சுமொழியினையும் அறிய வேண்டும். தற்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் பேசப்படும் கிளை மொழிகளை, 'வட்டாரக் கிளைமொழி, சமூகக் கிளைமொழி, பொதுக் கிளைமொழி' என்றாற் போலப் பலவாறு பாகுபடுத்துகின்றனர் (கோ.சீனிவாசவர்மா- கிளை மொழியியல்). இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை வட்டாரக் கிளைமொழி, சமூகக் கிளைமொழி ஆகியனவாகும். வட்டாரக் கிளைமொழிகள். தமிழ்நாட்டில் வழங்கும் கிளைமொழிகளை அவை வழங்கும் வட்டாரத்தை அல்லது இடத்தை வைத்து மொழியியலார் நான்கு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கின்றனர். அவற்றுள் தஞ்சை, திருச்சி, கரூர், அரியலூர், பெரம்பலூர், நாகப்பட்டினம், கடலூர் போன்ற மாவட்டங்களில் பயன்படுத்தும் இச்சொற்கள் தொகுத்துள்ளேன்.

தமிழ் மொழியில் வெளிவந்துள்ள வட்டார சொல்லகராதி

தமிழில் முதல் வட்டார வழக்கு அகராதி கி.ராஜநாராயணனால் உருவாக்கப்பட்டது. கரிசல் வட்டார வழக்கு அகராதி¹. அகரம் வெளியீடு அதன் பின் பெருமாள் முருகன் கொங்கு வட்டார வழக்கு அகராதியையும், கண்மணி குணசேகரன் கடலூர் வட்டார வழக்கு அகராதியையும் முனைவர் அ.கா.பெருமாள் நாஞ்சில்நாட்டு வட்டார வழக்கு அகராதியையும் சபாஷ் சந்திரபோஸ் தஞ்சை மாவட்ட

வட்டார வழக்கு அகராதியையும் உருவாக்கியுள்ளனர். அனைத்துமே தமிழினி வெளியீடு செட்டிநாட்டு வட்டார வழக்கு அகராதி பழனியப்பா சுப்ரமணியனின் தொகுப்பில் வெளிவந்துள்ளது. இச்சொல்லகாராதியில் சோழநாட்டுச் சொல்லகராதி என்று தலைப்பு கொடுத்தலும். ஆவை வழங்கும் பகுதிகள் பரந்து விரிந்த பகுதியாகும். சொல்லகாராதியில் 6950 சொற்களைத் தொகுத்து கொடுத்துள்ளேன். அவைகளில் 5492 பெயர்ச்சொற்கள், 1458 வினைச்சொற்களைத் தொகுத்து கொடுத்துள்ளேன். அவைகளை மொழியியல் அடிப்படையில் பேச்சுவழக்கு+ இலக்கண குறியிடு+ எழுத்து தமிழ்+ பேச்சுவழக்கு தொடரியல் என்ற முறையில் தொகுத்து பதிவு செய்துள்ளேன்.

சமுதாயம்

மக்கள் பேசும்மொழி அவர்கள் வாழ்கின்ற சமூகச் சூழ்நிலையின் அடிப்படையில் அமைகிறது. நாம் தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மொழி வழங்கும் சூழ்நிலையில் வளர்கின்றன. ஒருவர் தன் பிறந்த நாட்டில் மொழி வேறு எதுவாக இருந்தாலும் அவர் தன் தாய் மொழியை நன்கு பேசக் கற்றுக்கொள்கிறார். இரு வெவ்வேறு மொழிக் குழுவினர் தொடர்பு கொள்ளும் பொழுது அவர்களுடைய மொழிகளும் பண்பாடுகளும் தொடர்பு கொள்ளு கின்றன. பண்பாடு, சமயம், நம்பிக்கை ஆகியவை மொழியை உள்ளடக்கியதாகவும் மொழி பண்பாட்டை விளக்கும் கருவியாகவும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையனவாக அமைந்துள்ளன.

இரு மொழிகளைப் பயன்படுத்தும் ஒரு சமுதாயத்தை அல்லது குழுவினரைப் பற்றி நன்கு அறிய வேண்டுமானால் அவர்களின் வழக்காற்று சொற்களை முழுமையாக அறியவேண்டும், அவர்களிடம் இரு மொழிகளும் எவ்வாறு பயன்படுகின்றது என்ற செய்தியும் இன்றியமையாதது. இருவேறு மொழி குழுக்கள் தொடர்பு கொள்ளும் பொழுது இருமொழியம் உருவாகின்றது. குழுக்கள் பிளவு படுவதால் இருவேறு கிளைமொழிகள் வழங்கும் சிறு குழுக்களாக இயங்க நேரிடும், ஒரிடம் விட்டு மற்றோர் மொழி வழங்கும் இடத்திற்கு குடியேறுவதால், தம் தாய்மொழியுடன் குடியேறிய இடத்தின் மொழியையும் கற்று, நாளடைவில் இருமொழிக் குழுவினராக மாறுவார்கள்

இருநிலை வழக்கு

ஒரு மொழியின் எழுத்து வழக்கும் பேச்சு வழக்கும் நிரந்தரமாக ஒன்றுக்கொன்று துணையாகவும், தனித்தனி சமூகச் சூழ்நிலைகளில் பயன்படுமானால் அந்த நிலையை “இருநிலை வழக்கு” (Diglossia) எனலாம். சமுதாயத்தில் நீண்டகாலமாக இலக்கியப் பாரம்பரியமும், மதச்சார்பான இலக்கியங்களும், மக்கள் பேசும் மொழியில் அல்லது தொடர்புடைய மொழியில் அமைந்திருக்க வேண்டும்.

மொழிவழக்கு என்பது தமிழைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு வகையாக அமையும் ஒன்று உயர்வழக்கு, பிறிதொன்று பேச்சுவழக்கு, உயர்வழக்கு கல்வி சார்ந்த மொழியாகும். தமிழ் மொழியானது உயர்வழக்கையும் பேச்சுவழக்கையும் கொண்ட ஓர் இரட்டைவழக்கு மொழியாகும். உயர் வழக்காகிய கல்வி மொழி என்பது தமிழில் நெடிய வரலாற்றைக் கொண்டதாகும், தமிழை பொறுத்தவரையில் கல்வி மொழிக்கும் பேச்சுமொழிக்கும் ஓர் இடைவெளி இருந்துகொண்டதான் இருக்கிறது. இரட்டைவழக்கு மொழிகளைப் பொறுத்தவரையில் உயர் வழக்காகிய கல்வி மொழியில் நிகழும் மாற்றங்கள் பேச்சுமொழியின் தாக்கங்களாகக் கருதக்கவையாகும். (கோதண்டராமன், இரா. 2004. தமிழெனப்படுவது, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.)

உயர்ந்தோர் வழக்கு

செவ்வியல் வழக்கும், பேச்சுவழக்கும், இவை இரண்டும் இக்கால இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இலக்கணம் வகுத்தல் என்று வரும்போது எந்த வழக்கை கருத்தில் கொள்வது என்ற கேள்விவரும், செவ்வியல் வழக்கு பேச்சுவழக்கு இரண்டுக்கும் தனித்தனியாக இலக்கணம் வகுக்கும்போது இந்தச் சிக்கல் எழ வாய்ப்பில்லை. ஆனால் இக்காலத் தமிழுக்கு எழுதப்படும் இலக்கணம் மொழியின் பலமுகங்களையும் புலப்படுத்துவதாக அமைய வேண்டுமாயின் பேச்சு மொழியையும் செவ்வியல் மொழியையும் ஒருங்கிணைக்கும் ஒரு நிலையை இலக்கண ஆசிரியரின் மேற்கொள்ள வேண்டும். உயர்ந்தோர் வழக்கு ஆக்கபூர்வமான மதிப்பீடாக உயர்ந்த நிலையில் கருத்தில் கொண்டாலும், மொழி என்பது செவ்வியல் வழக்கு, பேச்சுவழக்கு இரண்டையும் உள்ளடக்கியதாகும் மொழி என்பது பல பேச்சுமரபுகளின் தொகுப்பாகும், ஒவ்வொரு பேச்சு மரபும் அது சார்ந்த மொழியின் ஒரு குறிப்பிட்ட பேச்சுக் குழுவுக்குரியதாகும் உள்ளது. ஒவ்வொரு பேச்சு மரபுக்கும் ஒவ்வொரு பேசும் குழுவிற்கும் பின்புலமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு பேச்சுக்

குழுவினும் நிகழும் பேச்சு மரபுகள் ஒரு கிளை மொழியாக (Dialect) இனங்காணப்படுகிறது. மொழியில் நிகழும் மாற்றங்கள் அனைத்தும் உண்மையில் பேச்சு வழக்கினவாகிய கிளைமொழிகளில் நிகழும் மாற்றங்களே, எனவே ஒரு மொழிக்குரிய கிளைமொழிகள் அனைத்தும் மொழி வளர்ச்சியில் நிகழ்ந்த, நிகழக்கூடிய படிநிலைகளாகும்.

வட்டார வழக்கு

பொது வழக்கு என்பது பல வட்டாரங்களில் மீது படர்ந்து செல்வது. ஆனால் வட்டார வழக்கு என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் மட்டுமே இயல்பான வழக்காகக் காணப்படுவது. இதன் சூழல் சிதறல் அடைந்து வேறொரு வட்டார வழக்குக்கு உரிய நிலப்பகுதியிலும் இதன்னுடைய தாக்கம் காணப்படுகிறது குறிப்பாக 'மள்ளாகொட்டை' என்பது நடுநாட்டு வழக்காகவும் *கள்ள கொட்டை, வேர்கடலை, நிலைக்கடலை* என்பது சோழநாட்டு வழக்காகவும் காணப்பட்டாலும் முன்னால் சொல்லப்பட்ட மள்ளாகொட்டை' விருத்தாசலம் பகுதியிலும் காணலாம். மொழியானது மனிதன் வாழ்மிடம், தட்பவெப்ப நிலை, அன்றாட வாழ்க்கை ஆகியவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது. இயற்கைச் சூழல், போக்குவரத்துக் காரணமாக, ஒரே மொழி பேசும் குழுவினரிடையே மொழியை ஒலிப்பதில் வேறுபாடுகள் தோன்றுகின்றன. இதனால் ஒரு மொழியிலிருந்து கிளை மொழிகள் தோன்றுகின்றன. இத்தகைய கிளை மொழிகள் வட்டார வழக்கு என்று அழைக்கப்படுகின்றன. சங்க காலத்திலேயே வட்டார வழக்கு இருந்தமைக்கான சான்றுகள் உள்ளன. *பன்றி நாடு, குட்ட நாடு, குடநாடு, அருவா வடதலை நாடு என்று செந்தமிழ்சேர் பன்னிருநிலம்* என்ற நாட்டுப் பிரிவினையானது வட்டார அடிப்படையில் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில் பின்னர் உரையாசிரியர்கள் ஒரு உயிரினம் அல்லது ஒரு பொருளைக் குறிப்பிடும் பெயரானது நாட்டினுக்கு நாடு வேறுபடுகிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இன்று தமிழ்நாட்டினை வட்டார வழக்கு மொழி அடிப்படையில் ஐந்து பிரிவுகளாக மொழியியலாளர் பிரிக்கின்றனர். இவ்வாறு பிரிக்கப்படும் பிரிவினை நுட்பமாக ஆராய்ந்தால், ஒவ்வொரு பிரிவினுக்குள்ளும் குறைந்தபட்சம் மூன்று பிரிவுகள் இருப்பதனைக் கண்டறிய முடியும். நெல்லை வழக்குத் தமிழுடன் குமரி மாவட்டத் தமிழ் வேறுபடுகிறது. குமரி மாவட்டத் தமிழுடன் நாஞ்சில் நாட்டுத் தமிழ் வேறுபடுகிறது. இவ்வாறு பல்வேறு வட்டார வழக்குகள் நிரம்பிய தமிழகத்தினைக் காணமுடிகின்றது. எழுத்து

வழக்கென்னும்போது தமிழகமெங்கும் பொதுத் தமிழே வழக்கிலுள்ளது. பேச்சு வழக்கு வட்டாரந்தோறும் மாறுபடும் நிலையில், ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் தனிப்பட்ட சொற்களஞ்சியத்தினைத் தொகுக்க முடியும். இது தவிர, கரிசல் வட்டார வழக்குச் சொற்கள், கொங்கு வட்டாரச் சொற்கள், செட்டிநாட்டு வழக்குச் சொற்கள், நாஞ்சில் நாட்டுச் சொற்கள் என்று ஏதோ ஒரு அடையாளத்தினை முன்னிறுத்தி, ஒரு குறிப்பிட்ட புவியியல் பகுதியை வட்டாரமாக அடையாளப் படுத்துவது சொற்கள் சார்ந்தது ஆகும். இத்தகைய வட்டாரங்களில் புழங்கும் வட்டார வழக்குச் சொற்கள் தொகுக்கப்பட்டு, தனி நூலாக அண்மையில் வெளியாகியுள்ளன. இவை போன்ற நூல்களும் கள ஆய்வின் மூலம் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் சேகரிக்கப்படும் சொற்கள் மூலங்களாக விளங்குகின்றன.

சாதி வழக்குச் சொற்கள்

இந்தியாவில் வாழும் மக்கள் சாதி அடிப்படையில் பிளவுண்டுள்ளனர். ஒவ்வொரு சாதியினரும் தனித்த அடையாளத்தினைப் பின்பற்றுவதில் போட்டியிடுகின்றனர். குறிப்பிட்ட சாதிக்குள் மட்டும் மணஉறவு கொள்வதால், அவர்களிடையே நிலவும் பேச்சு மொழி தனித்து விளங்குகிறது. தமிழகத்தில் பெரும்பான்மையாக மாவட்டத்தில் வாழும் வன்னியர் சாதியினரின் மொழியானது தனிப்பட்ட வழக்குடையது. இவர்கள் பல்லாண்டுகளாக ஒரே புவியியல் எல்லைக்குள் வாழ்ந்து வருவதால், இவர்களுடைய மொழியானது தனித்து விளங்குகிறது. உறவுமுறைச் சொற்களில் ஒவ்வொரு சாதியினரும் ஒவ்வொரு விதத்தினைப் பின்பற்றுகின்றனர். அப்பாவின் அப்பாவை அப்பச்சி, அய்யா, பாட்டையா, தாத்தா, அப்பப்பா போன்ற சொற்களில் ஏதோ ஒன்றினால் அழைப்பது ஒவ்வொரு சாதியினரிடமும் தனித்துக் காணப்படுகிறது.

சமய வழக்குச் சொற்கள்

சமய அடிப்படையிலும் தமிழானது தனித்த அடையாளத்துடன் வழக்கிலுள்ளது. ஏறக்குறைய 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிறிஸ்தவ வேத மறையான விவிலிய காணப்படும் சமஸ்கிருதம் தழுவிய சொற்கள், இன்றும் கிறிஸ்தவர்களிடையே வழக்கிலுள்ளன. கிறிஸ்தவர்கள் வழிபாட்டுக் கூட்டங்களிலும் ஜெபக் கூட்டங்களிலும் பயன்படுத்தும் தமிழ்ச் சொற்கள் அவர்களால் மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவர்கள் இறைவனிடம் அருள் வேண்டி மன்றாடும் பல சொற்கள் இன்று பொதுத் தமிழில் வழக்கிறந்து விட்டன. என்றாலும் அத்தகைய

சொற்களுக்கு நிகரான புதிய சொற்களை வழிபாட்டில் பயன்படுத்த அவர்கள் தயாராக இல்லை. விவிலியத்தில் உள்ள சொற்கள் புனிதமாக்கப்பட்டு விட்டன.

தொழில் வழக்குச் சொற்கள்

ஒருவர் செய்கின்ற தொழில் காரணமாக அவர் தொழில் செய்யும் வட்டாரத்தில் தனிப்பட்ட சொற்களைப் பயன்படுத்துவது இயல்பாகும். அடிப்படைத் தொழில் நுட்பம் சார்ந்து கைவேலைக்கு முக்கியத்துவம் தரப்படும் மரவேலை, சிற்பவேலை, இரும்பு வேலை, கொத்து வேலை போன்ற வேலை செய்திடும் தொழிலாளர்கள் தாங்கள் புழங்கிடும் கருவிகள், தொழில்நுட்பம் சார்ந்த வேலையினுக்குத் தனிப்பட்ட சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். உழவர்கள், மீனவர்கள், உப்பளத் தொழிலாளர்கள், கோயில் அர்ச்சகர்கள் போன்றோரும் தொழில் அடிப்படையில் சொற்களைப் பயன்படுத்து கின்றனர். புதிய சொற்கள் உருவாக்கிட வேண்டும்போது, ஏற்கனவே தொழிலாளர்கள் கைவினைஞர்கள் பயன்படுத்தும் சொற்களைப் பயன்படுத்துவது ஏற்புடையது. ஏனெனில் இத்தகைய சொற்கள் ஏற்கனவே தமிழில் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினரிடம் மட்டும் வழக்கிலிருந்தவை என்பதனால், அவற்றைப் பொதுத் தமிழில் கொண்டு வரும்போது விரைவில் பரவலான ஏற்பு கிடைத்து விடும்.

பல வட்டார வழக்குச் சொற்கள் பொதுவானவையே. சில சொற்கள் மூலம் அவை தொடர்பான சொல் வழக்குக் கதைகள் நினைவுக்கு வருகின்றன. சில சொற்கள் வழங்கப்பட்டுவந்த சடங்குகளுக்குச் சான்றாக இருக்கின்றன. உதாரணம் 'துடுப்புக்குழி' என்ற சொல். குழந்தைப் பேறு முடிந்து, வீட்டின் பின்புறம் அந்த நஞ்சையும் கொடியையும் குழி தோண்டிப் புதைத்து, அந்த இடத்தை வேலியிட்டு மறைப்பது வழக்கம். அந்த இடத்தில் தாய், பதினாறுநாள் தீட்டுக் கழியும் வரை குளிக்க வேண்டும் என்பது சடங்கு. அந்தக் குழியை யோனி தெய்வத்தின் வடிவமாக வணங்குகின்றனர்.

சோழநாட்டுச் சொல்லகராதியில் கூறிப்பிட்டுள்ள சொற்கள்

அக்கடாண்ணு, வி. ஓய்வாக அமர்ந்து இருப்பது. நான் அக்கடாண்ணு இருந்தாலும் பசங்களுமெ நம்மளெ சுத்தி சுத்திய வராங்கெ.

அங்கணமா, பெ. தனித் தனியாகாப் பிரித்தல் சண்டெ நடக்குறெ எடெத்துக்கு வந்தா அங்கணம் அங்கணமா பிரிச்சி புடுவென்.

அங்கணமா, வி. சுவரில் பிளவுப்பட்டிருப்பது. ஊட்டு செவுரு அங்கணம் அங்கணமா வெடிச்சியிருக்கு பாத்து குடியிருங்கெ.

- அங்கமெ,** பெ. மனித உடல் முழுவதும். எங்கெ அண்ணன் செத்தெ சேதீயெ கேட்டெ ஓடெனெ அங்கமெ ஆடிபோச்சி.
- அங்கமெ,** பெ. வயிற்றுப்பகுதி. செஞ்செ செயலெ பாத்தா அங்கமெ எரியுதடா நீ வாழ்க்கெயிலெ நல்லவெ இருக்கமாட்டெ.
- பட்டி முண்டெ,** பெ. அதிகம் பேசும் பெண்கள். அவளெ ஒரு பட்டி முண்டெ, அவெ கிட்டெயா, இவெ வாய கொடுத்தா மீளவெ முடியாதெ.
- பட்டெ அவரெ,** பெ. கொடியில் காய்க்கும் அவரை காய் வகையில் ஒன்று, ஊட்டுலெ இருக்க, பட்டெ அவரெக்காய பறிச்சி கொழம்பு வயி.
- பட்டெ கொலுசு,** பெ. பெண்கள் காலில் அணியும் பட்டெ கொலுசு வகை, அவெ போட்டிருக்க பட்டெ கொலுசு, அழாகா இருக்கு.
- பட்டெ செயின்,** பெ. பெண்கள் கழுத்தில் அணியும் பட்டெ செயின் அணிகலன் ஒன்று, அவெ போட்டிருக்க பட்டெ செயின், அழாகா இருக்கு.
- பட்டெ செலெ,** பெ. மரத்து மேல் உள்ள அழுக்கை எடுக்கும் உப்பு தால் அட்டெ, பீரோ மரத்தெ பட்டெ செலெ போட்டு தீட்டு, பெயிண்டு அடிகணும்.
- பட்டெ தண்ணி,** பெ. கருவேலம் பட்டெ நாட்டு மருந்து பொருள்கள் சேர்த்து காய்ச்சும் சாராயம், இங்கெ பட்டெ தண்ணி கொஞ்சம் கெடக்குமா?.
- பட்டெ தீட்டு,** பெ. ஏமாற்றுதல் அவன் வந்தா எல்லாரயும் பட்டெ தீட்டி புட்டு போயி உடுவான், கெட்டியாம புடிச்சிக்கோ.
- பட்டெ நடவு,** பெ. ஒழுங்கா நேருக்கு நேராக நடவு செய்தல் நெல்லு நாத்த பட்டம் போட்டு, நடவு செஞ்சி போடு.
- பட்டெ பேரு,** பெ. நிலையான பெயரை அடுத்து இகழ்ச்சியாய் அழைக்கும் பெயர்கள் அவுங்கெல்லாம் குமாருன்ன கூப்பிடாமே என் பட்டெ பேரெ சொல்லி கூப்புடுராங்கெ, கருவாயண்ணூ பட்ட பேரு வச்சிருக்கொம்.
- பட்டெ போர்லெ,** பெ. பகல் நேரத்தில் முருகன் ஊட்டிலெ பட்டெ போர்லெ திருட்டு போயி புட்டென, யாராவது திருடன பாத்திங்களா?.
- பட்டெ போரு,** பெ. பகல் நேரம் நெலா பட்ட போரு மாதிரி அடிக்குது, இதுலெ என்னெ பயம் எனக்கு.
- பட்டெ மொளா,** பெ. காய்ந்த மிளகாய்கள் நீ கரெஞ்செ கூழெ குடிக்கெ, ஏதாவது பட்டெ மொளா இருந்தா எடுத்தாங்கெ.
- பட்டெ வடு,** பெ. புண்கள் ஆறிவருதல் அவென் தொடெயிலெ இருந்தெ செரங்கு, இப்போ தான் பட்டெவடுது.

- பட்டெ**, பெ. சிறு சோற்று அளவு முறைகள்; எனக்கு ரெண்டு பட்டெ தயிரு சோறு வாங்கி வா, பசிக்கு சாப்புடணும்.
- பட்டெ**, பெ. சிறு சோற்று அளவு முறைகள் எனக்கு ரெண்டு பட்டெ தயிரு சோறு வாங்கி வா, பசிக்கு சாப்புடணும்.
- பட்டெ**, பெ. மரத்தோல்கள் நெரெயா புளியம் பட்டெய அள்ளி வா, சூட்டு கோலுக்கு நெருப்பு போடணும்.
- பால் கட்டு**, பெ. குழந்தைக்கு தொடர்ந்து பால் கொடுக்கமல் தேக்கி வைத்து மார்புப் பகுதி வலித்தல் நான் காலெயிலெருந்து புள்ளெக்கி பால் கொடுக்கெலெ, பால் கட்டி கிட்டு மார்லெம் வலிக்கிது.
- பால் கருக்கா**, பெ. பதரு நெல் வகைகள் இந்தெ வருசம் நெல்லு எல்லாமெ பால் கருக்காய போச்சி, சாப்பட்டக்கெ வழியிலெ.
- பால் கருது**, பெ. பால் பிடிக்கும் பருவத்து வரும் நெற்கதிர்கள் நெல்லு தானு பால் கருது இருக்கு, எருவு கொஞ்சம் போடு.
- பால் கவுச்சி**, பெ. தாய்க்கும், குழந்தைக்கும் இருவர் இடமும் வரும் பால் வாசனை, அவெ மேலெ பால் கவுச்செ போகலெ, அதுக்குள்ள மூனு மாசம் முழுவாமெ இருக்குறா.
- பால் கறவெ**, பெ. பசு மாட்டில் பால் கறத்தல் எங்க ஊட்டுலெ எந்த மாசெமும், பால் கறவெ கறந்து கிட்டெ இருக்கும்.
- பால் காட்டாமுணுக்கு**, பெ. காட்டமுணுக்கு செடிகள் எங்கெ கொல்லெ நெரெயா பால் காட்டாமுணுக்கு இருக்கு.
- பால் கொழுகட்டெ**, பெ. பால் கொண்டு செய்யும் கொழுகட்டெ வகையில் ஒன்று ஆடி கடெ வெள;ளிக்கு, ஒனக்கு பால் கொழுகட்டெ செஞ்சி தறன்.
- பால் சொறா கருவாடு**, பெ. தாய்பால் அதிகம சுறக்க சமைத்து கொடுங்கும் கருவாடு; நீ சேக்கணம் சந்தெக்கி போனா, எனக்கு பால் சொறா கருவாடு வாங்கியா.
- பால் தெளி**, பெ. ஒருவர் இறந்த மறுநாள் எரிந்த, புதைந்த இடத்தில் பால் தெளித்து செய்யும் சடங்கு முறைகள் தாத்தாவுக்கு நாளெக்கி பால் தெளி, வந்துடு.
- பால் நண்டு**, பெ. மென்மையான ஒரு உடைய நண்டு வகைகள் யாருமெ பால் நண்டெ கொழெம்பு வச்சி, திங்கெ மாட்டா.
- பால் பீச்சு**, வி. ஆட்டில் பால் பிய்ச்சுதல் பள்ளெயாட்டெலெ இருக்க பாலெ கொஞ்சம் பீச்சி கண்ணாக்கு போடு, கண்ணு வலி கொறெயும்.
- பால் பொறெ ஊத்து**, வி. நன்கு காய்ச்சியப் பாலை மோராக உறைய வைத்தல் பாலெ காச்சி பொற ஊத்தி வை, காலெயிலெ மோரு வேணும்.

பால் மடி, பெ. பால் கறக்கும் இடம் இந்தெ பசு மாட்டுகு பால்மடி பெருசா இருக்கு, நெரயா பால் கறக்கும்.

பால் முறிஞ்சி போச்சி, வி. பால் பயன் படுத்த முடியதவை எல்லா பாலுமெ முறிஞ்சி போச்சி, வேர பாலு வாங்கி காச்சி கொடு.

பாலாடெ, பெ. காய்ச்சிய பால் மேல் படர்ந்திருக்கும் பாலாடை எல்லா பாலெயும் பாலாடெ வரெ வரெக்கும் காச்சிபுடு.

பாலாடெ, பெ. குழந்தைகளுக்கு மருந்து, பால் கொடுக்கும் சங்கு வடிவத்தில் ளளி, ஈயத்தால் செய்யப்பட்டது புள்ளெக்கி பால் கொடுக்கனும், பாலாடெ எடுத்து கொண்டா.

முடிவுரை

வட்டார வழக்கு மொழியானது அங்கு நிலவும் தன் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் இயல்பாக மாற்றம் கொள்ளும்போது புதுமையான தாக்கதை உண்டுபன்னி ஒப்புமையாக்கத்தின் மூலம் தன் ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்திக் கொள்ளும். உயர்ந்த வழக்கு, பேச்சு வழக்கு, இரண்டும் இரட்டைவழக்காக பயன்பாட்டில் உள்ளது. இலக்கிய வழக்கு உயர்வழக்கா இருந்தாலும் அன்றாடம் பேசப்படும் பிறிதொறு வழக்கு பேச்சுவழக்கு வழக்காக பயன்படுகிறது என்பது குறிப்பிடதக்கது.

**பதினெண் கீழ்க்கணக்கு அகத்திணை நூல்களும்
குறிஞ்சிநில மக்களின் இனக்குழு வாழ்வியலும்**

முனைவர் ப.கோமளா

முனைவர் பட்ட மேலாய்வாளர் (U.G.C)

மாநிலக்கல்லூரி

தமிழ்த்துறை

சென்னை

நீதி நூல்கள் தோன்றிய காலத்திலேயே, கார் நாற்பது, ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, கைந்நிலை போன்ற அகநூல்கள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் ஐவகை நில வாழ்வியலைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டுள்ளன. மேலும் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், பாலை, நெய்தல் நில வாழ்வியலைப் பதிவுசெய்வதாக இந்நூல்கள் அறியப்படினும் குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு போன்ற நூல்களின் வாசிப்பில் கிடைக்கும் அனுபவத்தினை இவற்றில் பெறமுடியவில்லை. கூறியது கூறல் மரபினை நினைவூட்டுவதாகவே இந்நூல்களின் வாசிப்பு அனுபவம் அமைந்துள்ளது. சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்களில் இடம்பெற்றிருக்கும் சொற்களுக்கும் கீழ்க்கணக்கு அகப்பாடல்களில் இடம்பெற்றிருக்கும் சொற்களுக்குமிடையில் கூட நீண்ட இடைவெளி இருப்பதைப் பார்க்கமுடிகின்றது. எளிமையான வாக்கிய அமைப்பினைப் பெற்றிருப்பதால் பாடலுக்கான உரையைப் பார்க்காமலேயே பாடலின் பொருளை உணரக்கூடிய தன்மையினைப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு அகநூல்கள் பெற்றுள்ளதை அறியமுடிகின்றது. இந்நிலையில், சங்க இலக்கியங்களின் எச்சங்களாகக் கருதப்படும் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் அகத்திணை சார்ந்த நூல்களில் மட்டும் இடம்பெற்றிருக்கும் குறிஞ்சிநில இனக்குழு மக்களின் வாழ்வியலை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

காடழித்துப் பயிர்செய்தல்

அன்பின் ஐந்திணைகள் என்று குறிப்பிடப்படும் திணைகளில் முதலாவதாக உள்ளது குறிஞ்சித்திணையாகும். ஐந்து திணைகளில் முதலாமிடத்தைப் பெற்றுள்ள இக்குறிஞ்சித் திணை மலையும் மலைசார்ந்த பகுதியுமாகும். இக்குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழும் குறவர்கள் மரம், செடி, கொடிகளை வெட்டி ஒழுங்குபடுத்தி உழவுத் தொழிலைச் (ஐந்திணை ஐம்பது.18) செய்துள்ளனர். சந்தன மரங்களை வெட்டி

அகற்றிவிட்டுக் காட்டைத் திருத்தித் தினை விதைத்த இக்குறிஞ்சி நிலக் குறவர்கள், சரியான மழை பெய்யும் காலத்தை நோக்கியே விதைப்பாடு (திணைமாலை நூற்றைம்பது.1) செய்துள்ளனர்.

குளிர்ந்த தகர மரம், மகிழ்மரம் என்னும் இவைகளைப் பயனில்லாத புதர்களைப் போல் விரும்பாமல் வெட்டியெறிந்து உழுது, பண்படுத்திச் செந்தினை விதைப்பர் என்று திணைமாலை நூற்றைம்பது குறிப்பிடுகின்றது (தி.மா.நூ.24). மேலும், மேகம் வந்து தங்கும் இயல்புடைய சந்தன மரங்கள், விசை என்னும் பெயர் கொண்ட மரங்கள் வேங்கை மரங்கள், அகில் மரங்கள், தேவர் உலகத்தையும் தீண்டும் தன்மையுடைய சுரபுன்னை மரங்கள் ஆகியவற்றை அடியோடு வெட்டி வீழ்த்திவிட்டு காட்டினை அழித்துத் தினைப் பயிர் செய்துள்ளனர் என்பதை,

மேகந்தோய் சாந்தம் விசைதிமிக காழகில்
நாகந்தோய் நாக மெனவிவற்றைப் — போக
ஏறிந்துழுவார்.....(தி.மா.நூ.28)

என்று திணைமாலை நூற்றைம்பது குறிப்பிடுகின்றது.

தினைப்புனம் காத்தல்

குறிஞ்சி நிலம் எப்போதும் தினைக் கதிர்கள் விளையும் செழிப்பான பகுதியாகவே அறியப்படுகின்றது. இங்கு காடழித்தல் உழுது பயிர் செய்தல் போன்ற பணிகளை ஆண், பெண் மேற்கொண்டாலும் மலைப்பகுதியில் விதைத்த தினைப்பயிர்கள் விளைந்து கதிராக நிற்கும்போது அதனைப் பாதுகாக்கும் பணியில் இளம்பெண்கள் இருந்துள்ளனர். இதனால் ஆண், பெண் இருவருக்குமான பணிப்பகுப்பினை அறியமுடிகின்றது.

நீண்ட கதிரினையுடைய தினைக்கதிர்களை வளைந்த வாயினையுடைய கிளிகள் கவரும் என்பதால் தினைப்புனம் காப்பதற்காகப் பெண்கள் அனுப்பப்பட்டுள்ளனர் (ஐந்திணை ஐம்பது.12, ஐந்திணை எழுபது.13). கிளிகள் மட்டுமல்லாது மலைப்பகுதிகளில் விதைக்கப்பட்டுள்ள ஐவன நெல்லை யானைகளும் வந்து தின்று சென்றுள்ளன (ஐந்திணை எழுபது.12) என்பதை அறியமுடிகின்றது.

சந்தன மரங்களை வெட்டி உழவுத் தொழிலால் பண்படுத்தப்பட்ட மலைப் பக்கத்தின்கண் பயிரிடப்பட்ட தினைப்புனத்தில் சந்தன மரக்கட்டைகளை ஊன்றி பரணாக அமைத்து,

அதில் ஏறி திணையைக் கவர வரும் கிளிகளை விரட்டியுள்ளனர். இதனை,

சாந்த மெறிந்துமுத சாரற் சிறுதினைச்
சாந்த மெறிந்த விதண்மிசைச் - சாந்தங்
கமழக் கிளிகடியங் கார்மயி லன்னா (தி.மா.நூ.3)

என்ற திணைமாலை நூற்றைம்பது பாடல் வரிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

தேனழித்தல்

தினை விதைத்தல், செந்நெல் விளைவித்தல் பணிகள் மட்டுமல்லாமல் குறவர்கள் தேனழிப்பிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பதைக் குறிஞ்சிநில வாழ்வியலில் பார்க்கமுடிகின்றது. வேடுவர் தேனினைக் கைக்கொண்டு செல்ல, கீழே வீழ்ந்து கிடக்கின்ற தேனிரால்களை மாண்களின் கன்றுகள் தம் குளம்புகளினாலே மிதித்து உழக்கும் (ஐந்திணை எழுபது.10) என்கிறது ஐந்திணை எழுபது. வேடுவர் தேனழிக்கும் தொழிலை மேற்கொள்ளும் போது தேனிரால்களை அங்கேயே போட்டுவிட்டுச் செல்வர் என்பதை இச்செய்தியினால் அறியலாம். மேலும், கானவர்கள் மலை முழுவதும் தேடி அழித்த தேனை விற்பனை செய்யாமல் தாமே உண்டதைத் திணைமாலை நூற்றைம்பது (திணைமாலை நூற்றைம்பது.23) குறிப்பிடுகின்றது.

குறவர்கள் தம் பெரிய கைகளால் தேனீக்களை ஓட்டிவிட்டுத் தேன் கூட்டினை எடுத்து அதன்கண்ணுள்ள இனிய தேனை உண்டுள்ளதைக் கைந்நிலை (கைந்நி.8) குறிப்பிடுகின்றது.

வெறியாட்டு

குறிஞ்சிநில வாழ்வில் வெறியாட்டு முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. காதற்வயப்பட்ட தலைவியின் நிலையினை அறியாத செவிவித்தாய் தலைவிக்கு ஏதோ நோயுற்றதென்றெண்ணி வெறியாட்டிற்கு ஏற்பாடு செய்யும் நிகழ்வினைக் குறிஞ்சித் திணையில் பார்க்கலாம். இவ்வாறு செய்யப்படும் வேலன் வெறியாட்டால் தோழி அறத்தொடுநிலையினை மேற்கொண்டு தலைவியின் காதலை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

தலைவி கொண்ட களவினை உணராமல் செவிவித்தாய் வேலன் வெறியாட்டினை நிகழ்த்தி தலைவிவினது நோயினைப் போக்குதற்கு முற்படுகின்றாள். இதனால் தெய்வமானது தலைவியைத் துன்புறுத்தியது என்று நம்புகின்ற செவிவித்தாய், வேலாயுத்தைக் கையிற்கொண்டு வெறியாடுபவனாகிய பூசாரியை வரவழைத்து, ஆட்டுக் குட்டியினைப் பலியிட்டு அதன் குருதியினை நாற்புறமும்

தெளித்து முருகனுக்குப் பூசையிடுதலாகிய வெறியாடுதலில் ஈடுபட்டு வருந்தி நிற்பதைக் காணமுடிகின்றது (ஐந்திணை ஐம்பது.20).

மேனி வாட்டமுற்ற தலைவியைக் கண்ட செவிலித்தாய் இது தெய்வத்தாலானது என்று கருதி, வெறியாட்டு நிகழ்த்துவோனை அழைத்து வந்து வெறியாட்டு நடத்த முற்பாட்டாள் (ஐந்திணை எழுபது.13) என்பதை ஐந்திணை எழுபது பதிவுசெய்துள்ளது. இவ்வெறியாட்டில் ஆட்டுக்குட்டி பலியாகக் கொடுக்கப்படுவது குறிப்பிடப்படுகின்றது.

தலைவியின் நோயைத் தீர்ப்பதற்காக வெறியாட்டிற்காக கொண்டுவந்துள்ள ஆட்டுக் குட்டியினைக் கொல்லாமல் விட்டுவிடும்படி தோழி கூறுகின்றாள். அதுமட்டுமல்லாமல் பூசைக்கு வைக்க வைத்திருக்கும் கள்ளினையும் பாலனார்க்கு கொடுத்துவிடும்படி வேண்டுகின்றாள் (திணைமாலை நூற்றைம்பது.12). வெறியாட்டு நிகழ்த்த கூடாது என்னும் கருத்தாடலில் தலைவியின் காதலை வெளிப்படுத்த முனையும் தோழியின் உணர்வினை இதனால் அறியமுடிகின்றது.

பெண்களுக்கு கட்டுப்பாடு

கானவர்கள் தாம் வாழும் பகுதியில் தலைவியிடம் காதல் நோக்கம் கொண்டு வரும் தலைவனைக் கடிந்துகொள்வர் என்பதை,

கானக வாழ்க்கைக் குறவர் மகளிரே

மேன லுளைய! வரவுமற் றென்னைகொல்

காணினுங் காய்வ ரெமர் (தி.மொ.ஐ.6)

என்று குறிப்பிடுகின்றது திணைமொழி ஐம்பது. அதாவது, குறிஞ்சி நிலத்தில் தலைவியைக் காண வரும் தலைவனைக் கண்டால் கானவர்கள் வெகுள்வர் என்று தோழி கூறுவதாக இப்பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. கானவர்களின் பெண்ணான தலைவியை பிற நிலத்துத் தலைவன் ஒருவன் நாடிச் சென்றிருக்கின்றான் என்பதை இதனால் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

சங்க இலக்கியத்திலும் அதற்குப் பின்னர் தோன்றிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கு அகத்திணை நூல்களிலும் ஐந்திணை மக்களின் வாழ்வியல் பதிவுகளைப் பார்க்கமுடிகின்றது. அதில் முதன்மையாக விளங்கக் கூடிய குறிஞ்சிநிலம் குறவர்களின் வாழ்வியலில் முக்கிய இடம்பெற்றுள்ளதை இக்கட்டுரைப் புலப்படுத்துகின்றது. குறிஞ்சிநில மக்களின் வேளாண்மை முறையினையும், அதனைப் பாதுகாக்கின்ற விதத்தினையும் எடுத்துரைப்பதோடு, தம் அன்றாட தேவைகளைப்

பூர்த்தி செய்வதற்கு அவர்கள் மேற்கொண்ட வேட்டைத் தொழிலினையும் குடும்ப உறுபினர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற உடல், மனம் சார்ந்த நோய்களைத் தீர்ப்பதற்கு குறவர்கள் நிகழ்த்தியுள்ள வெறியாட்டு நிகழ்வினையும் இக்கட்டுரை விரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளது.

ஓளவை - மீள்பார்வை

முனைவர் வி.செல்வமீனா கணேசன்

கௌரவ விரிவுரையாளர்
சென்னைப்பல்கலைக்கழக உறுப்புக் கல்லூரி
திருவொற்றியூர்
சென்னை

இந்தியநாட்டின் தென்கோடியில் உள்ள தமிழ்நாடு உயர் நாகரிகத்தின் தொட்டிலாக இலங்கி வந்துள்ளது. தமிழ்மொழி மிகத் தொன்மையான மொழி. அது எப்பொழுது தோன்றிற்று என்று அறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியாது. இலக்கண இலக்கியத் துறைகளில் நுட்பமும் செறிவுமுடையது என்பன அனைவரும் அறிந்த வரலாற்று உண்மைகள்.

சங்க இலக்கியங்கள் கற்றையும், கனவும், பொய்யும், புனைவும் அற்ற தமிழ்ச் சமுதாயத்தை உள்ளதை உள்ளபடியே காட்டும் படிமக்கலங்கள் என்பவும், கிரேக்க, ரோம நாகரிகங்களுடன் ஒப்பவைத்துக் கருதத்தக்கது என்ற மெய்ம்மையும் உலகச் சமுதாயத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பொருண்மையாகும்.

சங்ககால மகளிர்

பழந்தமிழ் தொன்மைச் சமுதாயத்தில் மனை உறை மகளுக்குக் கற்பும் ஆடவர்க்கு வினையும் இலக்கணங்களாயின. ஆடவன் மேன்மை பெற்றான். பெண் நிலைதாழ்கிறாள். பொதுமகளிர் பற்றி மதுரைக்காஞ்சியும் திருமணச்சடங்கு பற்றிக் குறிஞ்சிப்பாட்டும் எடுத்துரைக்கின்றன. மகளிர் தாழ்வுற்றபோதும் சங்ககாலத்தில் மகளிர் சில உரிமைகளோடு மேன்மையாக வாழ்ந்தனர். பிற்காலத்தே தாழ்ந்தனர் என்றாலும் சங்கம் சுட்டும் ஓளவை பெருமாட்டி, மிக்க மதிப்புடன் இரு அரசர்களுக்கிடையில் சந்து செய்விப்பவர்களாகவும் ஆண், பெண் என்னும் பேதங்காட்டா நட்புக்கு (அதியன் - ஓளவை) அடிக்கோடிடுபவளாகவும், சுதந்திரப் பெண்மையின் வித்தாகவும், நல்லொழுக்கச் சிந்தனையின் விளைநிலமாகவும் அறியப்படுகிறாள். எனினும் ஓளவை ஒன்றிற்கு மேற்பட்டவர் என்பதையும் தமிழ் ஆய்வுலகம் சுட்டிச் செல்கிறது.

சங்ககாலப் புலவராகிய ஓளவையார் இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் இவர் பார்க்குரிய பறம்பு மலையையும், தொண்டைநாடு

சென்று தொண்டைமானிடம் தூதுரைத்தும், நாஞ்சில் நாட்டுப் பெருவள்ளல் நாஞ்சில் பொருநனைப் பாராட்டிப் பரிசில் பெற்றவராகவும், மேலும் சேரமான் மேரிவெண்கோவையும், பாண்டியன் கானப்பேர் கடந்த உக்கிரப் பெருவழுதியையும், இராச்சூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியையும் பாராட்டி, அறிவுரை பல கூறி, அவர்கள் நட்புவளர வாழ்த்திவந்துள்ளார். இவ்வாறு நாடு பல சுற்றித் தன்னை நல்மனம் கொண்டவளாகப் பிறர் அறியச்செய்து பேரரசர்களாலும் தீர்த்து வைக்க இயலாத பெரும் பிரச்சினைகளை வெகு எளிதிலே தீர்த்து வைப்பதில் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார்.

சங்ககால ஔவையாரைப் பற்றிச் சங்கப் பாடல்களில் செய்தியில்லை. தனிப்பாடல்களை ஆராய்ந்தால் இவரது வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. எனினும் அவை ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கவையன்று. பெண்பாற் புலவர்களுள் அதிகமான பாடல்களைப் பாடியவர் ஔவையாரே.

புறம் - 33

நற்றிணை - 7

குறுந்தொகை - 15

அகநானூறு - 4

என மொத்தம் 59 பாடல்கள். இப்பாடல்கள் வழி தமிழ்ச்சமுதாயத்தை நன்கு அறிந்த பேரறிவாளர் இவர் என்பது புலனாகின்றது.

சங்ககால ஔவை அடிமைத்தனத்தை முன்மொழியவில்லை. காதலை உரக்கப் பாடினாள். அவள் சொற்களில் வீரம் கொப்பளித்தன. இவ்வாழ்க்கையில் ஈடுபடவில்லை. துறவியாகவே வாழ்ந்துள்ளார். இருமன்னர்களிடையே பெண்பாற் புலவர் ஒருவர் தூது சென்ற நிகழ்ச்சி உலகமொழி இலக்கியங்கள் எதிலும் காணவியலாப் புதுமையாகும்.

மேலும் 'எவ்வழி நல்லர் ஆடவர்; அவ்வழி நல்ல வாழிய நிலனே' என்று ஆண்களை உண்மையை உணரச் செய்தார். அதியனின் தலைவாயிலில் நின்று தடாரிப்பறை ஒலித்துத் தன் வரவு உணர்த்திச் சிறிது நேரம் நின்று பார்த்தார் ஔவை. அவள் அங்கு விரைந்து வராததால் சினங்கொண்டு வாயிற் காவலனை நோக்கி, "எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே" (புறம்.206) எனக்கூறி தம் வறுமையிற் செம்மையாம் பண்பை வகுத்துரைத்தார்.

சங்ககால ஓளவையின் ஆளுமையின் விளைவே பிற்காலப் பல ஓளவைக்கான மூல தோற்றக் காரணியாகும். ஆக, அவர்கள் எழுதிய நூல்களும் சங்ககால ஓளவை இயற்றியதாகவே கொள்ளப்பெற்றன எனலாம். நாஞ்சில் நாட்டின் வடபகுதியில் உள்ள ஊர் ஈசாந்திமங்கலம். அங்கு ஒரு திருமண வீட்டில் உணவருந்தச் செல்கிறார். வீட்டார் ஓளவையை உணவு உண்ண விடாமல் விரட்டுகின்றனர். பசியின் கொடுமையால்,

இட்ட இலைக்குச் சோறிடா

ஈசாந்தி மங்கலமே

வடக்குமாற காற்றடித்து

வழிச்சாலே போக

எனப் பாடி முடித்தவுடன் பெருங்காற்றடித்து அங்கு உணவு பரிமாறப்பட்ட இலைகள் எல்லாம் பறந்தன. இன்றும் அவ்வூரில் திருமண வீட்டில் இலைகள் இட்டுப் பரிமாறுவது நடைபெறுவதில்லை. ஏனென்றால் மிகப்பெரிய காற்று ஒரு திசையில் இருந்து வீசும் என அவ்வூர் மக்கள் நம்புகின்றனர். இதன்மூலம் ஓளவையார் சக்தி வாய்ந்தவராகக் கருதப்பட்டிருக்கிறார்.

நாள்தோறும் விநாயக வழிபாடு செய்வது ஓளவையின் வழக்கம். ஒருநாள் விநாயகனை ஓளவையார் வழிபட்டுக்கொண்டிருந்தார். அப்போது அங்கே சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும், சேரமான் பெருமாள் நாயனாரும் வந்தனர். இருவரும் அறுபத்து மூவர் வரிசையில் வைத்துப் போற்றப்படுபவர்களாவர்.

பொன்வண்ணத்தந்தாதி, ஆதிஉலா என்னும் இருநூல்களை திருக்கைலாயத்தில் அரங்கேற்றம் செய்வதற்காக சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடன் அவ்வழியே வந்தகொண்டிருந்தார். இவர்கள் இருவரும் விநாயக வழிபாட்டில் இருந்த ஓளவையாரைக் கண்டனர். உடனே சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் நூல் அரங்கேற்றத்தில் கலந்துகொள்ளுமாறு ஓளவையாரை அழைத்தார். ஆனால், விநாயக வழிபாட்டில் முனைப்புடன் இருந்த ஓளவையார் அவர்களுக்குப் பதில் எதுவும் சொல்லவில்லை. ஆனால், அரங்கேற்றத்திற்குச் செல்ல ஆவல் இருந்தது.

எனவே, வழிபாட்டினை விரைவுபடுத்தினார். ஓளவையின் ஆசையைப் புரிந்துகொண்ட விநாயகன் வழிபாட்டை விரைவுபடுத்த வேண்டாம். வழக்கம்போல் மெதுவாகவே நடக்கட்டும். சுந்தரமூர்த்தியும், சேரமான் பெருமானும் கயிலாயம் செல்லும் முன்னரே நான் தங்களை அழைத்துச் செல்கிறேன் என்றார்.

ஒளவையோ தன் தவறுணர்ந்து விநாயகக் கடவுளிடம் மன்னிப்புக் கேட்டு, அன்றாடம் பாடுவதைப் போன்றே “சீதக்களபச் செந்தாமரைப் பூ” என்னும் பாடலைப் பாடி வழிபாடு செய்தார். வழிபாடு முடிந்ததும் அங்கே யானை வடிவில் விநாயகன் தோன்றி ஒளவையைத் தூக்கிக் கொண்டுபோய் கைலாய மலையில் விட்டான்.

ஒளவை கைலாய மலையை அடைந்த பின்பே சுந்தரரும், சேரமாமும் அங்கு வந்துசேர்ந்தனர். ஒளவையைக் கண்ட அவர்கள் திகைத்து நின்றனர். தான் வந்துசேர்ந்ததை விளக்கும் வகையில்,

மதுரமொழி நல்உமையாள் சிறுவன் மலர் அடியை
முதிர நினைய வல்லார்க்கு அரிதோ? முகில் போல் முழங்கி
அதிர வருகின்ற யானையும் தேரும் அதன்பின் சென்ற
குதிரையும் காதம், குழுவியும் காதம், குலமன்னனே!

விநாயகன் அருளால் இந்தக் குழுவியும் ஒரு காதம் கடந்துவந்து இடியைப்போல் முழங்கி வரும் யானையும் தேரும், குதிரையும் ஒரு நாழிகைக்கு ஒரு காதம் கடப்பதைப் பின்னுக்குத் தள்ளிவிடும் என்பதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

அன்பையும், வள்ளன்மையும் அரண்மனைகளில் கண்டாலும், குடிசைகளில் கண்டாலும் பாராட்டிப் பாடினார் ஒளவையார். ஒருநாள் பெண்ணை ஆற்றங்கரையில் புல்வேளூர் என்னுமிடத்தில் பூதன் என்பவன் ஒளவையாருக்கு உணவளித்தான். அந்த மகிழ்வில் அவனை வாழ்த்தி ஒரு பாட்டு பாடினார்.

வரகரிசி சோறும், வழுதுணங்காய் வாட்டும்
முரமுர வென்றே புளித்த மோரும் — திறமுடனே
புல்வேளூர் பூதன் புகழ் புரிந்து விருந்திட்டான் ஈது
எல்லா உலகும் பெறும்

எனத் தம் பசியை ஆற்றிய பூதன், எல்லோர் பசியையும் ஆற்றும் வண்ணம் அவனுடைய வயல்களில் வளம் கொழிக்க, கிணற்று நீர் மிகுந்து பாயும்படியும் வாழ்த்திப் பாடிவிட்டுச் சென்றார்.

ஒளவையாரைப் பற்றிய கதைகள், வரலாற்று உண்மையாகவும், கதைகளாகவும், பல அதிசயங்களைச் செய்தவராகவும் மக்களால் நம்பப்பட்டு தமிழ்ப் பெண்மையின் அடையாளமாகவே தமிழ்ச் சமுதாயத்தினரால் கருதப்படுகிறார் என்பதே இக்கட்டுரை வலியுறுத்தும் உண்மையாகும்.

திணையோர்மையில் மாணிக்கம் நாவல்

முனைவர் சு.இராமர்
முதுமுனைவர்பட்ட மேலாய்வாளர்
தமிழியற்புலம்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை

பண்டைத் தமிழ் இலக்கண நூல்களுள் தொல்காப்பியம் கூறும் திணைக் கோட்பாட்டு அடிப்படைகளைக் கொண்டு தமிழர் வாழ்வை அறுதியிடும் வழக்கம் இன்றைய அடையாள அரசியலில் மேலெழுந்து வருகின்றமையை உணர முடிகிறது. அடையாளங்களைத் தேடுதல் என்பதில் திணையோர்மையும் பங்காற்றுகிறது. மாறி வருகின்ற நவீன வாழ்முறைகளில் பாரம்பரியமான நடத்தை முறைகள் ஈறாக பலவும் மாற்றம் பெற்றிருக்கின்றன. இனக்குழுக்களின் அடையாளங்கள் எனப் பாகுபடுத்துவதற்கானத் தேவையைக் கொண்டனவாக இன்றைய அடையாள அரசியல் மூர்க்கம் பெற்றிருக்கிறது. காலனிய ஆட்சிக்குப் பிந்தைய சூழலில் அதாவது பின்காலனிய ஓர்மை பற்றிய அரசியல் உலகளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் சூழலில் திணையோர்மை குறித்த அறிதலும் இன்றியமையாததாக கருதப்படுகிறது.

திணைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட நிலம் சார்ந்து எழுதப்படும் இலக்கியங்கள் பண்டைத் தமிழரின் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியைக் கண்டதாக இருப்பதை அறிந்து கொள்வது இதன் நோக்கமாக இருக்கிறது. படைப்பு மனம் என்பது பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தோடு இணைக்கப்பட்ட அறுபடாத தொடர்ச்சியைக் கொண்டதாக விளங்குவதையும் உணர்த்தும் வகையில் அவர்களது படைப்புகள் அமைகின்றன என்பதையே திணையோர்மை உணர்த்துகிறது. திணை சார்ந்த வாழ்வியல் மரபுகள் படைப்பாளிகளின் பாரம்பரியமான வாழ்முறையாக வெளிப்படுவதைத்தான் திணையோர்மை என்ற சொல்லாட்சி குறிப்பிடுகிறது. போர்கள், வீரம், அறம் என்பன போன்ற பொதுவான அடிப்படைகளைக் கண்டடைய முடியாது. ஆனால் திணைக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையான பண்புகள் பலவற்றை இன்றைய நவீன இலக்கியங்களில் கண்டடைய முடியும் என்பதை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்க முயல்கிறது.

மாணிக்கம் நாவல்

சு.தமிழ்ச்செல்வியால் எழுதப்பட்ட நாவல் மாணிக்கம் நாவலாகும். இந்நாவலில் குறிப்பிட்ட நில அமைப்புகள் கூறப்படவில்லை. குறிப்பாக வயல் வெளி சார்ந்த நிலப்பகுதியில் தொழில்கள் கூறப்படுகின்றன. மாணிக்கத்தின் முதன்மையானத் தொழிலாக மீன்பிடித்தல் அமைகிறது. மாணிக்கத்திற்கும் அவளது மனைவியான செல்லம்மாளுக்கும் வாழ்வில் ஏற்படும் பல்வேறு இடர்பாடுகள் அவற்றிலிருந்து விடுபடுதல், துயர்படுதல், வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கான பிரயத்தனங்கள், கணவனால் கைவிடப்பட்ட அல்லது கணவன் இல்லாத நிலையில் பெண் தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்ளும் வழிமுறைகள், குழந்தைப் பேறு, பேணி வளர்த்தல், ஊராரின் பல்வேறு பேச்சுகளுக்கும் ஆளாதல் அவற்றை எதிர்கொள்ளுதல், தாய், தந்தை, மாமியார், நாத்தனார், மாமனார் எனப் பலரின் இடர்பாடுகளையும் தாங்கிக் கொள்ளுதல் கணவனின் பிறிதொருவளுடனானத் தொடர்பை அறிந்து வருந்துதல் என்பனவாக மாணிக்கத்தின் மனைவியைச் சுற்றியே நாவல் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. பிரிவாற்றாமையினால் துவண்டு விடாமல் கடும் மழையிலும் தன்னையும் தன் குழந்தையையும் பேணிக்கொள்ள படும் துயரம் சொல்லி மாளாததாக நாவலில் சுட்டப்படுகிறது. பெண்ணின் துயரங்கள் நாவலின் பேசுபொருளாகக் காணப்பட்டாலும் நில அமைப்புகள் குறித்த சித்தரிப்புகள் அனைத்தும் திணை சார்ந்த படைப்பாளியின் மனநிலையையும் ஓர்மையையும் வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளன.

நாவலின் திணையோர்மை

நாவல் என்பது உரைநடை வடிவமாக கிளைத்து வளர்ந்த கலை இலக்கிய வடிவமாகும். பழமையான இலக்கியங்களிலிருந்து இவ்வடிவம் எளிமையாகவும் அனைவராலும் கையாளக் கூடியதாகவும் அமைந்திருப்பதன் வழி கல்வியிற் சிறந்த புலமை இப்படைப்பிலக்கியத்திற்கு வேண்டாதவொன்றாக இருக்கிறது. அனுபவங்களின் வழி கதைசொல்வதற்கும் ஏற்ற வடிவமாக உரைநடை வடிவம் காணப்படுகிறது. மாணிக்கம் நாவலின் ஆசிரியரான சு.தமிழ்ச்செல்வி தன் அனுபவங்களிலிருந்தே கதைகளைக் கட்டமைக்கின்றார் என்பதை கதைகளின் பேசுபொருள்களிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். அது போல அவர் சார்ந்திருக்கும் நிலப்பகுதியினைத் தன் படைப்பிலக்கியத்தில் கொணரும் போது தன்னியல்பாக திணைசார்ந்த சித்தரிப்புகள் வெளிப்படுகின்றன. இந்த

ஓர்மை மனம் என்பது நிலத்தால் கட்டமைக்கப்பட்ட மனதினை வெளிப்படுத்துவதாக அமைவதாகும்.

மாணிக்கம் நாவலில் பல்வேறு நிலப்பகுதிகளின் சித்தரிப்புகள் சுட்டப்படுகின்றன. மாணிக்கம் நாவலின் கதை நாயகனாகவும், அவனது மனைவி செல்லம்மாள் கதை நாயகியாகவும் வலம் வருகின்றனர். இருவருள்ளும் ஏற்படும் பிணக்குகள், செல்லம்மாளுக்கு மாமியார், மாமனாருக்கும் இடையில் ஏற்படும் பிணக்குகள் அவர்கள் வெவ்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று தம் வதிவிடமாகக் கொண்டு வாழ வேண்டிய நிர்பந்தத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. அந்த வகையில்தான் கடல் பகுதியில் மீன் பிடிப்பவர்களாக இருக்கும் மாணிக்கம் மற்றும் அவனது குடும்பத்தார் அனைவரும் வெவ்வேறு நிலப்பகுதிகளில் வேறு வேறு தொழில்கள் செய்யக் கூடியவர்களாக மாறுகின்றனர். கடல் பகுதியில் பணி செய்யும் போது மீன் பிடித்தலுக்கான வலையினைப் புதிதாகக் கண்டறியும் தன்மை அவன் சார்ந்த நிலப்பகுதிக்கேயான அறிவினை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது.

மருதத் திணை

இந்நாவலில் வெவ்வேறு நிலப்பகுதிகள் சுட்டப்பட்டாலும் மருதத் திணை சார்ந்த நில அமைகள் காணப்படுகின்றமை இக்கட்டுரையில் சுட்டப்படுகின்றது. மருதத் திணையானது வளமான பகுதியாக சங்க காலத்தில் சுட்டப்பட்டது. தொல்பசி அறியா துளங்கை மருத நிலப்பகுதியாகத்தான் இருந்தது. காவிரி பாயும் பகுதிகள் எல்லாம் பசியை அறியாதவர்கள் இருந்தனர் என்பதைக் கொண்டு மருதத் திணையின் வளமை சுட்டப்படுகிறது.

நாவலாசிரியர் மருதத் திணை சார்ந்த பதிவுகளை அதன் ஈரம் காயாதவாறு நாவலில் வெளிப்படுத்துகிறார். வயல்வெளிகளையும், ஆற்றின் பெருக்கத்தையும், வேளாண்மை செய்வோரின் வேலைத் திறத்தையும், நெல்லறுத்தல், களம் சேர்த்தல், சூட்டித்தல் போன்ற மருதத் திணையின் பாடுகளை வெளிப்படுத்துகிறார். அது போல ஊடல், பரத்தையற் பிரிவு என்பனவும் நாவலில் காணப்படுகின்றன. மாணிக்கம் தான் மருத்துவத் தொழில் செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில் பழக்கமான பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்ள விருப்பப்படுகிறான். ஆனால் செல்லம்மாள் அதற்கு இசையாமல் இருக்கவே அப்பெண் தற்கொலை செய்து கொள்கிறாள். அதனால் மனம் வெதும்பும் மாணிக்கம் தன் மனைவியான செல்லம்மாளை

விட்டுச் செல்கிறான். இது போன்ற பல்வேறு மருதத் திணை சார்ந்த பதிவுகளை நாவலில் வெளிப்படுத்துகிறார்.

சித்திரை வைகாசி மாதங்களில் அறுப்பு இருக்காது. ஆனால் தை மாசி மாதங்களில் நெல்லறுக்கச் செல்வதே தொழிலாக இருக்கும் தை மாசம் என்பது மழைக் காலமாக இருக்கும். மாசி மாதமும் நெல்லறுப்பு இருக்கும் “தை, மாசியில் கதிரறுக்கும் வேலைக்குப் போவாள். கிடைக்கும் கூலி நெல்லை இந்தப் பெரிய பாளைகளில் அவரசம் ஆத்திரத்திற்கு ஒதவுமேன்னு போட்டு வக்கிறேன் என்று கொட்டி வைப்பாள். அதற்கு மேலும் கிடைக்கும் நெல்லை அவித்துப் போட்டு அரைத்து சாப்பிடுவதும் உண்டு. ஒரு நாளைக்கு மூன்று அல்லது நான்கு மரக்கால் நெல் கிடைக்கும்” (மா.34) என்ற கூற்றானது. கதிரறுக்கும் நிலையைப் பற்றிக் கூறுகிறது. வேளாண்மை செய்பவர்கள் உரிய காலத்தில் கதிரறுக்கும் பணியைச் செய்வர். இது மருத நிலத்தின் பண்பாகும். அதையே நாவலில் பதிவும் செய்கிறார்.

கதிரறுக்கும் போது நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளையும் ஒருவாறு பதிவு செய்திருக்கிறார். “கதிரறுக்கும்போது சில சமயங்களில் அரிவாள் கையையும் பதம் பார்த்து விடும். குபுக்கென்று இரத்தம் பீறிட்டு அடிக்கும். கையையே சிவப்பாக்கி விடும். சேற்றையும் சுண்ணாம்பையும் காயத்தில் அப்புவாள். சீலைத் துணியைக் கிழித்துப் போட்டுச் சொத்துக் கட்டிக் கொள்வாள்” (மா.34) என்ற பதிவு கதிரறுக்கும் இடத்தில் நடக்கும் நிகழ்வினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கதரறுப்பில் ஈடுபடுதல் என்பது கொண்டாட்டமான நிகழ்வாக சங்க இலக்கியத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். நெல் வயலில் கேட்கும் ஆரவாரத்தால் பக்கத்தில் பறவைகள் எதுவும் தங்காது வேறிடத்திற்குப் பறந்து சென்று விடும் என்று குறிப்பிடுவதைக் காணலாம். அது போலான கதிரறுக்கும் காட்சியினைத் தன் நாவலில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் நாவலாசிரியர்.

மாணிக்கம் கதிரறுக்குச் செல்வதைக் குறிப்பிடும் ஆசிரியர் “பக்கத்து வீடுகளில் விசாரித்து ஒரு அரிவாள் வாங்கிக் கொடுத்து அழைத்துக் கொண்டு போனார். விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்த மாணிக்கத்திற்கு விவசாயத்தில் எந்த வேலையும் தெரியாமலில்லை. விடுமுறை நாட்களிலும் வேலை நாட்களில் லீவு போட்டு விட்டு ஆட்களோடு சேர்ந்து.. கொல்லையில் வேலை செய்திருக்கிறான்.

வுழுந்த கூலியில் தினமும் ஐந்தாறு மரக்காலே கூலியாய் பெற்று வந்த அந்த வயதானவருக்கு மாணிக்கத்தை அழைத்துக் கொண்டு போனதும் ஒரு நாள் கூலியாக கலநெல் கிடைத்தது. இதை அந்த வயதானவர் பள்ளத் தெருவெங்கும் சொல்லிச் சொல்லி வாயூறிப் போனார். மாணிக்கத்தின் கருதறுக்கும் சுறுசுறுப்பையும் கட்டியடிக்கும் நேரத்தியையும் பார்த்து பார்த்து முதல் நாள் மறுத்த அந்த பள்ளத் தெரு ஆட்களெல்லாம் “எங்களோட வாங்க எங்களோட வாங்க என்று வலிய வந்து கூப்பிட்டார்கள்” (மா.88) என்று கதிரறுக்கும் சூழலை விவரிக்கிறார் ஆசிரியர். கதிரறுத்தல் என்பது வேளாண்மை செய்யும் பகுதிக்கானது. எனவேதான் மருத நிலத்து மள்ளர்கள் பள்ளர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றனர். பள்ளத் தெருவைச் சார்ந்தவர்களே அறுவடையில் ஈடுபடுபவர்கள் என்று கூறப்படுவதைக் காணலாம். மாணிக்கமும் விவசாயக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவன் என்பதாலும் படிப்போடு விவசாய வேலைகளையும் கற்றவன் என்பதையும் நாவலாசிரியர் சுட்டிச் செல்கிறார். அது போல வேளாண்மைச் சார்ந்த மக்கள் வேளாண் தொழிலில் ஈடுபடுவதை இயல்பாகக் கொண்டிருப்பார்கள் என்பதையும் வெளிப்படுத்துகிறார்.

மருத நிலத்து வயல்களில் மழைக்காலங்களில் நடவு நடுவதையும் பயிர்கள் விளைவிப்பதையும் குறித்தும் பதிவு செய்துள்ளார் ஆசிரியர். “மானாவாரியில் மரவள்ளி, மிளகாய், கத்திரி வைத்தான்..... கொல்லையில் மிளகாய்ச் செடிகள் வளர்ந்து நின்றன. இன்னும் காய்ப்புக்கு வரவில்லை. மாணிக்கம் மட்டுமே தண்ணீர் இறைப்பதும் களை வெட்டுவதும், பாத்தி கட்டுவதுமென்று கொல்லையைக் கவனித்து வந்தான்.” (மா.161) என்னும் வரிகளில் மாணிக்கம் வேளாண்மைக்கான பணிகளைச் செய்வதை பட்டியலிடுகிறார் ஆசிரியர். மிளகாய், மரவள்ளி ஆகியன மருத நிலத்திலும் விளைகின்றவனாக உள்ளன. பாத்தி கட்டி, தண்ணீர் இறைத்து அதனை வளர்த்து அறுவடை செய்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்ததைத்தான் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். மாணிக்கம் வீட்டை விட்டுச் சென்ற வின்பு அவன் வேளாண்மை செய்திருந்த நிலத்தில் மிளகாய்ச் செடிகள், மரவள்ளி ஆகியனவற்றைப் பிடுங்கி விட்டு அவனுடைய அம்மாவான தங்கத்தாச்சி ஏகத்திற்கும் நிலக்கடலை போட்டு விட்டார். இதனை,

“மிளகாய்ச் செடிகளை பிடுங்கி விட்டு ஏகத்துக்கும் நிலக்கடலையைப் போட்டு விட்டாள் தங்கத்தாச்சி. கொல்லையில்

உள்ளங்கையளவு நிலம் கூட செல்லாயிக்குக் கொடுக்கவில்லை. வீட்டுக் கோடியிலும் வேலியோரத்திலும் கொத்தி விட்டு கீரை வித தெளித்தாள் செல்லாயி. கிணற்றிலிருந்து குடம் குடமாய் தண்ணீர் தூக்கி வந்து ஊற்றி வளர்த்தாள்.” (மா.176) என்னும் வரிகள் நிலத்தில் விளைவிக்கப்படும் பிற பயிர்கள் பற்றிய செய்திகளைத் தருகின்றன. வேலியோரங்களில் கீரை விதைத்து அதனை அறுவடை செய்தும் தம் உணவிற்கான தேவையை நிறைவு செய்வதனைக் காணமுடிகிறது. மனிதர்களால் விளைகின்ற வறுமையைத் தவிர நிலத்தினால் ஏதும் வறுமை ஏற்படுவதாக சித்தரிக்கப்படவில்லை என்பதால் மருத நிலம் என்பதே வளமைக்குரியதாகக் காட்சி தருகிறது எனலாம். நாவலாசிரியரின் ஓர்மையில் மருத நிலத்தின் திணைப் பண்புகள் நாவலில் வெளிப்படுவதன் சான்றுகளில் சில எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அது போல ஊடற் பிரிவும் மருத நிலத்தின் பண்பாகக் கருதப்படும். சக்குபாய் என்னும் பெண்ணை முன்னிட்டு மாணிக்கத்திற்கும் செல்லாயிக்கும் ஊடல் ஏற்படுவதும் அவன் அதனால் அவளை விட்டுச் சென்று விடுவதும் நாவலில் பதிவாகியிருக்கிறது. சக்குபாயின் மரணமும் அதைத் தொடர்ந்து செல்லாயியுக்கும் அவனுக்கும் இடையே நடைபெறும் போராட்டங்களும் குடியில் வீழ்வதும் சீட்டாட்டத்தில் திளைப்பதுமான வாழ்க்கை வாழ்ந்து செல்லாயியைத் தனியே விட்டுச் சென்று விடுகிறான். பின்பு செல்லாயியை பிறிதொரு ஆடவனோடு இணைத்துப் பேசும் நிலையில் அவன் மீண்டும் வந்து அவளை அடித்து அவளுடைய தாய் வீட்டிற்கு அனுப்பி விடுகிறான். அப்போது அவனது நண்பன் அவளுடைய நியாயத்தை எடுத்துக் கூறி மாணிக்கத்தின் தாய், தந்தை செய்த சூழ்ச்சிதான் செல்லாயி எந்தத் தவறும் செய்யாதவள் என்று எடுத்துக் கூற மீண்டும் இருவரும் இணைந்து வாழ முற்படுகின்றனர். பின்பு அவன் மீண்டும் கடலுக்கு மீன்பிடிக்கும் வேலைக்குச் செல்கிறான். கடலிலே தன் மகனுக்குக் கிடைக்கவிருக்கும் காப்பீட்டுத் தொகையை எண்ணி மடிந்து போகிறான்.

நாவலில் பல்வேறு நிலப்பகுதிகள் கூறப்பட்டாலும் முதன்மையாகக் கூறப்படுவது மருத நிலமேயாகும். மருத நிலத்து சூழல்கள் விவசாயம், அறுவடை என்பதாகவும் மழை, தண்ணீர் நன்றாக இருக்கும் காலங்களில் நெல் நடவு, அறுவடையும் நடைபெறுவதை பதிவு செய்துள்ளார் நாவலாசிரியர்.

**சமூக மாற்றக் கருத்தியல் நோக்கில் இமையத்தின்
எங்கதெ நாவல்**

R.J.பிரியா

**முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்த்துறை
டோக்பெருமாட்டி கல்லூரி
மதுரை**

சமூகம் தொடர்ந்து இயங்கும் பல்வேறு நிறுவனங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. மனிதனின் இயற்கையுடனான போராட்டத்தின் விளைவாகவே பண்பாடும் நாகரிகமும் தோன்றி வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மனிதச் சமூகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே குடும்பம் ஏதேனும் ஒரு வடிவத்தில் இயங்கி வருகிறது. குடும்பத்தின் அமைப்பானது ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் சமூகங்களிலும் பல்வேறு வடிவங்களைப் பெற்று வந்திருக்கிறது. வேட்டைச் சமூகத்தின் குடும்ப அமைப்பானது தாய்த்தாய முறையைக் கொண்டிருந்ததாக மானிடவியலார் கூறுவர். அது போல அடுத்தடுத்த சமூக முன்னேற்றத்தின் போதும் தாயுரிமை பறிக்கப்பட்ட குடும்ப அமைப்பு தோற்றம் பெற்று இயங்கி வருகிறது. அவ்வாறான குடும்ப அமைப்பு ஆணை மையமாகக் கொண்டதாக வேளாண்மைச் சமூகத்தில் தோற்றம் பெற்றது. முதலாளிய சமூகத்திலும் நிலவுடைமைச் சமூகத்தில் தோன்றிய கற்புமணம் வலியுறுத்தப்படுகின்ற தந்தைமைத் தலைமையைக் கொண்ட குடும்பமே இருந்து வருகிறது. குடும்ப அமைப்புகள் நகரமயமாக்கத்தின் விளைவாக மாறி வருவதையும் காணமுடிகிறது. பெரிதும் நெகிழ்வுத் தன்மை கொண்டதாக பாலியல் செயல்பாடுகள் குடும்ப அமைப்புகளில் இடம்பெறுவதைக் காணமுடிகிறது.

பண்பாட்டு அமைப்பில் இயங்கும் ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் திருமணமும், அதை அடியொற்றி அமைகின்ற குடும்பமும் மாறாத நிலையைக் கொண்டிருக்கின்றன என்னும் கருத்தியல்கள் மடைமாற்றம் பெற்று வருகின்றன. நகர நாகரிகத்தின் விளைவாகவும், மேற்கத்தியமயமாதலின் விளைவாகவும் பண்பாட்டு அமைப்பானது நெகிழ்வினைக் கொண்டுள்ளது. பெண்களின் நடத்தை முறைகள் ஆணிய மனமுடையோரால் அணுகப்படும் பொழுது அவர்களுக்கு அச்சத்தைத் தரக் கூடியதாக மாறுகிறது. பெண்ணின் தகவமைதல்

என்பது ஆணைச் சார்ந்ததாக இருக்கும் வரை பெண்ணின் சுதந்திரம் மட்டுப்பட்டதாகவும் பாலியல் மட்டுப்பட்டதாகவும் காணப்படுகிறது. சுதந்திரமான பொருளாதாரத் தற்சார்பை தானே உருவாக்கி கொள்ளும் போது சுதந்திரமான வெளியில் உலவும் தன்னிலையாக மாற்றம் பெறுகிறாள்.. பிறரால் கட்டுப்படுத்தப்படும் நிலையிலிருந்து தான் கட்டுப்படுத்தும் நிலைக்கு மாறுகிறாள். இது ஆணியச் சமூகத்திற்கு எதிரான கற்பு முதலான பெண்களுக்கே உரிய பண்பாட்டுக் கூறுகளை மறுதலித்தலாக வெளிப்படுகிறது.

நாகரிகமும், மேற்கத்திய நாடுகளில் பண்பாட்டு கலப்புகளும் மக்களிடம் மரபான பண்பாட்டு அமைப்புகளை வெளுக்கச் செய்திருக்கின்றன. அவ்வாறான பண்பாட்டுக் கூறுகளை மறுதலித்துத் தனக்கானத் தன்னிலையை வளர்த்துக் கொண்டு வாழும் ஒரு பெண் பற்றிய கதையாகவே இமையம் எங்கதெ என்னும் சிறு நாவலை எழுதியுள்ளார். இந்நாவலில் கதாபாத்திரங்களில் பெண்ணின் ஒழுக்கக் கேடாகக் கருதும் செயல்பாடுகளை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனமில்லாதவர்களாக ஆண் பாத்திரங்கள் பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன. ஆணாயினும் பெண்ணாயினும் குடும்பமாக வாழ்வதே சிறந்தது என்னும் மனப்போக்கினைக் கொண்டவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். கதையின் நாயகனிடம் அவனது தங்கைகளும் அவனது அப்பா, அண்ணன், தம்பி என யாவரும் குடும்பத்தின் பெருமை குறித்த சிலாகிப்பான செய்திகளைக்கூறத் தவறுவதில்லை. மாறாக திருமணமின்றி ஒரு பெண்ணை சுற்றி வருவதும் அவளோடு பழகுவதும் குடும்பத்திற்கு ஒப்பானது இல்லை என்னும் கருத்தைத் தொடர்ந்து கூறி வருகின்றனர். கமலா என்னும் பெயர் கொண்ட பள்ளிக் கூட எழுத்தர் பணி செய்யும் பெண் ஆண்கள் பலரை வசீகரிக்கும் ஆற்றல் கொண்டவளாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறாள். அவளுக்கு இரண்டு குழந்தைகள் இருந்தாலும் அவளது கணவன் இறந்துபட்ட நிலையில் அவள் தனியாக இருப்பதை பல ஆண்களும் தம் இச்சைக்குப் பயன்படுத்தும் நோக்கைக் கொண்டவர்களாக இருப்பதையும் அவளும் அதைப் பற்றி சிறிதும் வருத்தம் கொள்ளாதவளாக இருக்கிறாள். பலருடன் அவள் பாலியல் உறவு கொள்ளவும் தவறுவதில்லை. அவளது பணிகளைச் செய்வனாக இருக்கும் கதையின் நாயகன் அவள் மேல் காதல் கொள்வதில்லை. மாறாக பாலியல் இச்சைக்காகவே அவளுடன் பழகுகிறான். அதைத்தான் அவனது குடும்பத்தினர் கண்டிக்கின்றனர்.

“என் தங்கச்சிங்க மூணு பேரும் வந்து நீயும் ஒரு குடும்பமா ஆவ வாணாமா? புள்ளக் குட்டின்னு இருக்க வாணாமா நாளக்கி அவ வேற ஊருக்கு மாத்திக்கிட்டுப் போயிட்டா என்னா ஆவறது? பஸ்ஸில ஏறுனமா ஏறங்கனமான்னு இருக்கணும். ரயில்ல ஏறுனமா ஏறங்குனமான்னு இருக்கணும். ஓட்டச் சைக்கிளா இருந்தாலும் சொந்தமா இருக்க வாணாமா,? காட்டுல காலத்துல பயிறு ஏற வாணாமான்னு கேட்டிச்சிங்க” (எ.10) என்ற கதை நாயகனின் தங்கைகளின் கூற்றானது. பள்ளிக் கூடத்தில் பணி செய்யும் பெண்ணுடனான அவனது தொடர்பானது குடும்பத்திற்கானது அல்ல என்றும் அவள் ஏற்கனவே திருமணமானவள் என்பதால் பிள்ளைகளையும் கொண்டிருக்கிறாள். அவளோடு பழகுவது திருமணம் செய்வதற்கோ, வேறு பெண்ணை திருமணம் செய்வதற்கோ இடர்பாடாக இருக்கும் என்று கூறுகின்றனர். குடும்பமாக வாழ்வதையே வலியுறுத்தும் பாங்கு இதில் வெளிப்படுகிறது. பாலியல் நோக்கத்தில் பெண்ணுடன் பழகுவதை பஸ்ஸில் ஏறி இறங்குவதாகவும் குடும்பமாக இருப்பதை சொந்தமாக சைக்கிளேனும் வைத்திருப்பதற்கு ஒப்பாகக் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம். அவனது தந்தையின் கூற்று எழுத்தரான அப்பெண்ணின் நடத்தையை கேள்விக்குரியதாக வசைபாடும் தொனியில் வெளிப்படுகிறது.

“அடுத்தவங்க பொருளு என்னைக்கும் ஏரவதான் சொந்தமாவாது. அவளுக்கு ரெண்டு புள்ளெ இருக்கு. வேல இருக்கு சம்பளம் இருக்கு. ஒனக்கு என்னா இருக்கு பொட்டச்சி கையில காசிருந்தா யாரையும் மதிக்க மாட்டாளுவ. ஆம்பள சம்பாரச்சாதான் மரியாத. வயசாயிட்டா நெறம் மாறிடும். ஓடம்பு வாட்டம் மாறிடும். பொட்டச்சியோட நெறத்தையும் ஓடம்பு வாட்டத்தையும் பாத்தா வவுறு பசிக்காதா? வெறி புடிச்ச நாயா இருந்தாலும் ஒனக்குன்னு ஒரு நாய் இருக்கணும் சாவுற முட்டும் தனிக்கட்டயா நிப்பியா” (எ.10) என்று கேட்கிறார் அவனது தந்தை. குடும்ப அமைப்பினின்றும் தனித்து வாழும் பெண் பற்றிய பொதுபுத்தியே இதில் வெளிப்படுகிறது. பெண்கள் பாலியல் இச்சைக்கானவர்களாக இதில் சித்தரிக்கப்படுவதில் ஆணாதிக்கப் பான்மை வெளிப்படுகிறது. ஆனால் கமலா என்னும் அந்தப் பெண் எதைப்பற்றியும் கவலை கொள்வதில்லை. அவளுடைய கண்ணசைவிற்காக ஆண்கள் காத்திருப்பது போலான நிலையே காணப்படுகிறது. கற்பை வலியுறுத்தும் வகையில் அவளுக்கான சூழல் சுட்டப்படவில்லை. மாறாக தனியாக இருக்கும் பெண் என்பதால்

பலருடனும் தொடர்பை பேணுபவளாக அதற்காகக் கவலை கொள்ளாதவளாக ஊராரும் பிறரும் பேசும் எந்தப் பேச்சிற்கும் கட்டுப்படாதவளாக இருக்கிறாள்.

பொதுவாக இந்திய சமூக அமைப்பில் பெண்ணின் தகவமைதல் என்பது ஆணைச் சார்ந்து அமைவதாகத்தான் இருக்கின்றது. மேலை நாடுகளில் அது போன்ற நிலைமை காணப்படவில்லை. பால்பேதம் உலகெங்கும் இருந்தாலும் நவீனத்துவ மனம் என்பது மரபான இந்திய மனத்திற்கு எதிரானதாகக் கட்டமைவதாக உள்ளது. இந்தியத் தன்மை அல்லது தமிழர்தம் வாழ்வியல் சார்ந்த பல்வேறு பண்பாட்டு அமைப்புகளில் தாக்கம் செலுத்தியிருப்பது மேற்கத்தியமயமாதல் ஆகும். நவீன கருவிகள், தொழில்நுட்பங்களோடு குடும்ப அமைப்பின் கருத்தியல் சார்ந்தவற்றிலும் பல்வேறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. அந்த வகையில் பண்பாட்டு அமைப்புகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் ஆணிய மையமான குடும்ப அமைப்பு பற்றிய சிந்தனையிலிருந்து மேற்கத்தியமயமான சிந்தனைக்கு மாறிய நிலையை கமலா என்ற பெண்ணிடம் காணமுடிகிறது. கணவன் இறந்த பின்பு தனக்கான வாழ்வை பிற ஆண்களின் கண்காணிப்புக்கு உட்பட்டு நடத்திக் கொள்ள வேண்டிய தேவை அவளுக்கு இருப்பதால் புராதனமான கற்பு போன்ற பண்பாட்டு அமைப்புகளை கடைபிடித்தொழுக வேண்டிய தேவையை அவள் புறக்கணிப்பதாகக் கருதலாம். “ஆம்பள மயக்கி இதான் எங்க ஊருல கமலாவுக்குப் பேரு” (எ.13) என்ற சொல்லாடல் ஒரு பெண் தன் உடல் வனப்பைக் கொண்டு ஆண்களைத் தன்வயப்படுத்தி விடுகிறாள் என்ற எண்ணப் போக்கு தமிழர்தம் வாழ்வியல் நெறிகளினின்றும் வேறுபட்டது. ஆண்கள் பெண்களைக் கண்டு மயங்குவது இயல்பானதே எனினும் ஒரு பெண் அதுவும் திருமணமான பெண் பிள்ளைகளுடன் இருப்பவளுக்கு அப்பெயரை சூட்ட வேண்டிய தேவை அவளது பாலியல் நடத்தை மீதான தாக்குதலை செய்வதாக அமைகிறது. ஆனால் கமலா எதையும் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளும் வழக்கம் கொண்டவள் அல்ல என்பதை, “கமலா எப்பயும் எதைமே பெருசா எடுத்துக்க மாட்டா. உசுரு போற விசயத்தச் சொன்னாக் கூட அப்பிடயா ன்னு பேபா” (எ.22) என்று குறிப்பிடப்படுகிறாள். ஆண்களால் கட்டியமைக்கப்பட்ட சமூக ஒழுங்குளுக்கு மாறான செயல்பாடுகள் இன்றைய சூழலில்

எளிதாக நடைபெறுவதை பொறுக்க முடியாத மனநிலையை நாவலில் பல்வேறு கதாபாத்திரங்கள் வெளிப்படுகின்றன.

தன்னை நிராகரிக்கும் ஒவ்வொரு தருணத்திலும் அவள் மீதான வசையாக அவளுடைய நடத்தையே கூறிக் குத்திக் காட்டும் வகையில் பேசினாலும் அவள் அதை அசட்டையாகக் கடந்து செல்கிறாள். “சூப்பிரண்டு கூட போ, சி.இ.ஓ கூட போ, பி.ஏகூட போ மருவனுங்கக் கூட போ யாரு கூட வேணுமின்னாலும் போ நான் கேக்க மாட்டேன் எனக்கு என்னா உரிமை இருக்கு ஓங்கிட்டே பணம் இருக்கு அதுக்கு மேல தைரியம் இருக்கு.. பேச்சில்லே” (எ.34) அவள் என்னதான் அவள் மீது வசைகளைப் பொழிந்தாலும் அவள் அதை சட்டை செய்வதில்லை.

நாகரிக சமூகத்தில் பண்பாட்டுக் கூறுகள் ஒவ்வொன்றும் கழன்று வீழ்வதை கமலாவின் பாத்திரத்தின் வழியாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் நாவலாசிரியர். அவள் அனைவரோடும் அனுசரித்துப் போக வேண்டியவளாகக் காட்டப்பட்டாலும். ஒரு ஆடவனுக்கு மனைவியாக இருந்தவள் என்கிற அடிப்படையில் சமுதாயத்தின் சம்பிரதாயங்களைக் கடைபிடிப்பவளாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அதில் அவள் எந்த ஒழுங்கையும் கடைபிடிக்க விரும்பியதில்லை. தன்னை அதிகாரம் செய்யும் ஆணை நிராகரிக்கவும், விலகவும் செய்கிறவளாக இருக்கிறாள். தாலி கட்டாத ஒருவனுடைய அதிகாரத்தை பொருட்படுத்த வேண்டிய தேவையற்றதாக கதையின் நாயகனின் ஒவ்வொரு முறை கோப்பட்டு பேசும் போதும் அதைச் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டு கடந்து செல்பவளாக இருக்கிறாள். அவளை அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஊரில் பலருக்கு இருந்தாலும் அவள் தேர்ந்தெடுத்தது தன்னைத்தான் என்னும் கர்வம் கொண்டிருந்தாலும் பணியிமித்தம் அவள் பலருடன் தொடர்பாயிருப்பதை அவள் விரும்புவதில்லை. அதைச் சுட்டிக் காட்டினாலும் அவள் கேட்பதில்லை. அவள் சமூக மரபுகளுக்கு மாறான வாழ்வைத் தேர்ந்தெடுத்தவளாக நாவலில் சுட்டப்படுகிறாள்.

இமையத்தின் பிற நாவல்களிலிருந்து இந்த நாவல் முற்றிலும் தனித்துவமாக இயங்குவது அதன் சமூக மாற்றக் கருத்தியல் நோக்கில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கமலா என்னும் பாத்திரத்தால்தான் ஆகும். பொதுவாக பெண் பாத்திரங்கள் கற்பினை வலியுறுத்தும் வகையில் அமைவதே இயல்பு. தூய பெண்டிர் என்னும் கற்பிதம் தொடர்ந்து

வலியுறுத்தப்பட்டு வரும் நிலையில் அதனை நிலைதடுமாறச் செய்யும் நவீனச் சிந்தனா முறைகள் கொண்ட பெண்ணாக கமலா பாத்திரம் அமைந்திருப்பதை நாவலில் காணலாம்.

பாகீரதியின் மதியம் நாவல் கூட்டும் பாலுறவுச் சிக்கல்கள்

மு.தனலட்சுமி

தமிழியற்புலம்

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்

மதுரை

மனிதர்கள் இணைந்து வாழத் தொடங்கிய நிலையில்தான் சமூகம் என்னும் அமைப்பு உருவானது. ஒவ்வொரு இனக்குழுவினரும் ஒரு வகையில் பிறிதொரு இனக்குழுவினருக்கு உதவியாக இருந்தமையே இணைந்து வாழ்ந்தமைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது, ஒவ்வொருவரும் குறிப்பிட்ட தொழில்களைச் செய்தாலும் தொழில்நுட்பம் வளராத நிலையில் இணைந்து உணவு தேடுவது தேவையாக இருந்தது, சமூக அமைப்பின் படிப்படியான வளர்ச்சி நிலைகளில் மனிதர்கள் குடும்பமாக வாழத் தொடங்கினர். அவ்வாறு வாழத் தொடங்கிய நிலையில்தான் வாரிசுரிமையைப் பேணும் அல்லது சொத்துடைமையைப் பேணும் வகையில் நிலவுடைமைச் சமூகம் தோற்றம் பெற்றது. நிலவுடைமையானது பெண்ணிற்குக் கற்பை வலியுறுத்தியது. ஓர் ஆண் தனக்குப் பிறக்கும் குழந்தையை அடையாளம் காணுவதற்காகவே இவ்வாறான கருத்தியல் உருவாக்கம் பெற்றது. தனிச்சொத்துடைமையின் விளைவாக பெண்ணின் பாலியல் வெகுவாக கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. ஓர் ஆணுக்காகவே தன்னுடைய பாலியல் செயல்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டியவளாக மாறினாள். அதன் விளைவாகத்தான் ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்னும் கோட்பாடு தோற்றம் பெற்றதாகவும் ஆணின் ஆதிக்கம் மேலிருத்தப்பட்டு பெண்ணின் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டது என்றும் எங்கெல்லக் கூறுவார். பல்வேறு வடிவங்களை குடும்ப அமைப்பு பெற்று மாற்றம் பெற்றிருக்கிறது. அதில் தனிச் சொத்துடைமை என்பது ஆணின் ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்துவதாக தோற்றம் பெற்றதாகும்.

குடும்ப அமைப்பானது பாலியல் அடிப்படையில் பெண்ணைக் கட்டுப்படுத்தும் அமைப்பாக மட்டுமே இருக்கிறது. ஆணின் பாலியல் செயல்பாடுகள் பரந்துபட்டதாக இருப்பதைப் பற்றி கவலை கொள்வதில்லை. சமூகம் பெண்ணின் மீதான கண்காணிப்பை வலுப்படுத்தும் வகையில்தான் கலை இலக்கியச் செயல்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. அந்த வகையல் நாவல்கள், சிறுகதைகள்,

திரைப்படங்கள் என அனைத்திலும் பாலுறவில் ஆணின் ஆதிக்கம் இருக்கும்படியான நிலையே தொடர்ந்து வருகிறது.

தற்காலத்தில் புதின வகைமைகள் பல பல்கிப் பெருகியுள்ளன. கதை சொல் முறைகளில் வெவ்வேறு உத்திகளைக் கடைபிடிக்கின்ற வகையில் தோற்றம் பெற்ற பல்வேறு நாவல்களில் கதைசொல் முறையில் புதிய பாணியைக் கடைபிடிக்கின்ற வகையில் பா.வெங்கடேசன் நாவல்கள் பல எழுதியுள்ளார். அவற்றில் ஒன்றுதான் பாகீரதியின் மதியம் என்னும் நாவலாகும். இதில் கதைப் பாத்திரங்கள் முதன்மையாக விளங்குபவை. பாகீரதி அவளுடைய கணவனான வாசுதேவன். உறங்காப்புலி, ஜெமினி, பிரமிளா, உறங்காப்புலியின் நண்பனான சுருளிநாதன், ஜெமினியின் மனைவியான சவிதா ஆகியோராவர். இதில் வாசுதேவனுக்கும் உறங்காப்புலிக்கும் இடையில் திராவிடக் கட்சியினர் பற்றிய வாக்குவாதம் தோன்றி அது முற்றி வாசுதேவனின் குடுமியை உறங்காப்புலி அறுத்து விடுவதாக முடிந்து விடுகிறது. அதிலிருந்து விடுபட முடியாத நிலையில்தான் பல்வேறு சிடுக்குகளைக் கொண்ட தன் மனைவியின் பொருட்டு ஜெமினியைத் தேடிச் செல்லும் நிலைக்கு ஆளாகிறான்.

உறங்காப்புலியும் வாசுதேவனின் மனைவியான பாகீரதிக்காக ஜெமினியைத் தேடிச் செல்கிறான். அவன் ஜெமினியின் மனைவி சவிதாவையும் அவரது மகனையும் கண்டடைகின்றான். அவர்களிடமிருந்து பாகீரதிக்கென்று ஒரு ஓவியத்தைப் பெற்று வருகிறான். நிச்சயமாக அது அவளுடையது அல்ல. ஆயினும் அதை அவளுடையதாக எண்ணும்படி வற்புறுத்தப்படுகின்றான். அது லீலா நாயுடு என்னும் இந்தி நடிகையின் ஓவியமாகும். லீலா நாயுடு இந்திய அழகியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவள் ஆவாள். உறங்காப்புலி மதுரை ரயில்வே ஜங்ஷனில் பணி செய்கின்றவனாக இருக்கின்றான். மதிய நேரத் தூக்கத்தில் எழுந்து நடமாடும் பண்பு கொண்ட பாகீரதியின் உளறல்களை ஏதோ ஒரு மதிய நேரத்தில் கேட்டுக் கொண்டவனாகவே அவளின் ஆசையை நிறைவேற்றும் வகையில் தானே ஜெமினியாக அவள் முன் தோன்றுகின்றான். அவளும் அவனை தன் ஆதர்ச நாயகனான ஜெமினி என்றே கருதி பழகுகிறாள். அவனுடன் தன் இச்சையைத் தீர்த்துக் கொள்ளவும் செய்கிறாள். பின்பு அதற்காக வருந்துகிறாள். அவனைக் கட்டியணைத்துக் கொண்ட தருணங்களை அவன் பிரமிளா என்னும் மதுரை நகரின் மையத்தில் உள்ள விபசாரியின் உடனான உறவோடு பிணைத்துப் பார்த்துக் கொள்கிறான். பிரமிளாவை பாகீரதி போல நடையுடை பாவனைகளை மாற்றிக்

கொள்ள செய்து பாகீரதி போன்ற பார்ப்பன பெண்ணாக அவளை உடை உடுத்தச் செய்து அவளுடன் பாலியல் செயல்பாடுகளை நிகழ்த்துகிறான். அவனுடைய நண்பனான சுருளிநாதனும் ஒரு பெண்ணைக் காதலிக்கின்றான். அவளுக்கு இரண்டு குழந்தைகள் கணவன் வெளியூர் சென்று விட அவள் தனித்திருக்க அவள் இருக்கும் குடியிருப்பில் சுருளிநாதனும் இருக்க அவள் மேல் காதல் கொள்கிறான். திராவிட இயக்கக் கருத்தியல்களைப் பற்றி விமர்சனம் செய்யும் இந்நாவலில் பொதுவாக ஈ.வே.ரா பெரியாரின் பாலியல் உறவு குறித்த விமர்சனமும் காணப்படுகிறது. தன் வயதிற்கொவ்வாத வகையில் அவர் மகள் வயதுடைய மணியம்மையைத் திருமணம் செய்து கொண்டார் என்பது வைக்கப்படும் வாதமாகும். அதற்கு உறங்காப்புலி பதிலுரைக்கும் விதமும் திராவிட சித்தாந்தத்திற்கு ஒவ்வாத வகையில் இருப்பதாக ஆசிரியர் கையாளுகிறார். திராவிட கருத்தியல் பார்ப்பனிய கருத்தியலை ஒத்ததாக இருப்பதை பாகீரதியுடம் அவளது கணவனான வாசுதேவனும் உரையாடும் போது வெளிப்படுத்துகிறார். பாகீரதியின் குரலாகவே அது வெளிப்படுகிறது. பார்ப்பனியம் கட்டமைத்த குடும்ப அமைப்பு, கற்பு முதலியவற்றை பிசகாது கடைபிடிக்கும் வகையில் சிலப்பதிகாரம் கண்ணகி போன்ற அடையாளங்களைத் தம் அடையாளமாக வெளிப்படுத்தியன் வழி இது அமைவுறுகிறது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார்.

உறங்காப்புலியும் பிறிதொருவரின் மனைவியை விரும்புகிறான். அவனது நண்பனான சுருளிநாதனும் திருமணமான பெண்ணை விரும்புகிறான். இருவரும் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் போதும் அதற்குப் பிந்தைய திராவிட இயக்கப் போராட்டங்களின் போதும் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு சிறை செல்லவிருந்தவர்கள் ஆவர். இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் மதுரையில் நடைபெற்ற போது அவர்கள் கலந்து கொண்டு தப்பியோடினர் என்பதை சுட்டுகிறார் ஆசிரியர். பெரியார் ஈ.வே.ராவும் அவரது கொள்கையைக் கடைபிடிக்கும் தொண்டர்களும் முறையற்ற பாலுறவை மேற் கொள்பவர்களாக இருப்பதை ஆசிரியர் அடிநாதமாகக் கொள்கிறார் எனலாம். முறையற்ற பாலுறவினை வலியுறுத்துபவர்களாகவே திராவிட இயக்கத்தவரை நாவலில் சித்தரிப்பதன் வழி புதிய பார்ப்பனிய மேலாண்மைக்கு வித்திடுகிறார் எனலாம். இதன் ஒரு பகுதியாகத்தான் நாவல் தொடங்கும் போது தீப்பொறி ஆறுமுகம் என்னும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பேச்சாளர் மதுரை வீதியில் நடைபெறும் கூட்டத்தில் பேசுவதாக கதையை அமைத்திருக்கிறார். கொச்சையான பாலுறவுச் சொற்களை மேடையில் பேசும் பேச்சாளர்களில் அவர்

தமிழகத்திலேயே பிரசித்தி பெற்றவர் என்பதால் அவர் பேச்சினை அடிப்படையாகக் கொண்டு டக்கடையில் சந்தித்துக் கொள்ளும் உறங்காப்புலியும், வாசுதேவனும் சண்டையிட்டுக் கொள்கின்றனர். உறங்காப்புலி ஜெமினி வேடம் போடுவதும், ஜெமினி துஸாத் ஓவியப் பாணியில் ஓவியங்கள் வரைவதற்கான அப்பழங்குடி மக்களைச் சந்திக்கச் சென்று சவிதா என்ற பெண்ணுடன் தொடர்பேற்பட்டு இருவரும் திருமணம் செய்து கொள்வதும் நடைபெறுகிறது. சவிதா அவளது அத்தை மகனைத் திருமணம் செய்வதற்கு ஆசை கொண்டிருந்தாள் எனினும் அவள் ஜெமினியைத் திருமணம் செய்து கொண்டாள். பிரமிளாவாக சவிதாவும், ஜெமினியாக உறங்காப்புலியும் மாறுகொண்டு தம் உள்ளப் பிரதிக்கைகளை வெளிப்படுத்தும் போதும் பாலியல் சிக்கலில் இருவரும் சிக்கித் தவிக்கும் மனநிலையே வெளிப்படுகிறது.

பாலியல் சார்ந்த பல்வேறு ஊடாட்டங்கள் கொண்ட நாவலாக பாசீரதியின் மதியம் காணப்படுகிறது. குறிப்பாக திராவிட இயக்கக் கொள்கைகளில் பெண்ணியம் பேசப்படுவதுண்டு. பெண்ணிற்கான உரிமைகள் நிலைநாட்டப்பட வேண்டும் என்று கூறப்படுவதுண்டு. ஆனால் திராவிடக் கட்சிகளின் ஆட்சியில் அதற்கான முகாந்திரங்கள் காணப்படவில்லை என்றும் ஆசிரியர் தெளிவுறுத்துகிறார். கண்ணகியை கற்புக் கரசியாக முன்னிறுத்தும் திராவிடக் கட்சிகள் எப்படி பெண்ணிலைவாத நிலைப்பாடு எடுக்க முடியும் என்ற கேள்வியை நாவலில் பாசீரதியின் மூலம் முன் வைக்கின்றார். பாலியல் நிலையில் சிண்டு சிடுக்களாக இருப்பதைத்தான் நாவல்களில் பாத்திரங்களின் வழி வெளிப்படுத்துகிறார். பிராமணனான வாசுதேவன் பாலியல் நிலைகளில் சரியாக நடந்து கொள்வதாகளுவும், பார்ப்பனரல்லாத பிறர் பாலியல் பலவீனர்களாகவும் ஈ.வெ.ரா உட்பட சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். பாலுறவுகளில் மரபார்ந்த வழிகளிலே நடைபோடும் திராவிடக் கட்சிகள் போலித்தனமான சிந்தனைகளைக் கொண்டிருப்பதாக விமர்சனம் செய்கின்றார் ஆசிரியர்.

பாசீரதியும் பிறிதொரு ஆடவனை தான் விரும்புவதாக தன் கணவனிடமே கூறுகிறாள். அது ஜெமினியாக இருப்பதற்குக் காரணம் சிறுவயதிலேயே அவளுக்குக் கிடைத்த ஜெமினியின் மூன்று ஓவியங்கள். அதைப் பார்த்து அவளுக்குள் ஜெமினியின் பிம்பம் உறைந்து போனது உறங்காப்புலியை ஜெமினி வடிவில் கண்டு அவனோடு இணைகிறாள். கற்பென்ற ஒன்றினைக் கடைபிடிக்கும் கயமைத் தனத்தை தோலுரிக்கும் வகையிலேயே அவளது நனவிலி

மனம் அவளை உந்தித் தள்ளியது. தான் செய்த தவறுக்காக வருந்தினாலும் பின்னர் அதைத் தன் கணவனிடம் வெளிப்படுத்தும் போது அவன் இடிந்து போவதையும் சித்தரிக்கிறார் ஆசிரியர்.

இவ்வாறு பாகீரதியின் மதியம் நாவலில் நவீன உலகின் மாறுபட்ட பண்பாட்டு அடிப்படையிலான கூறுகள் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் பழையமையான ஓவியங்கள் வழியிலான கதை கூறுதலாகக் காணப்படுகிறது. பாகீரதியிடம் இருக்கும் மூன்று ஓவியங்களில் ஆண், பெண் இருவரும் இருக்கும் நிலையானது காதலையும் காமத்தையும் பாலுறவையும் வெளிப்படுத்தும் அமைப்பைக் கொண்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார். பாலுறவு என்பதே அடிமனதில் அனைத்துச் செயல்பாடுகளுக்கும் காரணமாக இருப்பதை ப்ராய்டின் வழியில் கதையிலும் சொல்லிச் செல்கிறார் ஆசிரியர்.

அடங்காமை யமரருள் உய்க்கும்

சோ.அறிவுமணி

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்

குருநானக் ஆய்வுத்துறை

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்

மதுரை

அமரத் தன்மை என்பதை தேவலோகத்தின் சீர்மையுடைய உலகின் மனிதர்களின் பண்பாகச் சித்தரிக்கும் குறள்வழி வெளிப்படும் அரசியலை அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டி இக்கட்டுரை அமைகிறது. அமரர்கள் என்போர் பிறப்பு இறப்பற்றவர்களாவர். தேவர்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றனர். அடங்கியிருத்தல் என்பது யாருக்கும் அடங்கியிருத்தலா என்பதை அறிந்து கொள்ள குறளில் யாதொரு முனையிலும் விளக்கம் இல்லை. எனவே அரசிற்கு அடங்கியிருத்தலே அமரர்க்கு ஒப்பான இடத்தை மனிதர்க்குப் பெற்றுத் தரும் எனக் கொள்ளலாம். அடங்காமை அதற்கு எதிர்நிலையில் உள்ள நரகத்திடை தள்ளி விடும் என்று கூறப்படுவதிலும் யாருக்கும் அடங்காதிருப்பதால் நரகம் கிடைக்கும் என்பதிலும் எள் முனையளவும் விளக்கம் வெளிப்படுவதில்லை.

திருக்குறள் முழுவதும் பொதுச் சொல்லாடல்களால் நிரம்பிய கருத்துக்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அதில் அடக்கமுடைமையும் ஒன்றாக வெளிப்படுகிறது. இதில் பத்து குறள்கள் ஒவ்வொரு தனிமனிதப் பாத்திரத்தின் மீதும் ஆதிக்கத்தை ஒடுக்குமுறையை அழுத்தும் வகையிலானவையாகக் காணப்படுகின்றன.

அரசின் அனைத்து வித சட்ட திட்டங்களை ஏற்றுக் கொண்ட மனிதத் தன்னிலைகளே அரசிற்குத் தேவை. அரசினை எதிர்க்கும் தன்னிலைகளால் அரசுகளுக்கு தலைவலியே மிஞ்சும். அரசினை எதிர்ப்போர் ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்படுவது இயல்பாகக் காணப்படுவதாகும். பண்டைக் காலம் முதல் இன்றைய அரசியல் நிலைமை வரையும் அரசின் ஒடுக்குமுறை மக்கள் மீது ஒரே மாதிரியானவைதான். பண்டைய அரசுகளுக்கு இருந்தது போலவே படைகள் மக்கள் காவல் என்ற அடிப்படையில் இருக்கின்றன. இன்றைய அரசுகளுக்கு நவீனக் கருவிகளுடன் அவை காணப்படுகின்றன. அரசினை எதிர்த்தல் என்பதை தேசத்திற்கு எதிரானதாகவும் இன்று மாற்றமடைந்து காணப்படுகிறது. ஒவ்வொரு

தனிமனிதத் தன்னிலையையும் கண்காணிக்கும் வகையில் நுட்பமான வலைப் பின்னலையும் இன்றைய அரசுகள் பயன்படுத்துகின்றன. அடக்கி ஒடுக்குதலை செய்வதற்கான கருவிகள் பலவாக இருந்தாலும் கல்வி போன்ற நிறுவன அமைப்புகள் மூலமும் இவ்வடக்கி ஒடுக்குதல் நடைபெறுகிறது. ஒழுக்கங்கள் கற்றுக் கொடுத்தல் என்ற அடிப்படையில் ஒவ்வொரு தன்னிலையையும் வனக்குதல் கல்விக் காலத்தில் நடைபெறுகிறது. கருத்தியல் சார்ந்த சிந்தனைகள் மூலம் மனிதர்களைத் தம் வசதிக்கேற்ப வனக்கும் வகையில் உருவான இலக்கியங்களில் அற இலக்கியங்களும் தம் பங்களிப்பைக் கொண்டிருக்கின்றன.

அற இலக்கியங்களின் தோற்றம் குறித்த பல்வேறு கருத்தமைவுகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு காலங்களில் தோன்றியவை என்பதால் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் அறத்தை மீளுற்பத்தி செய்தமை வெளிப்படுகிறது. அறங்கள் ஒரு வகையில் மனிதர்களை ஒழுங்குபடுத்தும் அல்லது மனிதர்களின் சிந்தனைப் போக்கில் தடுமாற்றமின்மையைக் கொணரும் என்ற போதிலும் அதிகார வர்க்கத்தினருக்கு இயைந்தவாறு மனிதர்களை வனக்கும் செயலையே பெரிதும் செய்கின்றன. உண்மையாயிருத்தல், நேர்மையாயிருத்தல், பொய் பேசாதிருத்தல், களவு செய்யாதிருத்தல், கள்ளுண்ணாதிருத்தல், இல்லறத்தைப் பேணுதல் வறியவர் என்று வருவார்க்கு உணவளித்தல், வருவிருந்தோம்பி இருத்தல் என்பன போன்ற பல கருத்துக்களைக் கூறுகின்றன. இவையாவும் அதிகார வர்க்கத்திற்கான முளைச் சலவை என்றாலும் தகும. உண்மை பற்றிய வியாக்கியானங்கள் ஒரு முடிவை எட்டுவதில்லை. எது உண்மை என்பதில் மாறுபட்டக் கருத்துக்கள் தோன்றலாம். நேர்மையாயிருத்தல், ஒழுக்கமாயிருத்தல், அடக்கமாயிருத்தல் என்பன தனித் தன்னிலைகளை வனக்கும் வகையிலானவை. அவை அதிகார வர்க்கத்திற்கானவை. அவர்களது ஏவலடியார்களை தம் விருப்பத்திற்கு பயன்படுத்த ஏதுவான கருத்தியல் கட்டமைப்பைக் கொண்டிருக்கின்றன.

இன்றைய அரசுகளும் பார்ப்பனிய, பெருமுதலாளிகளும் தமக்கு பணி செய்யும் அடியாட்களை உற்பத்தி செய்யும் கேந்திரமாகவே கல்வி நிலையங்களை ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கின்றனர். அந்த வகையில் திருக்குறள் மனிதர்களை ஒடுக்கும் வகையில் செயல்படும் அதிகார வர்க்கத்திற்கான கருத்தியலைக் குறள்களில் கொண்டிருக்கின்றன. அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை

ஆரிருள் உய்த்து விடும் என்னும் குறளில் தொனிப்பது அதிகார வர்க்கத்திற்கு இணங்கிப் போகும் தன்னிலையாக இருத்தலை வலியுறுத்தும் கருத்து நிலையாகும்.. யாருக்கும் அடங்காதிருக்கும் மனிதர்கள் என்று யாரும் இருக்க முடியாது. பொது வெளியில் சமூகக் கட்டுப்பாட்டிற்கு இணங்காதவர்கள் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு எதிரானவர்களாக சித்தரிக்கப்படுவது வழக்கமாகும். ஆனால் ஒரு சமூகத்தின் நிலைபேறுடைய கருத்துக்கள், சட்டங்கள் என்று எதுவும் இருக்க முடியாது. அவ்வாறிருந்தால் அச்சமூகம் வளர்ச்சியை பெறாது. முரண்பட்ட கருத்துக்கள்தான் செயல்கள்தான் புதின பிறப்பதற்குக் காரணமாக அமையும். இருளைக் கண்டு பழகி விட்டவர்களுக்கு ஒளியைப் பற்றிய அறிதல் இல்லாமல் போய் விடும். இருளிலிருந்து விலக வேண்டும் என்ற எண்ணமே விளக்குகள் கண்டுபிடிப்பதற்கு உந்துதலாக இருந்திக்க வேண்டும். அடங்கி இருத்தல்தான் ஒரு மனிதனுக்கு இன்றியமையாத தேவ லோகத்திற்குச் செல்வதற்கான வழியென்று திருக்குறள் கூறுமானால் பிற அறங்கள் அவசியமற்றவையாகி விடும்.

சமூகத்தை எதிர்ப்பவன், கொடுங்கோன்மை என்று தான் கருதுபவற்றை எதிர்த்துக் குரல் உயர்த்தினால் திருக்குறளின் தண்டனை அவனுக்கு நரகம் என்பதாக இருப்பதை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பக்குவம் இச்சமூகத்திற்கு இருக்குமானால் இது கெட்டிடட்டிப் போன சமுதாயமாகவே இருக்கும்.

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்கம்

அதனினுஉங் கில்லை உயிர்க்கு (குறள்.122)

என்ற குறளில் பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை என்று திருக்குறள் பொருட்பாலில் கூறுவதைக் காணலாம். பொருள் இல்லாதவர் என்ற பொருள் செல்வம் என்பதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் இக்குறளில் பொருளாக அடக்கத்தைக் கைக் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் உயிர்க்கு பங்கம் இல்லாமல் வாழ முடியும். அடக்கத்தைக் கைக் கொள்ளாவிட்டால் அழிவு நேரிடும் என்றே கூறுகின்றது. மனிதர்கள் தமக்கான உரிமைக் குரலை கூட உயர்த்தக் கூடாதா என்ற கேள்வில் அடக்கம் என்பது தன்னிலையைத் தகவமைவப்பதற்கானதாக செயல்படுவதைக் காணலாம்.

அறிவறிந்த நெறியிலே அடக்கத்தைக் கைக் கொள்ளுதல் வேண்டும் (குறள்.123) என்றும், தன் நிலையில் கெடாது அடங்கியிருப்பவன் மலையினும் உயர்ந்தவன் என்றும் (குறள்.124) எல்லோர்க்கும் நன்றாம் பணிதல் (குறள்.125) என்றும் குறிப்பிடுவதன்

வழி ஒவ்வொருவரும் அடங்கியிருத்தல் வேண்டும். அதாவது எதிர்க்கேள்வியற்று. சோம்பியிருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு இருப்பதே நிலையான வாழ்விற்கு வழியாக இருக்கும் என்ற பொருளில் இவ்வாறு கூறப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மனிதத் தன்னிலையையும் தன் கட்டளைக்குப் பணிந்து போகக் கூடியதாக மாற்றும் செயலை ஒவ்வொரு அரசும் செய்கிறது. அவ்வரசுகளுக்கு இயைந்தவாறு கருத்தியலைக் கொண்டனவாக திருக்குறள் காணப்படுகிறது.

சமூகத்தின் இயக்கப் போக்கானது இவ்வாறான அடக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாது. புதிய சமுதாயத்தைப் படைக்க விரும்பும் மனிதர்கள் மைய நீரோட்ட சிந்தனையிலிருந்து விலகியே பயணிப்பர். அவ்வாறான பயணத்தில்தான் சமூகம் அடுத்த கட்டத்திற்கு நகரும். சிந்தனை வழி மனிதர்களைத் தன்வயப்படுத்தும் நிலையினைக் கொண்டதாக இருக்கின்றது.

இன்றைய சமூகச் சூழலில் அரசியலும் முதலாளிகளும் தம் நலத்தைக் காக்கும் வகையில் செயல்படுகின்றனர். அவ்வாறு செயல்படும் போது மக்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது தவிர்க்க இயலாததாக மாறுகிறது. அப்போது மக்கள் அவர்களை எதிர்க்கின்றனர். குறிப்பாக தொழிற்சாலைகளை அமைத்தல் முதலாளிகளின் லாபத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் செயலாகும். தொழிற்சாலைக்கான இடத்தைத் தெரிவு செய்தல், அதற்கானக் கட்டமைப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் என்பன போன்றவற்றை அரசின் உதவியோடு செய்கின்றனர். ஆனால் அதில் மக்களின் பங்கேற்பு அமைவதில்லை. மக்கள் அவர்களது நடவடிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளும் இடத்திலேயே இருக்கின்றனர். இது போன்ற சூழலில்களில் தாம் வாழும் சூழல் தொழிற்சாலையால் பாதிக்கப்படும் என்பதை எடுத்துரைக்கும் உரிமை கொண்டவர்களாக மக்கள் கருதப்படுவதில்லை. அவ்வாறு அவர்கள் எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்தால் சமூக வளர்ச்சிக்கு எதிரானவர்கள் என்று முத்திரை குத்தப்படுகிறார்கள். அதே போல தீவிரவாத இயக்கங்கள், போராளிக்குழுக்கள் ஆகியவற்றோடு இணைத்துப் பேசப்படுகின்றனர். மக்கள் எப்போதும் அரசுகள் செய்வனவற்றை ஏற்று அடங்கியிருத்தல் வேண்டும் என்பதையே விரும்புகின்றன. அதையே திருக்குறளும் வலியுறுத்துகிறது.

எனவே இன்றைய சூழலிலும் பண்டைய சூழலிலும் மக்கள் அதிகாரத்திற்கு அடங்கிப் போகக் கூடியவர்களாகவே இருந்தனர்

என்பதால் அடக்கமுடைமை வறிவரின் குரல்வளையை நெறிக்கும் பண்பினைக் கொண்டதாகவே காட்சியளிக்கிறது. திருக்குறள் அவ்வாறு கூறவில்லை. இவ்வாறு கூறவில்லை என்ற கருத்துக்கள் பழமையோரால் எடுத்துரைக்கப்படுவதுண்டு. ஆனால் இது போன்ற உள்ளரசியல் கொண்ட கருத்துக்களும் திருக்குறளில் இருப்பதை வெளிப்படுத்துதே சிறந்ததெனலாம்.

அந்த வகையில் அரசுகள், அதிகார வர்க்கம் ஆகியனவற்றுக்கு அடங்கிப் போனால்தான் சொர்க்கம் கிடைக்கும் என்பதில்லை. அதிகாரத்தை நோக்கி கேள்வி கேட்டால்தான் சொர்க்கம் கிடைக்கும். அடக்கம் அல்ல அடங்காமையே ஆரீருள் உய்க்கும்.

குறிஞ்சி மற்றும் பாலை நிலத்து வேட்டைத் தொழில்

உ.சாந்தி

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்த்துறை
பாத்திமா கல்லூரி (தன்னாட்சி)
மதுரை

சமூக வளர்ச்சிப் படிநிலையில் வேட்டையாடும் தொழிலை மேற்கொண்டு வாழ்ந்த மக்களை உடையதாக குறிஞ்சி நிலம் காணப்படுகிறது. நான்கு நிலங்களில் இந்நிலமானது நாகரிகக் கட்டத்திற்கு முந்தைய நிலை எனக் கூறப்படுகிறது. தொல்காப்பியம் குறிஞ்சி நிலத்தினை மலையும் மலை சார்ந்த இடமும் என வரையறுக்கிறது. நாகரிக நிலையில் பின்தங்கியக் குடிகளாக இந்நிலத்து மக்களை மானிடவியலாளர்கள் அடையாளப்படுத்துவர். மலை சார்ந்த குடிகள் தம் உணவிற்காகப் பல்வேறு தொழில்களைச் செய்கின்றனர். உடல் உழைப்பில் ஈடுபடாத மக்களும் அவரவர் தொழில்களைச் செய்து வருகின்றனர். வெறியாட்டு நிகழ்த்தும் வேலன், கட்டு, கழங்கு பார்க்கும் கட்டுவிச்சி ஆகியோர் இவ்வகையில் அடங்குவர். குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழும் குடிகளில் முதன்மைக் குடிகள் எனக் கருதப்படுவோர் குறவன், குறத்தி, வெற்பன் ஆகியோர் ஆவர்.

“குறிஞ்சி நிலத் தலைவன் வெற்பன், பொருப்பன், சிலம்பன் என்னும் திணைப் பெயர் பெற்றான். தலைவி கொடிச்சி எனப்பட்டாள், குடி மக்களுள் ஆடவர், கானவர், குன்றுவர், வேட்டுவர் எனப்பட்டனர். அவர்தம் பெண்டிர் குன்றுவித்தியர், வேட்டுவித்தியர், குறத்தியர் எனப் பெயர் பெற்றனர்”⁴ என குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழும் தலைவன், தலைவி பிற மக்களை அடையாளப்படுத்துகின்றார் மா.இராசமாணிக்கனார். இந்நிலத்து வாழ்வோரின் தொழில்கள் பலவாகக் காணப்படுகின்றன. வேட்டையில் ஈடுபடுதல்

குறிஞ்சி நிலத்தவர்கள் உணவு சேகரித்தல் நிலையில் இருந்தவர்கள் ஆதலின் வேட்டையாடுதல் அவர்தம் முதன்மைத் தொழிலாக இருந்ததெனலாம். வேட்டையின் மூலம் கிடைக்கும் விலங்கின் இறைச்சியை பகிர்ந்து உண்டனர் எனக் காணமுடிகிறது.

“குறிஞ்சி நிலத்தில் வேட்டையாடும் தொழிலை அந்நில மக்கள் மேற்கொள்ள வேண்டி நேர்ந்தது வாழ்க்கைக் கட்டாயத்தினால் உருவானதாகும்”⁵ என கு.இராசரத்தினம் குறிப்பிடுவது போல வேட்டையில் ஈடுபடுதல் வாழ்க்கைத் தேவையாகவும் இருந்தது. உணவுக்காகவும், தம்மைத் தற்காத்துக் கொள்ளவும் அவர்கள் வேட்டையில் ஈடுபட்டனர் எனலாம்.

“கானவன் எய்த முளவு மான் கொழுங் குறை
தேம் கமழ் கதுப்பின் கொடிச்சி கிழங்கொடு
காந்தள்அம் சிறுகுடிப் பகுக்கும்

ஓங்கு மலை நாடன், நின் நசையினானே” (நற்.85)
என்னும் பாடலடிகள் முளவு மான் என்னும் முள்ளம்பன்றியை வேட்டையாடியதையும் கானவன் என்னும் மலைக்குடியினர் அதில் ஈடுபட்டதையும், வேட்டையாடிய முள்ளம்பன்றியின் தசையை சுட்டு அதைக் கிழங்கோடு உண்டதையும் வெளிப்படுத்துகிறது. அக்காலத்து வேட்டைச் சமூகத்தினர் தம் வேட்டையில் கிடைக்கும் இறைச்சியைப் பலருக்கும் பகுத்துக் கொடுத்து உண்டனர் என்பதையும் பாடல் வெளிப்படுத்துகிறது. முள்ளம்பன்றியை வேட்டையாடியாடுதற்கு பொறி வைத்தமையை மலைபடுகடாம் பாடலடிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

“விளை புனம் நிழத்தலின் கேழல் அஞ்சி
புழை தொறும் மாட்டிய இருங்கல் அடாஅர்

அரும் பொறி உடைய ஆறே நள் இருள்” (மலை.193-195)
என்னும் பாடலடிகள் இதனை வெளிப்படுத்துகின்றன. தினைப்புனத்தின் பயிர்களை நாசம் செய்வதால் அவற்றைத் தடுப்பதற்காக சிறிய வழிகளில் கற்பொறிகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அதன் மூலம் அவற்றைப் பிடித்து கொல்லவும் செய்வர் எனலாம். வேட்டை நாட்களுடன் சென்று வேட்டையாடுவதை,

“பூங்கண் வேங்கைப் பொன்இணர் மிலைந்து
வாங்கு அமை நோன்சிலை எருதத்து இரிஇ
தீம்பழப் பலவின் சுளைவிளை தேறல்
வீளை அம்பின் இளையரொடு மாந்தி
ஓட்டு இயல் பிழையா வயநாய் பிற்பட
வேட்டம் போகிய குறவன் காட்ட
குளவித் தண்புதல் குருதியொடு துயல்வர
முளவுமாத் தொலைச்சம் குன்ற நாட” (அகம்.182)

என்னும் பாடலடிகள் மலைப் பகுதியில் வேட்டையாடும் குறவனின் செயலை வெளிப்படுத்துகின்றன. குறவன் வேங்கை மரத்தின் பூக்களைச் சூடிக் கொண்டு, மூங்கிலால் ஆன வளைந்த வில்லைத் தோளில் போட்டுக் கொண்டு, தம்மோடு வந்த வீரர்களுடன் பலாப்பழத்தின் சுளையில் செய்த தேனைக் குடித்துக் கொண்டு, வேட்டை நாய்களுடன் புதாழல் பதுங்கியிருந்த முள்ளம்பன்றியை அம்பெய்து கொன்று வீழ்த்தினான் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. வேட்டையாடுவதற்கு முன்னர் வீரர்களிடம் வெளிப்படும் சில செயல்களையும் குறிப்பிட்டு இப்பாடல் அமைகிறது. இது போல யானையைக் கொன்று தந்தங்களை பெறும் கானவர்கள் அன்பற்றவர்களாக அம்பெய்தி யானைக் கொல்வர் என்பதை,

“புலியொடு பொருத புண் கூர் யானை
நற் கோடு நயந்த அன்பு இல் கானவர்

விற் சுழிப்பட்ட நாம்ப பூசல்” (நற்.65)

என்னும் பாடலடிகள் புலியோடு சண்டையிட்டதால் காயம்பட்ட யானையை அன்பில்லாத கானவர்கள் கொன்று யானையின் தந்தத்தை எடுத்தற்காக அம்பை செலுத்த யானை பெருங்குரலெடுத்துப் பிளிறும் எனக் கூறப்படுகிறது. வேட்டுவன் தன்னொடு போரிட்ட யானையைக் கொன்று அதன் தந்தங்களைக் கொண்டு பொன்னை அகழ்ந்தெடுத்தான் எனக் கூறுவதை,

“பெருமலைச் சிலம்பின் வேட்டம் போகிய
செறிமடை அம்பின் வல்வில் கானவன்

பொருதுதொலை யானை வெண்கோடு கொண்டு” (அகம்.282)

என்னும் பாடலடிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. சிலம்பன் என்னும் குறிஞ்சிக் குடியினன் யானைத் தந்தங்களுக்காக கொன்று அத்தந்தங்களின் உதவியுடன் பொன்னை அகழ்ந்தெடுத்தல் என்னும் தொழிலையும் செய்கிறான் எனக் குறிப்பிடுகிறது. யானையின் மாமிசத்தை உணவாக்குதற் பொருட்டு வேட்டையாடுதலை,

“களிற்றுமுகம் திறந்த கவுளுடைய பகழி
வால்நிணப் புகவின் கானவர் தங்கை

அம்பணை மென்தோள் ஆய்இதழ் மழைக்கண்” (அகம்.132)

என்னும் பாடலடிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. மதங்கொண்ட யானையின் கன்னத்தைக் கிழித்து அம்மாமிசத்தை உண்ணும் வேடனின் தங்கை தலைவி எனக் குறிப்பிடுகிறது. இதில் யானையினை

மாமிசத்திற்காகக் கொல்வதாகக் கூறப்படுகிறது. வேட்டை நாயுடன் மலையில் வேட்டையில் ஈடுபடும் வேடர்கள் கொம்பினை ஊதி ஒலித்து கொல்லும் இயல்புடையவர்கள் எனக் கூறுவதை,

“கோடு துவையா கோள் வாய் நாயொடு

காடு தேர்ந்து அசைஇய வய மான் வேட்டு” (நற்.276)

என்னும் பாடலடிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. கொம்பினை ஊதி கொல்லும் இயல்புடைய வேடர்கள் விலங்குகளை வேட்டையாடுவதற்காகத் தம்முடன் நாயினையும் கொண்டு செல்வர் என்கிறது. அம்பினை எய்து மானைக் கொண்டு அம்மானின் மருமத்தில் அழுந்தச் செய்த அம்பினை உதிரத்தோடு பிடுங்கும் வன்மையான செயலைக் கொண்டவர்கள் வேடர்கள் என்பதை,

“தீண்டலும் இயைவது கொல்லோ - மாண்ட

வில்லுடைய வீளையர் கல்இடுபு எடுத்த

நனந்தலைக் கானத்து இனம் தலைப்பிரிந்த

புன்கண் மடமான் நேர்பட தன்னையர்

சிலைமாண் கடுவிசைக் கலைநிறத்து அழுத்தக்

குருதியொடு பறித்த செங்கோல் வாளி” (குறற்.272)

என்னும் பாடலடிகள் விளக்கி நிற்கின்றன. வேட்டையின் போது வீரர்கள் சீழ்க்கையொலி எழுப்புவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர் என்பதையும், அவ்வீரர்கள் கொன்ற விலங்குகளை கல்லால் முடுவைக்கும் இயல்பினர் என்பதையும் அறிய முடிகிறது. மானின் மருமத்தில் பாய்ந்த அம்பினை குருதி ஒழுக பிடுங்குகின்றனர் என்பதையும் பாடல் குறிப்பிடுகிறது. வேட்டையாடுதலின் வன்மையைக் குறித்ததாக இப்பாடல் அமைகிறது. பாலை நிலத்தவர்களின் செயல்களும் குறிஞ்சி நிலத்தவர்களின் செயல்களோடு ஒத்துப் போவதால் ஒரு நிலத்தின் மக்கள் எனக் கொண்டு அவர்தம் செயல்பாடுகளும் குறிஞ்சி நிலத்துத் தொழில்களாகக் கொள்ளலாம். கானவர்களும் வேட்டையாடுதலை முதன்மையாகக் கொண்டவர்களாகவே வெளிப்படுகின்றனர்.

“மான்அடி பொறித்த மயங்குஅதர் மருங்கின்

வான்மடி பொழுதில் நீர்நசைஇக் குழித்த

அகழ்கும் பயம்பின் அகத்துஒளித்து ஒடுங்கி

புகழா வாகைப் பூவின் அன்ன

வளைமருப்பு ஏனம் வரவுபார்த் திருக்கும்

அரைநாள் வேட்டம் அழுங்கின் பகல்நாள்
பகுவாய் குமலியொடு பைம்புதல் எருக்கி
தொகுவாய் வேலித் தொடர்வலை மாட்டி
முள்அரைத் தாமரைப் புலிதழ் புரையும்
நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக்குஅற வளைஇ
கடுங்கண் கானவர் கடறு கூட்டுண்ணும்

அருஞ்சரம் இறந்த அம்பர்” (பெரும்பாண்.106-117)

என்னும் பாடலடிகள் கானவர்களின் வேட்டையாடும் செயலை விவரிக்கிறது. குழி தோண்டி அதில் விலங்குகளை விழச் செய்து பிடித்து அவற்றைத் தம் உணவுக்குப் பயன்படுத்தும் செயலை இப்பாடலடிகள் கொண்டிருக்கின்றன. கானவர்கள் வேட்டையாடும் பகுதி அருஞ்சரம் என்று கூறப்படுகிறது. வறட்சியான மக்கள் நடமாட்டமற்ற அச்சம் கொள்ளத்தக்க வகையில் இருப்பதையே அருஞ்சரம் என்ற சொல் குறிக்கிறது. மழையில்லாத நிலையில் வறட்சியான நிலப்பகுதிகளில் தண்ணீருக்காகக் குழிகள் தோண்டப்பட்டிருக்கும் மானின் தடம் இருக்கும் அப்பகுதியில் குழிகளைத் தோண்டி வைத்து அருகே மறைந்து ஒடுங்கிப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பர். நடு இரவில் வளைந்த கொம்பினை உடைய பன்றிகள் தண்ணீர் அருந்துதற்காக வரும் எனக் காத்திருப்பர். பன்றிகள் வராவிட்டால் பசிய தூர்களை வேலிகளில் மாட்டி வைத்து வலை கட்டி வைப்பர். புதர்களிலிருந்து வரும் குறுமுயல்கள் அவ்வலைகளில் அகப்பட்டுக் கொள்ளும் அவற்றைப் பிடித்து அனைவரும் உண்பர் எனக் கூறப்படுகிறது. பன்றிகளையும், முயல்களையும் வேட்டையின் மூலம் பிடித்து உணவாக்கிக் கொள்ளும் நிலை குறிஞ்சி நிலத்தின் கடும் வெப்பக் காலத்தில் நேரும் என்பதை இப்பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. குறிஞ்சி நிலத்தின் பகுதிகளே வெப்பக் காலத்தில் பாலையாகக் காட்சியளிக்கும் என்பதை சிவத்தம்பி இளம்பூரணா⁹ன் உரையினைக் கொண்டு எடுத்துரைப்பார்.

“சங்க இலக்கியங்களிலும் பாலைத் திணைக்குப் பொருந்தக் கூடிய பின்னணிச் சூழல் குறிஞ்சிக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பெரும்பாணாற்றுப்படையில் 81-117 வரிகள் வேடர் குடும்பத்தை வருணிக்கின்றன. இக்குடும்பம் எயினர் குடும்பமென்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பெயர் பாலையொடு தொடர்புடையது. அடுத்து 117-145 வரிகள் எயினர் குடியிருப்பை வருணிக்கின்றன. நச்சினார்க்கினியர் தமது உரையில் குறிஞ்சித் திணையையும் அதன்

பின்னணிச் சூழலையும் பற்றிய வருணனை எனக் குறிப்பிடுகிறார்”⁶ என்று சிவத்தம்பி குறிஞ்சித் திணையின் நிலமும் பாலைத் திணையின் நிலமும் ஒன்றே என்பதை நிறுவுகிறார். எனவே வேடர்கள், எயினர்கள் என்போர் குறிஞ்சி நிலத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எனக் கொள்ளலாம். வேட்டைத் தொழிலை இருசாராரும் கொண்டிருப்பதைக் கொண்டு இதனை அறுதியிடலாம். வலை வைத்து விலங்குகளைப் பிடிப்பவர்கள் விலங்குகளின் சோர்வினைக் கண்டுணர்வதில் குறியாக இருப்பர் என்பதை, “பையென வலைவர் போல சோர்பதன் ஒற்றி” (கலி.55) என்னும் பாடலடி குறிப்பிடுகிறது. அது போல நாய்வேட்டையில் சிக்காத மான் வலையில் சிக்கிக் கொள்ளும் என்றும் எனவே இரு விதமாகவும் வேட்டையாடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர் என்றும்,

“கொலை வெங் கொள்கையொடு நாய் அகப்படுப்ப

வலைவர்க்கு அமர்ந்த மட மான் போல” (கலி.23)

என்னும் பாடலடிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. வேட்டை நாயிடம் அகப்படாது வலைவர் விரித்த வலையில் விழுந்த மடமான் என்று குறிப்பிடுகிறது. வல்வில் ஒரி என்பானின் வில்லாற்றலைக் கூற வந்த பாடல் ஒன்று வேட்டையாடுவதில் வேட்டுவர்கள் எத்தகைய திறன் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை வெளிக்காட்டுவதாக அமைகிறது,

“வேழம் வீழ்த்த விழுத் தொடைப் பகழி

பேழ்வாய் உழுவையைப் பெரும்பிறிதுநீஇபட

புழற்றலைப் புகர்க்கலையுருட்டி யுரற்றலைக்

கேழற்பன்றி வீழ்வயல

தாழற்புற்றத் துடும்பிற் செற்றும்

வல்வில் வேட்டம் வலம் படுத்திருந்தோன்

புகழ்சால் சிறப்பின் அம்பு மிகத் திளைனக்கும்

கொலைவன் யார்கொலோ கொலைவன் மற்று இவன்

விலைவன் போலான் வெறுக்கை நன்கு உடையன்” (புறம்.152)

இப்பாடலடிகள் மன்னனின் வில்லாற்றலை வெளிப்படுத்துவதாகக் கொண்டாலும் வேட்டைச் சமூகத்தின் இயல்பான செயலாகக் கொள்ளலாம். வில்லாற்றல் கொண்ட வேட்டுவர் சமூகத்தின் மன்னன் வல்வில் ஒரி என்றும் கொள்ளலாம். அந்த வகையில் இப்பாடல் குறிப்பிடுவது போல பல விலங்குகளை ஒரே அம்பில் வீழ்த்தும் திறம் கொண்ட வில்லாற்றல் என்பது வேட்டையாடும் வல்லமையை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது. யானையைக் கொன்று, புலியின்

அகன்ற வாயில் ஊடுருவிச் சென்று, பின்பு கலைமானையும், பன்றியையும் கொன்றது, பின் பக்கத்தில் உள்ள புற்றில் உடும்பின் உடலில் தைத்து அம்பு நின்றது எனக் குறிப்பிடும் போது இவ்வகையான விலங்குகளை வேட்டையாடக் கூடியவர்களாக மலை சார்ந்த குடிகளான வேட்டுவர்கள் இருந்தனர் என்பதும் இதில் விளங்குகிறது.

“முன்றில் முஞ்சையொடு முசண்டை பம்பி
பந்தர் வேண்டாப் பலர்தூங்கு நீழல்

கைம்மான் வேட்டுவன் களைதுயில் மடிந்தென” (புறம்.320)
என்னும் பாடலில் வேட்டை முடிந்து வந்து உறங்கும் வேட்டுவன் குறிக்கப்படுகின்றான். முஞ்சை கொடியோடு முசண்டை கொடியும் வளர்ந்து பலர் உறங்குவதற்குரிய பந்தல் போலக் காட்சி தரும். யானையை வேட்டையாடுபவன் அப்பந்தலின் நிழலில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான் எனக் கூறப்படுகிறது. வேட்டையாடுதலை முடித்து ஓய்வெடுப்பதைப் பற்றிய பாடலாக இது அமைந்துள்ளது. பறவைகளுக்கு தானியங்கள் வைத்து அவற்றைப் பிடித்து உண்பதும் கூட வேட்டைச் செயல் எனக் கொள்ளலாம்.

“படலை முன்றில் சிறுதினை உணங்கல்
புறவும் இதலும் அறவும் உண்கெளப்
பெய்தற்கு எல்லின்று பொழுதே, அதனான்
முயல்சுட்ட ஆயினும் தருகுவோம் புகுதந்து

ஈங்கு இருந்தீமோ, முதுவாய்ப் பாண” (புறம்.319)
என்னும் பாடலடிகள் தழையால் வேயப்பட்ட குடலின் முன்னால் காய்வதற்காகப் போடப்பட்டிருக்கும் சிறுதினையைப் புறாக்களும் இதல் என்னும் பறவையும் மிகுதியாக உண்பனவாகும் எனக் குறிப்பிடுகின்றன. பறவைகளைப் பிடித்து உண்பதும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர் ஆயினும் முயல் கறியைச் சுட்டுத் தருகின்ற நிலையில் முயல் வேட்டையில் ஈடுபட்டு அதனைச்சுட்டு உண்பதை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது. உடம்பு வேட்டையாடி உண்டதைப் பற்றி,

“அருமிளை இருக்கையதுவே மனைவியும்
வேட்டச் சிறாஅர் சேண்புலம் படராது
படப்பைக் கொண்ட குறுந்தாள் உடும்பின்
விழுக்குறிணம் பெய்த தயிர்க்கண் விதவை” (புறம்.326)

என்னும் பாடலடிகள் சிறுவர்கள் வேட்டைக்காக நெடுந்தொலைவு செல்லாமல் மடைகளில் இருந்து கொண்டு வந்த உடும்பினை கொழுப்பினால் ஆன தயிருடன் உண்டனர் எனக் காணமுடிகிறது. சிறுவர்கள் முதற்கொண்டு வேட்டையில் ஈடுபடுதல் மலைவாழ் மக்களின் இயல்பாக இருந்ததை இது வெளிப்படுத்துகிறது. நாய் வேட்டையாடிக் கொணர்ந்த உடும்பின் தசையை விருந்து பாடிமாறுவதை,

“களர் வளர் ஈந்தின் காழ் கண்டன்ன
சுவல் விளை நெல்லின் செவ்வவிழ்ச் சொன்றி
ஞமலிதந்த மனவுச் சூல் உடும்பின்

வரைகால் யாத்தது வயின்தொறும் பெறுகுவீர்”

(பெரும்பாண்.130-133)

என்னும் பாடலடிகள் நாய் கொண்டு வந்த உடும்பின் தசையை பொரித்து உணவாகக் கொண்டனர் எனக் கூறுகின்றன. வேட்டையின் போது வேட்டையாடுபவர்கள் காயம்படுவதும் இறந்துபடுவதும் உண்டு. இதனை,

“சேயளைப் பள்ளியெஃகுறு முள்ளின்
எய்தெற விழுக்கிய கானவரமுகை

கொடுவரி பாய்ந்தென கொழுநர் மார்பில்

நெடுவசி விழுப்புண் தணிமார் காப்பு என” (மலை.300-303)

என்னும் பாடலடிகள் முள்ளம்பன்றி வேட்டையின் போது அதன் முட்கள் குத்திக் கொல்வதால் இறந்துபடும் கானவர்களுக்காக அழும் பெண்களின் ஒலி கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் எனக் கூறப்படுகிறது. வேட்டையாடும் போது இது போன்ற இடர்களும் அக்காலத்து மக்களுக்கு இருந்தமையை வெளிக்காட்டுவதாக அமைகிறது. முள்ளம்பன்றியை அதன் கொழுப்பு நிறைந்த மாமிசத்திற்காக வேட்டையாடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டவர்கள் கானவர்கள் என்பதை,

“மாண்கண் மகளிர் கான்தேர் அகன்றுஉவா

சிலைப்பாற் பட்ட முளவுமான் கொழுங்குறை

விடர்முகை அடுக்கத்துச் சினை முதிர் சாந்தம்” (புறம்.374)

என்னும் பாடலடிகள் இதனை வெளிக்காட்டுகின்றன. மான் போன்ற கண்களைக் கொண்ட மகளாழன் கணவர்கள் அவர்களுக்காக முள்ளம்பன்றியின் கொழுப்பு நிறைந்த மாமிசத்தைத் தரும் பொருட்டு வேட்டையாடி வருவர் எனக் கூறுகின்றது. அதோட சந்தனக்

கட்டைகளையும்கொண்டு வருவார்கள் எனக் கூறப்படுகிறது. தினைப்புனத்தைக் காக்க வேண்டியும் பன்றி வேட்டையாடுவார் என்பதை,

“வரைசேர் வகுந்தின் கானத்துப் படினே
கழுதில் சேணோன் ஏவொடு போகி
இழுதின் அன்ன வால்நிணம் செருக்கி
நிறப்புண் கூர்ந்த நிலம் தின் மருப்பின்
நெறிக் கெடக் கிடந்த இரும்பினர் எருத்தின்

இருள் துணிந்தன்ன ஏனம் காணின்” (மலை.242-247)

என்னும் பாடலடிகள் தருகின்றன. தினைப்புனம் காத்தற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள பரணின் மேலிருந்தபடி அம்பெய்து தினைப்புனத்தின் நிலத்தை தோண்டி நாசம் செய்யும் பன்றி இறந்து கிடக்கும். கிழங்குகளைத் தின்பதால் மண் பெயர்ந்து கிடக்கும் வழியினில் நிணம் ஒழுகும்படி இறந்து கிடக்கும் எனக் கூறப்படுகிறது.

முடிவுரை

இவ்வாறு வேட்டையாடித் தம் வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளும் குறவர்களும், கானவர்களும், எயினர்களும், வேட்டுவர்களும் தம் பாதுகாப்பிற்காகவும், உணவுக்காகவும் வேட்டையாடுகின்றனர் என்பதை பாடல்கள் வெளிக்காட்டுகின்றன. முள்ளம்பன்றியினையே பெரிதும் வேட்டையாடும் வேட்டுவர்கள் யானையை அதன் தந்தத்திற்காகவும் மான், முயல் போன்றவற்றை இறைச்சிக்காகவும் வேட்டையாடி அதனை பங்கிட்டு உணவாகக் கொள்கின்றனர். வேட்டையாடும் போது இறப்புகளும் நேர்கின்றன. வேட்டையில் ஈடுபடும்; போது அம்பு கொண்டும், ஈட்டி கொண்டும் வேட்டையாடுகின்றனர். குழி தோண்டி வைத்து அதில் விலங்குகளை விழ வைத்தும் அவற்றைத் தம் உணவுக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதை சங்கப்பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தமிழர் வாழ்வியலில் நெருப்பு

ஆ.முத்துலட்சுமி

உதவிப் பேராசிரியர்

அருள் ஆனந்தர் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

கருமாத்தூர்

மதுரை

நெருப்பை, கனல் என்றும் அனல் என்றும் குறிப்பர். அனல் என்ற சொல் நேரடியாக நெருப்பையும் சூரியனையும் குறிக்கும். சூரியனிலிருந்து வெளிப்படுவதை வெப்பம் என்று கொள்வது வழக்கமாகும். ‘அனல் என்ற சொல் அக்கினியைக் குறிக்கின்றது. அனலி என்பது சூரியனைக் குறிக்கின்றது’ கனல் என்பது ‘வெந்தெறற் கனலியொடு’ (பெரும்பாண்.16) என்று குறிக்கப்படுகின்றது. பக்தி இலக்கியத்தில் அனல் வாதம் செய்தமையைக் காணமுடிகின்றது. திருநாவுக்கரசரும் சமணர்களும் தங்களது ஏடுகளை நெருப்பில் இட்டு பாபசோதிப்பது அனல்வாதம் எனப்பட்டது. சூரியனால் வெப்பமடைதல் அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளே நிலத்திலும் மனிதனின் உணர்விலும் தோன்றுகின்றன. தமிழர்தம் வாழ்வில் வெப்பம் அல்லது நெருப்புப் பற்றிய சிந்தனையே மேலோங்கி இருந்தது. அகப்பாடல்களில் பாலைத் திணைப்பாடல்கள் அதிகம் இருப்பதே இதற்குக் காரணமெனலாம். பாலை நிலத்தின் பண்புகளை அதாவது வெப்பம் இனிமை சேர்க்காதது, துன்பம் தரக்கூடியது என்பதை வெளிப்படுத்தும் முகத்தான், பாலைத்திணையை படைத்தனர் எனலாம். தமிழ் நிலப்பரப்பில் இல்லாத ஒரு பண்பினை தமிழர்கள் நெருப்பின் பண்புகளைக் கொண்டே உருவாக்கினர். இன்பம் என்பதற்கு மறுதலையாக துன்பம் தரக் கூடியதாக பாலை நிலத்தை உருவகித்தனர். “பாலை நிலத்தைப் பற்றிப் பாட வேண்டிய வாய்ப்பு அரபு நாட்டாருக்குத்தான் இயல்பாகவே உண்டு, அவர்கட்கு வாய்த்துள இயற்கைச் சூழ்நிலைகளினால் பாலையைப் பற்றிப் பாடியுள்ளனர். ஆனால் தமிழர்கள் அப்படியல்ல. வேண்டுமென்றே பாலையைத் தேர்ந்தெடுத்து அதைப் பற்றிக் கவிதைகள் புனைந்துள்ளனர். மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு இடையூறாகவுள்ள நிலைகளையெல்லாம் உயர்ந்த கவிதைகளின் படைப்புக்குப் பொருளாகக் கொண்டுள்ளதை இங்குக் காணலாம்” என்ற ந.சுப்புரெட்டியாரின் கருத்தில் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு

இடையூறாகவுள்ள நிலைகள் என்று குறிப்பிட்டது. வெப்பத்தினாலும் நெருப்பினாலும் இடையூறுகளைச் சந்தித்துள்ளனர் என்பதைப் பாலைத் திணைக்குரிய சூழல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. நெருப்பின் பயனை தமிழர்கள் அறிந்திருந்தத் திறத்தை வெளிப்படுத்தும் இக்கட்டுரையானது பத்துப்பாட்டு பாடல்களைக் கொண்டு கூறுவதாக அமைகிறது.

நெருப்பும் தமிழர்தம் பொருளாயத வாழ்வும்

ஒரு சமூகத்தின் பண்புகளை அச்சமூக மக்களின் வாழ்நிலையே தீர்மானிக்கின்றது. சூழல் சார்ந்த பண்பாட்டு அடிப்படைகள் கொண்டவர்களாக இருப்பர். தமிழர்தம் பொருளாயத வாழ்வானது ஐம்பூதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருள் முதல்வாதக் கண்ணோட்டத்துடனான வாழ்வாகும். ஐம்பூதங்கள் என்பவை தமிழர்தம் வாழ்வோடு ஒன்றித்த தன்மையைப் பெற்றுள்ளன. எனவேதான் ஐம்பூதங்களின் செயல்பாடுகளையும் அதன் பயன்களையும் வாழ்வில் துய்த்துள்ளனர். ஐம்பூதங்களின் தன்மைகளை அறிந்து கொண்டவர்கள் தமிழர்கள். அவர்களது வாழ்வு இயற்கை வாழ்வு. அதைத்தான் வடநூலார் சுபாவவாதம் என்றனர். தமிழர்கள் ஐம்பூதச் சேர்க்கையை அறிந்திருந்தனர். அதனால்தான் நீரும் நிலமும் சேர்ந்தே உணவைத் தரும் என்று கூறினர். ‘உணவெனப்படுவது நிலத்தொடு நீரே’ (புறம்.18:19) என்று இயற்கையான பூதங்களை இணைத்து பிறிதொன்றை உருவாக்குவதை அறிந்திருந்தனர். அதன் தன்மைகளை அறிந்து அவற்றைத் தம் வாழ்விற்குப் பயன்படுத்தலாம் என்பதையும் அறிந்திருந்தனர். “பஞ்ச பூதங்களின் இயற்கையை அறிந்து கொண்டால் மனிதன் பஞ்ச பூதங்களைத் தனது தேவைக்கேற்றபடி பயன்படுத்தலாம்” என்ற கூற்றுப்படி தமிழர்கள் உலகியல் சார்ந்த பொருட்களைத் தமது தேவைக்குப் பயன்படுத்தினர். இதுவே பொருளாயத வாழ்வாக பண்டைத் தமிழாடம் காணப்பட்டது.

ஐம்பூதங்களில் இரண்டாவதாகக் குறிக்கப்படுகின்ற நெருப்பின் பயன்களை அறிந்தவர்கள் அதனைப் பல்வேறு வழிகளில் பயன்படுத்தியுள்ளனர், என்பதோடு நெருப்பின் பண்புகளைக் கொண்ட சூரியனின் பண்புகளையும் அதன் நகர்வையும் கொண்டே வாழ்வை அமைத்திருந்தனர். நெருப்பின் பண்புகளை வாழ்வியல் கூறுகளில் உவமையாக, ஒப்புமையாகப் பயன்படுத்திய திறத்தையும் பத்துப்பாட்டு நூல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. நெருப்பின் பண்பானது ஒன்றை பிறிதொன்றாக மாற்றுவதைக் கண்டதால்தான் அதனைக் கொண்டு

குளிரை விரட்டினர். புகை ஏற்படுத்தி கூந்தல் உலர்த்தினர். இரவில் மீன் பிடிப்போர்க்காக மாட விளக்குகளை ஏற்றினர். பகைவரை அச்சுறுத்தும் வகையில் போர்க்களத்தில் விளக்கேற்றினர். அதன் பண்புகளை பூக்களுக்கும், மனித உணர்வுகளுக்கும் ஒப்புமைபடுத்தினர். கரும்புச்சாறைக் காய்ச்சி கருப்புக்கட்டி தயாரித்தனர் எனக் காண்கின்றோம். தமிழர்தம் பொருளாயத வாழ்வை நிர்மாணித்த காரணிகளில் நெருப்பும் காணப்படுகின்றது. நெருப்பினைக் கண்டடைதல் முதல் அதைப் பயன்படுத்திய முறை அதன் பண்புகளை உற்றறிந்த தன்மை ஆகியன பத்துப்பாட்டில் விளக்கப்படுகின்றன.

நெருப்பு தோன்றும் வகையறிதல்

உலோக முற்காலமான பழைய காலத்தில் நாடோடியாக வாழ்ந்த மனிதனைப் பற்றி கா.சுப்பிரமணியன் ‘பல நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகள், மாந்தர் உணவு சேகரிக்க அலைந்து திரிந்து வாழ்ந்தனர். கருவி செய்யும் விலங்கான மனிதன் கைக்குக் கிடைத்த கற்களை அப்படியே பயன்படுத்திய காலம் பழைய கற்காலமாகும். அவர்கள் தீயின் பயன் பற்றி அறிந்திருந்தனர்’ அதன் பின்பு படிப்படியாக நெருப்பு வாழ்வின் ஓர் அங்கமாக மாறியிருக்க வேண்டும். இயக்கத்தின் ஆற்றலே வெப்பத்திற்குக் காரணம் என அறிந்த பின்தான் நெருப்பை மனிதன் கண்டுபிடித்திருக்க வேண்டும். இயற்கையினை உற்று நோக்கும் பண்பைப் பெற்றிருந்தவர்கள் இயற்கையில் மூங்கில்கள் தம்மில் உரசித் தீப்பற்றிக் கொள்வதைக் கண்டு தாமும் அவ்வாறே தீப்பற்ற வைக்கக் கற்றிருப்பர், மூங்கில் உரசித் தீப்பற்றிக் கொள்வதை,

“இருள் துணிந்தன்ன ஏனம் காணின்
முளி கழை அழைந்த காடுபடு தீயின்

நளிபுகை கமழாது இறாயினிர் மிசைந்து” (மலைபடு.247-249)
என்ற பாடல்கள் விளக்குகின்றன. இயற்கையில் மூங்கில்கள் உரசிக் கொண்டு தீப்பிடித்து அதனால் மலையில் எழுந்த புகை காணாமாறு தென்பட்டது. மூங்கில்கள் உரசிக் கொள்வதே இதற்குக் காரணம் என்பதன் அடிப்படையில்தான் ஞெலிகோல் கொண்டு கடைந்து தீயை ஏற்படுத்தினர் எனலாம்,

“ஞெலிகோல் கொண்ட பெருவிறல் நெகிழிச்

செந்தீ தோட்ட கருந்துளைக் குழலின்” (பெரும்பாண்.178-179)

என்ற பாடலடிகள் குழல் செய்வதற்காகக் மூங்கிலைத் துளையிட வேண்டி, ஞெலிகோலைக் கடைந்து நெருப்பு வரச் செய்து, மூங்கிலில் துளையிட்டனர் என்று குறிக்கின்றது.

“விண்தோய் பணவைமிசை ஞெகிழி பொத்த

வானம் மா மலை யர் சூழ்பு கறுப்ப, கானம் (குறிஞ்சி.226-227)

என்ற பாடலடிகளும் கோவலர்கள் ஞெலிகோலால் நெருப்பு உண்டாக்கி அதனால் வெப்பத்தை ஏற்படுத்தி குளிரை எதிர்கொண்டனர் எனக் குறிப்பிடுகின்றன.

குளிரிலிருந்து காக்கும் நெருப்பு

சங்ககாலத்தில் தற்காலத்தைப் போன்ற வசதிகள் இன்மையால் காலச் சூழல்களை எதிர்கொள்வதும் அவர்தம் வாழ்வின் இயல்பாக இருந்தது. அக்காலத்தில் நெருப்பை ஏற்படுத்துவது மிகக் கடினமாகும். எனவே நெருப்பை அணையாமல் வைத்திருக்கும் வழிகளையும் செய்தார்கள்.

“நெருப்பு உண்டாவதில் உள்ள கஷ்டங்களையுணர்ந்த அவர்கள் நெருப்பை அணையாமல் வைத்திருக்க முயன்றனர்” நெருப்பைப் பற்ற வைத்து அதனை குளிர்காலத்தில் குளிரைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக பயன்படுத்தினர். அவ்வாறு குளிரைப் போக்கிக் கொள்ள நெருப்பு மூட்டி அந்நெருப்பு அருகே கைகளை நீட்டி வெதுவெதுப்பாக்கிக் கொண்டதை,

மெய்க்கொள் பெரும்பனி நலிய பலருடன்

கைக்கொள் கொள்ளியர் கவுள்புடையு உ நடுங்க” (நெடுநல்.8)

என்ற பாடலடிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. கடும் குளிரிலிருந்து காக்கவே அவர்கள் நெருப்பை உண்டாக்கி, கைகளை நீட்டி கன்னத்தில் வைத்துக் கொண்டனர். நெருப்பினாலான தண்ப்பு அடுப்பினை முல்லை நிலத்தினர் வீடுகளில் வைத்திருந்தனர். நெருப்புக் குண்டத்திலிருந்து வரும் வெப்பத்தைக் கொண்டும் குளிரை எதிர்கொண்டனர்.

“கல்லென் துவலை தூவலின் யாவரும்

தொகுவாய்க் கன்னல் நீர் உண்ணார்

பகுவாய்த் தடவில் செந்நெருப்பு ஆர்” (நெடுநல்.64-66)

என்ற பாடலடிகள் வாடைக்காற்று எங்கும் வீசியதால் குவிந்த வாயையுடைய குடத்தில் உள்ள குளிர்ந்த நீரை அருந்தாமல் அகன்ற

தட்டில் கொட்டப்பட்ட நெருப்பின் வெம்மையை விரும்பி நின்றனர் என்பதையும் அறியமுடிகின்றது. அது போல கோவலர்கள் தீயின் துணையுடனே உறங்குவர் “தீத் துணையாகச் சேந்தனர் கழிமின்” (மலைபடு.420). மேலும் குடிசை வாழ் மக்களும் ‘நொய்ம் மர விறகின் ஞெகிழி மாட்டி’ (மலைபடு.446) ஞெலிகோலில் மூட்டிய தீயின் துணைகொண்டு உறங்குவதாகக் கூறுகின்றது பாடல். அக்கால மக்கள் நெருப்பினோடு மிகுந்த நெருக்கமுடையவர்களாக இருந்தனர், அதோடு நெருப்பினை பற்ற வைக்கும் நுட்பத்தையும் அதனை வைத்து தண்ப்பு எப்போதிருக்கும்படியான குண்டத்தையும் ஏற்படுத்தியிருந்தனர். இவ்வாறு நெருப்பினைக் குளிரை எதிர்கொள்வதற்குப் பண்டைத் தமிழர் பயன்படுத்தினர் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

மகளிர் கூந்தலுக்குப் புகை ஊட்டுதல்

கூதிர்காலத்தில் பெண்கள் தங்கள் தலையில் குளிர்ச்சியான மலர்மாலைகள் அணிந்திருக்கவில்லை. ஆயினும் அந்த குளிர்ச்சியிலும் மலர் மாலைகளைச் சூடிக் கொள்ளும் வகையில்

மகளிர் தம் கூந்தலுக்கு நறும்புகையை ஊட்டினர். “முல்லை நாரும் கற்பினள் என்று வருமடிகளில் முல்லை மலர் எவ்வாறு கற்பிற்கு அடையாள மலராக அமைந்தது என்பதைக் காட்டுகின்றது. முல்லை மலரை அணி செய்யப் பலமுறைகளைக் கையாண்டனர்” என்று முல்லைமலரை அணிவதே கற்புடைமைக்குச் சான்றாய் அமையுமாதலால் அதைச் சூடுவதற்காக குளிர் காலத்திலும் அதற்கான வழிகளைச் செய்தனர் என்பதாக தனிநாயகம் அடிகள் குறிப்பிடுகின்றார். எனவேதான் அதற்காக மயிர்ச்சந்தனம் என்னும் விறகை எரித்து புகை உண்டாக்கினர்,

“கூந்தல் மகளிர் கோதை புனையார்
பல்இருங் கூந்தல் சில்மலர் பெய்ம்மார்
தண்நறுந் தகர முளி நெருப்பு அமைத்து

இருங்காழ் அகிலொடு வெள; அயிர் புகைப்ப” (நெடு.வா.50-56)

என மயிர்ச்சந்தனத்தை விறகாகக் கொண்டு அதில் தீ மூட்டி அகிலையும், கண்ட சருக்கரையும் அதிலிட்டுப் புகைத்தனர் என்பதை இப்பாடலடிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அது போல,

“ஈரம் புலர விரல் உலர்ப்ப அவிழா

காழ் அகில் அம்புகை கொளீஇ, யாழ் இசை” (குறிஞ்சி.109-110)

என்ற பாடலடிகளும்,

“துகில் அணி அல்குல் துளங்குஇயல் மகளிர்

அகில்உண விரித்த அம்மென் கூந்தலில்” (சிறுபாண்.263-264)

என்ற பாடலடிகளும் பெண்கள் கூந்தலுக்கு அகிற்புகையூட்டிமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. அக்கால மாந்தர்கள் பல்வேறு மரங்கள் காணப்பட்ட நிலையில் அகிற்புகையே கூந்தலுக்கு ஊட்டக் கூடிய புகை என்பதை அறிந்திருந்தனர். கூந்தலிற் புகையூட்ட நெருப்பைப் பயன்படுத்தினர் என்பதும் இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுவதாகும்.

விளக்கு ஏற்றும் பண்பாட்டில் நெருப்பு தமிழர்தம் வீடுகளிலும், அரண்மனைகளிலும், கோயில்களிலும், நெய்தல் நிலத்தில் மாடங்களிலும் விளக்கேற்றினர். விளக்கேற்றுவதற்காக அவர்கள் நெய்யோ, எண்ணையோ பயன்படுத்தினர். நெய் எரியும் தன்மையுடையது என்பதை அறிவதற்கும் அதனுள் துணியால் ஆன திரியை வைத்து அதில் விளக்கு செய்வதற்குமான அறிவினை தம் அனுபவத்தில் பெற்றிருப்பர் எனலாம். விளக்கேற்றுவதல் பெரும்பாலும் பெண்களே செய்கின்றார்கள். சங்க காலத்தில் இல்லத்தில் பெண்கள் செய்யும் பத்தொன்பது பணிகளில் ‘விளக்கேற்றுதலும்’¹⁷ ஒன்று எனக் குறிப்பிடுகின்றார் கே.பி.அழகம்மை. மேலும் யவனப் பெண்களும் அரண்மனைகளில் விளக்கேற்றும் பொருட்டு இருந்தனர். அதனால்தான் பாவை கையில் விளக்கேந்தி நிற்பது போன்று காட்சிப்படுத்துகின்றனர். யவனர் என்போர் கிரேக்கத்தவர்கள் என்பதால் அவர்களது நாகரிகத்தில் பயன்படுத்தியது போன்ற அன்ன விளக்கு ஏற்றினர் என்பதையும் காணமுடிகின்றது. நெய்யை விளக்கொடுக்கப் பயன்படுத்தும் பண்பாட்டினை தமிழர்களே கொண்டிருப்பர் எனலாம்.

“சங்ககாலத்திற்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வாழும் நாம் அந்த அன்னவிளக்கின் சித்திர வேலைப்பாட்டை உள்ளவாறு அறிந்துணர்த்துவது மிகவும் அருமையான செயலாம்” என்று சங்ககாலத்து அன்னம் போன்ற விளக்கைப் பயன்படுத்தியமையை நினைவில் கொண்டு தற்காலத்திலும் அது போன்ற அன்னத்தைக் கையில் பிடிப்பது போன்ற பாவையை பெரும் மாளிகைகளிலும், வீடுகளிலும் வைத்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார் மொ.அ.துரை அரங்கசாமி. இரண்டாயிரம் ஆண்டு காலத்து

விளக்கேற்றும் பண்பாடு இப்போதும் தொடர்கின்றது. விளக்கேற்றுதலை மங்கலச் செயல்களோடு பொருத்துவதையும் காணமுடிகின்றது. நெருப்பினைக் கொண்டு செய்யும் செயல் எத்தகையது என்பதைப் பொருத்தே அதன் மதிப்பீடும் கொள்ளப்படுகின்றது. இங்கு நெருப்பு பண்பாட்டின் சின்னமாய் விளங்குகின்றது.

நெய்யைக் கொண்டு விளக்கு கொளுத்தும் பாங்கினைப் பத்துப்பாட்டு நூல்கள் கொண்டிருக்கின்றன, இவற்றை,

“இரும்பு செய் விளக்கின் ஈர்ந்திரி கொளீஇ

நெல்லும் மலரும் தூஉய், கை தொழுது” (நெடுநல்.42-43)

என்ற பாடலடிகள், பெண்கள் இரும்பினால் செய்த விளக்கைக் கொளுத்தி அதன் முன் நின்று வணங்கினர் எனக் குறிக்கின்றது. அது போல யவனர்கள் செய்த பாவை கையில் விளக்கேந்தி நிற்பது போல காணப்படும். அதில் விளக்கேற்றுவதை,

“யவனர் இயற்றிய வினைமாண் பாவை

கை ஏந்து ஐ அகல் நிறைய நெய் சொரிந்து

பருஉத்திரி கொளீஇப் குருஉத்தலை நிமிர் எரி”(நெடுநல்.101-

103)

என்ற பாடலடிகள் குறிக்கின்றன. அன்னம் போன்ற விளக்கில் பருத்தி நூலால் நூற்றத் துணியால் செய்த திரியைக் கொண்டு விளக்கேற்றினர். தீ நிமிர்ந்து எரிந்தது என்று கூறுகிற போது ஐம்பூதங்களில் கீழ்நோக்கிய தன்மை கொண்டவை பிற தீ மட்டும் மேல் நோக்கிச் செல்கின்றது என்றும் தீயைப் போல்தான் மனிதரது ஆத்மாவும் மேல் நோக்கிச் செல்லக் கூடியது என்றும் நம்பினர். இதுபோல் யவனர் ஏற்றிய விளக்கானது அந்தணர் துவக்கிய வேள்வித் தூணில் மகரக் குழையுடன் இருக்கும் பறவை உவமிக்கப்படுகின்றதை,

“வேள்வித் தூணத்து அசைஇ, யவனர்

ஓதிம விளக்கின், உயர்மிசைக் கொண்ட”(பெரும்பாண்.314-

315)

என்று குறிக்கப்படுகின்றது. பெண்கள் மாலைக்காலத்தில் செய்ய வேண்டிய பணிகளை விளக்கேற்றித் தொடங்கினர் என்பதை,

“பூந்தொடி மகளிர் சுடர்தலைக் கொளுவி” (குறிஞ்சி.224)

என்னும் பாடலடி குறிப்பிடுகின்றது. பெண்கள் மாலையில் விளக்கேற்றி தொழுதமையை,

“அந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின்
மலர் அணி மெழுக்கம், ஏறிப் பலர் தொழ

வம்பலர் சேக்கும் கந்துடைப் பொதியில்” (பட்டினம்.347-349)

என்ற பாடலடிகள், பெண்கள் மாலைக் காலத்தில் அம்பலங்களை மெழுகித் தூய்மைப்படுத்தி விளக்கேற்றித் தொழுகை செய்வர் என்று குறிக்கின்றன. இவ்வாறு செய்யும் மகளிர் அரசனின் உரிமை மகளிர் எனப்படுகின்றனர். அரசனின் பாசறையில் விளக்கேற்றுவதற்கு பெண்கள் இருந்தனர் என்பதை,

“விரவுவரிக் கச்சின் பூண்ட மங்கையர்
நெய் உமிழ் சரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇ

கைஅமை விளக்கம் நந்துதொறும் மாட்ட” (முல்லை.47-49)

என்னும் பாடலடிகள்,; பெண்கள் விளக்கில் நெய்யூற்றும் குவளையால் நெய்யை ஊற்றி எரிய வைத்தனர் என்று குறிப்பிடுகின்றது. மன்னனைப் பிரிந்து வருத்தமுற்றிருக்கும் தலைவியின் ஏழடுக்கு மாளிகையில் பாவை விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருப்பதை,

“ஏறு மஞ்ஞையின் நடுங்கி இழைநெகிழ்ந்து

பாவை விளக்கில் பருஉச் சுடர் சுழல” (முல்லை.84-85)

என்ற பாடலடிகள் தலைவியின் துயரை வெளிப்படுத்துவதாகக் காட்சிப்படுத்துகின்றது. பெண்கள் மாலை வேளையில் பணிகளை நிகழ்த்தவும் உரிமை மகளிர் தொழவும், துயரில் இருக்கும் தலைவியின் துன்பத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் விளக்குகள் இங்கு காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. நெருப்பைப் பயன்கொள்ளும் விதத்தில் இருந்த வேறுபாட்டை புலவர்கள் இவ்வாறு காட்சிப்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

மன்னன் போரின் பொருட்டு சென்றிருக்கும் தளமானது பாசறையாகும். அப்பாசறையில் விளக்குகள் ஏற்றப்படுவதை,

“புலித்தொடர் விட்ட புனைமாண் நல்இல்

திருமணி விளக்கம் காட்டி திண்ஞாண்” (முல்லை.61-62)

என்ற பாடலடிகள், புலிச்சங்கிலியால் ஒப்பனை செய்யப்பட்ட அறையில் மன்னன் உறங்க மிலேச்சர்கள் காவல் இருந்தனர். மேலும் மணி விளக்கை பகைவர் அச்சம் கொள்ளும்படி எரிய வைத்தனர் என்கின்றது பாடல். மன்னனுக்கு அரணாக வீரர்களும் விளக்கும் இருந்ததையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

மீனவர்கள் கரையைக் காண உதவும் விளக்கு

பரதவர்கள் மீன்பிடிப்பதற்காக நெடுந்தொலைவு கடலில் பயணம் மேற்கொள்வது வழக்கமாகும். அப்போது இருள் சூழ்ந்து விடும். இருளில் வழியைக் கண்டடைந்து கரையை அடைவது கடினமாகும். எனவே அக்காலத்தில் இத்தகைய இடர்கள் ஏற்படுவதை அறிந்த பரதவர்கள் கடற்கரையில் மாடங்களில் விளக்குகளை ஏற்றி வைத்தனர். கடலில் வழி கண்டுபிடித்து வர அவை பயன்பட்டன.

பரதவர்கள் இரவில் மீன் பிடிக்கப் போவதைப் பற்றி “இவர்கள் இரவிலும் மீன்பிடிக்கச் செல்வர். அப்போது கலன்களில் பெரிய விளக்கை ஏற்றி வைத்திருப்பர். கடலிற் கப்பலை செலுத்துவார், இரவில் துறையறிந்து சேர்தல் கருதிச் சிறந்த துறைமுகங்களில் கப்பலை அழைக்கும் பெரிய விளக்குகள் உயர்ந்த நிலையில் அமைக்கப்பட்டன. இவ்விளக்கிற்குக் ‘கலங்கரை விளக்கம்’ என்பது பெயர். ‘கப்பலை அழைக்கும் விளக்கு’ என்பது இத்தொடர்புள் பொருளாம். இத்தகைய கலங்கரை விளக்கங்கள் காவிரிப் பூம்பட்டினத்திலும் பிற தமிழ்நாட்டுத் துறைமுகங்களிலும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன”¹⁹ என்று வெள;ளைவாரணர் அக்காலத்துத் துறைமுகங்களில் இருந்த கலங்கரை விளக்கங்கள் அமைந்திருந்தமை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். இது போன்றே கடற்கரைகளில் மீன்பிடிக்கச் செல்வோரை அழைப்பதற்கும் விளக்குகள் பொருத்தப்பட்டன. அவை நெய்யினால் எரியும் விளக்குகளாகும்.

“நெடுங்கால் மாடத்து ஓள;எரி நோக்கி

கொடுந் திமில் பரதவர் குருஉச்சுடர்

எண்ணவும்”(பட்டினம்.111-112)

என்ற பாடலடிகள்; இரவுப்பொழுதைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. நீண்ட தூண்களைக் கொண்ட மாடங்களில் விளக்குகள் விடையும் வரையிலும் எரிந்து கொண்டிருந்தன என்று கூறப்படுகின்றது. அதனைக் கடலிற் சென்ற பரதவர்கள் எண்ணிப் பார்த்தனர். அக்காலத்தில் விடையும் வரை எரியும் வகையில் விளக்குகளைத் தயாரித்திருந்தனர் அல்லது அதற்குத் தக்கவாறு விளக்கில் எண்ணெய் இருந்தது குறிப்பிட்ட;ட காலத்திற்கு இவ்வளவுதான் எண்ணெய் செலவாகும் என்பதைக் கூட கணக்கிட்டிருந்தனர் தமிழர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. மீனவர்களை அழைக்கும் கலங்கரை விளக்கங்கள் துறைமுகத்தில் இருந்தன என்பதை,

“இரவில் மாட்டிய இலங்குசுடர் ஞெகிழி

உரவுநீர் அழுவத்து ஓடுகலம் கரையும்

துறை பிறக்கு ஒழியப் போகி” (பெரும்பாண்.349-351)

என்னும் பாடலடிகள் கடற்கரையில் வேயாத சாந்து பூசப்பட்ட மதில்களின் மேல் உள்ள விளக்குகள் கடலில் மீன்பிடிப்பதற்கென சென்ற கலங்களை அவை தொலைந்து போகாதபடி கரையை நோக்கி அழைக்கின்றன என்று குறிப்பிடுகின்றன.

முடிவுரை

மனிதர்கள் நெருப்பைப் பயன்படுத்திய பின்பு வீடுகள், மாடங்கள் ஆகியனவற்றைக் கட்டி வாழத் தொடங்கிய காலங்களில் அவ்வீடுகளிலும், மாடங்களிலும், விளக்குகளை ஏற்றி வெளிச்சம் பெற்றனர். மீனவர்கள் கடலிற் செல்லும் போது அவர்களுக்குக் கரைக்கான வழியைக் காட்டுவனவாக இருந்தது நெருப்பாகும். நெருப்பென்னும் பூதத்தை கண்டடைந்து அதனை தம் வாழ்விற்கு பயன்படுத்தியமையைக் காணமுடிகின்றது.

இன்றைய சூழலில் கல்வியும் அற இலக்கியங்களும்

ச.சிவகாமி

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை

டோக்பெருமாட்டி கல்லூரி

மதுரை

கல்வியினால்தான் ஒரு சமூகம் மேம்பாடடைய முடியும் என்பதைப் பல்வேறு அறிஞர்கள் குறித்திருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு மனிதனின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதாக அமைவதே கல்வி. சமூகத்தில் நல்ல மனிதனாக ஒருவன் வெளிப்பட அவனுக்குக் கல்வியே துணை நிற்கும். ஆசிரியருடன் இருந்து கற்றல் போன்ற பழங்காலத்திய முறைகள் இன்று இல்லை. குருகுலக் கல்வி முறை கடந்து போய் மேற்கத்திய முறையிலான கல்வி நிலையங்களில் கல்வி கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது. கல்வியை சேவை மனப்பான்மையுடன் சமூக வளர்ச்சியை முன்னிறுத்தி கொடுத்துக் கொண்டிருந்த காலம் இன்று மாற்றம் பெற்றிருக்கிறது. மனப்பாடக் கல்வி அல்லது வங்கிக் கல்விமுறையே பெரிதும் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது. படித்ததை அப்படியே வெளிப்படுத்தும் படைப்பூக்கமற்ற கல்வி முறையினால் மாணவர்கள் சிறந்தவர்களாக உருவாவதற்குப் பதிலாக தீயவர்களாக உருப் பெறுகின்றனர் “மனிதனை உருவாக்குகின்ற மனித முயற்சியே கல்வி.

மனிதனின் இலக்கும் கல்வியின் இலக்கும் முரண்பட்டிருத்தல் ஆகாது. இது. தொடர்பில்லாத தோராயமான கூற்று அன்று. ஏற்கனவே கூறியவாறு சமூக மக்களின் குறிப்பிட்ட இலக்குகள் மற்றும் பரந்துபட்ட வாழ்வியல் நோக்கங்களின் அடிப்படையிலேயே கல்வியின் நோக்கம் வரையறுக்கப்பட வேண்டும்”⁷ என்று டேல்.எம்.பெத்தேல் கூறுவது போல சமூக வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு; கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும் ஆனால் உண்மையில் கல்வி வழங்கப்படும் விதம் வேறாக இருக்கிறது. இந்தியக் கல்வியை குமாஸ்தா கல்வி என்று அழைப்பது வழக்கமாக இருக்கிறது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் அவர்களுக்கான பணியாளர்களை உருவாக்குவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட கல்வி முறையே இன்றும் புதிய முறையில் கற்பிக்கப்படுகிறது. தொழில்நுட்பக்

கல்வியும் அவ்வாறே. வாழ்வியலைக் கற்றுக் கொடுக்கும் கல்வியே சிறந்த கல்வியாகும். கல்வியினால்தான் ஒருவர் உண்மையான பார்வையைப் பெறுகின்றார் என்ற அடிப்படையில்,

“கண்உடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு

புண்உடையர் கல்லா தவர்” (குறள்.393)

என்ற குறள் அமைகிறது. கல்லாதவர்க்கு இருப்பது கண்ணல்ல என்று கூறுவது உண்மையான பார்வையை அவர் பெறுவதில்லை என்பது கூறப்படுகிறது. ஒருவர் ஒரு முறை கல்வி கற்பதென்பது ஏழு பிறப்புக்கும் தொடர்ந்து வருவதாகும் என்று கல்வியின் தேவையைக் கருத்தில் கொண்டு ஏழு பிறப்பிற்கும் பாதுகாப்பைத் தரும் என்பதாக இயல்புக்கு மாறான செய்தியைக் கூறுகிறது “எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து” (குறள்.398) என்று.

“குஞ்சி அழகும் கொடுந் தானைக் கோட்டழகும்

மஞ்சள் அழகும் அழகு அல்ல நெஞ்சத்து
நல்லம் யாம் என்னும் நடுவு நிலைமையால்

கல்வி அழகே அழகு” (நாலடி.14.கல்வி.1)

என்ற பாடலில் உடலினை அழகு சாதனங்களால் அழகுபடுத்திக் கொள்வதும் கரை வைத்த ஆடை உடுத்துவதும் அழகல்ல. மெய்யான உணர்வை உருவாக்கவல்ல கல்வியினைப் பெறுதலே அழகு என்று குறிப்பிடுகிறது.

கல்வியை இளமையிலேயே கற்க வேண்டும் என்பதை பண்டைய காலத்திலிருந்து வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். கல்வி கற்கும் காலத்தை பிரம்மசரிய காலத்திற்கானதாகக் குறிப்பிடுவர். கல்வியிற் பிரிவு என்பது இளமையில் தொடங்கும் ஒன்றாகும்.

“ஆற்றும் இளமைக்கண் கல்லாதான் மூப்பின்கண்

போற்றும் எனவும் புணருமே ஆற்றச்

சுரம் போக்கி உலகு கொண்டார் இல்லை மற்று இல்லை

மரம்போக்கிக் கூலி கொண்டார்” (பழமொழி.60)

என்ற பழமொழி ஆற்றைக் கடக்கும் முன்னர் ஓடக்காரகர் ஓடத்திற்கான பயணக் கூலியைப் பெறுவது போல, சுங்கச் சாவடியைக் கடக்கும் முன் தண்டல்காரர் வணிகரிடம் வரி பெறுவது போலவும்

இளமை போவதற்கு முன்னர் கல்வியைக் கற்ப வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகின்றது.

இன்றைய சூழலில் கல்வியை சமூகவயமாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபாடு காட்டுவதில்லை. சமூகத்தின் நிகழ்ச்சிகள் தனியாக இருக்க கல்வி கற்பது பிறிதொரு நிலையில் இருப்பது மாணவர்களை சமூகத்தோடு இயைந்திருப்பதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தாது. அதனால்தான் குற்றச் செயல்களில் மாணவர்களும், இளைஞர்களும் ஈடுபடுகின்றனர். வாழ்க்கைக்கான கல்வியை அவர்கள் வாழ்விலிருந்தும் பெற வேண்டும். கல்வி மட்டுமே அனைத்தையும் கற்றுத் தந்து விடாது என்ற பொருள்பட,

“நற்கு அறிவு இல்லாரை நாட்டவும் ஆகாதே
சொல் குறிகொண்டு துடி பண்ணுறுத்தது போல்
வெற்பு அறைமேல் தாமும் விலங்கு அருவி நல் நாட
கற்பறிவு போகா கடை” (பழமொழி.270)

என்ற பாடலானது அறிவை வேண்டுவோர்க்கு கல்வி மட்டுமே அனைத்து அறிவையும் தந்து விடாது என்று கூறுகிறது. இதன் பொருள் அறிவை வாழ்விலிருந்தும், பட்டறவிலிருந்தும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும். அது போல,

“உரை முடிவு காணான், இளைமையோன் என்ற
நரைமுது மக்கள் உவப்ப நரை முடித்து
சொல்லால் முறை செய்தான் சோழன்ட குலவிச்சை
கல்லாமல் பாகம்படும்” (பழமொழி.21)

என்ற பாடலும் மரபு வழி அறிவினை குடும்பத்தாரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ள முடியும். கல்வி நிலையங்களை அனைத்தையும் கற்றுத் தராது. குலமரபின் அறிவு தானாகக் கிட்டும் என்று கூறுகிறது. கரிகால் சோழன் நரைமுடி கொண்ட முதியவர்களும் வியக்கும்படியாக தீர்ப்பு வழங்கினான் என்று சான்று கூறப்படுகிறது. எனவே கல்வியை குலமரபிலிருந்தும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பது இதனால் விளங்குகிறது.

கல்விக் கூடங்களின் நிலை

பண்டைய காலத்தில் குருகுலத்தில் கல்வி கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது. அங்கு மாணவர்கள் சென்று ஆசிரியருக்குப் பணிவிடைகள் பல செய்து கல்வி கற்றனர் என்று கூறப்படுகிறது. அந்நிலைமை இன்று வெகுவாக மாறியிருக்கிறது. தெருக்கள் தோறும்

தனியார் பள்ளிகள் பல்கிப் பெருகிக் காணப்படுகிறது. கல்வியும் கடைச்சரக்கு போலானதன் விளைவாக இன்று கல்வி வியாபாரமாக நடைபெற்று வருகிறது. இதனால் கல்விக் கூடங்கள் தரமற்றவையாகவும் ஆசிரியர்கள் அதிகாரமிக்கவர்களாகவும் ஆகின்றனர். கல்விக் கூடங்கள் இன்று தரமிழந்து போயிருக்கின்றன. கல்வியை அரசுகள் தருவதற்குப் பதிலாக தனியார் துறையாக செயல்பட்டு வருகின்றன. அரசுகளால் வழங்கப்படாத கல்வி முறையற்ற முறையில் வணிகத்திற்கானதாக மாற்றம் பெற்றிருக்கிறது. இந்நிலைமை பழங்காலத்தில் இல்லை. ஆயினும் கல்வி கற்பதற்கு ஆர்வமும் சூழலும் அமைய வேண்டிய தேவை இருந்தது.

கல்வி கற்றவர் தாம் இன்புறுவது மட்டுமின்றி அதைப் பிறர்க்குக் கற்றுத் தரும் போது மேலும் இன்றுகிறார் என்பதை,

“தாம்இன் புறுவது உலகுஇன் புறக்கண்டு

காமுறுவர் கற்றஅறிந் தார்” (குறள்.399)

என்ற குறளானது. கற்றவர்கள் பிறர்க்குக் கற்றுக் கொடுக்கும் போது மகிழ்ச்சியடைவர் என்று கூறுகிறது. ஆனால் இன்றைய நிலைமை கற்றவர்கள் தம் அறிவை விற்பனை செய்வதில்தான் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர்.

“கேடுஇல் விழுச் செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு

மாடுஅல்ல மற்றை யவை” (குறள்.400)

என்னும் குறளில் கல்வி ஒருவனுக்கு அழிவைத் தராத செல்வமாகும். அதைத் தவிர பிற எத்துணை செல்வமிருந்தாலும் அது பயனற்றது என்று குறிப்பிடுகிறது. கல்வியை உயர்ந்த செல்வமாக இருக்கும் போது பிற செல்வங்கள் பொருளற்றவையாக மாறுகின்றன. ஆனால் கல்வி கற்றோரிடம் இன்று பிற செல்வங்களே முதன்மையாகக் காணப்படுகின்றன. கற்ற கல்வியானது கடைச்சரக்காகக் கருதப்படுகிறது. கல்வியை விற்பவர்களின் மனநிலையைக் குறித்து,

“கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயர் நல்லவை

துவ்வாக் கழிப்பர் இடைகள், கடைகள்

இனிது உண்ணேம் ஆரப் பெறெம் யாம் என்னும்

முனிவினால் கண்பாடு இலர்” (நாலடி.37.பல்.6)

என்னும் பாடலானது தலையாயர், இடையாயர், கடையாயர் என்னும் மூவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. கல்வி கற்பதிலும் நல்ல நூல்களை

வாசிப்பதிலும் இன்புறுபவர் தலையாயர். நல்ல வழியில் வரும் இன்பங்களைத் துய்த்துவ வாழ்பவர் இடையாயர். போதிய இன்பத்தை பெறவில்லை என்றும் போதிய செல்வத்தை அடையவில்லை என்றும் வாழ்வை வெறுத்து பேசுபவர் கடையாயர் ஆவார். இதில் நல்ல நூல்களைக் கற்பவருக்கும் போதிய செல்வத்தை அடையவில்லை என்று எண்ணுபவருக்கும் இன்று வேறுபாடு இல்லை. நூல்களை கற்று தேர்ந்தவர் அதைப் பணமாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுவார். அவர்தான் இன்று கல்வி நிலையங்களை முதலீடு செய்து கட்டியவராவார். செல்வம் சேர்ப்பதற்காக கல்வி நிலையங்களை ஏற்படுத்துவதே இன்றைய நிலைமையின் கொடுமையாகும். பண்டைய காலத்தில் கல்வி கற்றுக் கொடுப்பது சேவை மனப்பான்மையில் நடைபெற்றது.

கல்வியின் தன்மை

மனிதராகப் பிறந்த யாவரும் ஒவ்வொரு வகையில் சிறந்தவரேயாவர். கல்வி கற்றதால் ஒருவர் பெரியவர் என்றும் கல்லாமையால் ஒருவர் சிறியவர் என்றும் உரைப்பது முறையாகாது. கல்வி அனைவரையும் சென்றடைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் கல்லாதவர் பற்றிய சித்திரங்களை அற இலக்கியங்கள் தருகின்றன. இன்றைய கல்வியின் தன்மை வங்கி முறையில் ஒப்பிப்பதாகக் காணப்படுகிறது. முறையாகக் கற்றுக் கொடுக்கப்படாத கல்வியாக காணப்படுகிறது. மாணவர்களுக்கு தன்னம்பிக்கையை ஊட்டவல்ல கல்வியாக இல்லை. மாறாக அவர்தம் வாழ்வை மதிப்பெண்கள் தீர்மானிக்கும் என்பதாக கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது. இது சமூகத்தில் மிக மோசமான விளைவையே ஏற்படுத்துகிறது. இது மாதிரியான கல்வி நல்ல மக்களை உருவாக்காது. பண்டைய காலத்தில் கல்வி வாழ்க்கையைக் கற்று கொடுப்பதாக இருந்தது. பல்துறை விஞ்ஞானங்களும் அனுபவப் பாடங்களாக கற்றுத் தரப்பட்டன. சித்தர்களின் விஞ்ஞான அறிவு வியக்கத்தக்கதாகும். அவர்கள் ஆசிரியர் கொண்டு பாடம் படித்தவர்கள் அல்லர். கல்வியின் மேன்மையை உணர்த்த விரும்பிய அற இலக்கியங்கள்தான் கல்வியினால் சமூகம் சிறப்பான இலக்கை அடையும் என்று அறிவுறுத்தினர். இன்றைய கல்வி முறையைக் களைந்து புதுமையான முறையில் கல்வி முறை அமைக்கப்பட வேண்டும். நூல்கள் கற்றல் என்பது வாழ்வியல் சார்ந்த ஒன்றாக மாற வேண்டும்.

“இம்மை பயக்குமால் ஈயக்குறைவு இன்றால்
தம்மை விளக்குமால் தாம் உளராக் கேடு இன்றால்
எம்மை உலகத்தும் யாம் காணேம் கல்வி போல்

மம்மர் அறுக்கும் மருந்து” (நாலடி.14.கல்வி.2)

என்னும் பாடலில் கல்வியானது பேதைமையை ஒழிக்கும் மருந்தாக இருத்தல் வேண்டும். கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறையாத செல்வமாகிய கல்வியானது கற்றவர் முன் கற்றவரை விளங்கச் செய்யும் வகையிலானது என்று குறிப்பிடுகிறது.

“களர் நிலத்துப் பிறந்த உப்பினைச் சான்றோர்
விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக்கொள்வர்
கடை நிலத்தோர் ஆயினும் கற்று அறிந்தோரைத்

தலை நிலத்து வைக்கப்படும்” (நாலடி.14.கல்வி.3)

என்ற பாடலும் கல்வி எத்தன்மையது என்று கூறுவதாக அமைகிறது. உப்பு நெல்லும் சிறப்புடையதாகக் கருதுவர். உப்பு நிலத்தில் விளைந்த உப்பும், நல்ல நிலத்தில் விளைந்த நெல்லும் ஒன்றுக்கொன்று தாழ்மையானதல்ல என்னும் பொருளில் கூறுகிறது. சமுதாயத்தின் கடைப்பிரிவினர் ஆயினும் கற்றால் அவர் மேன்மையுறுவார் என்று கூறப்படுகிறது. கல்வி ஒருவனது மதிப்பினை மேடுறுத்தும் என்பது இதில் விளங்குகிறது.

கற்கப்படுகின்ற அனைத்தும் கல்வியில் சேராது. உரியனவற்றைக் கற்றால்தான் அது சிறந்த அறிவைத் தருவதாக அமையும். கல்வியினால் பெறக் கூடிய மதிப்பென்பது கற்கும் பாடம் எத்தகையது என்பதிலும் காணப்படுகிறது. நல்ல நூல்களைத் தேர்ந்து கற்றலே சிறந்த கல்வியாகக் கருதப்படும். முறையற்ற நூல்கள், பத்திரிகைகள், செய்திகள் இன்று மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றன. தேவையற்ற பாலுணர்வுப் புத்தகங்கள் அருவெறுப்பூட்டும் கதைகள், நாவல்கள் எனக் கற்கக் கூடாதனவற்றைக் கற்கக் கூடாது என்பதையும் அற இலக்கியங்கள் போதிக்கின்றன.

“கல்வி கரை இல கற்பவர் நாள் சில
மெல்ல நினைக்கின் பிணி பல தென;ளிதின்
ஆராய்ந்து அமைவுடைய கற்பவே நீர் ஒழியப்

பால் உண் குருகின் தெரிந்து” (நாலடி.14.கல்வி.5)

என்னும் நாலடியார் பாடல் குறித்து நிற்கிறது. கற்க வேண்டியதிற்கு அளவே இல்லை. ஆனால் கற்கும் மனிதனின் ஆயுட்காலம் மிகக் குறுகியது. எனவே சிறந்தவற்றைத் தேர்ந்து கற்றலே நன்று. பாலையும் தண்ணீரையும் பிரித்துணரும் குருகு போல சிறந்த நூல்களை ஆய்ந்து கற்க வேண்டும். அதுதான் சிறந்த கல்வியாகவும் அமையும்.

“பெறுவது கொள்பவர் தோள்போல் நெறிபட்டுக்
கற்பவர்க்கு எல்லாம் எளிய நூல் மற்று அம்
முறி புரை மேனியர் உள்ளம் போன்று யார்க்கும்

அறிதற்கு அரிய பொருள்” (நாலடி.32.அவை.7)

என்ற பாடலானது சிறந்த நூல் எதுவென்று கூறுகிறது. மலிவு விலையில் கிடைக்கிறதென்பதற்காக எளிதாகக் கற்பை விற்கும் வேசி போல காணும் நூல்கள் யாவற்றையும் வாங்கி விடக் கூடாது. நற்குடிப் பெண்டிரின் உள்ளம் போல் எளிதில் அறிந்து கொள்ள ஆழ்ந்த உட்பொருளைக் கொண்ட நூல்களை வாசித்தல் வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறது. அப்போதுதான் சிறந்த அறிவைப் பெற முடியும்.

“அலகு சால் கற்பின் அறிவன் நூல் கல்லாது
உலக நூல் ஒதுவது எடலாம் கலகல
கூஉம் துணைஅல்லால் கொண்டு தடுமாற்றம்

போஓம் துணை அறிவார் இல்” (நாலடி.14.கல்வி.10)

என்ற பாடலானது எழுதப்பட்ட எல்லாவற்றையும் படித்து கலகலவென வாசித்தல் கூடாது. அது பயன்தராது. கல்வி அறிவால் அளந்து உரிய நூல்களை மட்டுமே வாசித்தல் பலன்தரும். கண்டனவற்றை படித்தல் வாழ்க்கைக்குப் பலன்தராது என்று குறிப்பிடுகிறது.

இவ்வாறு கல்வியின் தன்மையானது கற்றோரிடம் மதிப்பைத் தருவதாகவும், எவ்விடத்தில் இருப்பவனையும் கல்வி உயர்ந்த இடத்திற்குக் கொண்டு வரும் எனவும், உரிய நூல்களைக் கற்க வேண்டும் கண்டனவற்றைக் கற்க கூடாது என்பதையும் வலியுறுத்துவனவாக கல்வியின் தன்மை அமைகிறது.

இவ்வாறு கல்வி ஒழுக்கத்தினைக் கற்றுத் தருவதாக அமைவதால்தான் கற்றறிந்தார் உலகில் குற்றங்கள் நிகழாது என்று கூறுவது வழக்கமாகக் காணப்படுகின்றது. ஒழுக்கமே கல்வியாக இருக்கிறது என்பதையும் சுட்டுகின்றன. இன்றைய சூழலில் ஒழுக்கத்தைக் கற்றுத் தரும் ஆசிரியர்களே ஒழுங்கீனத்தின் குறியீடாகவும் தரம் தாழ்ந்தவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். அவர்களிடம் கற்ற கல்வியைக் கொண்டு பணி செய்பவர்கள் ஊழல்வாதிகளாகவும் குறுக்கு வழியில் பொருள் சேர்ப்பவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். இத்தகைய நிலைக்கு கல்வி வியாபாரம் ஆனதும் ஒழுக்கத்தை பொருட்டாகக் கருதாதுமே காரணமாகும்.; எனவே அற இலக்கியங்கள் கூறும் கல்வி சார்ந்த கருத்துக்கள் இன்றைக்கு தேவையானதாகும்.

கிறித்தவ நாவல்களில் சமய வழிபாடு

முனைவர் பெ.வீரபுத்திரன்

உதவிப் பேராசிரியர்
தமிழியல் துறை
ஸ்ரீகாளீஸ்வரி கல்லூரி (தன்னாட்சி)
சிவகாசி

ஒவ்வொரு சமயத்தினரும் ஒவ்வொரு வழிபாட்டு முறையைக் கொண்டுள்ளனர். அமைப்பான வழிபாட்டு முறை என்பது கிறித்தவ சமயத்தில் காணப்படுகிறது. ஞாயிற்றுக்கிழமை வழிபாடென்பது கிறித்தவத்தில் கட்டாயமானதாகக் கருதப்படுகிறது. இக்கட்டுரையில் ஐசக் அருமைராசன், மாற்கு, ஹெப்சிபா ஜேசுதாசு ஆகியோரின் நாவல்களில் இருந்து சமய வழிபாடு குறித்த செய்திகள் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. இயேசு உயிர்த்தது ஞாயிற்றுக்கிழமையாதலால் அவ்வாறு வழிபடுகின்றனர்.

“பெரும்பாலான கிறித்தவர்கள் கூட்டாகச் சேர்ந்து கடவுளைப் பிரார்த்தனை செய்து வழிபடுகின்றனர். கூட்டுப் பிரார்த்தனைக்கு அவர்கள் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றனர். கூட்டுப் பிரார்த்தனையைச் சேவை (ளுநசஎ1உந) என்று கூறுகின்றனர். இது பொதுவாக ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் நடைபெறுகிறது. இயேசு உயிர்த்தெழுந்த தினம் ஞாயிறு ஆனதால் இந்தத் தினத்திற்குக் கிறித்தவர்கள் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றனர்.” என்று குறிப்பிடுகிறார் இரா.சிகாமணி. இவ்வழிபாட்டு முறையினை நாவல்களிலும் காணமுடிகிறது. நாவல்களில் பாத்திரங்கள் வழிபாட்டினை ஒரு கடமையாகச் செய்கின்றனர் என்பதையும் காணமுடிகிறது. வழிபாட்டில் கலந்து கொள்ளாதவர்களோ, ஞானஸ்நானம் வாங்காதவர்களோ, கிறித்தவர்களாகக் கொள்ளப்படமாட்டார்கள் என்பதையும் நாவல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

புத்தம் வீடு நாவலில், பனைவிளையில் லண்டன் மிஷன் கோயில், மாந்தோப்புக் காளி கோயில், பெந்தேகோஸ்தே கிறித்தவ ஜெபக் கூடம் (பு.வீ.48). ஆகிய வழிபாட்டிடங்கள் உள்ளனவாகக் குறிக்கப்படுகின்றன. பனைவிளைக் கிராமத்தவர்கள் அங்குள்ள கிறிஸ்தவக் கோயிலுக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் ஆராதனைக்குச் செல்கிறார்கள். மிகச் சொற்பமானவர்களே கோயிலுக்குச் செல்கிறார்கள் (பு.வீ.30). செல்லப்பாவோடு படிப்பவர்களில் வேதக்காரர்களும்,

கத்தோலிக்கர்களும் இருக்கிறார்கள் (டா.செ.29). அவர்களது வழிபாடு பற்றி நூலில் குறிப்பிடப்படவில்லை. “எமிலி கோயிலுக்குச் செல்லும் பழக்கமுடையவள். கணவனைப் பிரிந்த காரணத்தால் அவள் கோயிலுக்குச் செல்லாமல் இருக்கிறாள்” (டா.செ.110). பர்மாவில் கிறிஸ்தவர்கள் அரிதாகையால் கோயில்களும் இருக்காது என்றாலும், ஒரு சில பெரிய கோயில்கள் இருப்பதை, “அன்னி நமக்குப் போகப் போகத்தானே இடம் பழக வேண்டும்? அரை மைல் போக வேண்டாம். இங்கே கரேன் ஜாதிக்காரர்கள் ஒரு அழகான கோயில் கட்டியிருக்கிறார்கள்” (மா.17) என்று ஜெப் வழிபாட்டிற்கான இடம் பற்றியும் கோயிலுக்குப் போவதைப் பற்றிய உரையாடல் காணப்படுகிறது. தங்கப்பன் கிறித்தவனல்ல என்றாலும், வேதமாணிக்கம் மகள் மேரியைத் திருமணம் செய்வதற்காக அவனுக்கும் ஞானஸ்நானம் தந்து கிறித்தவனாக்குகிறார்கள். பின்பு திருவிருந்து, வழிபாடு போன்றவற்றிற்கும் புரியாவிட்டாலும் அவன் செல்கிறான் (அ.75).

வேதமணி வாத்தியார், நாட்டையர் உரையாடல்களில் கிறித்தவக் கோயில்களில் வழிபாடுகள் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகிறது. புரட்சி நடந்தால் கிறித்தவக் கோயில்கள் இருக்காது என்று வேதமணி வாத்தியார் கூற, நாட்டையர் அதை மறுக்கிறார். அது போல நாட்டில் பெருகிவிட்ட அநீதிகளைக் கோயில்கள் இருப்பதால் மட்டும் போக்கிவிட முடியாது என்பதையும் குறிப்பிடுகின்றனர். “கோயிலில் நடைபெறும் காரியங்கள் சமுதாயத்தை ஒதுக்கிவிட்டு நடக்கமுடியாது” (கீ.133) என்று நினைத்துக்கொள்கிறார் வேதமணி வாத்தியார். திருநந்திக் கரையில் உள்ள மக்கள் எல்லோரும் கோயிலுக்குச் செல்கின்றனர். “தேவாலயத்தில் மணி அடித்தது. திருநந்திக் கரைக்காரர்கள் கோயிலுக்குப் போகிறார்கள்” (க.155) என்று நாவல் குறிக்கிறது. பிரசங்கி மங்களாவுடியில் இரண்டு சென்ட் நிலம் நன்கொடையாகப் பெற்று ஜெபப் புரை ஒன்று எழுப்பினான். அங்கு “இடைவிடாத பிரார்த்தனைகளும் பிரசங்கங்களும் நடக்கத் தொடங்கின. இளம் பெண்கள் நிறைய பேர் பங்கேற்று எல்லா கூட்டங்களிலும் கலந்து கொண்டனர்” (த.த.146) என்று வழிபடும் மக்கள் பற்றிக் குறிக்கப்படுகிறது.

பாதர் ராஜா தன் பணியையும் விட்டுவிட்டுப் புதுக்குடிக்குப் பயணமாகிறார். அதற்கு முன் அவர் வழிபாடுகளில் ஈடுபட்டவர் (வ.ஓ.22). மாறாக ஏழைகளுடன் வாழ்வதைக் கிறிஸ்தவம் போதிக்கிறது என்று சொல்கிறார். அங்கு அவர் வழிபாடுகளில் ஈடுபடுவதில்லை. புதுக்குடியில் உள்ள மக்கள் கோயிலுக்குச் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருப்பவர்கள். எனினும் கோயிலில் கடைபிடிக்கப்படும் தீண்டாமை குறித்துத் தொடர்ந்து குரல் எழுப்புவர்களாக அரிசனங்கள் இருக்கிறார்கள் (சு.95). பாலன், அமல், கனகராஜ், தர்மன் ஆகியோரும் குமாரும் கிறித்தவ வழிபாட்டினைச் செய்பவர்கள். குமார் பாதிரியார் ஆவதற்காக வடமாநிலத்தில் உள்ள டார்ஜிலிங்கில் குருமாணவனாக இருக்கின்றான் (க.ர.71). பிச்சூரில் அனைவரும் கிறித்தவர்கள்தான், ஆனால் ரெட்டியார்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். தலித்துகள் 500 பேர்தான் இருக்கிறார்கள். தலித்துகளுக்கு என்று தனியாகவும், ரெட்டியார்களுக்கென்று தனியாகவும் கோயிலில் இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது (யா.8). அவ்வூரில் உள்ள அனைவரும் வழிபாட்டில் கலந்து கொள்பவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். சவரியின் உள்ளம் கோயிலில் உள்ள பாகுபாடு கண்டு குமைகிறது. வழிபாட்டில் கலந்துகொண்டு வருகிற அவர்களுக்கு அங்கு நடத்தப்படும் முறைகள் நிம்மதியின்மையைத் தருகிறது. “கோயிலுக்குப் போயிட்டு மன நிம்மதியா வர்றதுக்குப் பதிலா வேதனையோடதான் வாரோம். கோயிலுக்குப் போகாம இருக்கலாம்னாலும் அதுவும் முடியல. சாமியக் கும்பிடாம இருக்க முடியல. அவங்களுக்குப் பயந்துக்கிட்டுச் சாமி கும்பிடாம இருக்கணும்கிற எண்ணமும் வருது என்ன செய்றது” (எ.25) என்று கோயிலில் பாகுபாடு காட்டினாலும் வழிபாட்டைக் கைவிட முடியாத மனநிலை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. வழிபாடு நடக்கும்போது ஆலயமணி ஒலிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் சங்கம்பட்டி தலித் மக்கள் ஆலய வழிபாட்டிற்குத் தவறாமல் கலந்துகொள்பவர்கள் என்று குறிக்கப்படுகிறது (ம.90).

இவ்வாறு வறியவர்களாக இருந்தாலும், முரண்பாடு கொண்டவர்களாக இருந்தாலும், பாகுபாட்டால் மனம் பாதிப்படைந்தவர்களாக இருந்தாலும் வழிபாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் தருவதை நாவல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

கிறித்தவ வழிபாட்டில் இந்து மதத்தின் தாக்கம்

ஐரோப்பியர்களின் ஆட்சியினால் இந்தியாவில் பல்வேறு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. தொழில்நுட்பம் சார்ந்த மாற்றங்கள் மக்களின் வாழ்க்கைப் போக்கை மாற்றியுள்ளன. வாழ்வியலையும் பாதித்துள்ளன. அதே போல்தான் ஐரோப்பிய சமயங்கள் இந்தியாவில் பரவினாலும் அவற்றில் இந்து மதத்தின் பண்புகளும் இருக்கின்றன.

“ஒருபுறம் தமிழகப் பண்பாட்டுத் தளத்தில் ஐரோப்பியரின் தாக்கம் என்றால் இங்கு வந்து இறங்கிய கிறித்தவ மதத்திலோ இந்து மதத்தின் தாக்கம் எனக் கொடுக்கல் வாங்கல் முறை பண்பாட்டுத் தளத்தில் மிக நேர்த்தியாக நடைபெற்றது” 7 என்று குறிப்பிடுகின்றார் சி.இளங்கோ. பண்பாட்டுத் தளத்தில் மாற்றங்கள் இருந்தாலும் இந்தியர்களின் பூர்விக பண்பாட்டின் தன்மைகளும் காணப்படுகின்றன. சிறு தெய்வ வழிபாட்டில் காணப்படும் கூறுகள் கிறித்தவ சமய விழாக்களில் காணப்படுகின்றன.

தட்சிணை என்பது கிறித்தவ ஆலயங்களில் காணிக்கையாகப் பெறப்படுகிறது (பு.வீ.31) தேர்த்திருவிழாக்கள் என்பவை தமிழ்ச் சூழலில் காணப்படுபவை. மேரி அன்னை தேர்த்திருவிழா கத்தோலிக்கக் கிறித்தவர்களால் கொண்டாடப்படுகிறது (யா.43). தேர்த்திருவிழாவில் தீவட்டி பிடிப்பதும் கிறித்தவ சமய விழாக்களில் காணப்படாததாகும். மின்சாரம் வருவதற்கு முன் கிராமங்களில் தேர்த்திருவிழாவின் போது தீவட்டி பிடித்துச் செல்வர். யாத்திரை நாவலில் தீவட்டி பிடிப்பதை அன்னை மேரிக்குச் செய்யும் புனித கடமையாகக் கொள்வதைக் காணமுடிகிறது “அந்தோனி... நீ இப்படி பேசாத. அன்னையின் தேர்ப்பவனிக்குத்தான் நாம விளக்குப் பிடிக்கிறோம். இது எவ்வளவு பெரிய பாக்கியம் தெரியுமா? பரம்பரை பரம்பரையா நமக்குக் கிடைக்கிற பாக்கியம்பா இது. இந்தப் பாக்கியத்தையா சாதி வித்தியாசம்னு சொல்லுற. இந்தப் பாக்கியத்தையா அடிம வேலனு சொல்லுற, இந்தப் பாக்கியத்தையா விட்டுறணும்னு சொல்லுற... டேய் நீ மட்டுமில்ல. இன்னும் உன்னைப் போல ஆயிரம் பேரு இதச் சாதி வித்தியாசம்னு சொன்னாலும் சரி... அடிமை வேலன்னு சொன்னாலும் சரி மற்றவுங்க விட்டாலுஞ் சரி நானு இத விட மாட்டேன்...” (யா.57) என்று இஞ்ஞாசி தேர்த்திருவிழாவில் விளக்குப் பிடிப்பதைப் பற்றிக் கூறுகிறார். அதுபோல இசை வாத்தியங்களை வாசிப்பதும் தமிழ் மரபில் காணப்படும் ஒன்றாகும். மரியானும் அவனைச் சார்ந்தவர்களும் புத்தாண்டில் சாமியாரிடம்

ஆசீர்வாதம் வாங்க வரும்போது ட்ரம், தபேலா, தப்பு வாசிப்பதும் (எ.48) பங்குத் திருநாளுக்கு வரி (எ.82) வசூலிப்பதும் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் காணப்படும் வழக்கமாகும். இவ்வாறு சில நாவல்களில் காணப்படுகிறது.

கோயில்களின் அமைப்பு

இந்தியாவில் கிறித்தவ சமயத்தின் பரப்புதல்கள் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் வெவ்வேறு கிறித்தவப் பிரிவினர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே வழிபாட்டுத் தலங்களும் வேறுபாடுடையவையாக அமைந்திருப்பது இயல்பாகும். கத்தோலிக்கக் கிறித்தவம்தான் முதலில் பரவியது. பரதவ மக்களின் வழக்கமான வழிபாட்டுத் தலத்தையே கிறித்தவ ஆலயமாக ஆக்கிக் கொண்டனர். சிலுவை மட்டுமே அதன் மேல் நடப்பட்டன “கிறித்தவம் அம்மக்களின் சாதி ஆசாரங்கள் (வீட்டுச் சடங்குகள், மணவுறவுகள்) எவற்றிலும் குறுக்கிடத் தயாராக இல்லை. மதம் மாறுவதற்கு முன்னர் சிறிய மேடைகளாக (பீடங்களாக) இருந்த அவர்களது வழிபாடு இடங்களில் சிலுவை மட்டும் நடப்பட்டு அவை குருசடிகள் (ஊசுருணு) என்னும் போர்ச்சுகீசிய சொல்லின் மறுவடிவமாகும்”⁸ என்று இந்து மரபில் கடைபிடிக்கப்பட்ட வழிபாட்டுத் தலத்தையே சிலுவையை மட்டும் ஊன்றிக் கிறித்தவ வழிபாட்டுத் தலமாக ஆக்கிக் கொண்டனர் என்கிறார் தொ.பரமசிவன்.

ஹெப்சிபா ஜேசுதாசனின் நாவல்களில் கோயில்கள் என்றே அழைக்கப்படும் ஜெப வீடுகள் பெரும்பாலும் கட்டிடங்களில் இயங்கி வருவதைக் காணமுடிகிறது. பழைய சிறிய கிறிஸ்தவக் கோயில் காலமாற்றத்திற்கேற்ப எவ்வித மாற்றமும் பெறாமல் இருக்கிறது (பு.வீ.31). நாகர்கோவிலில் உள்ள கற்கோவில் (டா.செ.136), பர்மாவில் புத்த மத பகோடாக்களே (மா.16) காணப்படுகின்றன. அங்கும் கிறித்தவர்களுக்கென கரேன் ஜாதிக்காரர்கள் பெரிய கோயில் கட்டியிருப்பதாகக் கூறுகிறாள் அன்னம்மாள் (மா.17). பெரிய எம்.எம்.சர்ச் (அ.73) என்று குறிக்கப்படும் ஆலயத்தில் தங்கப்பனுக்கு திருமணம் நடைபெறுகிறது. கற்கோயில், பகோடாக்கள் என்பன இந்து சமயக் கோயில்களாகும். புத்தமத பகோடாவில் கிறித்தவ வழிபாட்டிற்கான மணியடிப்பது குறிக்கப்படுகிறது (மா.16) இவற்றில் கிறித்தவ வழிபாடு நடப்பதாக நாவல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. மேலும் கரேன் ஜாதிக்காரர்கள் கட்டியிருக்கும் கோயிலின் அமைப்பும் ஓலைப் புரை போன்று இல்லாமல் பெரிய கோயிலாக அதாவது இந்துக்

கோயில் போன்று இருப்பதாக அன்னம்மாள் கூறுகிறாள் “கரேன் ஜாதிக்காரர்கள் ஒரு அழகான கோயில் கட்டியிருக்கிறார்கள். கட்டிடம்தான் எப்படியிருக்கிறது என்று நினைக்கிறாய்? மாடர்ன்” (மா.17) என்று கூறுகிறாள். மாடர்ன் என்று குறிப்பதன் மூலம் கோயிலின் அமைப்பு சுட்டப்படுகிறது.

ஐசக் அருமைராசனின் நாவல்களிலும் கோயில்கள் என்று அழைக்கப்படும் கிறித்தவ வழிபாட்டிடங்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. “கோயிலின் உயர்ந்த சுவர்கள் சுவர்களில் கம்பீரமாக உயர்ந்து நின்ற சன்னல், கதவுகள் உச்சியில் நின்றிருந்த அழகிய சிலுவை” (கீ.133), “தேவாலயத்தின் பெரிய கதவுகள் திறந்து போடப்பட்டன” (க.154), “மங்களாவடியில் ஏசுதாசன் வாத்தியார் இரண்டு சென்ட் நிலம் நன்கொடையாகக் கொடுத்தார். அதில் ஓலைப் பந்தல் கட்டி விசுவாசிகளின் ஜெபப்புரை என்று அறிவிப்புப் பலகை தொங்கவிட்டான் பிரசங்கி” (த.த.146) என்ற கோயில்கள் பெரிய அளவில் இருப்பதாகவும், ஓலைக்குடிசையாக இருப்பதாகவும் காணப்படுகின்றன. கல்லறைகள் நாவலில் கோயில் தேவாலயம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. தவறான தடங்கள் நாவலில் ஜெபப்புரை என்று கூறப்படுகிறது. இரண்டும் இந்து மதத்தின் பண்பிலிருந்து வேறுபடும் பாங்கைக் கொண்டுள்ளன.

மாற்குவின் நாவல்களில் வழிபாட்டிடங்கள் கோயில்கள் என்றே குறிக்கப்படுகின்றன. வருவான் ஒருநாள் நாவலில் பாதர் ராஜா ஜெபத்திற்கென கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டியதில்லை என்பதைப் போல வீட்டிலிருந்து ஜெபிக்கிறார் (வ.ஓ.203). புதுக்குடியில் உள்ள கோயில் இரண்டு உயர் சாதியினருக்கும் தலித்துக்களுக்கும் தனித்தனியான இருக்கைகளைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகிறது (சு.92). பிச்சூரில் உள்ள கோயிலின் அமைப்பு “அத்தேவாலயம் சிலுவை வடிவில் கட்டப்பட்டிருந்தது. அத்தேவாலயத்தின் மேற்புறத்திலும் வடப்புறத்திலும் ஆலயத்தை ஒட்டிய நிலையில் ரெட்டியார்கள் வாழும் வீடுகள் இருந்தன” (யா.14) எனச் சிலுவை வடிவிலான கோயிலின் குறிப்பு அமைகிறது. ‘எப்படியும்’ நாவலில் பரவர்கள், நாடார்கள், தலித்துகள் என்று சாதிக்கொரு கோயில் கட்டுவதாகக் காட்டப்படுகிறது. அவரவர் கோயிலில் தனித்தனியாக

விழாக்களும் எடுக்கின்றார்கள் (எ.51). தலித் கிறித்தவர்கள் தங்களுக்கென்று கோயிலை நாயுடுகளின் தெருப்பக்கத்தில் கட்டியிருப்பதை மறியல் நாவல் வெளிப்படுத்துகிறது (ம.87).

நாவல்களில் கிறித்தவ வழிபாட்டுத் தலங்கள் யாவும் கோயில்கள் என்றே பெரும்பாலும் அழைக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஊரிலும் அவர்களது வசதிக்கேற்றாற் போலவே கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. சாதாரண குடிசை முதல் பெரிய கட்டிடங்கள்வரை கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு நாவல்களில் திருமுழுக்கு, குருத்துவம், நோயில் பூசுதல் ஆகியவை பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

**இராமநாதபுரம் மாவட்ட மீனவர்களின் வழக்கிழந்த
சொற்கள் சமுதாயமொழியியல் பார்வை**

**வ. மலைமொழி
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
மொழியியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்**

முன்னுரை

பன்னெடுங்காலமாகவே பல்வேறு வரலாற்றுச் சிறப்புக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தாலும், இன்றுவரை, தமிழகத்தின் கடைக்கோடியில் அமைந்திருக்கின்ற ஒரு வறட்சி மாவட்டமாகவே அடையாளம் காணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு மாவட்டம் இராமநாதபுரம் மாவட்டமாகும். பல்வேறு சமயத்தவரும், பல்வேறு சாதியினரும் மாவட்டம் முழுவதும் பரந்துக் காணப்படுவதால் பல்வேறு தொழில்களும் இங்கு நடைபெறுகிறது. முக்கியச்சிறப்பு என்னவென்றால் பாம்பனிலிருந்து தனுஸ்கோடி வரையிலான மக்கள் வாழக்கூடிய தீவுப்பகுதியில் நிலத்தை உழுது எந்தத் தொழிலிலும் நடைபெறுவதில்லை . அங்கு மிகமுக்கியத் தொழிலிலாக கடல்சார் தொழில்கள் மட்டுமே இடம் பெறக்காணலாம் அதிலும் குறிப்பாக மீன்பிடித்தலைக் காணமுடிகிறது. மிகப்பழங்காலமாக இவர்கள் இத்தொழில் செய்து வருவதால் தொழில் சார்ந்த சொற்கள் இவர்களிடம் அதிகம் காணக்கிடக்கின்றன.

சங்ககால மக்களின் வாழ்வியலைக்கூறுகின்ற சங்க இலக்கியங்களில்கூட பெரும்பாலான சொற்கள் இடம் பெறாமல் இவர்களிடம் பழமையும் புதுமையும் கொண்டு விளங்குகின்றன. எந்த ஒரு மொழிக்கும் பயன்பாடு மிகவும் முக்கியமானது. பயன்பாடு குறையக்குறைய மொழி இழப்பு சிறுகச் சிறுக ஏற்பட்டு காலப்போக்கில் அந்த மொழியே பயன்பாட்டில் இருந்து இல்லாமல் அழிந்து போகும் நிலை ஏற்படும். மொழிஇழப்பு என்பது ஒவ்வொரு மொழியும் ஏதாவது ஒரு சூழலில் சந்தித்தே தீரவேண்டிய ஒரு சாபம் அதன் அளவு வேண்டுமானால் சிறியதாகவோ அல்லது பெரியதாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் மொழிஇழப்பு என்பது உலகில் உள்ள அனைத்து மொழிகளிலும் ஏதாவது ஒரு சூழ்நிலையில் ஏதாவது ஒரு காரணத்திற்காக நிகழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. இவற்றை மனதிற்கொண்டு இராமநாதபுரம் மாவட்டமீனவர்களின் வழக்கிழந்த

சொற்கள்- சமுதாயமொழியியல் பார்வை என்னும் தலைப்பில் அமையப்பெறும் இக்கட்டுரை மொழி இழப்பு அவர்களிடம் எவ்வாறு உள்ளது, அதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதையும் சமுதாய மொழியியல் அடிப்படையில் ஆராய உள்ளது.

ஆய்வுக்குரிய பிரச்சினை

இராமநாதபுரம் மாவட்ட மீனவர்கள் தமிழ்நாட்டில் உள்ள பிற சமூகத்தினரைப் போலவே ஆங்கில மொழிச்சொற்களைத் தமது பேச்சுவழக்கில் அதிகம் பயன்படுத்துகின்றனர். இவர்களின் பேச்சுவழக்கில் தொன்மையான பல சொற்கள் காணப்படுவதால் அதிகமான சொற்கள் வழக்கிழந்துள்ளன.

ஆய்வின் நோக்கம்

இக்கட்டுரை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள மீனவர்களிடையே நிகழ்ந்து வரும் மொழி இழப்பை ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டதாகும்.

ஆய்வுக் கேள்விகள்

- மீனவர்கள் பேச்சில் காணப்படும் தனித்தன்மைகள் யாவை?
- மீனவர்களிடம் வழங்கும் சொற்கள் வழக்கிழந்து போவதற்கான சமுதாய காரணங்கள் மற்றும் சமுதாயப்பின்புலம் என்ன?
- வழக்கிழந்து போவதிலிருந்து சொற்களைத் தக்க வைக்க சமுதாயம் மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் யாவை?

போன்றவற்றை முன்னிருத்தி அவற்றிற்கு விடைகாணும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைய இருக்கிறது.

ஆய்வுமுறைமை

இவ்வாய்வு சமுதாய மொழியியல் அடிப்படையில் அமைவதால் சமுதாயக் காரணிகளான வயது, கல்வி, பாலினம், மதம், பொருளாதாரம் போன்றவற்றின் அடிப்படையில், மீனவர்கள் தேர்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களிடம் சமுதாயம், தொழில் தொடர்பான இயல்பான உரையாடல்கள் நிகழ்த்தப்பெற்று அவை ஒலிப்பதிவு நாடாவில் பதிவு செய்யப்பட்டன. அதிலிருந்து தரவுகள் திரட்டப்பட்டு, பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

முந்தைய ஆய்வுகள்

இந்தியச்சூழலில் மொழி இழப்பு ஒரு சமுதாய மொழியியல் பார்வை எனும் நூலில் வ.ஞானசுந்தரம் அவர்கள், இந்திய மொழி

வகைகளில் மொழிஇழப்பு எனும் பகுதியில் மொழிச்சிறுபான்மையினர் மொழிகள், பழங்குடியினர் மொழிகள் இழப்பு குறித்தும் கிளைமொழிகள் இழப்பு குறித்தும் கூறியுள்ளார். அதே போல் குறும்பர், இருள மொழிகளில் ஏற்பட்டுள்ள மொழிஇழப்பு பற்றிய செய்திகளையும் களஆய்வு அனுபவங்கள் மூலம் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் தனியாக இதுவரை இராமநாதபுரம் மாவட்ட மீனவர்களின் வழக்கிழந்த சொற்கள் அல்லது மொழிஇழப்பு பற்றி எந்தவிதமான கட்டுரைகளோ ஆய்வுகளோ வெளிவரவில்லை.

மொழி இழப்பு

ஒரு தலைமுறையினரிடமிருந்து இன்னொரு தலைமுறையினரிடம் சென்று சேரும் மொழி சென்று சேராவிட்டால் அதை மொழி இழப்பு எனலாம் என வ.ஞானசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். மொழிஇழப்பினைப் பொதுவாக ஐரோப்பிய காலனியாதிக்கத்திற்கு முந்தைய காலம் என்றும் காலனியாதிக்கத்திற்கு பிந்தைய காலம் என்றும் வகைப்படுத்துவர். மொழி இழப்பு என்பது காலந்தோறும் ஆங்காங்கே நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த ஒன்றுதான் என்றாலும் இந்த நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதாகக் கணிக்கப்பட்டிருக்கும் மொழிஇழப்பின் அளவும் வேகமும் அதிகம் எனலாம். பல்வேறு காரணங்களால், மொழி நீண்டநெடுங்காலமாகப் பயன்படுத்தி வந்த தன்வழக்குச் சொற்களை இழந்து வருகிறது.

மொழி இழப்பிற்கு மிகமுக்கிய காரணியாக இருமொழியம் உள்ளது. ஒவ்வொரு மொழியிலும் உள்ள வழக்குச் சொற்கள் அழிவதற்கு பிறமொழிச் சொற்கள் கலப்பு கடன்வாங்கல் மொழித்தாவல் மற்றும் சூழ்நிலை காரணமாக வாழ்வியலில் ஏற்படும் மாற்றம் போன்றவை எல்லாம் காரணிகளாக அமைகின்றன. இவையே ஒரு மொழியின் அழிவிற்கும் அவற்றின் அங்கமாக உள்ள கிளைமொழி இழப்பிற்கும் காரணியாக உள்ளது. கிளைமொழி இழப்பு என்பது ஒரு மொழியின் முழுமையான அழிவைச்சொல்லாமல் ஒரு மொழியில் உள்ள வழக்குச் சொற்கள் எவ்வாறு மறைந்து போகின்றது என்பதனைக் காட்டுகிறது.

ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகள்

வ.எண்	வழக்குச்சொல்	இன்று வழங்கும் வடிவம்
1	சன்னாம்புகாரவுக	கடையர்
2	படையாச்சி	வன்னியர்
3	வலையர்	அம்பலகாரர்

மேலே குறிப்பிட்ட வேறுபாடு என்பது, பழங்காலமாக அவர்கள் பயன்படுத்தி வந்த பேச்சுவகையை, ஒரு பொதுமொழிச்சூழலில் அவர்கள் பயன்படுத்த விரும்பான்மையைக் காட்டுகிறது. அதுவும் குறிப்பாக இளம் தலைமுறையினர், முதலில் உள்ள சொற்களை எங்கும் பயன்படுத்துவதில்லை. ஆனால் நடுத்தர வயதினரும் முதியோரும் அவற்றையே பயன்படுத்தக்காண்கிறோம்.

வ.எண்	பகுதி 1	பகுதி 2
1	மப்பு	மேகம்
2	சூரியன் அடையுரது	சூரியன் மறைவது
3	சூரியன் கெலம்புரது	சூரியன் உதையமாவது

இதுபோன்ற வழக்குச் சொற்களுக்கு வகுப்பறைச்சூழலில் தடைவிதிக்கப்பட்டு அவற்றிற்கு இணையான தரப்படுத்தப்பட்ட பொதுபேச்சுத்தமிழ் என்ற ஒன்று உருவாக்கப்படும் போது மொழி சிறிது சிறிதாக இழப்பைச் சந்திக்க நேரிடுகின்றது.

சூழ்நிலைமாற்றம் பயன்பாட்டில் இருக்கக்கூடிய வழக்குச் சொற்கள் அழிந்து போவதில் மிகமுக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது.

சான்று

அம்பாபாடுதல் என்பது மீனவர்கள் தொழில் செய்யும் போது மட்டுமே பாடக்கூடிய தொழிற்பாட்டு கட்டுமரங்களைப் பயன்படுத்திய போது வேலையின் அலுப்புத் தெரியாமல் இருப்பதற்காகவும், பொழுதுபோக்குவதற்காகவும் பாடக்கூடிய எதிர்பாடல், இருவர்வேண்டும். ஆனால் இன்று எந்திரத்தாலான மீன்பிடிக்கலன்கள் வந்த பிறகு அவற்றிலே வானொலி, தொலைக்காட்சி, அலைபேசி என அனைத்தையும் எடுத்துச்சென்று பொழுதைப்போக்கலாம் என்பதால், இன்றைய இளம்தலைமுறையினர் அம்பாபாடுதல் என்னும் சொல்லை பொருண்மையுடன் இழந்துள்ளனர்.

அதே போல் காண்டா என்ற ஒருவகை விளக்கை மீன்பிடிக்கச் செல்லும் போது எடுத்துச் சென்றுள்ளனர். இவற்றை வெளிச்சத்திற்காகவும், சிலநேரங்களில் மீன், நண்டு போன்றவற்றைச் சுட்டு சாப்பிடுவதற்கும் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். இன்று பயன்பாட்டில் இல்லை.

இன்றைய இளம்தலைமுறையினர் பேச்சில் வழங்காத வழக்குச்சொற்கள், அழிவில் இருக்கக்கூடியதாக கருதப்படுகின்ற மீனவர்களின் வழக்குச் சொற்கள் தொகுக்கப்பட்டு அட்டவணையில்

தரப்பட்டுள்ளது அதற்கான பொருண்மையும் அட்டவணையில் இடம் பெற்றுள்ளது.

வ.எண்	வழக்குச்சொல்	பொருள்
1.	தன்றா	ஊர்மக்களுக்கு ஒரு செய்தியினை முரசுஅறைந்து அறிவித்தல்
2.	காண்டா	மண்ணென்னையால் எரியும் ஒரு வகை விளக்கு
3.	அரவீடு	வீட்டின் ஒரு அறைப்பகுதி கடவுளை வழிபடுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும்
4	காலாச்சியம்	பாதுகாத்தல்
5	அம்பா பாடுதல்	தொழிற்பாட்டு பாடுவதற்கு இருவர் வேண்டும்
6	கரிக்கு	சமைப்பதற்கு
7	பொனக்கம்	நடமாட்டம்
8	கோட்டகட்டிருக்கு	நிலா அல்லது சூரியனைச்சுற்றி வட்டமாக இருத்தல்
9	ரவ்வு	இரவு
10	சன்னாம்புகாரவுக	கடையர்
11	வலையர்	அம்பலகாரர்
12	பண்டம்	பொருள்
13	ஆத்தரம்	கோபம்
14	கூலம்	குப்பை
15	அடையுரது	மறைவது
16	கெலம்புரது	வெளிப்படுதல்

இவற்றைச் சமுதாயவியல் கூறுகளான வயது மற்றும் பாலின அடிப்படையில் நோக்கும் போது கீழ்க்கண்ட விகிதத்தில் மொழிஇழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

வயதின் அடிப்படையில்

வ.எண்	வயது	மொழி இழப்பு விகிதம்
1	முதியோர் (50க்கும் மேல்)	-
2	நடுத்தரவயதினர் (35-50)	12
3	இளம்வயதினர் 15-35)	88

பாலின அடிப்படையில்

வ.எண்	பாலினம்	மொழிஇழப்பு விகிதம்
1	ஆண்	30
2	பெண்	70

முடிவுரை

எந்த ஒரு மொழிக்கும் பயன்பாடு என்பது மிகவும் முக்கியமானது. பயன்பாடுக் குறையக் குறைய மொழிஇழப்பு சிறுகச் சிறுக ஏற்பட்டு காலப்போக்கில் அந்த மொழியே பயன்பாட்டிலிருந்து போய்விடும். இன்று தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டை, குறைக்கும் விதமாக தகவல் தொழில்நுட்ப சாதனங்களும் ஆங்கில மொழியின் ஆதிக்கமும் மேலோங்கி வருவதைக் காணமுடிகிறது. ஆய்விருந்து இளம் தலைமுறையினரிடமும் பெண்களிடமும் மொழிஇழப்பு அதிக அளவு நிகழ்ந்துள்ளது என்பதை அறியமுடிகிறது. இவற்றிலிருந்து தமிழ்மொழியும் அவற்றின் கிளைமொழிகளும் மீள வேண்டுமெனில் முதலில் தமது மொழி கறித்த தாழ்வுமனப்பான்மையைப் போக்க வேண்டும். பின் தமிழ்மொழிச் சொற்கள் இருக்கும் போது அவற்றிற்கு இணையான பிறமொழிச்சொற்களின் பயன்பாட்டைக் குறைக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யும் போது மொழிஇழப்பை ஓரளவேணும் குறைக்க முடியும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

துணைநூற்பட்டியல்

வ.ஞானசுந்தரம், இந்தியச் சூழலில் மொழி இழப்பு ஒரு சமுதாய மொழியியல் பார்வை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை - 600 113. 2009.

கி.கருணாகரன், சமுதாய மொழியியல், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 53, புதுத்தெரு, சிதம்பரம் -608001. 2011.

1. Tamil in Multilingual Malaysia, Published in Malaysia by, University of Malaya, 50603 kuala lumpur, Malaysia.

நீலகிரி மலை காட்டுநாயக்கன் பழங்குடி மொழியில் காணப்படும் உயிர்ஒலி மாற்றம்

ரா.ரேகா
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
மொழியியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்

அறிமுகம்

பொருள் வேறுபாடு செய்யும் பேச்சு ஒலிகளைப் பற்றி ஆராயும் இயல் ஒலியனியல் ஆகும். இது வரலாற்று அடிப்படையில் வரலாற்று ஒலியனியல் (Historical Phonology) என்றும் வர்ணனை ஒலியனியல் (Descriptive Phonology) என்றும் இரு பிரிவாக விளங்குகிறது. இவையன்றி பிரிவுபடு கூறு ஒலியனியல் (Segmental phonology) மீக்கூற்று ஒலியனியல் ((Supra segmental phonology) என இரு பிரிவாகவும் ஆராயப்படுகின்றது. இவ்வாறு பொருள் வேறுபாடு செய்யும் ஒலியை வரிவடிவமாகக் காண்பதே எழுத்து (Grapheme) என்கிறோம். ஒரு மொழியில் எத்தனை எழுத்துக்கள் உள்ளனவோ அத்தனை ஒலியன்கள் உள்ளன எனக் கொள்ளலாம். ஒலியனியலில் மிகவும் முக்கியமாக உயிரொலிகள் மெய்யொலிகள் என இரண்டு வகைகள் காணப்படுகின்றன. இந்த அமைப்பைக் கொண்டு எவ்வாறு காட்டுநாயக்கன் மொழியில் பேச்சு மொழியில் பயன்படுகின்றது என்றுபார்க்கலாம்.

1. காட்டுநாயக்கன் மொழிச் சூழல்

காட்டுநாயக்கன் பழங்குடி மக்கள் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள். திராவிட மொழிகளாக தமிழ் மலையாளம் தெலுங்கு கன்னடம் என்ற நான்கு மொழிகளை குறிப்பிடுகின்றனர். காட்டுநாயக்கன் மக்கள் இந்த நான்கு மொழிகளையும் கலந்து ஒரு மொழியை தங்கள் தாய்மொழியாக பயன்படுத்துகின்றனர். இம்மக்கள் நீலகிரி மாவட்டம் கூடலூர் மற்றும் பந்தலூர் தாலுகாவைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் வாழ்வதால் அங்கு உள்ள சூழலுக்கு ஏற்றவாறு அவர்கள் தமிழ் மலையாளம்மற்றப் பழங்குடி மக்களான பனியா குறும்பா மக்களின் மொழிகளையும் மற்றும் இவர்கள் தாய்மொழியான காட்டுநாயக்கன் மொழியையும் பேசுகின்றனர். இவர்கள் பன்மொழிச் சூழலில் வாழ்வதால் தாய்மொழியில் அதிகமான மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றது. இவர்கள்

தாய்மொழியில் தமிழ் மலையாளம் கன்னட மொழிகளின் பயன்பாடு அதிகம் காணப்படுகின்றது. இப்பழங்குடி மொழியில் காணப்படும் ஒலிநிலையில் உயிர் ஒலி மாற்றங்களை ஆய்வு தரவுகள் மூலம் அறியலாம்.

உயிர் ஒலி பயன்பாடு

பத்து உயிர் ஒலியன்கள் மூன்று நிலைகளில் பிரிக்கப்படுகின்றது. அவை:

	முன்னண உயிர்	இடைபண உயிர்	பின்னண உயிர்
உயர்(High)	ஈ இ		ஊ ஐ
இடை(Central)	ஏ எ		ஔ ஓ
தாழ்(Low)		அ ஆ	ஐ ஓ

தமிழில் காணப்படும் உயிர் மெய் ஈர் உயிர் ஒலிகள் காட்டுநாயக்கன் பழங்குடி மக்களின் பேச்சு மொழியில் காணப்படுகின்றது. மொழியியல் அடிப்படையில் உயிர் ஒலிகள் இவர்கள் மொழியில் எவ்வாறு மாற்றம் அடைந்துள்ளது என்பதை இந்த கட்டுரையில் சுருக்கமாக பார்ப்போம்.

2. உயிரொலி மாற்றங்கள்

உயிரொலிகளில் ஏற்படும் மாறுதல்களுள் 'இ' கர 'எ' கர 'உ' கர 'ஓ' கர மாற்றங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவ்வொலி மாற்றங்கள் தமிழ் மலையாளம் கன்னடம் தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளுக்கு இடையிலும் இம்மாற்றங்கள் காணலாம். இந்த உயிர் ஒலி மாற்றங்கள் காட்டுநாயக்கன் மொழியிலும் காணப்படுகின்றது.

4.1 'ஆ' கர 'ஓ' கர 'ஓ' கர மாற்றம்

ஆ கர நெட்டு உயிர் இவர்கள் மொழியில் காரமாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது

- ஆறு - kole
- ஆண்டு - orca:
- ஆரஞ்சு - oracu
- மான் - co:reka:nu

4.2 'இ' கர 'எ' கர மாற்றம்

இ கர முன்னுயிர் இவர்கள் மொழியில் எ கரமாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது.

- இலை - ele
- இடது கை - eakkaiyi

இரண்டு	- erau
நிலக்கரி	- elakkari
இறகு	- pee:
வியாழன்	- pea:cce:
மிளகு	- erimanacu

4.3 ஈ கர ஒலி மாற்றம்

இகரத்தின் நெடிலான இவ்வொலி எந்த மாற்றமும் இல்லாமல் பயன்னடுகின்றது.

ஈரல்	- i:i
நீந்து	- i:ta:kku
நீ	- i:nu
மீன்	- mi:nu

4.4 'உ' கர 'ஓ' கர மாற்றம்

பின்னடியிரான உ கரம் ஓ கரமாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது.

உரல்	- oralu
உலக்கை	- onakke
குடை	- koe
முகம்	- moka:
முட்டை	- moe
குளிர்ச்சி	- tompu
முறம்	- moa:
குறைவு	- korcci
புகை	- koke
சடுகாடு	- coale

4.5 ஊ கர ஒலி மாற்றம்

ஊசி	- cu:ci
நூல்	- u:lu
பூந்தொட்டி	- pu:ttoi
கூடை	- ku:e:
பூனை	- pu:cce:
மூக்குத்தி	- mu:kku pou
பூரி	- pu:i
சூடு	- cu:u
பூமி	- pu:mi
சூரியன்	- cu:riya:nu

4.6 எ கர ய கர மாற்றம்

என்ன	- ya:na
எத்தனை	- ya:ca
எப்பொழுது	- ya:kala:
எதற்கு	- ya:nuka:
எந்த	- ya:va

4.7 உ கர ஓ கர மாற்றம்

குரங்கு	- ko:a:nu
---------	-----------

4.8 'அ' கர 'எ' கர மாற்றம்

தங்கை	- teke
அதோ	- etto:
அகப்பை	- ceeka:
தட்டு	- teu
அண்ணி	- ettike:
மருமகன்	- eliyanu
அச்சம்	- eliyanu

4.8 'ஐ' கர 'ஏ' கர மாற்றம்

மெத்தை	- kaakke:
நத்தை	- acae:
தவளை	- kappe::
புகை	- koke:
நாளை	- a:e
ஓடை	- o:e:
புடவை	- ce:le:
தமலையனை	- talakaakke:
கூடை	- koe
மேசை	- me:ce:
காளை	- ke:le:
பூனை	- pu:ce:
கழுதை	- kayite:
குதிரை	- kutire:
பச்சை	- acce:

5. நெடில் குறில் மாற்றம்

அதிகமான மொழிகளில் மூவிடப் பெயர்களின் தன்மை முன்னிலை எழுவாய் வடிவங்களின் முதலசையிலுள்ள நெடில் அவற்றின் வேற்றுமையேற்கும் வடிவங்களில் குறுகி நிற்கின்றது. காட்டுநாயக்கன் மொழியிலும் இம்மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றது.

குறில் - நெடில் மாற்றம்
என்ன - ya:na
எத்தனை - ya:ca
எப்பொழுது - ya:kala:
எதற்கு - ya:nuka:
எந்த - ya:va

3. முடிவுரை

காட்டுநாயக்கன் பழங்குடி மக்களின் தாய் மொழியில் உயிர் ஒலி மாற்றங்கள் காணப்படுகின்றன. உயிரொலிகளில் ஏற்படும் மாறுதல்களுள் 'இ' கர 'எ' கர 'உ' கர 'ஓ' கர மாற்றங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவ்வொலி மாற்றங்கள் தமிழ் மலையாளம் கன்னடம் தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளுக்கு இடையிலும் இம்மாற்றங்கள் காணலாம். இந்த உயிர் ஒலி மாற்றங்களே காட்டுநாயக்கன் மொழியிலும் காணப்படுகின்றது. இவர்கள் மொழியில் மொழிக்கலப்பு இருப்பதை இந்த உயிர் ஒலியங்களில் காணப்படும் மாற்றங்களைக் கொண்டு அறியமுடிகின்றது.

கால்டுவெல் பன்முகப்பார்வை

முனைவர் ஆ. மேரி இமாகுலேட்

துணைப் பேராசிரியர்
தமிழாய்வுத்துறை பிஷப்ஹூபர்
கல்லூரி திருச்சிராப்பள்ளி.

பழந்தமிழர் மேலை நாட்டவரோடு வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். தமிழ் நிலத்து விளை பொருட்களான ஏலம், இலவங்கம், இஞ்சி, மிளகு போன்ற பொருட்கள் மேற்காசிய நாடுகளில் மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றன. இந்திய தேசம் ஏராளமான செல்வத்தை யவன தேசத்திலிருந்து ஆண்டுதோறும் கவர்ந்து கொள்கிறது என்று பிளினி என்னும் ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

யவனர் நன்கலம் தந்த தண்கமழ் தேறல்
பொன்செய் புனைகலத் தேந்தி நாளும்
ஒண்டொடி மகளிர் மடுப்ப மகிழ்சிறந்து
ஆங்கினிது ஒழுகுமதி

என்று புறநானூறும்,

யவனர் தந்த வினைமாண் நன்கலம்

பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்

என்று அகநானூறும் கூறும். இச்சான்றுகளால் சங்க காலத்திற்கும், அதற்கு முன்பும் தமிழகத்துடன் மேலை நாட்டவர் கொண்ட வணிகத் தொடர்பு விளங்கும். இயேசுநாதார் தம் சீடர்களை நோக்கி, நீங்கள் போய் எல்லா இனத்தாரையும் சீடராக்குங்கள். தந்தை, மகன், தூய ஆவியார் பெயரால் திருமுழுக்குக் கொடுங்கள் (மத். 28:19) என்று கூறியவாறு அவருடைய சீடர்கள் உலகெங்கும் சென்று போதித்தனர். அவ்வாறு முதன் முதலில் தமிழகம் வந்த சீடர் தோமையார் என்பவராவார்.

தோமையார் தமிழகத்தின் சின்னமலைப் பகுதியில் விதைத்த நற்செய்தி விதை மண்ணுக்குள் புதைந்த மாணிக்கமாக மறைந்திருந்தது. இதனைத் தென்னிந்தியப் பகுதிகளுள் ஐரோப்பிய அருட்தொண்டர்கள் வருகை தருவதற்கு முன்னரே கிறித்தவம் ஆழமாகத் தன் கால்கவடுகளைப் பதித்திருந்தது என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை என்று டாக்டர் ஜி.யு.போப் கூறுவது கொண்டு அறியலாம்.

இவ்வாறு, தமிழ் மண்ணில் மேலை நாட்டவர் வேருன்றிய நிலையில், தமிழ் மக்கள் வாழ்விலும், பண்பாட்டிலும், பழக்க வழக்கங்களிலும், சமய வழிபாட்டிலும் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. இதற்கு காரணம் சமயம் பரப்ப வந்த ஐரோப்பிய பாதிரிமார்களே. அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் இராபார்ட் கால்டுவெல். அவருடைய சமயப்பணி, தமிழ்ப்பணி, சமூகப்பணி, ஆய்வுப்பணி ஆகியவை தமிழ் சமூகத்திற்கு அருந்தொண்டாகவே விளங்கியது என்பதை இக்கட்டுரை ஆய்கிறது.

பிறப்பும் கல்வியும்

அயர்லாந்து நாட்டில் கிளாடி ஆற்றங்கரையில் அமைந்த ஒரு சிற்றூரில் 1814 ஆம் ஆண்டு தோன்றி ஸ்காட்லாந்து நாட்டில் கிளாஸ்கோ நகரில் அமைந்த பல்கலைக்கழகத்தில் சமயக்கல்வி கற்றார். மொழிப்பாடத்தில் இவருக்கு ஆர்வம் ஏற்படக் காரணமாக இருந்தவர் கிரேக்கப் பேராசிரியர் தானியேல் கான் போர்டு ஆவார். பி.ஏ. படிப்பில் முதல் வகுப்பில் வெற்றி பெற்று 20ஆம் வயதில் மிஷனரியாக மாறினார். இலண்டன் மிஷனரி சங்கத்தின் சார்பில் தமிழ்நாட்டில் சமயப்பணி புரிய 1838 ஆம் ஆண்டு சென்னை வந்து சேர்ந்தார். சி.பி. பிரொளன் அவர்களிடம் வடமொழியும் தெலுங்கு மொழியும் கற்றார். சென்னையைச் சேர்ந்த ஐரோப்பியர்களான துரு என்பவரிடம் தமிழறிவு பெற்றார். சென்னையில் வாழ்ந்த டாக்டர். ஜி.யு. போப் வின்ஸலோ, ஜான் ஆண்டர்சன் என்பவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு தனது தமிழறிவை மென்மேலும் வளர்த்துக்கொண்டார். இத்துடன் 1841 ஆம் ஆண்டு போதகர் பட்டமும் பெற்றார்.

கால்டுவெல்லின் சமயப்பணி

கால்டுவெல் அவர்கள் 16ஆண்டுகள் ஆங்கில மொழியில் அமைந்த பல இலக்கியங்களைக் கற்றுத்தேர்ந்தார். கவின் கலைக் கல்லூரியில் சேர்ந்து ஓவியக் கலையைக் கற்றுத்தேர்ந்தார். ஓவியக் கலையைக் கற்றுத்தேர்ந்தாலும் அதனை வாழ்க்கைத் தொழிலாக்கிக் கொள்ளாமல் தமது இருபதாவது வயதில் இறைப்பணி செய்வதற்காக இலண்டன் நகரில் அமைந்த சமயத் தொண்டர் சங்கத்தில் சேர்ந்தார். இலண்டன் சமயப் பரப்பு கழகத்தின் சார்பாகச் சமயப் பணிக்கு என 1838 ல் அன்னமேரி என்னும்; கப்பலில் ஏறி இந்தியாவுக்கு வந்தார்.

திருநெல்வேலியில் சமயப்பணி புரியுமாறு பணிக்கப்பட்ட கால்டுவெல் ஐயர் சென்னையிலிருந்து நானூறு கல் கால்நடையாகவே நடந்து இடையன்குடியை அடைந்தார். 1847 ல் ஒரு ஆலயத்தை கட்டத்தொடங்கி 32 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 1880ல் அப்பணியை நிறைவு செய்தார். சென்னை மாநில ஆளுநராக இருந்த நேப்பியார் அவர்கள் கால்டுவெல்லின் திருப்பணிகளைக் காண விரும்பி இடையன்குடியில் ஒருவாரம் தங்கி 500 ரூபாயையும் அன்பளிப்பாக வழங்கிச் சென்றார்.

மேலும் கால்டுவெல் தமிழில் கிறித்தவ வழிபாட்டு நூல் உருவாக்கும் குழுக்களில் இடம்பெற்று அப்பணியைச் சிறப்புடன் செய்துள்ளார். கிறித்தவ மறைநூலை மொழிபெயர்க்கும் பன்னிருவர் குழுவில் இடம்பெற்றுத் திறம்படப் பணியாற்றியுள்ளார்.

இடையன்குடி பகுதியை தலைமையிடமாகக் கொண்டு வேகமான கிறித்தவ வளாச்சிக்கு கால்டுவெல் ஆற்றிய பணிகளும் அடைந்த இன்னல்களும் அவரது தியாகத்திற்குச் சான்று பகர்கிறன. சமயப் பரப்புதலோடு நின்றவிடாது திருநெல்வேலி சபையின் ஆரம்பக்கால வரலாறு என்னும் நூலையும் 1881ல் வெளியிட்டுள்ளார்.

தமிழ்ப்பணி

கால்டுவெல் அவர்கள் சுமார் 18 மொழிகளைக் கற்றுத்தேர்ந்தார். இருப்பினும் தமிழ்மொழி மீது அளவுகடந்த பற்றுக்கொண்டு நன்னூல், திருக்குறள், சீவகச்சிந்தாமணி ஆகிய நூல்களையும் விரும்பி கற்றார். பழந்தமிழ்ச்சொற்களைப் பழங்கன்னடச்சொற்களோடும் பழைய தெலுங்கு சொற்களோடும் கால்டுவெல் ஒப்புநோக்கியபோது அடிச்சொற்கள் ஒத்திருப்பதைக் கண்டார். ஏறத்தாழ பதினைந்து ஆண்டுகள் கடுமையாக உழைத்துத் தென்னிந்திய மொழிகளுக்கிடையுள்ள உறவுகளை ஒப்பிட்டு திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்னும் நூலைத் தந்தார். தென்னிந்திய மொழிகுடும்பத்தில் ஆறு மொழிகள் திருந்திய மொழிகள் எனவும் ஆறு மொழிகள் திருந்தா மொழிகள் எனவும் குறிப்பிட்டார். மேலும் வடசொற்களை அகற்றினாலும் தமிழ்மொழி வளம்குன்றாது தழைத்து இனிது வாழும்; எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மளையாளம் ஆகிய நான்கு தென்னிந்திய மொழிகளுக்கும் அடிப்படையான இலக்கணம் ஒன்றே என தெளிவுபடுத்தி, தென்னிந்திய மொழிகளை திராவிட மொழி என்ற

பொதுப்பெயராலும் குறிப்பிட்டார். இராபர்ட் கால்டுவெல்லின் மொழி ஆராய்ச்சி பணிகளை மொழி ஞாயிறு பாவாணர் அவர்கள் தம்நூல்களில் வாய்ப்பு அமையும் இடங்களிலெல்லாம் நன்றியுடன் போற்றி மதித்துள்ளார். தென்னாட்டில் வழங்கும் மொழிகளின் சொல்நிலைகளையும், இலக்கணக்கூறுகளையும் ஒப்பிட்டு நுணுக்கமாக ஆராய்ந்ததால் அவரை திராவிட மொழி நூலின் தந்தை என்றும் அழைத்தனர்.

இவர் இயற்றிய திருநெல்வேலி சத்திரம் என்னும் நூல் அக்காலத்தில் இருந்த போர்ச்சுகீசிய, டச்சு, பிரெஞ்சு, ஆங்கிலேயர்கள் தமிழ்நாட்டில் நிலைகொண்டு வாழ்வதற்குச் செய்த முயற்சிகளையெல்லாம் மிகச்சயாக பதிவுசெய்துள்ளார். இந்நூலைப்பாராட்டி சென்னை அரசு ரூபாய் 1000 பரிசு வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

நற்கருணை தியான மாலை, தாமரைத்தாடாகம், ஞானஸ்நானம், நற்கருணை என்னும் கட்டுரைத்தொகுப்பு நூல் ஆகிய நூல்களை தமிழில் படைத்துள்ளார்.

சமூகப்பணி

திருநெல்வேலி பகுதியில் உயர்சாதியினர் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்னும் இருபிரிவினர் இருந்தனர். உயர்சாதியினருக்கு தாழ்த்தப்பட்ட இனமக்கள் அடிமைகளாக வாழ்ந்து வந்தனர். இதனால் சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட நிலைக்கு தள்ளப்பட்ட அவர்களுக்கு கோவிலுக்குள் செல்ல அனுமதியும் மறுக்கப்பட்டது. எனவே சாதிய கட்டுளை உடைக்க சமயப்பரப்புதலை மட்டுமே கையில் எடுக்காது அடிப்படைத் தேவைகளான கல்வி, பொருளாதாரம் போன்றவற்றை அளிக்கவும் கால்டுவெல் முன்வந்தார். தொழில் திறனும், கடின உழைப்பும் இருந்தபோதிலும் உழைப்புக்கேற்ற ஊதியமும் வாழும் வழியும் அறியாதிருந்த மக்களுக்கு மேலைநாடுகளின் உதவியுடன் இவர்கள் வாழ்வு வளம்பெற 1849ஆம் ஆண்டு திருநெல்வேலி சாணார் என்ற நூலை எழுதினார். கள்ளியும் முள்ளியும் பனை மரங்கள் நிறைந்த இடையன்குடியில் கால்டுவெல் குடியிருப்புகளையும் கோயில்களையும் உருவாக்கினார். எழுதவும் படிக்கவும் மக்களுக்குக் கற்றுத்தந்தார். கால்டுவெல்லின் மனைவி எலிசா அம்மையாரும் இடையன்குடி பெண்கள் கல்வி அறிவு பெற உழைத்தார். பிணியுற்றவர்களுக்கு மருத்துவமும் பார்த்தார்.

ஆய்வுப்பணி

முவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழர்கள் கடல்கடந்து வாணிகம் புரிந்ததையும் அங்கு குடியேறி வாழ்ந்ததையும் கால்டுவெல் அவர்கள் தமிழர் பெருமைகளாக கூறியுள்ளார். அயல்நாட்டவரின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளைக்கொண்டு பழைய ஈபுரு மொழியில் வழங்கும் துகி என்னும் சொல் தமிழின் தோகை என்னும் சொல்லின் திரிபு எனவும், அரிசி என்பது கிரேக்க மொழியில் அருசா என வழங்குவதையும் கால்டுவெல் தமது வரலாற்று நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கொற்கைத்துறைமுகம் பற்றிய ஆய்வுகளையும் கால்டுவெல் மேற்கொண்டார். கொற்கையின் அருகேயிருந்த அக்கசாலை (பொற்காசு செய்யும் இடம்) என்ற ஊரின் சிறப்பு அறிந்து மகிழ்ந்தார். மேலும் கொற்கையின் அகழாய்வுப்பணியைத் தம் சொந்த முயற்சியில் செய்துள்ளார். ஆறடிக்குக்கீழ் மணற்பாறையும் அதன்பிறகு கடற்கரை குறுமணலும் கடல் சங்கும் சிப்பிகளும் மூழ்கிக் கிடந்ததை உலகிற்கு வெளிப்படுத்தினார். இன்றுள்ள கொற்கைக்கு அப்பால் ஐந்து கல்லில் கடல் உள்வாங்கி உள்ளது என்றும் தம் ஆய்வில் குறிப்பிட்டார்.

பழங்காயல் என்ற ஊரையும் ஆய்வுசெய்தார். இவ்வு+ரும் பண்டைய கடற்கரைத் துறைமுகமாக இருந்திருக்கவேண்டும் என உணர்ந்தார். மேலும் மகாவம்சம் முதலான நூல்களின் துணைகொண்டு ஈழ தமிழக உறவுகளையும் கால்வெல் எழுதியுள்ளார். திருநெல்வேலியில் பணியாற்றிய காலத்தில் அதன் வரலாறு பற்றி ஆய்வுகள் செய்துள்ளார். சங்க இலக்கியங்களின் ஏட்டுப்பிரதிகளை படித்ததை மட்டுமன்றி அகழ்வாய்வுகளில் ஈடுபட்டு பல பண்டைய கட்டிடங்களையும் ஈமத்தாழிகள், நாணயங்கள் முதலானவற்றையும் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். மீன் சின்னம் பொறிக்கப்பட்ட பாண்டிய நாட்டு காசுகள் பல இவ்வாய்வுகளில் கிடைத்துள்ளன. இதன் பயனாக தின்னவேலி மாவட்டத்தின் அரசியல் மற்றும் பொது வரலாறு (A political and general History of the District of Thinnevely) என்னும் நூலை எழுதினார். இது 1881ஆம் ஆண்டு சென்னை அரசால் வெளியிடப்பட்டது.

நான் அயர்லாந்து தேசத்தில் பிறந்தேன். ஸ்காட்லாந்து நாட்டில் வளர்ந்தேன். ஆங்கில நூல்களில் ஆழ்ந்தேன். எனினும் என் வாழ்நாளில் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்திய பெருநாடும், அந்நாட்டு மக்களுமே என் கருத்தை முழுவதுமாகக் கவர்ந்து

கொண்டதால் நான் இந்தியர்களுள் ஒருவனாயினேன் என்று மொழிந்த கால்டுவெல் அவர்கள் 1891ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 28 ஆம் நாள் கொடைக்கானலில் இறைவனடி சேர்ந்தார். இவ்வாறாக சமயப்பணி, மொழிப்பணி, சமுதாயப்பணி, ஆய்வுப்பணி என்று பன்முக பரிணாமம் பெற்று விளங்கியவர் கால்டுவெல். தமிழ்நாட்டில் கல்விக்கூடங்களையும் தேவாலயங்களையும் நிறுவி சேவை புரிந்து இப்பார்போற்றும் தமிழறிஞராக விளங்கியவர் கால்டுவெல் அவர்களே என்பது பெருமிதத்திற்குரியது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. மயிலை சீனி வேங்கடசாமி - கிறித்தவமும் தமிழும்
2. புறநானூறு
3. அகநானூறு
4. டாக்டர் ஜி. ஜான் சாமுவேல் - பண்பாட்டு கலப்பும் இலக்கிய ஒருமையும்
5. இரா.பி. சேதுபிள்ளை - கால்டுவெல் ஐயர் சதம்
6. கா. மீனாட்சி சுந்தரம் - ஐரோப்பியர் தமிழ்ப்பணி
7. பிரிட்டானிகா தகவல் களஞ்சியம்

சமண சமயக் கொள்கைகள்

இரா.சங்கீதா

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழாய்வுத்துறை

பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

திருச்சிராப்பள்ளி

இப் பிரபஞ்சமானது லோகம் அலோகம் என்னும் தோற்றமும் முடிவும் அற்றதான இருபெரும் பொருள்களின் சேர்க்கை என்பர் சமணர். மேலும் பெருங்கடலில் நிற்கும் தீவு போலவும், நீர்நிலையில் தங்கும் நாவாய் போலவும், துணியில் உண்டாகும் பொத்தல் போலவும், கதிரவனொளிளில் 'விழும்' நிழல் போலவும், லோக அலோகத்தைச் சார்ந்து நிற்கும் எனவும், நீரின் மேல் நிலமும், காற்றின் மேல் நீரும். வானத்தின் மேல் காற்றும் அமைந்துள்ளன எனவும் கூறுவர். பிரபஞ்சம் பற்றிய செய்தியும் விளக்கங்களும் வைதிக சமயக் கருத்துக்களை ஒத்தவையாகவே உள்ளன.

உண்மை இயல்;

சத், தத்வம், அர்த்தம், பதார்த்தம், தத்வார்த்தம் என்னும் சொற்கள் சமண இலக்கியங்களில் "மெய்மை" என்பதைக் குறிப்பிடும். சமண சிந்தனையாளர்; பிரபஞ்சத்தை மெய்மை இருத்தல் பதார்த்தம் என்று பல்வேறு வகைகளில் நிறுத்திப் பார்க்கவில்லை. இதற்கு மாறாக, வைசேஷிகம் பொருண்மை(குணி) தன்மை(குணம்), செயல், பொதுமை, சிறப்பு, சம்பந்தம் என்பன ஆறு பதார்த்தங்கள் எனவும் இந்த ஆறனுள் பொருள் தன்மை செயல் இம்மூன்றுமே "அர்த்தம்" எனப்படும் எனவும் கூறுகிறது. நையாயிகர்கள் பதினாறு அளவைகளையும். 'சத்' என்பர். சாங்கியர்கள் பிரகிருதியையும், புருஷத்தையும் தத்துவங்கள் என்பர். இதிலிருந்து இந்திய தத்துவ தரிசனங்களில் குறியீட்டுச் சொற்கள் பல்வேறு பொருள்களில் ஆளப்பட்டு வந்துள்ளன என்பது தெளிவு.

சமணர் சிந்தனைப்படி இவ்வுலகம் உணர்வுடைய சீவன் உணர்வற்ற அசீவன் என்னும் இரு பதார்த்தங்களால் ஆனது. அசீவன் புற்கலம், தர்மம், அதர்மம் ஆகாசம் என நான்காகப் பகுக்கப்படும். இவற்றைத் தவிர காலம் என்பது உணர்வற்றதென்றாலும், அது தனி வகையாக நிற்கும். புற்கலம் உணர்வற்றதெனினும் உருவுடையது. இவை எல்லாம் கூட்டி அஸ்திகாயங்கள் ஐந்த் என்றும் காலம் தனி

என்னும் பகுப்பர். பஞ்ச அஸ்திகாயங்களாவன; சீவஸ்திகாயம், புற்கலாஸ்திகாயம், தர்மாஸ்திகாயம், அதர்மாஸ்திகாயம் அகாசாஸ்திகாயம், பிரபஞ்சப்பொருள்கள் சீவன், அசீவன் என்று இரண்டாகப் பிரிக்கப்படுவதனால் சமணம் இருமைக் கொள்கையுடைய தென்பர். வேறுசிலர் அசீவனானது புற்காலம், தர்மம், அதர்மம், ஆகாயம் என்னும் நிலைகளிலிருந்து அறியப்படுவதனால் சமணம் பண்மைக் கொள்கையுடையது என்பர். காலம் ஆகாசத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்ட அறிபொருள் இல்லை என்றாலும் பிற அஸ்திகாயங்களுக்கு உள்ள குணங்களை உடையது அஸ்தி என்றால் உள்ளது. காயம் என்றால் உடல் பஞ்சாஸ்திகாயமும், காலமும் சேர்ந்து பதார்த்தங்கள் ஆறு இவற்றைத் திரவியம் எனவும் குறிப்பர். “சத்” தினின்றும் பிரியாததும். தனிக் குணங்களையும், மாற்றங்களையும் பெற்றுள்ளதும் அதேபோல் தன்நிலையைக்காட்டி நிற்பதும் எதுவோ அதுவே திரவியம் என்பது சமணக் கருத்து (குந்தகுந்தா பஞ்சாஸ்திகாயம். சூத்திரம் 8).

சீவன், தர்மம், அதர்மம், ஆகாசம், புற்காலம் என்னும் பஞ்சாஸ்திகாயங்கள் உள்ளவை. இருப்பவை பரிமாணமுடையவை. உடல்களைப் போலவே இத்திரவியங்களுக்குப் ‘பிரதேசம்’ அல்லது பருமன் (பரப்பு) உண்டு. பிரதேசம் அல்லது பருமன் உடையது அஸ்திகாயம். அஸ்திகாயம் பரவி நிற்கும் தன்மை பெற்றது பிளத்தற்கும் பிரித்தற்கும் இயலாத அணு ஒரு பொருளை அடைத்திருக்கும் இடைவெளி பிரதேசம் எனப்படும். ஒவ்வொரு பதார்த்தக்கும் தனித் தனிப் பிரதேசங்கள் உண்டு. அணுக்கள் கட்டத்துக்கு ஸ்கந்தம் (கந்தம்) என்று பெயர். ஆனால் “அத்த சமயம்” எனப்படும் காலம் அணுக் கூட்டங்களால் ஆனது அல்ல, என்றாலும் அதற்குப் பிரதேசம் உண்டு. சீவன், தர்மம், அதர்மம் ஆகிய மூன்று அஸ்திகாயங்களுக்கும் எண்ணிறந்த பிரதேசங்க அல்லது பரப்புகள் உண்டு. சீவன் உலகம் முழுவதும் அடைத்து நிற்கும் பல பிரதேசங்கள் உடையது. தர்மம் அதர்மம் இரண்டும், எள்ளினுள் எண்ணெய் பரவி நிற்பதுபோல பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவி நிற்பதாகையால் அதற்குப் பிரதேசம் வரையறுக்க முடியாது. புற்கலத்துக்கும் பிரதேசங்கள் பல. அணுத் திரட்சிகள் (ஸ்கந்தங்கள், கந்தங்கள்) ஒன்றோடொன்று முரண்பட்டு நின்றலும் உண்டு. புற்கலம் பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவி நிற்கும். காலம் எதனோடும் சேராது தனித்து நிற்கும், கால அணுக்கள் இல்லாத இடைவெளி அல்லது

பிரதேசம் பிரபஞ்சத்தில் இல்லை. ஆனால் கால அணுக்கள் திரண்டு கந்தங்கள் ஆவதில்லை.

சமண சித்தாந்தப்படிசத், அசத் உள்ளது. இல்லது பொருள் என்பனவெல்லாம் புறத்தே உள்ளவை: மனத்தின்கண் உள்ளவை அல்ல. உமாஸ்வாமியும் (தத்வார்த்த சூத்திரம் 5-29) புஜ்யபாதரும் (சாவார்த்த சித்தி 5-30) பொருளுக்குத் தோற்றம், மறைவு, அழிவின்மை என்னும் முக்கோணங்கள் உண்டு என்பர். தோற்றத்துக்கு உற்பாதம், (மறைவுக்கு விபவம், அழிவின்மைக்குத் துருவம் குறியீட்டுச் சொற்கள். பொருள்களின் இயக்கத்தை உற்பாதம் விபவம் குறிக்கும். அவற்றின் இயங்காத நிலையைத் துருவம் குறிக்கும். ஒரு பொருளுக்கு இந்த மூன்று நிலைகளும் உண்டு என்பர் சமணர்.

ஆன்மாக்களும், பதார்த்தங்களும் புற, அகக்காரணங்களால் மாறுபாடடைவது உற்பாதம். எடுத்துக்காட்டாகக் குடம். களிமண்ணிலிருந்து குடம் பிறக்கிறது. மண்ணின் குணங்களுக்கும் அது குடமான பிறகு பெறும் குணங்களுக்கும் இடையே வேறுபாடு இல்லை. குணம் இயல்பானது, அழிவற்றது. அழிவின்மை என்பது பதார்த்த குணத்தின் அழிவிலாத் தன்மையே. அஸ்திகாயங்கள் (அத்திகாயங்கள்) சீவாத்திகாயம்: சீவன்கள் எண்ணில் பல, அவை பண்பால் தன்மையால் ஒத்தவை என்பர் சமணர் இதற்கு மாறாக சங்கரர் சீவன் ஒன்றே என்பார். மாதவாச்சாரியர் சீவன்கள் பல. அவை பண்பாலும் தன்மையாலும் வேறுபடும் என்பார்.

உயிர்கள் சிறப்புப் பெறுவது அவற்றின் உணர்ச்சித் தன்மையாலும் பயன் தன்மையாலும் உயிருக்கு உருவமில்லை எனவே புலன்களால் அறியப்பெறும் தன்மையற்றது. கருதல் ஆய்தல் இவை கொண்டு உயிர் உள்ளதனை உய்த்துணரலாம். உயிர் உணர்வுடையது. உணர்ச்சியைச் சமணர்கள் “போதம்” என்பர். இப்போதம் குறிப்பிட்டதொரு வழியில் பரிணமிக்கும் பொழுது அறிவு பிறக்கும். இது பயன் அறிவு எனப்படும். பயன் அறிவு இருவகை.

1. சவிகற்பம்

2. நிர்விகற்பம்

என சவிகற்பம் இருவகை: வித்தை, 2. அவித்தை.

வித்தை ஐவகை

1. மதிஞானம், 2. ஸ்ருதஞானம், 3. அவதிஞானம், 4. மனப்பரியய
ஞானம்.

5. கேவலஞானம்

அவித்தை மூவகை

1.மதிஅஞ்ஞானம், 2. ஸ்ருத அஞ்ஞானம், 3. ஆவதி அஞ்ஞானம்.

நிர்விகற்பம் நால்வகை

1.சகீர் தரிசனம், 2. அசகீர் தரிசனம், 3. ஆவதி தரிசனம், 4.
கேவல தரிசனம் என.

சமண சமயக் கொள்கைபடி சீவன்கள் எண்ணிறந்தன ஒவ்வொரு
சீவனுக்கு (உயிருக்கும்) எண்ணிறந்த பல பிரதேசங்கள் உண்டு.
ஆனால் உயிர் எங்கும் பரவி நிற்கும் ஆற்றலுடையது அல்ல.
என்றாலும் அது சுருங்கி விரியும் ஆற்றலுடையது அல்ல. என்றாலும்
அது சுருங்கி விரியும் தன்மையுடையது. எரியும் விளக்கு
சிற்றறையாயின் அதன் பரப்புக்கும் பெரிய கூடமாயின் அதன்
பரப்புக்கும் ஒளி தந்து நின்றல் போல் ஆன்மா சுருங்கி விரியும்
தன்மையுடையது. இதனால் “பெரியதன் ஆவி பெரிதே” பழமொழி
நானூறு கூறுகிறது.

வெளியை எண்ணிறந்த பல கூறுகளாகப் பிரிப்பின் ஒன்று
அல்லது இரு கூறுகளின் அளவு தான் ஆன்மாவின் அளவுமிருக்கும்.
ஒரு கூறில் பல பிரதேசங்கள் இருக்கும். அவை பல வகையான.
ஆன்மாவானது மிகச்சிறிய நுண்கிருமி முதல் பெரிய மீன்வரை உள்ள
உயிர்களின் பரப்பளவுக்கு ஏற்றவாறு சுருங்கியும் விரித்தும் தரும்
தன்மை உடையது. சுருங்கக் கூறின், உயிரின் பருமன் அல்லது
பரிமாணம் உடையது ஆன்மாவும். இக்கருத்து வேறு எந்த இந்தியத்
தத்துவ தரிசனத்துக்கும் உடன் பாடன்று.

சீவனுக்குக் குணங்கள் இரண்டு 1) சேதனம் (அநுபூதி) 2)
பயனுடைமை, சீவன் உணர்வுடையதாதலால் அது பயனுடையதும்
ஆகும். சிவன் அறிவோடு கூடியிருக்கும் காலத்து ஞானசேதனம்
எனவும் கன்மத்தோடு கூடியிருக்கும் காலத்துக் கன்மசேதனம் எனவும்
கன்ம பலத்தோடு கூடியிருக்கும் காலத்துக் கன்ம பல சேதனம்
எனவும் அறியப்படும். பயனுடைமை (உபயோகம்) இருவகை. 1)
ஞான உபயோகம், 2. தரிசன உபயோகம் ஞானாபயோகம் மதி,
ஸ்ருதம், அவதி, மனப்பரியாயம் கேவலம், குமதி, குஷ்ருதம்,
விபங்கவாதி என எண் வகை குமதி, குஷ்ருதம், விபங்கவாதி ஆகிய
மூன்றும் அறியாமையால் வருவன. அனாதி அவித்தை (அறியாமை)
யினால் கன்மம் சீவனோடு சேர்கிறது. அச்சோகையால் ஐந்து பாவ

ஆல்வரங்களாவன: ஒளபாசமிகம், கூஷயிகம், கூஷயோ பாசமிகம், ஒளதாயிகம். பரிமாணிகம்.

உயிரின் தன்மை:

உலோகாயதம் உடலினின்றும் தனித்த ஆன்மா இல்லை என்னும் வேதாந்திகள் ஆன்மாவைச் சீவாத்மா, பரமாத்மா என இரண்டாகப் பிரித்தனர். ஆனால் சமணர்கள் ஆன்மாக்கள் உண்டு. அவை பல என்றனர். குணரத்னா நேரடிச் சான்றுகளையும், மறைமுகச் சான்றுகளையும் கொண்டு ஆன்மா உள்ளதனை மெய்ப்பிக்கலாம் என்றார். இன்பதுன்பங்கள், நினைவு, எண்ணம், ஐயம், அறிவு என்னும் அனுபவ நுகர்ச்சியிலிருந்து ஆன்மா உண்டென்பதை நேரடியாக அறியலாம். உடலை வேண்டியவாறு இயக்குதல் ஐம்புல நுகர்ச்சி பற்றிய அறிவு பெறல் இவற்றால் ஆன்மா உண்டென மறைமுகமாக அறியலாகும். சார்வாகர்களின் கருத்தை நிராகரித்த சமணர் தரும் காரணங்கள்:

1. ஐம்பூதச் சேர்க்கையால் உணர்வு பிறப்பதைக் காட்சிகருதல் அளவையால் அறிய முடியாது.
2. உடல் உயிரற்றது, அதில் உணர்வு தோன்றுகின்றது எனில் துணைக்காரணம் இருந்தே தீர வேண்டும். உணர்வைப் பிறப்பிப்பது ஆன்மா.
3. ஆன்மா உடலோடு பிரிக்க முடியாதவாறு ஒன்றியிருப்பது.
4. ஒரு பொருள் உளதன்று என்று விவாதிக்கும் பொழுது அது எங்கோ எவ்வுருவிலோ உளது என்பது தெளிவு. பவணந்தி முனிவர் உயிரின் குணம்முப்பத்திரண்டு என்றார்.

“அறிவரு ளாசை அச்ச மானம்

நிறை பொறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி மையல்

நினைவு வெறுப்பு வுவா;ப்பிரக்க நாண்வெகுளி

நுணி வழுக் காறன் பெளிமை மூப்பிகல்

வென்றி பொச்சாப் பூக்க மறமதம்

மற வியினைய வுடல் கொளுயிர்க் குணம் (நன்னூல்

சூத்திரம்:451)

சமண சமயக் கருத்துப்படி உயிர்கள் இருவகை:

1. உலக உயிர்கள், 2. முக்தி(துறக்க) உயிர்கள். உலக உயிர்க் இருவகை 1. இயங்குதினை, 2. நிலைத்தினை புலன்களின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் உயிர்கள் பகுக்கப்படுகின்றன. புலனறிவு ஒன்று கொண்டவை ஓரறிவுயிர் எனவும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட

புலனறிவு பெற்ற உயிர்கள் அவை பெற்றுள்ள புலன்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்பப் பெயர் பெறும். தொல்காப்பியம் இதனை மிக அழகாக எடுத்தியம்புகிறது.

“ஒன்றறிவதுவே உற்றறி வதுவே
இரண்டறிவதுவே அதனோடு நாவே (தொல்.முரபியல் சூத்திரம்.27)
இதனை நன்னூலார்

“மெய்ந் நாமுக்கு நாட்டஞ் செவிகளின்
ஒன்று முதலாக் கீழ்க் கொண்டு மேலுணர்தலின்
ஓரறிவாதியா உயிரைந் தாகும். (சூத்திரம். 444)
என்று கூறுகிறார். பரிசம், இரதம், கந்தம், உருவம் சத்தம் என்னும் புலனுர்ச்சிகளை ஒட்டி உயிர்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. மனம் என்னும் பகுத்தறிவு உடைமையால் மக்கள் ஆற்றிவுயிர் எனப்பட்டனர்.

சமணம் ஆன்மாக்களை நல்வினையாளர் தீவினையாளர்; என்று இரண்டாகப் பகுக்கும், அருகர், சித்தர், அறிவர் ஆகியோர் பால் மெய்யன்பும் பக்தியும், பூண்டொழுகுபவர், பசி, தாகம், மூப்பு துன்பம் இவற்றால் நொய்தானவர் பால் கருணையும் பரிவும் கொண்டு ஒழுகுபவர். காமகுரோத மதமாச்சாயம் என்னும் தீய குணங்களை நீத்து வாழ்பவர் என்னும் முத்திறத்தோர் நல்வினையாளர் பிறர் நலம் பேணாமை, புலனுணர்ச்சி விழைதல், பொறாமை, பிறர்க்கின்னா செய்தல், புறங்கூறல் இவை தீவினை, இத்தீவினைகளுக்கு ஆட்படுவோர் தீவினையாளர்

பிறப்பு, தொடர் தோற்றம், கருத்தோற்றமும், உடன் தோற்றம் என மூவகை தொடர் தோற்றத்தைச் சம்மூர்ச்சனம் எனவும் கருத்தோற்றத்தைப் புணர்ச்சித் தோற்றமும் எனவும், உடன் தோற்றத்தை உபபாடம் எனவும் சமணர் குறிப்பிடுவர். நினைத்த அளவிலே பொருள் ஒன்று கலந்து நீர்ப் பொருளாகித் தோன்றுவது உடன் தோற்றம். இது நரகம் மோட்சம் வாழ் உயிர்களுக்கு உரியது. புற்காலம்

புற்கலம் பொருளைக் குறிக்கும். அது உருவுடையது. ஆதிமுதலே சிந்தனையாளர்கள் பொருள் மனதுக்கு வெளியே, புறமாக உள்ளதா அல்லது மனத்துக்கண் உள்ளதா என்று பரிசீலித்து வந்தனர். புறத்தே உள்ளது என்னும் கருத்துடையோர் பொருள் முதல்வாதிகள் அல்லது ‘உண்மை’ வாதிகள் எனப்பட்டனர்.

“பொருள் மனதுக்கு வெளியே இல்லை என்னும் கருத்துடையோர் கருத்து முதல் வாதிகள் எனப்பட்டனர். சமணத்தைப் பொறுத்த அளவில் பொருள் மனத்துக்கும் புறத்தே தனித்து இருப்பது; கற்பனை அல்ல; பொருள் உள்ளது; தோற்றமில்லது, அழிவற்றது.

கட்புலன்களுக்குத் தெரியாத அணுகூட்டத்தால் உருவாவது புற்கலம். இதற்குப் பரிசம் இரதம், கந்தம் உருவம், சத்தம் உண்டு என்னும் பொழுது புற்கலம் ஐம்புல அறிவால் அறியப்படுது என்பது தெளிவு. அணுகூட்டம் கந்தம் எனப்படும்.

புற்கலம் சலனமுள்ளது. புற்கலம் இரு சொற்களாலான புத் என்னும் சொல்லுக்குச் சேர்தல் என்றும் கலம் என்னும் சொல்லுக்குப் பிரிதல் என்றும் பொருள். ஆகவே புற்கலம் என்றால் சேர்ந்து பிரிதல் என்று பொருள். சேர்தல் பிரிதலால் பொருள் மாற்றம் பெறுகிறது. மாற்றம் பரியாயம் எனவும் கூறப்படும். இதை நீலகேசி:

“உருவப் பிழம்பப் பொருளென் றுரைப்பினில் பாறயிர் மோர்
பவத்தினாப்பரி யாயப் பெய ரென்பன் பாலழிந்து
தருவித் துரைத்த தயிருருவாய் மும்மைத் தன்மை யராந்
திருவத்த தென்பொரு ளாதலைத் தேர தெளியிருதென்றாள்.

(செய்யுள்.387)

என்று கூறுகிறது. உருவப் பிழம்பாகிய புற்கலம் பொருள் பால், தயிர் முதலாயின அதன பிரியாயம். பால்பரியாயத்து நின்ற புற்காலப் பொருள் தயிர்ப் பரியாயமடைந்து பரிணமித்தலின் தோற்றம் நிலை இறுதி என்னும் மூன்றையும் உடையது.

தர்மாஸ்திகாயம்

சமணசமயம் கூறும் தர்மத்துக்கும் இந்திய தரிசனங்கள் கூறும் தர்மத்துக்கும் வேறுபாடு உண்டு. பிற இந்திய தரிசனங்கள் தர்மம் என்ற சொல்லை “நல்லினை” “நற்செயல்” “நல்வழி” என்பனவற்றைக் குறிக்கப் பயன் பரவி நிற்பது போலவும், நீலகேசிக்கு உறைவகுத்த சமய திவாகர வாமன முனிவர் தர்மாத்திகாயம் என்பது,

“குயவன் திகிரிக்குக் கீழிட்ட கல் போலவும்

முரகலத்துக்குக் கடல் போலவும்” (செய்யுள்,298)

என்பர்.

தர்மத்துக்குப் பரிசம், இரதம், கந்தம், உருவம், சத்தம் என்னும் புலனறிவு இல்லை. தானே இயங்காது பிறபொருள் இயங்கும் நிலைக்களனாய் அமைவது தர்மாஸ்திகாயம்.
அதர்மாஸ்திகாயம்:

பிற இந்திய தத்துவரிசனங்களில் “அதர்மத்”துக்கு உள்ள பொருளும் சமணத்தில் வழங்கும் பொருளும் வேறு வேறானவை. பிற தரிசனங்களில் அதர்மம் என்பதற்கு “தீவினை”, “தீச்செயல்”, “தீயவழி”, என்று பொருள் வழங்கும். சமணத்தில் ஆன்மாவும், புற்கலமும் ஓய்லாகத் தங்கி இருக்கத் துணைசெய்யும் பொருள் அதர்மாஸ்திகாயம். அது கடும் வெய்யிலில் மக்களுக்கு நிழல் தரும் மரம் போன்றது பறவை தங்கி இருத்தலுக்குத் துணை செய்யும் கால்கள் போன்றது. புறவை தங்கி இருத்தலுக்குத் துணை செய்யும் கால்கள் போன்றது, இதனை மேருமந்தர புராணம் படுத்துகின்றன. சமணத்தில் தானே இயங்காது பிறவற்றையும் இயக்காது அதேபோது சீவனும் புற்கலமும் இயங்குவதற்குத் துணை செய்யும் பொருள் தர்மாஸ்திகாயம். இதனை மேருமந்தர புராணம் கீழ்க்கண்டவாறு அறிவிக்கிறது.

“அச்ச நீர் தேரோடு மீனை ஈர்த்திடா
அச்ச நீரன்றியத் தேரு மீன் செலா
அச்ச நீர் போலத்தும் மத்தி சேறலை

இச்சைய முயற்சியும் இன்றி ஆக்குமே”

(செய்யுள்.99)

மேலும், மணிமேகலை,

“தருமாத்த காயம் தானெங்கும் உளதாய்ப்
பொருள்களை நடத்தும் பொருந்த நித்தியமாய்
அப்படித்தாகி அதன் மாத்திகாயமும்

எப்பொருள்களையும் நிறுத்தல் இயற்றும்”

(சமயக்கணக்கர் தந்திரம் கேட்ட காதை. வரிகள் 187

- 190)

தர்மாத்திகாயம் என்பதுதான் எங்கும் உள்ளதாய் பொருள்களை நடத்துவதற்கு ஏற்ற நித்தியப்பொருள் எதுபோல என்றால் ஆகாசம் முழுவதும் உலகம் பரவி நிற்பது போலவும், எண்ணெய் எள்ளினுள்

“பறவையின் சிறகொரு பாத நின்றழி

நேறியினால் செலவொடு நிலையை ஆக்குமால்

உறவி பற்கலமிவை ஓட நின்றலைச்

செறிவுறத் தம்மத்தம் மத்தி செய்யுமே” (செய்யுள். 92) என்று கூறும், சுருங்கக் கூறினால், பொருள்களைத் தாங்கி நிற்கும் பூமியைப் போன்றது அதர்மாஸ்திகாயம்.

ஆகாயஸ்திகாயம்:

வைதிக சமயங்கள் ஆகாசத்தை ஐம்பொருள் பூதங்களில் ஒன்றாகக் கொள்ளும், ஆனால் சமணம் ஆகாசத்தைப் பூதமாகக் கொள்ளவில்லை. சீவன், புற்கலம், தரமம், அதர்மம் என்னும் அஸ்திகாயங்களுக்கு இடமளித்து எங்கும் பரவி என்றுமுள்ள பொருள் ஆகாயம் என்று கருதுகிறது சமணம். பிரபஞ்சம் பொருள் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய ஆகாசத்துக்கு உருவமில்லை. இதனை மணிமேகலை,

“.... ஆகாயம் எல்லாப் பொருட்கும்

பூக்கும் இடங் கொடுக்கும் புரிவிறற்கும்” (சமயக்கணக்கர் தம்மிறம் கேட்ட காதை வரிகள் 193-194)

என்று கூறுகிறது.

காலம்

காலம் அஸ்திகாயமல்ல, காலம் ஆகாசத்தோடு ஒன்றி இயைந்து தொடர்ந்து இயங்குவது. புற்கலம் எப்பொழுதும் இயங்கிக் கொண்டிருப்பது. அது மாறுபாடடைவதற்குக் காரணம் காலம். திரவிய சங்கிரகம் கூறுவதாவது,

“பொன் அணிகளின் குவியல் போன்று உலக ஆகாசத்தில் பிரதேசத்தின் மேல் பிரதேசமாக, அடுக்கடுக்காக நிற்கும்

எண்ணற்ற துகள்களின் அடுக்கு காலம்” (சூத்திரம் 22)

உமாஸ்வாதி கூறுவதாவது,

“ஆஸ்திகாயங்கள் இருத்தலுக்கும் மாறுவதற்கும்
இயங்குதலுக்கும் முன்னிற்றலுக்கும் பின்னிற்றலுக்கும்

துணை செய்வது காலத்தின பணி” (தத்துவார்த்ததிகம சூத்திரம், 22)

காலம் வியவகாரகாலம் அல்லது சுட்டி அறியப்படும். காலம் அல்லது சமயம் என்னும் பரமார்த்திக காலம் அல்லது சுட்டி அறியப்படாதது என்றும் இருவகை வியவகாரகாலம், வினாடி, நாழிகை, மணி, நாள் ஆண்டு போன்று சுட்டி அறியத்தகுந்த சிறுகாலம் பரமார்த்திக காலம்

இவை அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய நீண்டதொரு தொடர்காலம், கற்பத்தின் நெடு நிகழ்ச்சி இதனை மணிமேகலை

“காலம் கணிகம் எனும் குறுநிகழ்ச்சியும்

மேலும் கற்பத்தன் நெடு நிகழ்ச்சியும் ஆக்குமே”

(சமயக்கணக்கர் தம்திறம் கேட்ட காதை, வரிகள்-191-192)

வியவகார காலத்துக்குத் தொடக்கமும் நிலையில் முடிவும் உண்டு ஆனால் பரமார்திக காலத்துக்குத் தொடக்கமும் முடிவும் இல்லை.

நிறைவாக

உலகத்தைப் பாம்பாக உருவகம் செய்து அதனை ஆறு பகுதிகளாகப் பிரித்து இன்ப, இன்ப இன்ப, இன்ப துன்ப, துன்ப இன்ப, துன்ப துன்ப, துன்பகாலம் என்று பெயரிட்டழைப்பர் சமணர். ஆதிநாதர் எனப்படும் விருஷப தேவர் இன்ப துன்ப காலத்திலும், ஏனைய இருபத்து மூன்று தீர்த்தங்கரர்கள் துன்ப இன்ப, காலத்திலும் வாழ்ந்தவர்கள் என்று கருதப்படுகின்றனர். இன்பம் இறங்கித் தேயும் காலம் அவசரப் பிணிக்காலம். ஐந்தாம் பகுதியாகிய துன்ப துன்ப காலத்தில் சமணம் அழிவுற்று, சீவன்களின் செயல்கள் எல்லாம் பயணற்றும் போய்விடும். வாலை அடைந்த வாழ்க்கை மீண்டும் மீளும். வாலிலிருந்து தலைவரை இன்பம் ஏறிவரும். இது ஊழிக்காலம்; இவ்வாறு வாழ்க்கைச் சக்கரம் தொடர்ந்து முடிவின்றி ஊழிக்காலம் வரை இயங்கும்.

வீரமாமுனிவரின் தமிழ்த் தொண்டும் புலமையும்

டென்னிஸ். எ
உதவிப் பேராசிரியர்
தமிழாய்வுத்துறை
பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி (தன்னாட்சி)
திருச்சிராப்பள்ளி

முன்னுரை தமிழுக்கு தொண்டு செய்தோர் தமிழர்கள் மட்டுமில்லை. மேலைநாட்டு அறிஞர்களும் தமிழ்ப் ;பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் வீரமாமுனிவர். அவர்தம் இயற்பெயர் கான்ஸ்டன்டைன் ஜோசப் பெஸ்கி. அவர் பிறப்பால் இத்தாலியர். சமயப் பணிக்காக தம் முப்பதாம் வயதுக்கு மேல் தமிழகம் வந்தார். அதன்பின் தமிழராகவே வாழ்ந்தார்.தமிழ்ப்புலவர் எவரும் ஈடுபடாத அளவில் பல்துறைகளைச் சேர்ந்த பல்வகை நூல்களைப் படைத்து தமிழுக்குப் பெருமை சேர்த்தார் இலக்கணம், அகராதி, காப்பியம், சிற்றிலக்கியம், உரைநடை, சிறுகதை என பல துறைகளில் அவர்தம் புலமை வெளிப்படும். இக்கட்டுரையில் வீரமாமுனிவர் தமிழுக்குச் செய்த தொண்டும் தமிழில் அவருக்குள்ள புலமையையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

வீரமாமுனிவரின் பிறப்பும் தமிழக வருகையும்

வீரமாமுனிவர் இத்தாலி நாட்டிலுள்ள காஸ்திலியோனே என்ற ஊரில் 1680 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் எட்டாம் நாள் பிறந்தார். அவர்தம் இளமைப்பருவம் பற்றியோ கல்வி பற்றியோ எத்தகைய வரலாற்றுக் குறிப்பும் இல்லை. தம் பதினெட்டாவது வயதில் அக்டோபர் 21, 1698 இல் சேசு சபையில் சேர்ந்து துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார். குருப்பட்டத்திற்குரிய படிப்பை போலோனா என்ற நகரில் முடித்து, போர்த்துக்கல் நாடு சென்று 1710 ஆம் ஆண்டு இந்த ரயா வந்து தமிழகத்தில் மதுரைப்

பணித்தளத்தில் சிறப்பாகச் சமயப் பணியாற்றினார். பங்குத்தந்தை, தமிழறிஞர், கவிஞர் என்ற மூன்று நிலைகளில் பணியாற்றி தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் பெருமை சேர்த்தார்

தமிழ்த் தொண்டு:

வீரமாமுனிவரின் தமிழ்த் தொண்டு அளவிட முடியாத ஒன்றாக உள்ளது. பிறந்து முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின் தமிழகம் வந்து, தமிழைக் கற்ற போதிலும், அவர் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு இணையற்றது. தேம்பாவணி என்ற பெருங்காப்பியம், திருக்காவலூர் கலம்பகம் முதலிய சிற்றிலக்கியங்கள், வேத விளக்கம் முதலிய நூல்கள், பரமார்த்த குருகதை போன்ற நகைச்சுவை இலக்கியம், தொன்னூல் விளக்கம் போன்ற பல இலக்கண நூல்கள், சதுரகராதி போன்ற பல அகராதிகள், தமிழ் பஞ்சாங்க நூல் முதலியன இயற்றியதோடு தமிழ் எழுத்துக்களையும் சீர்திருத்தி மாற்றினார்.

தமிழ் புலவர்கள், பொதுவாகக் குறிப்பிட்ட ஓரிரு துறைகளில் தொண்டு புரிந்து இருக்க, (இலக்கணம், இலக்கியம், அகராதி, சிற்றிலக்கியம், உரைநடை, மொழிபெயர்ப்பு, எழுத்து சீர்திருத்தம்); பல்வேறு துறைகளில் வீரமாமுனிவர் போல் பணிபுரிந்தவர் வேறு எவருமில்லர் மேலும் உலக இலக்கியங்களை பயின்றவர் கருத்துப்படி, தம் தாய்மொழி அல்லாத அயல் மொழியில் இலக்கிய இலக்கண துறைகளில் வீரமாமுனிவர் சிறப்பு மிக்கவர் வேறு எவரும் இலர். வீரமாமுனிவர் தமிழ்நாடுவராமல் பிறந்த இத்தாலிய நாட்டிலேயே இருந்திருந்தால் அங்கு விளங்கும் தலைசிறந்த புலவர்களில் ஒருவராக இருந்திருப்பார். அந்த அளவுக்கு வரகவியாகத் திகழ்ந் ;தார். ஆக அவர் தமிழ்மொழிக்கு ஆற்றிய தொண்டு அளப்பரியது.

மொழிபெயர்ப்புப் பணி

‘தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்’ என்றார் பாரதி. அவர் கூறுவதற்கு முன்னரே தமிழின் பெருமையை உலகிற்கு உணர்த்த முற்பட்டவர்கள் மேலை நாட்டில் இருந்து தமிழகத்திற்கு கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்ப வந்தவர்கள். தமிழ் மொழியை கற்று அதிலுள்ள நீதிக் கருத்துக்களை தங்களின் மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்புசெய்து கொண்டனர் அவர்களுள் முதன்மை நிலை பெறுபவர் இத்தாலிய நாட்டினர் தமிழகத்திற்கு கிறிஸ்தவ சமயம் பரப்ப வந்த வீரமாமுனிவர் ‘வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு என்னும் சிறப்பிற்குத் தமிழகத்தை உருவாக்க முனைந்தவர். வீரமாமுனிவர். திருக்குறளை முதன்முதலில் லத்தீன் மொழியில் மொழி பெயர்த்தார்.

அறம், பொருள் என்ற இரண்டு பால்களின் அனைத்து குறள்களுக்கும் மொழிபெயர்ப்பு, விளக்கம், அரும்பதவுரை அளித்திருக்கிறார். மேலும் ஒரே குறளுக்கு பல மொழிபெயர்ப்புகள் தந்திருக்கிறார்.

திருக்குறள் மீது வீரமாமுனிவருக்கு தனிப்பட்ட ஈடுபாடு இருந்தது. தாம் துறவு பூண்டு இருந்தமையால், காமத்துப்பாலை விட்டுவிட்டு அறம், பொருள் என்ற மீது இரண்டு பாக்களையும் லத்தீனில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். பதவுரை போலச் சொல்லுக்குச் சொல் விளக்கமும் மொழிபெயர்ப்பும் பல அதிகாரங்களுக்கு அமைத்திருக்கிறார். இதன் பிரதி ஒன்றை லண்டனில் உள்ள இந்திய ஆபீஸ் நூலகத்திற்கு வால்டர் எலியட் என்பவர் 1877 இல் அளித்தார். இதற்கு முன் 1843 இல் அதையே நூலகத்துக் தேம்பாவணிச் சுவடியை அளித்தார் தமிழ் இலக்கியங்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதன் மூலமாக உலக மொழி இலக்கியங்களோடு ஒப்பிடும் சிறப்பினை பெற வீரமாமுனிவரின் மொழிபெயர்ப்புப் பணி முக்கியமானது.

சமயப் பணிகள்

கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்ப வந்த வீரமாமுனிவர் இறைவழிபாடுகளோடு நின்றுவிடவில்லை. சமயம் சார்ந்த கொள்கைகளை விரித்துரைத்து, விளக்கிக் காட்டி மற்றவரைத் தம் சமயத்திற்கு ஈர்த்தார். 'புதிதாக கிறித்தவம் சார்ந்தோருக்கு அடையாளம் நீராட்டுப் பெறுதலே. ஆண்டொன்றுக்கு திருநீராட்டுப் பெற்ற குழந்தைகள் மட்டும் 721 என கணக்கிட்டுள்ளனர். அவரது அயராத பணியால் ஆண்டொன்றுக்கு சராசரியாக 214 பேர் பிற சமயங்களிலிருந்து கிறித்தவம் சார்ந்துள்ளனர்' என்று சூ.இன்னாசி தனது நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

தம் சமயக் கருத்துக்களை விளக்க நூல்கள் எழுதினார். தம் சமயத்தினர் மீது மற்றவர் சுமத்தும் குற்றங்களை களையவும் முற்பட்டார். அத்தோடு நின்றுவிடாமல் தம் சமயக் கருத்துகளை மறுத்து பிறர் வெளியிடும் கருத்துக்களுக்கு விளக்கங்கள் அளித்தார். மறுப்பு நூல்களும் எழுதினார். தம் சமயத்தினர் பிறர் தூண்டுதலால் தம் சமயத்தை விட்டு நீங்கி பிறசமய பிரிவினை சார்ந்து விடாமல் பார்த்து கொண்டனர். இப்பணிகளுக்கு அவருடைய புலமையும் எழுத்தாற்றலும் பயன்பட்டன. இவ்வாறு வீரமாமுனிவர் சிறப்பாக சமயப்பணிகள் ஆற்றினார்.

ஆலயப் பணிகள்

மக்கள் புதிய சமயத்தை ஏற்றுக்கொள்ள, அதனைப் பின்பற்ற, அதனை அன்றாடம் வழிபட புதிய ஆலயங்கள் தேவை என்பதனை உணர்ந்து அவற்றை கட்டும் முயற்சியில் தான் பணியாற்றும் இடங்களில் வீரமாமுனிவர் ஈடுபட்டுள்ளார். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை கோனான்குப்பமும் ஏலாக்குறிச்சியும் ஆகும். விருத்தாசலத்திற்கு அருகிலுள்ள கோனான்குப்பம் என்னும் ஊரில் சமயப்பணிகள் ஆற்றியபோது அங்கு ஒரு கோவிலைக் கட்டினார். அதனுள் அன்னை மரியின் திருவுருவை எழுப்பிவித்தார். அன்னைக்குப் பெரியநாயகி என்னும் திருநாமம் சூட்டினார். ஊரில்தான் தேம்பாவணி இயற்றப்பட்டது. அந்த ஊர் ஆரியனூர் என தேம்பாவணியில் சுட்டப்படுகின்றது. வீரமாமுனிவர் ஏலாக்குறிச்சியில் இருந்தபொழுது ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டினார். ஆலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ள அன்னை மரியம்மை எல்லோருக்கும் அடைக்கலம் தருபவளாதலின் அடைக்கல மாதா என அழைக்கப்பட்டாள். அது இருக்கும் பகுதி அன்னையின் அருட்காவலில் உள்ளதால் திருக்காவலூர் எனப் பெயரிட்டார் வீரமாமுனிவர். இதுபோலவே வீரமாமுனிவர் புல்லுக்கட்டு, வலசை, செம்பட்டி, கல்பாளையம் போன்ற இடங்களிலும் ஆலயங்கள் கட்டிப் பணி செய்துள்ளார்.

கவிதைப்பணி

உலகில் தாய்மொழி இல்லாத பிற மொழிகளில் புலமை பெற்று புனையப்பெற்ற காபப் ப்யம் தமிழில்தான் அமைந்துள்ளது. அதுவே வீரமாமுனிவரால் இயற்றப்பட்ட தேம்பாவணி காபப் ப்யம். பாடியுள்ள தமிழ் புலவர்கள் பல்வகை இலக்கியங்களை பாடியுள்ள பெருமை வீரமாமுனிவரே சேரும். அவர் இயற்றிய செய்யுள் வகை இலக்கியங்கள் அன்னை அமுங்கல் அந்தாதி, திருக்காவலூர் கலம்பகம், புத்தேரி அம்மன் அம்மாளை, அடைக்கல மாலை வெண்கலிப்பா கருணாகரப் பதிகம் தனிப்படல்கள் என எல்லா வகை இலக்கியங்களிலும் முனிவரின் புலமை வெளிப்படுகின்றது.

இலக்கணப் புலமை

பிற நாட்டு தமிழறிஞர்கள் சிலர் வீரமாமுனிவருக்கு முன் தமிழ் இலக்கணம் செய்துள்ளனரெனினும் விரிவான முறையில் இலக்கணம் இயற்றியவர் இவரே. இவர் தமிழ் மொழியில் எழுதிய இலக்கணங்கள் நான்கு, அவற்றில் மூன்று லத்தீன் மொழியில் எழுதப்பெற்றது. ஒன்று மட்டும் தமிழ் மரபிற்கேற்ப தொன்னூல் விளக்கம் என்னும் பெயரில் தமிழில் எழுதப்பெற்றது. மேலை நாட்டார் தமிழ் இலக்கணத்தைப் புரிந்துகொள்ளத் துணையாக

அறிந்திருந்த லத்தீன் மொழியில் எழுதினார். தமிழ் மொழியைச் செந்தமிழ் கொடுத்தமிழ் என இருவகைப்படுத்தி அவற்றிற்கேற்ப இலக்கணங்கள் எழுதி தமிழ் மொழியின் இலக்கணத்தை உலகறியச்செய்த பெருமை வீரமாமுனிவரே சாரும்.

உரைநடைப் பணி

மேலை நாட்டினரின் வருகைக்குப் பின்தான் உரைநடை தனி ஒரு இலக்கிய வகையாகத் தோன்றியது. பழங்காலத் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களை எளிதாக உணர்வதற்கு உரை நூல்கள் தோன்றின. பிற்காலத்தில் சிலர் தாம் எழுதிய இலக்கண நூல்களுக்கு உரை எழுதினர் அம்முறையில் வீரமாமுனிவர் தாம் இயற்றிய தொன்னூல் விளக்கத்திற்கு தாமே உரை எழுதியுள்ளார். வீரமாமுனிவரின் உரைநடை நூல்களாக பரமார்த்த குரு கதை, வாமன் சரித்திரம், வேத விளக்கம், வேதியர் ஒழுக்கம், லுத்தரினத்தியல்பு, பேதக மறுத்தல், திருசச் பைக் கணிதம், திருக்கடையூர் நாட்டுத் திருச்சபைக்கு எழுதிய நிருபம் ஆகியன கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவரே தமிழ் உரைநடையின் தந்தை என்னும் சிறப்பினைப் பெற்றவர்.

அகராதி புலமை

தமிழ் அகராதி துறைக்கு முதலில் வித்திட்டவர் வீரமாமுனிவரே ஆவார். தமிழ் மொழியில் முதலில் அவரால் ஆக்கப்பெற்ற அகராதி சதுரகராதி ஆகும். பின்னர் தமிழில் வந்த அகராதிகள் எல்லாம் சதுரகராதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு; தொகுக்கப்பெற்றனவேயாகும். இரு மொழி அகராதியாக தமிழ்-இலத்தீன் அகராதி, தமிழ்-பிரெஞ்சு அகராதி, பிரெஞ்சு-தமிழ் அகராதி ஆகியனவும் முமந; மாழி அகராதியாக போர்த்துகீசியம்-லத்தீன்-தமிழ் அகராதியும் இவரால் தொகுக்கப்பெற்றன. இவ்வ் hறு அகராதியியல் என்னும் புதிய துறை தமிழில் வீரமாமுனிவரால் வளம் பெற்றது.

முடிவுகள்

வீரமாமுனிவர் இந்த pயாவிற்கு வந்ததன் நோக்கம் கிறித்தவ சமயம் பரப்புவதற்குத்தான். ஆனால் அவரின் பணி சமயம் பரப்புவதற்கு என்ற நிலையிலிருந்து கிறிஸ்தவ சமயத்தை தமிழ் இலக்கியங்களின் மூலமாக வளப்படுத்தினர். இதன் மூலமாகத் தமிழ்மொழியும் வளர்ச்சி அடைந்தது. இத்தாலி நாட்டில் பிறந்து 30 வயதுக்கு மேல் தமிழகத்திற்கு வந்து அவர் தமிழருக்கும் தமிழ்மொழிக்கு ஆற்றிய தொண்டு முக்கியமானதாக கருதப்படுகிறது.

தமிழ் மொழியில் உள்ள நூல்களை மொழி பெயர்த்தது, அதன் மூலம் தமிழ் மொழியை உலகறியச் செய்தது, தம் புலமையால் தமிழில் கவிதை நூல்களும் செய்யுள் நூல்களும் இயற்றியது, இலக்கண நூல்கள் படைத்தது, உரைநடை நூல்கள் எழுதியது, தமிழ்ச் சொற்களை அகராதியாக தொகுத்தது என அவரது பணி விரிவுடையதாகக் காணப்படுகிறது.

ROLE OF UNTRANSLATABILITY

Dr.K.S.Murugan

Assistant Professor

Department of Translation, Tamil University
Thanjavur

Describing translation equivalence as perverse may be exaggerating, but the view that sameness is impossible in translation is shared by others too. For instance, as opposed to the Universalists, Whorfian linguists claim that thinking is determined by language. It is claimed that the world is differently experienced and conceived in different language communities. And that language actually causes these differences in cognition. Untranslatability is therefore unavoidable. Sameness between source language and target language is impossible, and hence, translation between one language and another is always problematic. Though Sapir-Whorf Hypothesis has not gained the consent of all and that cultural gaps can be bridgeable to some extent, what is undeniable is that untranslatability does exist.

Translators encounter a lot of difficulties while translating a text as no two languages or alike. As the author of the TL text, a translator has moral responsibility to the TL reader. The major problem faced by the translator is untranslatability. Popovic gives a beautiful definition to untranslatability. According to him, it is a situation in which the linguistic elements of the original cannot be replaced adequately in structural, linear, functional or semantic terms in consequence of a lack of denotation or connotation.

Personal experience in its uniqueness is untranslatable. The basic units of any two languages are not always comparable. Codes, symbols and certain technical terms cannot be translated. Most of the creative writers' language is hidden in the unfathomable depths of human mind. For such writings words are living eyes of secrecy. No translation can bring out the beauty and effects of the original.

Language of knowledge, language of religious writings, language of classical and scriptures, language of journalism, language of creative writings- all have various degrees of untranslatability. While translation idioms also, substitution is not made on the basis of the linguistic element in the phrase, nor on the basis similar image contained but on the basis of the function of the idiom. The SL phrase is replaced by a TL phrase that serves the same purposes in the TL culture.

Untranslatability is a typical problem and it always poses a great challenge for the translator. It is his duty to find suitable expressions to tackle the situation. Translation is a dialectic process that can be accomplished with relative success. A translator may always start with simple, clear situations and go to tougher ones. It is the task of the translator or finds a solution to even the most daunting problem.

Catford is not absolutely right because it is conceivable for a translator to put into written form his translation of an oral text. Phonological devices of the source text can be compensated in the target by means of syntactical elements called iteration.

Some scholars working in the field of translation, such as Catford assume implicitly the existence of a basic division within the notion of untranslatability of texts. These are linguistic untranslatability and cultural untranslatability. Linguistic

untranslatability refers to translation difficulties that have their origin the gap between source language and target language. Catford affirms that failure to find target language equivalent is due entirely to the differences between the source language and target language. Some examples of this type of untranslatability would be ambiguity, play on words, oligosemy etc.

Linguistic untranslatability takes place in a situation in which the linguistic elements of the original cannot be replaced adequately. What seems undeniable is that some texts are more easily translatable than others. For example, a text with an aesthetic function will contain elements which will make its reproduction in the target language difficult, whereas a text with informative function will be easier to translate.

Linguistic untranslatability occurs when there is no lexical or syntactical substitute in the TL for an SL item while cultural untranslatability occurs when there is an absence in the TL culture of a relevant situational feature for the ST. According to Popovic, Untranslatability can be classified under two situations, 1. A situation in which the linguistic elements of the original cannot be replaced adequately in structural, linear, functional or semantic terms in consequence of a lack of denotation or connotation. 2. A situation where the relation of expressing the meaning .i.e. the relation between the creative subject and its linguistic expression in the original does not find an adequate linguistic expression in the translation.

With the existence of untranslatability, absolute sameness in terms of meaning, style and linguistic structure is unachievable. Worse still, translated works that are viewed as accurate at one period of time may be accused of being unfaithful and incorrect at another time, because as most postmodernists would agree, under socio-cultural constraints, the signified of signifiers are always shifting. The ever changing ideological positions and attitudes in

discourse indicate that the ideal of sameness is invalid and unreachable. In a nutshell, having all aspects considered, it is better to understand the notion of equivalence as similarity or relative similarity.

To sum up, that information has critically surveyed the different approaches to the notion of translatability versus untranslatability of texts in translation studies. The idea concludes that absolute untranslatability, whether linguistic or cultural, does not exist. Since the various strategies that translators can resort to when confronted with meaning gap between two languages and cultures are recognized as sound translation mechanisms, the debate on the notion of translatability and untranslatability of texts loses part of its validity. A perfect translation, that is, one that does not entail any loss, of information from the original is unattainable, especially when dealing with literary translation. A practical approach to translation must accept that, since not everything that appears in the source text can be reproduced in the target text, an evaluation of potential losses has to carry out.

WORK SITED

1. Catford.J.C. A linguistic Theory of Translation, Oxford University Press, 1965
2. Beu.Roger.T. Translation and translatin: Theory and practice, London, Longman, 1991